

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Euroopan Parlamentti	
	<i>Kirjalliset kysymykset ja vastaukset</i>	
(98/C 158/01)	E-1824/97 esittäjä(t): Laura De Esteban Martin neuvostolle Aihe: Yhteisön passi ja alaikäiset	1
(98/C 158/02)	E-1870/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Euroopan unionin osallistuminen galicialaisen As Pontesin alueen kehittämiseen (Täydentävä vastaus) ..	2
(98/C 158/03)	E-2125/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Uuselintarvikkeita koskeva asetus (EY) 258/97 – turvallisuuden tarkistaminen (Täydentävä vastaus)	2
(98/C 158/04)	E-2230/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Efedriinin vaikutukset kansanterveyteen (Täydentävä vastaus)	3
(98/C 158/05)	E-2232/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos neuvostolle Aihe: EU:n albanialaisten maahanmuuttajien äänioikeuden käyttö	4
(98/C 158/06)	E-2321/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Oikeusvarmuus Alankomaiden passin haltijana	4
(98/C 158/07)	E-2672/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Kansalaisten oikeusvarmuuden loukkaus EU:ssa. Jatkoa Jolanda Bonasta aikaisemmin esitettyihin kysymyk- siin	5
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2321/97 ja E-2672/97	5
(98/C 158/08)	E-2357/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Tarvitaanko EU:n lähettilästä Kiinassa ja Aseanissa?	6
(98/C 158/09)	E-2424/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Ruokasuolan aiheuttama terveysriski	6
(98/C 158/10)	E-2474/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Umpieritystä vahingoittavat kemialliset aineet lasten leikkikaluissa	7
(98/C 158/11)	E-2475/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Umpieritystä vahingoittavat kemialliset aineet	8
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2474/97 ja E-2475/97	8

FI

Hinta: 40 ecua

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/12)	E-2503/97 esittäjä(t): Anne McIntosh komissiolle Aihe: Britannian yksityistetyille laitoksille ehdotetun Windfall-veron laillisuus	9
(98/C 158/13)	E-2563/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini neuvostolle Aihe: Kaikkien kansalaisten vapaus liikkua Euroopan unionin alueella	10
(98/C 158/14)	E-2615/97 esittäjä(t): Jean-Thomas Nordmann komissiolle Aihe: Kaupparyhmittymän perustaminen	10
(98/C 158/15)	E-2662/97 esittäjä(t): Patricia McKenna komissiolle Aihe: Ruandassa sotarikoksista syytetyt lapset ja teini-ikäiset	11
(98/C 158/16)	E-2723/97 esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso komissiolle Aihe: Santanderin lahden kunnostus	12
(98/C 158/17)	E-2822/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Hedelmien ja vihannesten ylijäämien hävittämisestä aiheutuvat ympäristövahingot	13
(98/C 158/18)	E-2825/97 esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Anabolisilla steroideilla käytävä kauppa (Täydentävä vastaus)	14
(98/C 158/19)	E-2848/97 esittäjä(t): Laurens Brinkhorst neuvostolle Aihe: Toimielinrakennetta koskevat edellytykset laajentumista varten HVK:n tulosten seurauksena	15
(98/C 158/20)	E-2863/97 esittäjä(t): David Hallam komissiolle Aihe: Siipikarja	15
(98/C 158/21)	E-2891/97 esittäjä(t): Glyn Ford komissiolle Aihe: Uraanioksidiseoksen kuljettaminen IAEA:n B-tyypin pulloissa	17
(98/C 158/22)	E-2896/97 esittäjä(t): Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Ehdotus neuvoston asetukseksi eurokolikoiden nimellisarvosta ja teknisestä määrittelystä	17
(98/C 158/23)	E-2897/97 esittäjä(t): Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Ehdotus neuvoston asetukseksi eurokolikoiden nimellisarvosta ja teknisestä määrittelystä	18
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2896/97 ja E-2897/97	18
(98/C 158/24)	E-2908/97 esittäjä(t): Kenneth Collins komissiolle Aihe: Portugalin arvonlisäveron aiheuttama eriarvoisuus	19
(98/C 158/25)	E-2910/97 esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen komissiolle Aihe: Vasikoiden kuljetus Saksan ja Ranskan välillä ja ranskalaisteurastamojen teurastuskäytäntö	19
(98/C 158/26)	E-2920/97 esittäjä(t): Bertel Haarder komissiolle Aihe: Turvallisten alueiden luominen	20
(98/C 158/27)	E-2928/97 esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel komissiolle Aihe: Syrjiviä määräyksiä Belgian postilaitosta koskevassa lainsäädännössä	21
(98/C 158/28)	E-2943/97 esittäjä(t): Heidi Hautala, Laura González Álvarez, Doeke Eisma, David Bowe ja Bernd Lange komissiolle Aihe: Kustannus-hyötykriteeri Auto Oil -ohjelmassa	22
(98/C 158/29)	E-2980/97 esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: Toisessa EU-maassa tehtyihin luottokorttiosastoihin liittyvien maksujen luvallisuus	23
(98/C 158/30)	E-2983/97 esittäjä(t): Patricia McKenna neuvostolle Aihe: Guatemalan poliisin tapa kohdella katulapsia	23
(98/C 158/31)	P-2993/97 esittäjä(t): Graham Watson komissiolle Aihe: CFC (kloorifluorihilivety) -kemikaalien laitton kauppa	24
(98/C 158/32)	E-2999/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Uusien autojen hintojen erot jäsenvaltioiden välillä	26
(98/C 158/33)	E-3003/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Assoedilizian kanne Italian julkisen rakennusperinnön myynnistä	27
(98/C 158/34)	E-3032/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädäntö	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/35)	E-3062/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Orgaanisten yhdisteiden päästöt	28
(98/C 158/36)	E-3074/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Pääsy liikenteenharjoittajan ammattiin	28
(98/C 158/37)	E-3093/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer neuvostolle Aihe: Kemiallisista aineista pahoja vaurioita saaneiden henkilöiden lääketieteelliset hoitomahdollisuudet	29
(98/C 158/38)	E-3100/97 esittäjä(t): Ben Fayot komissiolle Aihe: Lehtien myynti Euroopan parlamentin kioskeissa	30
(98/C 158/39)	E-3102/97 esittäjä(t): Roberto Mezzaroma neuvostolle Aihe: Katolinen kirkko Venäjällä	31
(98/C 158/40)	E-3109/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rooman ja Pantanon välinen linja Tor Bella Monacan kohdalla	31
(98/C 158/41)	E-3111/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rakennerahasto Italiassa	32
(98/C 158/42)	E-3113/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Hankintasopimus ruokalapalveluiden tarjoamiseksi rautatieläisille Marchessa ja Pescaran alueella.	33
(98/C 158/43)	E-3115/97 esittäjä(t): Eolo Parodi komissiolle Aihe: Kuljetusten alv-aste	34
(98/C 158/44)	E-3116/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Turvapaikanhakijoita koskeva kieltä kuljettaa moottoriajoneuvoa	35
(98/C 158/45)	E-3118/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Eläkejärjestelmiä koskevat direktiivit	35
(98/C 158/46)	E-3120/97 esittäjä(t): Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Vastaus kirjalliseen kysymykseen E-1849/97	36
(98/C 158/47)	E-3122/97 esittäjä(t): Armelle Guinebertière komissiolle Aihe: Kotipolttajia koskevan lainsäädännön vääristymä Euroopan unionissa	38
(98/C 158/48)	E-3123/97 esittäjä(t): Nel van Dijk ja Edith Müller komissiolle Aihe: Kölnin "kukkasota" – vapaaseen kilpailuun puuttuminen	38
(98/C 158/49)	E-3129/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Naisten koulutus ja informaatioyhteiskunta	39
(98/C 158/50)	E-3130/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Koulumaito-ohjelma	40
(98/C 158/51)	E-3133/97 esittäjä(t): Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Yhdysvaltojen johtoaseman torjuminen radio- ja televisioalalla	40
(98/C 158/52)	E-3135/97 esittäjä(t): Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: Pedofiilien kortistoiminen koko Euroopassa	42
(98/C 158/53)	E-3139/97 esittäjä(t): Joaquim Miranda komissiolle Aihe: Oikeudenkäynti C-150/97 – Euroopan yhteisöjen tuomioistuin	42
(98/C 158/54)	P-3146/97 esittäjä(t): Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Hedelmäpuiden ja viiniköynnösten tarjoukset (Täydentävä vastaus)	43
(98/C 158/55)	E-3149/97 esittäjä(t): Klaus Lukas komissiolle Aihe: Kehitysapukavallukset	44
(98/C 158/56)	E-3150/97 esittäjä(t): Klaus Lukas komissiolle Aihe: Virka-autot	45
(98/C 158/57)	E-3158/97 esittäjä(t): Jan Mulder komissiolle Aihe: Vientituen poistaminen juuston vienniltä korkean ostovoiman markkinoille	46
(98/C 158/58)	P-3167/97 esittäjä(t): Anne McIntosh komissiolle Aihe: EU:n Stabex-rahoitus Vanuatulle	47

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/59)	E-3168/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: EU:n kansalaisten äänestys-oikeudet jäsenvaltioissa, jonka kansalaisia he eivät ole	47
(98/C 158/60)	E-3178/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Käyttämättömän radioaktiivisen materiaalin vartointi	48
(98/C 158/61)	E-3179/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Pienten Välimeren saarten viininviljelylle annettava tuki	49
(98/C 158/62)	E-3182/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Megalopolin altaan saastuminen	50
(98/C 158/63)	E-3184/97 esittäjä(t): Riitta Myller komissiolle Aihe: Uuden koulumaitotuen kansanterveydelliset vaikutukset	52
(98/C 158/64)	E-3189/97 esittäjä(t): Magda Aelvoet komissiolle Aihe: Kahvilan rakentaminen De Demervallein pesimäalueelle (Flanderissa)	52
(98/C 158/65)	E-3195/97 esittäjä(t): Bernie Malone komissiolle Aihe: SLIM	53
(98/C 158/66)	E-3196/97 esittäjä(t): Patricia McKenna komissiolle Aihe: Vesien saastuminen Irlannissa	54
(98/C 158/67)	E-3197/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Ympäristökasvatus	55
(98/C 158/68)	E-3199/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Italialaisen erikoislääkärin tutkintonimikkeen "Chirurgo d'urgenza" (kiireellisten toimenpiteiden kirurgia) tunnustaminen	55
(98/C 158/69)	E-3200/97 esittäjä(t): Giulio Fantuzzi komissiolle Aihe: "Vasikka"-käsitteen oikea tulkinta	56
(98/C 158/70)	E-3201/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Ekstra-neitsytöljy-laatuoluokan oliiviöljy	57
(98/C 158/71)	E-3383/97 esittäjä(t): Riccardo Garosci, Livio Filippi, Giacomo Santini, Danilo Poggiolini, Antonio Trizza, Monica Baldi ja Luisa Todini komissiolle Aihe: Oliiviöljyn merkitseminen ja IOOC:n tarkistusehdotus	57
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3201/97 ja E-3383/97	58
(98/C 158/72)	E-3202/97 esittäjä(t): Luciano Vecchi komissiolle Aihe: Saharan alueen pakolaiset	58
(98/C 158/73)	E-3203/97 esittäjä(t): Maartje van Putten komissiolle Aihe: Uuden suklaadirektiivin vaikutukset kehitysmaihin	58
(98/C 158/74)	E-3207/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Investointituki biodynaamisesti viljeltyjen tuotteiden jalostamiseen	59
(98/C 158/75)	E-3208/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis neuvostolle Aihe: EU:n verovapaiden alueiden lakkauttaminen	60
(98/C 158/76)	E-3210/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Maanalainen Tessalonikiin	60
(98/C 158/77)	E-3218/97 esittäjä(t): Mark Watts komissiolle Aihe: Moottoriajoneuvon osto EU:n jäsenvaltioissa	61
(98/C 158/78)	E-3219/97 esittäjä(t): Ursula Schleicher neuvostolle Aihe: Oikeudellinen perusta, 43 ja 100 a artikla	61
(98/C 158/79)	P-3227/97 esittäjä(t): Dominique Souchet komissiolle Aihe: Kasvinsuojelutuotteiden markkinoille saattamista koskeva lupa	63
(98/C 158/80)	E-3230/97 esittäjä(t): Klaus Rehder komissiolle Aihe: Teurashevosten kuljetus Euroopan unioniin	63

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(98/C 158/81)	E-3232/97 esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Alueiden välistä yhteistyötä koskevan PACTE-ohjelman toimintaan liittyvät ongelmat	64
(98/C 158/82)	E-3234/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Ydinjätteitä sisältävien laivojen upottaminen Välimeren	64
(98/C 158/83)	E-3320/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Ydinjätteiden laitton kauppa ja ympäristöön päästäminen	65
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3234/97 ja E-3320/97	65
(98/C 158/84)	E-3235/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Kolmansille maille annettava rahoitus jäsenvaltioille tarkoitettujen EU-ohjelmien kautta (Täydentävä vastaus)	66
(98/C 158/85)	E-3236/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Euroopan unioni ja Euroopan ympäristökeskus	67
(98/C 158/86)	E-3237/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten tutkimusten rahoitus	68
(98/C 158/87)	E-3238/97 esittäjä(t): Bill Miller komissiolle Aihe: Valmisteveron yhdenmukaistaminen	69
(98/C 158/88)	E-3239/97 esittäjä(t): Bill Miller komissiolle Aihe: Yhtenäismarkkinat	69
(98/C 158/89)	E-3240/97 esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza komissiolle Aihe: Liikenneonnettomuudet	70
(98/C 158/90)	E-3252/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Direktiivi 94/80/EY	70
(98/C 158/91)	E-3254/97 esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza komissiolle Aihe: Lainsäädäntöpaketti meluntorjunnasta	71
(98/C 158/92)	P-3256/97 esittäjä(t): Riccardo Garosci komissiolle Aihe: ALV-osuuskien nostaminen Italiassa	71
(98/C 158/93)	E-3258/97 esittäjä(t): Rosemarie Wemheuer neuvostolle Aihe: Kidutusvälineiden valmistus ja vienti	72
(98/C 158/94)	E-3259/97 esittäjä(t): Rosemarie Wemheuer komissiolle Aihe: Kidutusvälineiden valmistus ja vienti	73
(98/C 158/95)	E-3261/97 esittäjä(t): Peter Skinner komissiolle Aihe: Vertailukelpoiset tulipalotilastot Euroopan yhteisössä	74
(98/C 158/96)	E-3266/97 esittäjä(t): María Estevan Bolea komissiolle Aihe: Vaarallisten jätteiden hoito	74
(98/C 158/97)	E-3274/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Italian ottama poikkeus teurastamoissa	75
(98/C 158/98)	E-3278/97 esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blottnitz komissiolle Aihe: Radioaktiivisten aineiden hävittäminen Windscalen/Sellafieldin jälleenkäsittelylaitoksella	76
(98/C 158/99)	E-3284/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Okavango-joen suistoon Botswanassa kohdistuva uhka	78
(98/C 158/100)	E-3285/97 esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijä-Sierens komissiolle Aihe: Televiestintämarkkinat	78
(98/C 158/101)	E-3292/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Vähiten kehittyneiden maiden markkinoille pääsy	79
(98/C 158/102)	E-3293/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Vähiten kehittyneiden maiden markkinoille pääsy	80
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3292/97 ja E-3293/97	80
(98/C 158/103)	E-3294/97 esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: EU:n kauppapolitiikka	80
(98/C 158/104)	E-3295/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Sähköttäjä koskevat toimenpiteet	81

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/105)	E-3298/97 esittäjä(t): Mark Watts komissiolle Aihe: Autojen hinnat EU:n alueella	82
(98/C 158/106)	E-3304/97 esittäjä(t): Raymonde Dury komissiolle Aihe: Tieliikenteen onnettomuuksien vähentäminen	83
(98/C 158/107)	E-3305/97 esittäjä(t): Raymonde Dury komissiolle Aihe: Tieliikenteen onnettomuudet Belgiassa	83
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3304/97 ja E-3305/97	83
(98/C 158/108)	E-3306/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Italian laiminlyönti kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevan direktiivin täytäntöönpanossa	83
(98/C 158/109)	E-3307/97 esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijä-Sierens komissiolle Aihe: Budjettikohta "Työllisyys ja kasvu Euroopassa"	84
(98/C 158/110)	E-3315/97 esittäjä(t): Herbert Bösch komissiolle Aihe: Albanialle annettava apu	85
(98/C 158/111)	E-3319/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kloorifluorihilvetytjen laitton kauppa	86
(98/C 158/112)	E-3325/97 esittäjä(t): Maartje van Putten komissiolle Aihe: Euroopan parlamentin päätöslauselmat alkuperäiskansojen ihmisoikeuksien loukkauksista ja trooppisten metsien hakkuista Yamdenan saarella Indonesiassa – päätöslauselmien täytäntöönpano	87
(98/C 158/113)	E-3329/97 esittäjä(t): Christoph Konrad neuvostolle Aihe: Italian tasavalta ja yhteisön oikeuden loukkaaminen	88
(98/C 158/114)	E-3332/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Maarekisterin perustamisen edistyminen Kreikassa	88
(98/C 158/115)	E-3333/97 esittäjä(t): Yiannis Roubatis neuvostolle Aihe: Esber Yamukderelin tuomitseminen ja Turkissa jatkuvasti tapahtuvat ihmisoikeuksien loukkaukset	89
(98/C 158/116)	E-3346/97 esittäjä(t): Frank Vanhecke neuvostolle Aihe: Belgian osuus Euroopan yhteisön talousarviosta	90
(98/C 158/117)	E-3351/97 esittäjä(t): Helena Torres Marques komissiolle Aihe: LIFE II -ohjelman puitteissa rahoitetut hankkeet	90
(98/C 158/118)	E-3352/97 esittäjä(t): Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen pilottihankkeet	91
(98/C 158/119)	P-3355/97 esittäjä(t): Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Lapsiorjuus Afrikassa	91
(98/C 158/120)	E-3368/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Laajentumisen rahoituksen varmistaminen	92
(98/C 158/121)	E-3371/97 esittäjä(t): Lis Jensen neuvostolle Aihe: Amsterdamin sopimuksen täytäntöönpano työllisyyden osalta	93
(98/C 158/122)	E-3376/97 esittäjä(t): Richard Howitt neuvostolle Aihe: Kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöt	93
(98/C 158/123)	E-3377/97 esittäjä(t): Richard Howitt komissiolle Aihe: Kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöt	94
(98/C 158/124)	E-3382/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer neuvostolle Aihe: Kypros	94
(98/C 158/125)	E-3390/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Metron rakentamisen aiheuttamat Ateenan asukkaiden turvallisuutta ja omaisuutta koskevat uhat	95
(98/C 158/126)	E-3391/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Liikematkailu	96

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 158/127)	E-3393/97 esittäjä(t): Graham Watson komissiolle Aihe: Agenda 2000 ja ympäristö	97
(98/C 158/128)	E-3397/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet	98
(98/C 158/129)	E-3399/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo neuvostolle Aihe: Ihmisoikeudet Pohjois-Koreassa	99
(98/C 158/130)	E-3400/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Pohjois-Koreassa	99
(98/C 158/131)	P-3401/97 esittäjä(t): José Pomés Ruiz komissiolle Aihe: Hankkeiden tilanne	100
(98/C 158/132)	P-3402/97 esittäjä(t): Freddy Blak komissiolle Aihe: Työaikadirektiivin ulkopuolelle jätetyt alat	101
(98/C 158/133)	E-3403/97 esittäjä(t): Ole Krarup neuvostolle Aihe: Oleskeluoikeutta koskevat direktiivit	102
(98/C 158/134)	E-3406/97 esittäjä(t): Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Euroopan aluekehitysrahaston uutta luovat toimet	103
(98/C 158/135)	E-3408/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rooman meijerin yksityistäminen	103
(98/C 158/136)	E-3410/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Italian viranomaisille esitetty pyyntö saada tietoja tiettyjen julkisten hankkeiden toteuttamisesta Roomassa	104
(98/C 158/137)	E-3411/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Latiumissa Guidonian ja Mentanan välisellä alueella sijaitsevan Inviolatan kaatopaikan laajentaminen ...	105
(98/C 158/138)	E-3412/97 esittäjä(t): Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Jätteiden käsittelyä koskevan yhteisön määräysten soveltaminen Italiassa	106
(98/C 158/139)	E-3420/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Romaaneja ja pomakkeja koskevat toimenpiteet	106
(98/C 158/140)	E-3424/97 esittäjä(t): José Pomés Ruiz komissiolle Aihe: Lihakiintiöt	107
(98/C 158/141)	E-3425/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Norjalaisten lohien kassikasvatustot Tenovuonossa	108
(98/C 158/142)	E-3430/97 esittäjä(t): Johannes Swoboda neuvostolle Aihe: Indonesian metsäpalokatastrofin poliittiset, taloudelliset ja ekologiset vaikutukset	108
(98/C 158/143)	E-3431/97 esittäjä(t): Patricia McKenna komissiolle Aihe: Iossa-Britanniassa sijaitsevassa Sellafieldin ydinvoimalassa tapahtunut välikohtaus	109
(98/C 158/144)	E-3432/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Kabulin hallituksen harjoittamat ihmisoikeuksien loukkaamiset	110
(98/C 158/145)	E-3433/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Umbrian maanjäristyksestä maailman yhteiselle taideomaisuudelle aiheutuneet vahingot	111
(98/C 158/146)	E-3434/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Eläimiin kohdistuva julmuus	111
(98/C 158/147)	E-3435/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Aids-lääkkeet	112
(98/C 158/148)	E-3442/97 esittäjä(t): Nel van Dijk komissiolle Aihe: Hamstereiden tahallinen häirintä ja niiden pesäkoloihin kajoaminen	113
(98/C 158/149)	E-3443/97 esittäjä(t): Nel van Dijk komissiolle Aihe: Hamstereiden vakava tilanne Alankomaissa	114

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/150)	P-3445/97 esittäjä(t): Jean-Antoine Giansily komissiolle Aihe: Tiedotuskeskuksiin liittyvien määrärahojen käyttö	116
(98/C 158/151)	E-3452/97 esittäjä(t): Edith Müller komissiolle Aihe: Luonnonmukainen viljely Asturiasissa	116
(98/C 158/152)	E-3453/97 esittäjä(t): Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: Tuholaismyrkkujen käyttö banaaninviljelyssä	117
(98/C 158/153)	E-3457/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ispran YTK	119
(98/C 158/154)	E-3458/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ispran YTK	119
(98/C 158/155)	E-3459/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ispran YTK	120
(98/C 158/156)	E-3461/97 esittäjä(t): Amedeo Amadeo komissiolle Aihe: Ispran YTK	120
(98/C 158/157)	E-3464/97 esittäjä(t): Allan Macartney komissiolle Aihe: Kiinasta, Egyptistä, Intiasta, Pakistanista ja Turkista tuotavia valkaisuainemattomia puuvillakankaita koskevat polkumyynnin vastaiset toimet	121
(98/C 158/158)	E-3473/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: YMP:n säästöt	122
(98/C 158/159)	E-3474/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: YMP:n säästöt	122
(98/C 158/160)	E-3475/97 esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Agenda 2000: YMP:n säästöt	122
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3473/97, E-3474/97 ja E-3475/97	122
(98/C 158/161)	P-3478/97 esittäjä(t): Anne McIntosh komissiolle Aihe: Yhteisön satamien valtiontuki	124
(98/C 158/162)	E-3481/97 esittäjä(t): Panayotis Lambrias komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden kansallisten tuomioistuinten suorittama yhteisön oikeuden soveltaminen	125
(98/C 158/163)	E-3484/97 esittäjä(t): Richard Howitt neuvostolle Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa – korvausvaatimus British Airwaysia vastaan	125
(98/C 158/164)	E-3485/97 esittäjä(t): Richard Howitt komissiolle Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa – korvausvaatimus British Airwaysia vastaan	126
(98/C 158/165)	E-3487/97 esittäjä(t): Richard Howitt komissiolle Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa – korvausvaatimus British Airwaysia vastaan	126
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3485/97 ja E-3487/97	127
(98/C 158/166)	E-3486/97 esittäjä(t): Richard Howitt neuvostolle Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa – korvausvaatimus British Airwaysia vastaan	127
(98/C 158/167)	E-3489/97 esittäjä(t): Richard Howitt komissiolle Aihe: Työkyvyttömyysetuusia koskevien oikeutusten yhteensopimattomuus Britannian ja Espanjan välillä	128
(98/C 158/168)	P-3492/97 esittäjä(t): Hugh McMahon komissiolle Aihe: Agenda 2000	128
(98/C 158/169)	P-3493/97 esittäjä(t): W.G. van Velzen komissiolle Aihe: Määrävässä asemassa olevien toimijoiden tarjoamien uusien televiestintäpalvelujen valvonta	129
(98/C 158/170)	P-3494/97 esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza komissiolle Aihe: Euro ja valuutanvaihdon välityspalkkio	130

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö <i>(jatkuu)</i>	Sivu
(98/C 158/171)	E-3495/97 esittäjä(t): Katerina Daskalaki komissiolle Aihe: Kyproksen arkeologisten ja uskonnollisten aarteiden ryöstäminen	131
(98/C 158/172)	E-3497/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Egnatia-tien jatkaminen	131
(98/C 158/173)	E-3500/97 esittäjä(t): Arthur Newens komissiolle Aihe: Aasiassa toteutettava perhesuunnittelualoite	132
(98/C 158/174)	E-3504/97 esittäjä(t): Mathieu Grosch komissiolle Aihe: Tarjouspyyntöilmoitus (PO XXII/19/97) NETDAY:n järjestämiseksi	133
(98/C 158/175)	E-3505/97 esittäjä(t): Giuseppe Rauti komissiolle Aihe: 250 miljoonan lapsen tekemä orjatyö	134
(98/C 158/176)	E-3508/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Tiedustelu- ja turvallisuuspalvelujen parlamentaarinen valvonta Agenda 2000 puitteissa	135
(98/C 158/177)	E-3509/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Yksityisyyden loukkaus eurooppalaisten (paikallisten) viranomaisten taholta	135
(98/C 158/178)	E-3510/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: Ikääntyneiden ja vammaisten syrjintä Euroopan paikallisten viranomaisten taholta	136
(98/C 158/179)	E-3515/97 esittäjä(t): John Iversen komissiolle Aihe: Interventiovarasto	137
(98/C 158/180)	E-3517/97 esittäjä(t): Niels Sindal komissiolle Aihe: Liikenneturvallisuus	137
(98/C 158/181)	E-3519/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer neuvostolle Aihe: Suhteet Kuubaan	138
(98/C 158/182)	E-3520/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer neuvostolle Aihe: Hongkong ja Tiibet	139
(98/C 158/183)	E-3521/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer komissiolle Aihe: Panaman kanava	139
(98/C 158/184)	E-3522/97 esittäjä(t): Carlos Robles Piquer neuvostolle Aihe: Yliopistotutkimuksen avoimena oleva uudistus	140
(98/C 158/185)	E-3527/97 esittäjä(t): Kirsi Piha komissiolle Aihe: Komission Agenda 2000 -ohjelman tietovuodot ennen virallista julkistamista	141
(98/C 158/186)	E-3531/97 esittäjä(t): Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Munivien kanojen tehokasvatus Neubukowissa	142
(98/C 158/187)	E-3534/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Trapeza Ergasias -pankin osallistuminen sosiaalirahaston ohjelmiin	142
(98/C 158/188)	E-3535/97 esittäjä(t): Yiannis Roubatis neuvostolle Aihe: Vaarallinen arsenikkisäiliö Albaniassa	143
(98/C 158/189)	E-3536/97 esittäjä(t): Yiannis Roubatis komissiolle Aihe: Vaarallinen arsenikkisäiliö Albaniassa	143
(98/C 158/190)	E-3739/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: Albania	144
(98/C 158/191)	E-3776/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Arsenikkisäiliö Albaniassa	144
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3536/97, E-3739/97 ja E-3776/97	144
(98/C 158/192)	E-3537/97 esittäjä(t): Wilfried Telkämper neuvostolle Aihe: Kaakkois-Aasian metsäpalojen vaikutus alkuperäiskansoihin	145
(98/C 158/193)	E-3539/97 esittäjä(t): Glyn Ford komissiolle Aihe: Mallorcan kävelyreitit	146

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 158/194)	E-3542/97 esittäjä(t): James Moorhouse komissiolle Aihe: Euroopan unionin transseksuaalit kansalaiset	147
(98/C 158/195)	E-3543/97 esittäjä(t): Joan Vallvé komissiolle Aihe: Konver-aloite	147
(98/C 158/196)	E-3544/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Vanhuksille tarkoitetut talvilomaohjelmat	148
(98/C 158/197)	E-3546/97 esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor komissiolle Aihe: Yhteisön rahoitus luotijunahankkeelle Galiciaan	148
(98/C 158/198)	E-3547/97 esittäjä(t): José Valverde López komissiolle Aihe: Sähkön siirto avaruusaseman avulla	149
(98/C 158/199)	E-3554/97 esittäjä(t): Petrus Cornelissen komissiolle Aihe: Matkailijavero	149
(98/C 158/200)	P-3560/97 esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué neuvostolle Aihe: Yhteisöön kohdistuneen petoksen johdosta takavarikoitujen tuotteiden hyväksikäyttöä koskeva valitus ..	150
(98/C 158/201)	E-3570/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Belgian urheiluviranomaisten harjoittama kahden Italian kansalaisen vakava syrjintä	151
(98/C 158/202)	E-3572/97 esittäjä(t): Leonie van Bladel neuvostolle Aihe: EU:sta varastettujen moottoriajoneuvojen jäljittämistä ja takavarikoitua koskevat toimenpiteet entisen Jugoslavian maissa	151
(98/C 158/203)	P-3576/97 esittäjä(t): Franco Malerba komissiolle Aihe: Energia-, tutkimus- ja teknologiayhteistyö Välimeren kolmansien maiden kanssa: FEMIRC- verkoston laajentaminen	152
(98/C 158/204)	E-3577/97 esittäjä(t): Hedwig Keppelhoff-Wiechert komissiolle Aihe: Järjestöjen osallistuminen luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelualueiden valitsemiseen	153
(98/C 158/205)	E-3579/97 esittäjä(t): Klaus Lukas komissiolle Aihe: Berlaymont	154
(98/C 158/206)	E-3580/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Halkidikin Nea Fokean kosteikko-biotopit	155
(98/C 158/207)	E-3581/97 esittäjä(t): José Apolinário komissiolle Aihe: Kausittainen vuosikertomus Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) perussäännön 10 artiklan täytäntöönpanosta	156
(98/C 158/208)	P-3583/97 esittäjä(t): Alfonso Novo Belenguer komissiolle Aihe: Oliiviöljyn tuotantotuen leikkaukset	156
(98/C 158/209)	P-3584/97 esittäjä(t): Ilona Graenitz komissiolle Aihe: "Herodes-palkkio"	157
(98/C 158/210)	E-3585/97 esittäjä(t): Kirsten Jensen komissiolle Aihe: Pysyvä kasvinsuojelukomitea	158
(98/C 158/211)	E-3588/97 esittäjä(t): Brendan Donnelly neuvostolle Aihe: Maastrichtin sopimuksen jäsenvaltion kansalaisuutta koskeva julistus	159
(98/C 158/212)	E-3589/97 esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué neuvostolle Aihe: Yhteisöä vastaan kohdistuneen petoksen johdosta takavarikoitujen tuotteiden tehokas jakelu	159
(98/C 158/213)	E-3592/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Tietopalvelumarkkinoiden luomisen toimintaohjelma 1989 – 1995	160
(98/C 158/214)	E-3599/97 esittäjä(t): Gianni Tamino komissiolle Aihe: "Taatun häränlihan laatuprojekteja" koskevien tietojen leviäminen	160
(98/C 158/215)	P-3602/97 esittäjä(t): Sérgio Ribeiro neuvostolle Aihe: Itä-timorilaiset pakolaiset Itävallan Jakartan lähetystössä	161
(98/C 158/216)	P-3612/97 esittäjä(t): María Izquierdo Rojo neuvostolle Aihe: Euroopan kulttuuripääkaupungit	161

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/217)	P-3613/97 esittäjä(t): Sirkka-Liisa Anttila komissiolle Aihe: Euroopan unionin elintarvikkeiden laatu, salmonellattomuus ja elintarvikkeista annettavien todistusten paikkansapitävyys	162
(98/C 158/218)	P-3614/97 esittäjä(t): Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi ja rakennerahastosta saatavan tuen jakaminen Brandenburgin osavaltiossa	163
(98/C 158/219)	P-3617/97 esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikan maarekisterin luomisen edistyminen	164
(98/C 158/220)	P-3618/97 esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza komissiolle Aihe: Yliopistotasoiset musiikkiopinnot	165
(98/C 158/221)	P-3620/97 esittäjä(t): David Thomas komissiolle Aihe: Eläinten hyvinvointia koskevat komission ehdotukset	165
(98/C 158/222)	E-3641/97 esittäjä(t): David Martin komissiolle Aihe: Villieläinten käyttö kokeissa ja muissa tieteellisissä tarkoituksissa	166
(98/C 158/223)	E-3646/97 esittäjä(t): Angela Sierra González ja Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Kansanäänestys Länsi-Saharan itsenäisyydestä	166
(98/C 158/224)	E-3650/97 esittäjä(t): Irene Soltwedel-Schäfer komissiolle Aihe: BSE	167
(98/C 158/225)	E-3652/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kreikkalaista alkuperää oleville Mustanmeren alueelta muuttaneille suunnattu ohjelma	168
(98/C 158/226)	E-3653/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Oliivintuottajien tulojen väheneminen	169
(98/C 158/227)	E-3656/97 esittäjä(t): Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Asekauppa	170
(98/C 158/228)	E-3657/97 esittäjä(t): Anne McIntosh neuvostolle Aihe: Turvapaikkamääräykset	170
(98/C 158/229)	E-3661/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Ympäristönsuojelua koskeva video	171
(98/C 158/230)	E-3662/97 esittäjä(t): Carlo Ripa di Meana komissiolle Aihe: Rooman keskusmeijerin yksityistäminen	172
(98/C 158/231)	E-3664/97 esittäjä(t): Honório Novo komissiolle Aihe: Jäsenvaltiolle yksinoikeudella kuuluvan kalastusvyöhykkeen laajentaminen Välimerellä	172
(98/C 158/232)	P-3666/97 esittäjä(t): Honório Novo komissiolle Aihe: Komission jäsenen Franz Fischlerin matka Portugaliin	173
(98/C 158/233)	E-3673/97 esittäjä(t): Patricia McKenna komissiolle Aihe: Kamputsean vaalit	174
(98/C 158/234)	E-3674/97 esittäjä(t): Patricia McKenna komissiolle Aihe: Total -öljy-yhtiön toiminta Burmassa	174
(98/C 158/235)	P-3677/97 esittäjä(t): Georg Jarzembowski komissiolle Aihe: Tavaroiden ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden estäminen lakkoilulla	175
(98/C 158/236)	E-3680/97 esittäjä(t): Anita Pollack komissiolle Aihe: Liikematkailu	176
(98/C 158/237)	E-3681/97 esittäjä(t): Thomas Megahy komissiolle Aihe: EU:n terveys- ja turvallisuuslainsäädännön saattaminen voimaan jäsenvaltioissa	176
(98/C 158/238)	E-3682/97 esittäjä(t): Thomas Megahy komissiolle Aihe: Hampun kasvatusta EU:ssa	177
(98/C 158/239)	E-3683/97 esittäjä(t): Mark Watts komissiolle Aihe: Hevosten tuonti Bulgariasta Euroopan unioniin	178

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(98/C 158/240)	E-3685/97 esittäjä(t): Mark Watts komissiolle Aihe: Apurahatietojen saatavuus Internetin kautta	179
(98/C 158/241)	E-3703/97 esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Asbestin käytön kieltäminen	180
(98/C 158/242)	E-3708/97 esittäjä(t): Ulf Holm neuvostolle Aihe: YK:n ilmastokokous Kiotossa	180
(98/C 158/243)	P-3713/97 esittäjä(t): Franco Malerba komissiolle Aihe: Genovan satamapolitiikka	181
(98/C 158/244)	P-3715/97 esittäjä(t): Heidi Hautala komissiolle Aihe: Lapsikaappaukset	182
(98/C 158/245)	E-3723/97 esittäjä(t): Gianni Tamino neuvostolle Aihe: Euroopan hallitusten edustus kuluttaja-asioita käsittelevässä neuvostossa	183
(98/C 158/246)	P-3724/97 esittäjä(t): Luis Marinho komissiolle Aihe: Koulukuljetusten ajoneuvojen turvallisuus	183
(98/C 158/247)	P-3725/97 esittäjä(t): Christof Tannert komissiolle Aihe: Sokeat ja uusien eurosetelien tunnistus	184
(98/C 158/248)	E-3727/97 esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Yleinen tullietuusjärjestelmä, Andien ryhmä ja Keski-Amerikan talousyhteisö	184
(98/C 158/249)	E-3736/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Apu Kongon viimeaikaisten tapahtumien uhreille	185
(98/C 158/250)	E-3738/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: Kongon tilanne	185
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3736/97 ja E-3738/97	185
(98/C 158/251)	E-3737/97 esittäjä(t): Yves Verwaerde komissiolle Aihe: MEDA-demokratiaohjelma	186
(98/C 158/252)	E-3752/97 esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen komissiolle Aihe: AKT-maiden vesihuolto	186
(98/C 158/253)	E-3760/97 esittäjä(t): Graham Mather komissiolle Aihe: Työttömyyden psykologiset näkökohdat – EU:n tutkimusmäärärahat	187
(98/C 158/254)	E-3763/97 esittäjä(t): Edward Kellett-Bowman komissiolle Aihe: PHARE-varojen maksaminen Romanianle	188
(98/C 158/255)	E-3768/97 esittäjä(t): Cristiana Muscardini, Amedeo Amadeo ja Marco Cellai komissiolle Aihe: Pedofiliatapaukset Brysselissä	188
(98/C 158/256)	E-3771/97 esittäjä(t): Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Humanitaarinen apu Bulgarialle – valtiosta riippumattomien järjestöjen toiminta	189
(98/C 158/257)	E-3774/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis neuvostolle Aihe: Euron käyttöönoton välttämättömät edellytykset EU:n jäsenvaltioissa	190
(98/C 158/258)	E-3792/97 esittäjä(t): Pedro Marset Campos neuvostolle Aihe: Poliisin toiminta ennen 20. marraskuuta 1997 Luxemburgissa järjestettävää mielenosoitusta työllisyyden puolesta	190
(98/C 158/259)	P-3807/97 esittäjä(t): Ilona Graenitz komissiolle Aihe: Atomivoimaloiden käyttöön liittyvä vastuu unionissa	191
(98/C 158/260)	P-3808/97 esittäjä(t): Ernesto Caccavale komissiolle Aihe: Yhteisön varojen käyttämättä jääminen	192
(98/C 158/261)	E-3826/97 esittäjä(t): Roberto Mezzaroma komissiolle Aihe: Euroopan turvallisuus	192
(98/C 158/262)	P-3837/97 esittäjä(t): Johannes Blokland komissiolle Aihe: Dieselmootorien karsinogeeniset päästöt	193

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(98/C 158/263)	E-3839/97 esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis komissiolle Aihe: Sideharon vapauttaminen polkumyynnin vastaisista tulleista	194
(98/C 158/264)	P-3918/97 esittäjä(t): Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Euroopan yhteinen edustusto	195
(98/C 158/265)	E-3955/97 esittäjä(t): Yvan Blot komissiolle Aihe: Komission jäsenet käyttämään äidinkieltään täysistunnoissa	196
(98/C 158/266)	P-3991/97 esittäjä(t): Enrico Ferri neuvostolle Aihe: Verovapaan myynnin säilyttäminen	196

I*(Tiedonantoja)***EUROOPAN PARLAMENTTI****KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET**

(98/C 158/01)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1824/97 neuvostolle**esittäjä(t): Laura De Esteban Martin (PPE)***(29. toukokuuta 1997)**Aihe:* Yhteisön passi ja alaikäiset

Yhteisön passin nykyinen malli, jonka jäsenvaltiot ovat kehittäneet neuvoston 23. kesäkuuta 1981 antaman päätöslauselman ⁽¹⁾ pohjalta, mahdollistaa sen, että joissakin jäsenvaltioissa alaikäiset ovat turvattomassa asemassa, koska heidän henkilötietojaan ei ole merkitty passiin riittävän tarkasti.

Joissakin maissa passissa on haltijan, isän tai äidin, valokuva ja henkilötiedot. Erillisellä sivulla esitetään perhetiedot, joista tulevat ilmi alaikäisen etu- ja sukunimet (joskus sukunimiä ei saada mahtumaan kokonaan liian vähäisen tilan takia), syntymäaika ja sukupuoli. Tällaisten tietojen perusteella kuka tahansa passinhaltija voi viedä passiinsa merkityn ikäiseltä näyttävän lapsen tämän kotimaasta ilman, että lapsen henkilöllisyyttä tarvitsee todistaa pitävästi.

Onko neuvosto tietoinen mahdollisista ongelmista, joita nykyinen passimalli voi saada aikaan, ja voisiko se tarkentaa, mitä mieltä se on passin mallin muuttamisesta niin, että se sisältäisi uusina tietoina lapsen sormenjäljen ja valokuvan, mikä helpottaisi alaikäisten henkilöllisyyden toteamista?

⁽¹⁾ EYVL C 241, 19.9.1981, s. 1.

Vastaus*(20. tammikuuta 1998)*

Neuvoston 23. kesäkuuta 1981 ⁽¹⁾ antamassa päätöslauselmassa, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa ja joka on viimeksi täydennetty 10. heinäkuuta 1995 ⁽²⁾ annetulla päätöslauselmalla, on G-osassa sivu, jossa ilmoitetaan muun muassa passin haltijan kanssa matkustavia lapsia koskevat tiedot; niistä on käytävä ilmi lapsen suku- ja etunimi, syntymäaika ja sukupuoli. Jäsenvaltiot voivat halutessaan myös määrätä, että edellä mainittuihin tietoihin on liitettävä lapsen valokuva.

Jäsenvaltioille on siis jätetty tietty liikkumavara niiden eri tietojen osalta, jotka on ilmoitettava päätöslauselman G-osassa tarkoitetulla passin sivulla.

⁽¹⁾ EYVL C 241, 19. syyskuuta 1981, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 200, 4. elokuuta 1995, s. 1.

(98/C 158/02)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1870/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(30. toukokuuta 1997)*

Aihe: Euroopan unionin osallistuminen galicialaisen As Pontesin alueen kehittämiseen

Espanjalaisen Galician alueen hallitus on allekirjoittanut yhteistyösopimuksen yhden maan tärkeimmän sähköalan yrityksen ja ammattijärjestöjen kanssa galicialaisen As Pontesin alueen taloudellista kehittämistä varten.

Jälleenteollistamissuunnitelma on voimassa vuoteen 2001 saakka. Autonominen alue investoi 300 miljoonaa ja sähköalan yritys 900 miljoonaa.

Voiko komissio kertoa, millä tavoin Euroopan unioni voisi tulla mukaan kyseiseen suunnitelmaan, mikä voisi olla unionin osuus siinä ja minkä ohjelman tai yhteisön erityisen toiminnan puitteissa se voisi harkita osallistumista kyseisen galicialaisen alueen kehitykseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama täydentävä vastaus*(21. marraskuuta 1997)*

Jotta voitaisiin määrittää galicialaisen As Pontesin alueen taloudellista kehittämistä koskevalle Galician kunnan, Endesa-sähköyhtiön ja ammattijärjestöjen yhteistyösopimukselle rakennerahastoista mahdollisesti myönnettävän taloudellisen tuen lopullinen alkuperä, asianomaisten viranomaisten olisi toimitettava hakemus, jossa he pyytävät tätä hanketta varten erityisrahoitusta yksittäisestä rakenteelliseen toimintaan liittyvästä ohjelmasta.

Koska tällaista hakemusta ei ole tehty, olisi ennen aikaista yksilöidä hankkeelle mahdollisesti myönnettävien määrärahojen alkuperä, erityisesti sen vuoksi, että espanjalaista Galician aluetta tuetaan yli 20:sta yhteisön rakennerahastojen ohjelmasta. Monesta tällaisesta ohjelmasta (mukaan lukien Galician toimenpideohjelma vuosiksi 1994 – 1999) voitaisiin tukea rahallisesti tällaista hanketta, jos tarvittavat edellytykset täyttyvät.

(98/C 158/03)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2125/97 komissiolle**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)***(23. kesäkuuta 1997)*

Aihe: Uuselintarvikkeita koskeva asetus (EY) 258/97 – turvallisuuden tarkistaminen

Aiotaanko geneettisesti muunnetun lajikkeen sallimisen yhteydessä tarkistaa lajikkeita koskevan direktiivin mukaisesti – sen jälkeen kun on tarkistettu kyseisen lajikkeen aineenvaihduntatuotteissa tapahtuvat muutokset – myös kaikkien tästä lajikkeista risteyttämällä tuotettujen kasvien aineenvaihdunnassa mahdollisesti tapahtuneet muutokset?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Viljelykasvien yleistä lajikeluetteloa ja vihannesten siementen pitämistä kaupan koskevien yhteisön nykyisten säästöjen mukaisesti (70/457/ETY ja 70/458/ETY) ⁽¹⁾ kasvilajike on virallisesti hyväksyttävissä varmentamiseen ja kaupan pitämiseen ainoastaan, jos se on selvästi muista erotettava, kestävä ja riittävän yhtenäinen. Lajiketta on pidettävä muista erotettavana, jos alkuperäinen lajike, josta se on tuotettu – riippumatta siitä, onko alkuperäinen lajike keinotekoinen vai luonnollinen – eroaa selvästi yhden tai useamman piirteen osalta kaikista muista yhteisössä tunnetuista lajikkeista.

Geneettisesti muutettujen kasvimateriaalien, siemenet mukaan lukien, markkinoille saattamisessa tarvittavat komission päätökset perustuvat geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun neuvoston direktiivin 90/220/EY ⁽²⁾ mukaisesti toimitettujen asiakirjojen tutkintaan. Tutkinnassa otetaan huomioon jäsenvaltioiden toimittamat tiedot, joiden perusteella on mahdollista todeta, että asiakirjoihin sisältyy riittävästi tietoja ympäristövaaroista, jotta komissio voi tehdä päätöksen markkinoille saattamisesta.

Kasvilajikkeita koskevaan lainsäädäntöön ei sisälly tällä hetkellä vaatimusta ympäristövaikutusten arvioinnin suorittamisesta geneettisesti muunnettujen kasvilajien osalta. Arviointi suoritetaan direktiivin 90/220/ETY mukaisesti. Kasvilajikkeita koskevan lainsäädännön mukaisesti aineenvaihduntamuutosten testaamista vaaditaan ainoastaan, jos se on tarkoituksenmukaista lajikkeiden välisen erotettavuuden arvioimisessa.

Komission vuonna 1993 tekemän siementen kaupan pitämistä koskevien direktiivien ⁽³⁾ muuttamista koskevan ehdotuksen tarkoituksena on kuitenkin muiden tavoitteiden lisäksi yhdistää ympäristövaikutusten arviointimenettely lajikkeiden hyväksymistä koskevaan menettelyyn. Parlamentin äskettäin antaman lausunnon jälkeen kyseistä ehdotusta muutetaan seuraavalla tavalla:

- a) geneettisesti muunnetun lajikkeen osalta ympäristövaikutusten arviointi suoritetaan direktiivin 90/220/ETY mukaisesti;
- b) menettelyt, joilla varmistetaan, että edellä a kohdassa tarkoitettu ympäristövaikutusten arviointi vastaa direktiivissä 90/220/ETY tarkoitettua menettelyä, esitetään komission ehdotuksesta EY:n perustamissopimuksen asianmukaisiin määräyksiin perustuvassa neuvoston asetuksessa;
- c) täytäntöönpanoa koskevat tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat hyväksytään pysyvän komitean menettelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 70/457(ETY), annettu 29.9.1970, EYVL L 225, 12.10.1970, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymisasiakirjalla

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 90/220(ETY), annettu 23.4.1990, EYVL L 117, 8.5.1990.

⁽³⁾ EYVL C 29, 31.1.1994.

(98/C 158/04)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2230/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(2. heinäkuuta 1997)

Aihe: Efedriinin vaikutukset kansanterveyteen

Amerikkalainen elintarvike- ja lääkevirasto on pyytänyt kaikkien efedriiniä sisältävien tuotteiden tarkastamista sen jälkeen, kun osoittautui, että aineen käyttö on syy 17 henkilön kuolemaan viime kuukausien aikana Yhdysvalloissa ja että se on aiheuttanut 800 muulle henkilölle vakavia terveysongelmia. Kreikkalaisen lääkeviraston tarkastuksissa Kreikasta löydettiin 31 tuotetta, jotka sisältävät vaarallisia määriä efedriiniä.

Komissiolta kysytään:

1. Missä tapauksissa on sallittua maahantuoda ja käyttää lääkkeitä, jotka sisältävät tätä ainetta?
2. Koska tiedemiesten mielipiteet eroavat toisistaan: millaisena annoksena efedriinin käyttö on vaarallista?
3. Mitä komissio aikoo tehdä tämän ongelman suhteen?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(10. marraskuuta 1997)

Amfetamiiniryhmään kuuluva efedriini on kasvipärisäinen alkaloidi, jota voidaan käyttää joidenkin ruokavalioiden täydennyksenä tai lääkkeenä moniin erilaisiin terapeuttisiin käyttötarkoituksiin. Efedriini on itsessään sydän- ja verosuonijärjestelmään ja hermostoon vaikuttava piriste, jolla tiedetään olevan joitakin haitallisia sivuvaikutuksia. Yhdysvaltain elintarvike- ja lääkevirasto (Food and Drug Administration) aloitti efedriiniä sisältävien tuotteiden tarkastukset sen jälkeen, kun aineen käytöstä oli aiheutunut terveysongelmia. Nämä tarkastukset koskevat kuitenkin vain elintarvikkeita eivätkä lääkkeitä.

Yhteisössä saatavilla olevien efedriinipohjaisten lääkevalmisteiden myynti on tähän mennessä edellyttänyt vain kansallista markkinoille saattamista koskevaa lupaa. Tämä perustui lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, lääkevalmisteiden laatua, turvallisuutta ja tehoa koskeviin säännöksiin. Efedriiniä sisältävien lääkevalmisteiden myymiseksi on hankittava myyntilupa, jonka myöntäminen edellyttää, että lääkemääräysten antamisessa noudatetaan lääketieteessä yleisesti noudatettavaa periaatetta, jonka mukaan lääkevalmisteen käytöstä saatavan hyödyn, eli terveydentilan paranemisen, ja valmisteesta aiheutuvien haittojen välillä on oltava tasapaino.

Kolmansista maista yhteisöön tuotavien lääkevalmisteiden tuonnissa on noudatettava lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun toisen neuvoston direktiivin 75/319/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, IV luvun edellytyksiä. Näiden lääkevalmisteiden käytössä on puolestaan noudatettava kyseisessä neuvoston direktiivissä annettuja lääkevalvontaa koskevia säännöksiä.

Koska millekään efedriiniä sisältävälle lääkevalmisteelle ei tähän mennessä ole annettu yhteisön uusien hajautettujen tai keskitettyjen lupamenettelyjen mukaista lupaa, komission ei ole vielä tarvinnut antaa lausuntoa efedriiniä sisältävistä lääkevalmisteista, jotka voivat olla haitallisia ihmisten terveydelle.

⁽¹⁾ EYVL 22, 9.2.1965.

⁽²⁾ EYVL L 147, 9.6.1975.

(98/C 158/05)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2232/97 neuvostolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(18. heinäkuuta 1997)

Aihe: EU:n albanialaisten maahanmuuttajien äänioikeuden käyttö

Euroopan unionin maissa, etenkin Kreikassa ja Italiassa, työskentelee satoja tuhansia albanialaisia maahanmuuttajia. On varmaa, että näille työntekijöille tulee tuskin lainkaan olemaan mahdollista käyttää äänioikeutta huolimatta hyvistä aikomuksista, joita eräät hallitukset ovat ilmaisseet sen suhteen, että heidän käymistään omilla alueillaan äänestämässä helpotettaisiin.

Ottaen huomioon Albanian tulossa olevien vaalien merkityksen, siirtolaisten erittäin suuren lukumäärän sekä Albanian kansalaisten laajan vaaleihin osallistumisen välttämättömyyden neuvostolta kysytään, aikooko se pyytää Albanian hallitusta, jäsenvaltioita ja Etyjiä edistämään aloitteita, joilla albanialaisille siirtolaisille annetaan mahdollisuus äänestää siellä, missä he oleskelevat, jotta vaalien tulos olisi niin hyvin kansan tahtoa edustava kuin mahdollista?

Vastaus

(19. tammikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys on neuvoston toimivallan ulkopuolella.

Neuvosto ei ole toimivaltainen ilmoittamaan kantaansa tavasta, jolla kolmas valtio, Albania, järjestää rajojensa ulkopuolelle muuttaneiden kansalaistensa osallistumisen Albaniassa pidettäviin vaaleihin.

(98/C 158/06)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2321/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(18. heinäkuuta 1997)

Aihe: Oikeusvarmuus Alankomaiden passin haltijana

1. Amsterdamin kaupunginhallitus ilmoitti 2. lokakuuta 1997 14-vuotiaan syntyperältään surinamilaisen Jolanda Bonan alankomaalaiseksi kansalaistetulle isälle hänen tyttärensä kansalaisuudesta ja passista:

"Aion myös poistaa Jolanda Letitia Bonan alankomaalaisen kansalaisuuden henkilötietojen perushallinnosta ja samalla vaatia Alankomaiden passin takaisin." Ymmärtääkö alankomaalainen puheenjohtaja, että kaupunginhallituksen poistaessa Alankomaiden kansalaisuuden henkilötietojen perushallinnosta sekä vaatiessa Jolanda Bonalle 9. syyskuuta 1996 myönnetyn passin takaisin kyse on kansallisen oikeuden ja kansainvälisen julkisoikeuden mukaan oikeudenvastaisesta teosta ja että Euroopan kansalaisten luottamus oikeusvaltioon samoin kuin oikeussuojakeinoihin horjuu vakavasti Amsterdamin kaupunginhallituksen toiminnan vuoksi?

2. Eikö neuvoston puheenjohtaja ole sitä mieltä, että riippumatta siitä, onko yksipuolinen ilman asianomaisen henkilön lupaa tapahtuva passin takaisin vaatiminen ja/tai kansalaisuuden poistaminen henkilötietojen perushallinnosta oikeudellisesti asianmukaista, Amsterdamin kaupunginhallituksen toimenpiteet, huolimatta siitä, että tehdyt virheet olisikin korjattava, eivät ole Euroopan hallintoelimen arvon mukaisia?

3. Eikö neuvoston puheenjohtaja ole sitä mieltä, että Amsterdamin kaupunginhallituksen toiminta ei vastaa sitä tapaa, jolla me voimme nykyisessä Euroopassa suhtautua kansalaisten, tässä tapauksessa jopa 14-vuotiaan lapsen, etuihin ja tunteisiin?

4. Onko neuvoston alankomaalainen puheenjohtaja valmis neuvottelemaan asianomaisten osapuolten kanssa, jotta Amsterdamin kaupunginhallituksen päätös, joka kumma kyllä perustui oikeusministeriön kansliapäällikön toimeksiantoon, voitaisiin muuttaa luottamusperiaatteen perusteella, jota Euroopan kansalaiset voivat Euroopan oikeusvaltiossa odottaa, siten että otetaan samalla huomioon se, että Jolanda Bonan isä sekä molemmat pikkusiskot saavat pitää Alankomaiden kansalaisuuden sekä 9. syyskuuta 1996 saamansa passin ja että Jolanda Bona olisi karkotettava Alankomaista siis ainoana perheenjäsenenä?

(98/C 158/07)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2672/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(1. syyskuuta 1997)

Aihe: Kansalaisten oikeusvarmuuden loukkaus EU:ssa. Jatkoa Jolanda Bonasta aikaisemmin esitettyihin kysymyksiin

1. Amsterdamin kaupunginhallitus on ilmoittanut Surinamista peräisin olevalle 14-vuotiaalle Jolanda Bonalle, että se aikoo poistaa hänen Alankomaiden kansalaisuutensa perushallinnosta, ja lisäksi, että hänen on luovutettava Amsterdamin pormestarin Jolanda Bonalle 6. syyskuuta 1996 myöntämän Alankomaiden passin.

Voidaanko neuvoston mielestä tämän päivän Euroopassa kohdella kansalaisen, tässä tapauksessa 14-vuotiaan lapsen, etuja tällä tavoin?

2. Jolanda Bona, joka oli sulkeutunut viime kuukausina yksin huoneeseensa pelätessään ulkomaalaispoliisin tulevan hakemaan häntä, on kärsinyt asiasta henkisesti niin paljon, että hänen äitipuolensa ja isänsä mielestä oli vastuutonta antaa tämän tilanteen jatkua. Jolanda ilmoittautui 17. heinäkuuta 1997 yhdessä äitipuolensa kanssa Amsterdamin ulkomaalaispoliisille saadakseen epävarman tilanteen loppumaan. Jolanda halusi vanhempiensa suostumuksella luovuttaa Alankomaiden passinsa ja saada takaisin Surinamin passinsa voidakseen palata takaisin Surinamiin. Ulkomaalaispoliisi sanoi tämän olevan mahdollista. Jolanda oli nimittäin ulkomaalaispoliisiin mukaan virallisesti Alankomaiden kansalainen.

Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että tällä tavoin loukataan oikeusvarmuutta, jota kansalainen voi odottaa eurooppalaisessa oikeusvaltiossa?

Yhteinen vastaus

kirjallisiin kysymyksiin E-2321/97 ja E-2672/97

(20. tammikuuta 1998)

Kysymykset, jotka koskevat Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisuuden saamista tai menettämistä, kuuluvat yksinomaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaan. Ei yhteisön oikeudessa eikä Euroopan unionissa ole näitä asioita koskevia välineitä.

Neuvosto ei näin ollen voi ottaa kantaa arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin.

(98/C 158/08)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2357/97 neuvostolle**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)***(18. heinäkuuta 1997)*

Aihe: Tarvitaanko EU:n lähettilästä Kiinassa ja Aseanissa?

Voiko neuvosto vahvistaa pitävänsä ihmisoikeuksien kunnioittamista tärkeänä ulkopoliittikan välineenä ja yleisesti maailman vakauden edistäjänä?

Onko neuvosto sitä mieltä, että ihmisoikeuksien puolustamista on edistettävä samaan aikaan sekä Afrikassa, Latinalaisessa Amerikassa että Aasiassa?

Katsooko neuvosto, että EU:n jäsenvaltioiden saama valtava hyöty Kiinan ja Aseanin nopeasta taloudellisesta kehityksestä on syy sille, että ihmisoikeuksille annetaan vähemmän huomiota tällä alueella?

Onko neuvosto yhtä mieltä siitä, ettei neuvoston kanta eivätkä Euroopan parlamentin kuukausittaiset kiireelliset julkilausumat ihmisoikeuksien kunnioittamisesta mainituilla alueilla ole vaikuttaneet kyseisen alueen viranomaisten noudattamaan politiikkaan?

Haluaako neuvosto, perustuen pragmaattiseen arvioon alueen vakauden edistämisestä, arvioida uudelleen, auttaisiko EU:n erityislähettiläs Kiinassa ja Aseanissa parantamaan EU:n ja Euroopan parlamentin suhteita kyseisten maiden kanssa ja voitaisiinko siten epäsuorasti edistää ihmisoikeuksien parempaa kunnioittamista?

Vastaus*(16. helmikuuta 1998)*

Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa todetessaan, että kansanvallan ja oikeusvaltion periaatteen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen kehittäminen ja lujittaminen ovat Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan keskeisenä osatekijänä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen J.1 artiklan perusteella.

Unioni soveltaa tätä periaatetta maailmanlaajuisesti. Euroopan unioni vastustaa sen vuoksi ihmisoikeuksien loukkauksia kaikkialla, missä niitä tapahtuu.

Edistääkseen ihmisoikeuksien kunnioittamista ja turvaamista Kiinassa ja ASEAN-maissa Euroopan unioni osallistuu parhaillaan monilla foorumeilla käytävään ihmisoikeuksia koskevaan vuoropuheluun. Erityisesti Kiinan viranomaisten kanssa Euroopan unioni on osallistunut ihmisoikeuksia koskevaan vuoropuheluun asiantuntijatasolla vuodesta 1995 lähtien. Viimeisin kokous pidettiin Pekingissä 1. – 2. joulukuuta 1997. Euroopan unioni pyrkii rakentavalla vuoropuhelulla ja aktiivisella yhteistyöllä saamaan aikaan todellista parannusta Kiinan ihmisoikeustilanteeseen.

Neuvosto kiinnittää lopuksi arvoisan parlamentin jäsenen huomion niihin myönteisiin aloitteisiin, joita useat jäsenvaltiot ovat tekemässä kansainvälisen tietämyksen lisäämiseksi ihmisoikeusasioissa (seminaarit, kongressit, asiantuntijavaihdot jne.).

(98/C 158/09)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2424/97 komissiolle**esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)***(11. heinäkuuta 1997)*

Aihe: Ruokasuolan aiheuttama terveystarve

Suolan liiallinen käyttö on kohonneen verenpaineen ja verenpainetaudin suurin syy. Kohonnut verenpaine ja verenpainetauti ovat puolestaan aivohalvauksen suurimmat ja tärkeimmät riskitekijät. Myös sydäninfarktin riski kasvaa kohonneen verenpaineen myötä. Suolan käytön vähentäminen merkitsisi ennen muuta kansalaisten terveyden kohentumista ja siten myös terveydenhuollon kustannusten pienentymistä. Suomessa suola oli luokiteltu lisäaineeksi ennen EU-jäsenyyttä. Sen vuoksi suolan käyttö oli myös tarkoin säädeltyä. Euroopan unionissa tätä säätelystä ei vielä ole.

Haluankin kysyä, miten merkittäväksi terveystriskiksi komissio arvioi suolan käytön? Mitä komissio aikoo tehdä suolan terveystriskien poistamiseksi Euroopasta? Ja vielä: katsooko komissio suolan lisäaineeksi vai ravintoaineeksi?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(1. lokakuuta 1997)

On tosiaankin esitetty, että suolan natriumilla olisi osuutta joihinkin terveydentilan muutoksiin ja sairauksiin. Vaarat johtuvat kuitenkin nautitusta suolan määrästä, joka puolestaan riippuu lähinnä yleisistä ja yksilöllisistä ruokatottumuksista.

Tavallisena ruokasuolana tunnettua natriumkloridia pidetään yhteisön lainsäädännössä elintarvikkeen ainesosana. Suola on ilmoitettava ainesosien luettelossa, minkä lisäksi natrium on ilmoitettava ravintoarvomerkinnoissä tiettyjen edellytysten mukaan, kuten elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnoista annetussa direktiivissä 90/464/ETY⁽¹⁾ säädetään.

Lisäksi erityisravinnoksi tarkoitettujen vähänatriumisten tuotteiden (ruokavaliomisteiden) merkitsemiseen sovelletaan muita sääntöjä, joista on säädetty erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa direktiivissä 89/398/ETY⁽²⁾. Ilmaisun 'vähänatriuminen' käyttöedellytykset aiotaan yhdenmukaistaa yhteisössä elintarvikealan tiedekomitean asiaa koskevan kertomuksen perusteella.

Terveyden edistämistä, terveydestä tiedottamista, terveystkasvatusta ja -koulutusta koskevan yhteisön kansanterveyden alan toimintaohjelman⁽³⁾ yhteydessä suunnitellaan toimia, joiden tavoitteena on lisätä tietämystä ravinnon ja muiden elämäntapatekijöiden osuudesta sairauksien syntyyn. Lisäksi toimien tavoitteena on jakaa yleisölle tietoa, jotta parannettaisiin tietämystä ravitsemuksen peruseräkkeistä ja elintarvikkeiden merkintöjen ja valmistuksen uusista tekniikoista ja menetelmistä.

⁽¹⁾ EYVL L 276, 6.10.1990.

⁽²⁾ EYVL L 186, 30.6.1989.

⁽³⁾ EYVL L 95, 16.4.1996.

(98/C 158/10)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2474/97 komissiolle

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)

(16. heinäkuuta 1997)

Aihe: Umpieritystä vahingoittavat kemialliset aineet lasten leikkikaluissa

1. Koska PVC-muovista valmistetut vauvojen leikkikalut vedettiin pois markkinoilta Tanskassa, Italiassa ja Espanjassa sen jälkeen, kun Tanskan ympäristösuojeluvirasto näytti toteen, että vauvoille aiheutuu vaaroja liuenneesta muovista heidän imiessään muovista valmistettuja leikkikaluja, mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa varoittaakseen kuluttajia kaikkialla Euroopassa niistä mahdollisista vaaroista, joita muoviset leikkikalut aiheuttavat pienille vauvoille?
2. Aikooko komissio osallistua tätä ongelmaa tutkimaan asetetun leikkikaluteollisuuden kansainvälisen työryhmän toimintaan ja annetaanko komissiolle tietoja työryhmän tutkimuksen tuloksista?
3. Tarkasteltaessa umpieritykselle vahingollisten kemiallisten aineiden ihmisen terveydelle aiheuttamia tieteellisesti todistettuja vaaroja, onko komissio sitä mieltä, että on ryhdyttävä välittömästi toimenpiteisiin vähintäänkin kaikkein herkimprien ryhmien, kuten raskaana olevat naiset ja pienet lapset, suojeluun aivan ensimmäiseksi?
4. Tiettyjen hormoneille vahingollisten kemiallisten aineiden vaikutusten on tieteellisesti todistettu siirtyvän sukupolvelta toiselle, jolloin vaikutukset eivät ilmene altistuneissa henkilöissä vaan siirtyvät seuraavaan sukupolveen. Onko komissio myös sitä mieltä, että on ryhdyttävä välittömästi toimiin, jotta kuluttajille voidaan antaa tietoja ja jotta heitä voidaan suojella ennaltaehkäisyä periaatteen mukaisesti?

(98/C 158/11)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2475/97 komissiolle**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)***(16. heinäkuuta 1997)**Aihe:* Umpieritystä vahingoittavat kemialliset aineet

1. Koska PVC-muovista valmistetut leikkikalut vedettiin pois markkinoilta Tanskassa, Italiassa ja Espanjassa sen jälkeen, kun Tanskan ympäristösuojeluvirasto näytti toteen, että vauvoille aiheutuu vaaraa liuenneesta muovista heidän imiessään muovista valmistettuja leikkikaluja, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä yhdessä leikkikaluteollisuuden kanssa?
2. Aikooko komissio osallistua tätä ongelmaa tutkimaan asetetun leikkikaluteollisuuden kansainvälisen työryhmän toimintaan ja aikooko komissio varmistaa, että sille annetaan tietoja työryhmän tutkimusten tuloksista?
3. Onko komissio keskustellut teollisuuden kanssa vaihtoehtoista pyrittäessä korvaamaan teollisuuden tuottamissa tuotteissa esiintyvät tunnetut umpieritystä vahingoittavat kemialliset aineet terveellisimmillä aineilla? Jos ei ole, milloin komissio aikoo aloittaa keskustelut ja aikooko se antaa yhteisön rahoitusta tätä tarkoitusta varten?
4. Onko komissio myös sitä mieltä, että teollisuuden olisi kannettava vastuunsa tuottamistaan tuotteista ja vastattava välittömästi kysymyksiin, jotka koskevat lopullisille käyttäjille mahdollisesti aiheutuvia vaaroja?
5. Aikooko komissio hyväksyä tiettyjen teollisten yhdistysten kategoriset lausumat siitä, etteivät tietyt plastisoimisaineet kuten ftaalit ja bisfenol A ole hormoneille vahingollisia kemiallisia aineita huolimatta yhä useammin saaduista tieteellisten tutkimusten tuloksista, joiden mukaan näillä aineilla on hormoneille vahingollisia vaikutuksia?
6. Kemianteollisuus on vastannut hormoneille vahingollisista kemiallisista aineista esitettyihin riippumattomien tiedemiesten huolestuneisuutta herättäviin lausuntoihin suuntaamalla omaa tutkimustaan epäilyihin tuotteisiin. Saako komissio käsiteltäväkseen kaikki teollisuuden suorittamien tutkimusten tulokset, jotka liittyvät epäilyihin umpieritystä vahingoittaviin kemiallisiin aineisiin? Aikooko komissio antaa nämä tulokset Euroopan parlamentin jäsenten käsiteltäviksi?
7. Onko komissio huolestunut siitä, ettei sellaisten teollisuuden rahoittamien tutkimusten tuloksia anneta julkisuuteen, joiden tulokset ovat ristiriidassa teollisuuden intressien kanssa?

**Komission jäsenen Martin Bangemannin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-2474/97 ja E-2475/97**

(5. marraskuuta 1997)

Komissio on tietoinen asiasta, johon viitattiin umpieritystä vahingoittavina kemiallisina aineina (katso vastaukset suullisiin kysymyksiin, joita esittivät kyselytunnilla Tom Spencer parlamentin maaliskuun 1997 istuntojaksolla, H-114/97 ⁽¹⁾, ja Carlos Pimenta kesäkuun 1997 istuntojaksolla, H-423/97 ⁽²⁾). Viime tammikuussa komissio valtuutti Euroopan standardointikomitean (CEN) perustamaan teknisen komitean 52 (leikkikalut) alaisen työryhmän, joka käsittelee nimenomaan leluissa käytettäviä orgaanisia yhdisteitä. Sen tehtäviin kuuluisi myös leluissa käytetyn polyvinyylikloridin (PVC) vaikutusten yksityiskohtainen arviointi lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 88/378/ETY 2 artiklan 1 kohdan ja liitteessä III olevan II osan 3 kohdan mukaisesti ⁽³⁾. Työryhmän tulokset sisällytetään Euroopan lelujen turvallisuutta koskevaan standardiin EN 71. Sekä komissio että leluteollisuuden edustajat samoin kuin eurooppalaiset kuluttajajärjestöt ja kansalliset standardointilaitokset ottavat osaa työryhmän työskentelyyn.

Komissio toimii tiiviissä yhteistyössä leluteollisuuden edustajien kanssa ja komissiolle on annettava tiedoksi kaikki kansainvälisen leluteollisuusneuvoston (ICTI) työryhmän tätä asiaa koskevien tutkimusten tulokset. Komissio tukee useita hankkeita, joissa tutkitaan umpieritystä vahingoittavien kemiallisten aineiden seulontatestejä. Useita umpieritystä vahingoittavia aineita koskevia tutkimusprojekteja tuetaan kustannustenjakoperiaatteella Ympäristö ja ilmasto- sekä Biomed II -tutkimusohjelmissa. Nämä ohjelmat valittiin avointen ehdotuspyyntöjen ja riippumattoman tieteellisen arvioinnin jälkeen. Teollisuusyhteistyön osalta komissio osallistuu tutkimuskuluihin enintään 50 prosentilla. Yksi hankkeiden tärkeä osa on tiedottaa laajalti tutkimustuloksista.

Komissio on tietenkin samaa mieltä siitä, että teollisuuden olisi tunnettava vastuuta tuotteistaan ja reagoitava viivyttelemättä loppukäyttäjää mahdollisesti uhkaavista vaaroista esitettyihin huoliin. Tämän vuoksi komissio on aktiivisesti kehittänyt alan tutkimusta ja samoin luleteollisuus on itse perustanut asiaa käsittelevän työryhmän.

Lisäksi olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta annetun neuvoston asetuksen 793/93 ⁽⁴⁾ perusteella komissio on valinnut jäsenvaltioita kuultuaan noin 100 kemiallista ainetta, jotka on sisällytetty kolmeen sellaisiin ensisijaisten aineiden luetteloon, jotka vaativat perusteellista arviointia ihmisiin tai ympäristöön mahdollisesti kohdistuvien vaikutusten vuoksi. Terveysriskin arviointi sisältää suvunjatkamiskykyä tutkivan kokeen, joka kattaa myös umpieritystä vahingoittavat aineet. Muita spesifisempiä umpieritystä vahingoittavien aineiden havaitsemiseksi kehitettyjä määrittämenetelmiä arvioidaan parhaillaan. Ensisijaisten aineiden valinnan jälkeen jäsenvaltioiden viranomaisia edustaville esittelijöille annetaan tehtäväksi arvioida yhtä näistä aineista koskevat teollisuuden edustajien toimittamat tiedot ja laatia riskinarviointikertomus jäsenvaltioiden käsiteltäväksi. Riskinarvioinnin perusteella esittelijä voi ehdottaa tarvittaessa strategiaa kyseisestä aineesta ihmisille ja ympäristölle aiheutuvien riskien rajoittamiseksi. Riskinarvioinnin tulokset ja suositeltu strategia hyväksytään yhteisön tasolla, minkä jälkeen komissio julkaisee ne. Komissio voi sitten esittää yhteisön toimenpiteitä asianmukaisen lainsäädännön muodossa.

Kolme ftalaattia (di-n-butyyliftalaatti (DBP), bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) ja bentsyylibutyyliftalaatti (BBP)), jotka on mainittu mahdollisina umpieritystä vahingoittavina aineina, ovat asetuksessa 793/93 mainittuja ensisijaisia aineita. Tilanne niiden kohdalla on seuraavanlainen:

- Di-n-butyyliftalaatti (DBP) on mainittu ensisijaisena aineena ensimmäisessä ensisijaisten aineiden luettelossa, joka on komission asetuksen (EY) 1179/94 liitteenä ⁽⁵⁾. Tämän aineen kohdalla Alankomaat on nimitetty esitteleväksi jäsenvaltioksi. Riskiarviointikertomuksen odotetaan valmistuvan joulukuussa 1997.
- Bis(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP) on mainittu ensisijaisena aineena toisessa ensisijaisten aineiden luettelossa, joka on komission asetuksen (EY) 2268/95 liitteenä ⁽⁶⁾. Tämän aineen kohdalla Ruotsi on nimitetty esitteleväksi jäsenvaltioksi. Riskinarviointikertomuksen odotetaan valmistuvan vuoden 1998 toisella puoliskolla.
- Bentsyylibutyyliftalaatti (BBP) on mainittu ensisijaisena aineena kolmannessa ensisijaisten aineiden luettelossa, joka on komission asetuksen (EY) 143/97 liitteenä ⁽⁷⁾. Tämän aineen kohdalla Norja on nimitetty esittelijäksi.

Bifenoli A on ehdolla seuraavaan (neljänteen) ensisijaisten aineiden luetteloon, joka liitetään luultavasti vuoden 1998 kuluessa hyväksyttävään komission asetukseen.

Komissio seuraa umpieritystä vahingoittavia aineita koskevaa tutkimusta, eikä sen tiedossa ole, että kemianteollisuus olisi kieltäytynyt tätä alaa koskevasta yhteistyöstä. Vaikka teollisuudella ei olekaan velvollisuutta ilmoittaa kaikkia tietoja komissiolle, teollisuuden on toimitettava kemiallisia aineita koskevia tietoja tiettyjen yhteisön lainsäädännössä (esim. asetuksessa 793/93) säädettyjen velvoitteiden mukaisesti. Olemassa olevia (eli kaupallisessa käytössä olevia) aineita koskevasta ohjelmasta saadut tiedot julkaistaan CD-ROMina.

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (maaliskuu 1997).

⁽²⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (kesäkuu 1997).

⁽³⁾ EYVL L 187, 16.7.1988.

⁽⁴⁾ EYVL L 84, 5.4.1993.

⁽⁵⁾ EYVL L 131, 26.5.1994.

⁽⁶⁾ EYVL L 231, 28.9.1995.

⁽⁷⁾ EYVL L 25, 28.1.1994.

(98/C 158/12)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2503/97 komissiolle

esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE)

(18. heinäkuuta 1997)

Aihe: Britannian yksityistetyille laitoksille ehdotetun Windfall-veron laillisuus

Onko komissio sitä mieltä, että Britannian yksityistetyille laitoksille ehdotettu Windfall-vero on Euroopan unionin oikeuden mukaan laitton toimenpide?

Jos näin on, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen tämän vahingollisen veron täytäntöönpanon Britanniassa?

Koska Windfall-vero aiotaan ulottaa myös Britannian lentokenttähallintoon (BAA), onko ehdotettu vero komission mielestä Euroopan laajuisia verkkoja koskevan sopimuksen 129 c artiklan tai sen hengen vastainen?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. marraskuuta 1997)

Komissio on tietoinen siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta on säätänyt vähän aikaa sitten erityisveron ('Windfall tax'), jota kannetaan suhteettoman suurista voitoista, joita on syntynyt noteerattaessa pörssissä yksityistettyjä valtioyhtiöitä.

Komissio muistuttaa parlamentin jäsenelle, että tällä hetkellä yhteisön oikeuden mukaan jäsenvaltiot voivat periaatteessa vapaasti vahvistaa yhtiöveroon sovellettavan verokannan ja veronkantoa koskevat säännöt edellyttäen, että perustamissopimuksessa turvattu tasa-arvoisen ja syrjimättömän kohtelun periaatteita noudatetaan.

Näin ollen komissio ei hallussaan olevien tietojen perusteella katso, että yhteisön oikeutta rikoitaisiin.

(98/C 158/13)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2563/97 neuvostolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(28. heinäkuuta 1997)

Aihe: Kaikkien kansalaisten vapaus liikkua Euroopan unionin alueella

Haluan tietää, pitääkö neuvosto tarpeellisena tiedottaa Italian presidentille ja hallituksen pääministerille, että Italian voimassa oleva perustuslaki — jo lähes 50 vuoden ajan väliaikaisena pysynyt — on ristiriidassa yleisen ihmisoikeuksien julistuksen ja Maastrichtin sopimuksen vapaaseen liikkumiseen Euroopan unionin alueella oikeuttavan pykälän kanssa. Molemmat nämä sopimukset myös Italia on allekirjoittanut. Italian perustuslain kohta on myös terveen järjen vastainen. Tämän pykälän vuoksi Italian valtion televisioyhtiö RAI uhraa suuria summia lähettäessään viikoittain kalustoa ja henkilökuntaa Geneveen, jotta kuuluisa urheiluselostaja, Savoiji-sukuinen Emanuele Filiberto, voi toimia tehtävässään. Yllä mainittu perustuslain pykälä näet on tähdätty estämään häneltä, samoin kuin hänen liikemies-isältään, Savoijin Vittorio Emanuelelta, pääsyn Italiaan.

Vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Neuvoston tehtävänä ei ole lausua mielipidettään jäsenvaltion perustuslain säännöksestä.

(98/C 158/14)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2615/97 komissiolle

esittäjä(t): Jean-Thomas Nordmann (ELDR)

(1. syyskuuta 1997)

Aihe: Kaupparyhmittymän perustaminen

Onko komissio tutkinut sitä, miten Ranskassa 5. heinäkuuta 1996 annettu laki kaupparyhmittymän perustamista koskevista ehdoista sopii yhteen perustamissopimusten 5, 52 ja 59 artiklan kanssa?

Mitä päätelmiä komissio on tehnyt asiasta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(18. marraskuuta 1997)*

Parlamentin jäsenen kysymyksessä, joka koskee Ranskassa 5. heinäkuuta 1996 annettua lakia ostoskeskusten perustamista koskevista ehdoista, viitataan ilmeisesti Raffarin-lakiin eli 5. heinäkuuta 1996 annettuun lakiin 96-603 kaupan ja käsityöläisalan kehittämisestä ja tukemisesta.

Tämän lain myötä perustettiin lupajärjestelmä, jolla ohjailaan myyntialtaan yli 300 neliömetrin suuruisten kauppojen tai liikekeskusten rakentamista, laajentamista ja käyttöä. Näiden lupien myöntäminen on annettu departementtien liikelaitoslautakuntien (Commission départementale d'équipement commercial, CDEC) tehtäväksi, ja ne myönnetään rakennuslupamenettelyn alkuvaiheessa. Lautakuntien jäseninä on kolme paikallisvaltuutettua (sijaintikunnan kunnanjohtaja, kyseisen departementin asukasluvultaan suurimman kunnan kunnanjohtaja ja kuntien välisen julkisen yhteistyöelimen puheenjohtaja tai muussa tapauksessa aluevaltuutettu) sekä kauppakamarin johtaja ja kuluttajajärjestöjen edustaja.

Raffarin-lain tavoitteena on laajentaa entistä Royer-lakia (laki 73-1193), jolla otettiin käyttöön myyntialtaan yli 1000 neliömetrin liikkeitä koskeva vastaava järjestelmä. Vuonna 1973 annetulla Royer-lailla pyrittiin hillitsemään hypermarkettien määrän kasvua kyseisellä vuosikymmenellä Ranskassa ja suojelemaan kaupungeissa sijaitsevia pieniä kauppia. Laskemalla raja-arvo Raffarin-laissa alle 1000 neliömetriin pyritään puolestaan rajoittamaan suurten alennustavaratalojen ("hard discounter") perustamista.

Parlamentin jäsen pyysi komissiota antamaan lausunnon siitä, onko kyseinen laki yhdenmukainen EY:n perustamissopimuksen 5, 52 ja 59 artiklan kanssa. Perustamissopimuksen 5 artikla on yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan⁽¹⁾ sanamuodoltaan niin yleisluontoinen, ettei sitä voida soveltaa yksittäistapauksissa, kun tilanteen katsotaan kuuluvan perustamissopimuksen erityismääräyksen soveltamisalaan. Perustamissopimuksen 59 ja 60 artiklaa sovelletaan vain toissijaisesti, eli silloin, kun kyseiseen taloudelliseen toimintaan ei sovelleta mitään muuta sisämarkkinoita koskevaa määräystä.

Kun on kyse sellaisen toimipaikan perustamisesta tai muuttamisesta, josta yritys aikoo myydä tavaroita, Raffarin-lain yhdenmukaisuutta yhteisön oikeuden kanssa on tarkasteltava vain perustamissopimuksen 30 ja 52 artiklan perusteella. Jäsenvaltioita kielletään näissä artikloissa asettamasta rajoituksia tavaroiden alkuperän perusteella (30 artikla) ja sellaisten liikkeenharjoittajien lähtömaan perusteella, jotka haluavat avata liikkeen Ranskassa (52 artikla). Kuntien viranomaiset eivät saa Raffarin-lain myötä lupaa asettaa syrjiviä rajoituksia muista jäsenvaltioista lähtöisin olevien tavaroiden tai ulkomaisten yritysten pääsulle Ranskan markkinoille. Koska tässä tapauksessa on näin ollen kyse syrjimättömin perustein sovellettavasta laista, komissio ei tähän mennessä ole havainnut, että Ranska olisi rikkonut perustamissopimuksen 30 ja 52 artiklaa.

Yhteisöjen tuomioistuin torjui perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamisen jo asiassa Dip/Lidl⁽²⁾, joka koski Italiassa 11. kesäkuuta 1971 annettua lakia 426. Tämän lain myötä otettiin käyttöön kuntia koskeva hallinnollinen lupajärjestelmä, jolla säädellään vähittäiskauppojen avaamista Italiassa. Koska Ranskassa annettu säädös vastaa kyseistä Italian säädöstä, yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota voidaan komission mielestä soveltaa myös Raffarin-lakiin.

Komissiolle ei tähän mennessä ole toimitettu tietoja, joiden perusteella Ranskan voitaisiin yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti osoittaa rikkoneen perustamissopimuksen 52 artiklaa. Komissio seuraa kuitenkin edelleen tarkkaavaisesti, kuinka edellä mainitut departementtien lautakunnat soveltavat jatkossa Raffarin-lakia.

⁽¹⁾ Asia C-18/93, Corsica Ferries, tuomio 17.5.1994.

⁽²⁾ Asiat C-140-94, C-141/94 ja C-142/94, Dip/Lidl, tuomio 17.10.1995.

(98/C 158/15)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2662/97 komissiolle

esittäjä(t): Patricia McKenna (V)

(1. syyskuuta 1997)

Aihe: Ruandassa sotarikoksista syytetyt lapset ja teini-ikäiset

Unicefin arvion mukaan 100 000 vankia odottaa sotarikosoikeudenkäyntiä Ruandassa. Näistä 2 300 on lapsia tai teini-ikäisiä. Noin 200 heistä oli alle 14-vuotiaita, kun kansanmurhat tapahtuivat vuonna 1994. Monet kuvaavat heidän vankilaoolojaan kestäättömiksi.

Koska Ruandan oikeusistuimet ja lakiasiainpalvelut ovat ylikuormitettuja, Unicef on korostanut, että kansainvälisen yhteisön olisi kustannettava Ruandaan lakimiehiä työskentelemään lapsia ja teini-ikäisiä koskevien tapausten parissa.

Onko komissiolla ehdotuksia taloudellisen avun antamiseksi lasten ja teini-ikäisten parissa työskenteleville lakimiehille Ruandassa?

Komission jäsenen Jolo de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(30. lokakuuta 1997)

Komissio tietää, että monet ihmiset odottavat vankiloissa oikeudenkäyntiään. Viimeisimpien arvioiden mukaan heitä on Ruandassa lapset ja teini-ikäiset mukaan lukien yhteensä lähes 130 000.

Komissio huomautti Ruandan viranomaisille jälleen kansanmurhista epäiltyjen lapsivankien tilanteesta esittämällä puheenjohtajatroikan vetoamuksen Ruandan vankilaloista 4. syyskuuta 1997.

Komissio on huolestunut Ruandan vankilaloista ja haluaa kansanmurhia käsittelevien oikeudenkäyntien etenevän pikaisesti ja lakia noudattaen. Komissio tarjoaa Ruandan hallitukselle apua kansanmurhia käsittelevien oikeudenkäyntien osalta rahoittamalla kahta hanketta budjettikohdastaan Kansanvaltaa ja ihmisoikeuksien suojelua koskeva eurooppalainen aloite. Kolmannen hankkeen rahoitus on suunnitteilla.

Ensimmäinen hanke on nimeltään "Programme d'appui au Ministère de la Justice rwandaise" ("Tukiohjelma Ruandan oikeusministeriön auttamiseksi") ja sen rahoitus on lähes 1,4 miljoonaa ecua. Ohjelman avulla koulutetaan 600 ylimääräistä henkilöä Ruandan oikeuslaitoksen palvelukseen ja maksetaan heidän palkkansa 18 kk:n ajan Ruandan oikeudellisen järjestelmän avustamiseksi.

Toisella hankkeella avustetaan organisaation Juristit ilman rajoja (Avocats sans frontières) pyrkimyksiä antaa oikeudellista apua kansanmurhaoikeudenkäynneissä sekä syytetyille että siviiliosapuolille. Tätä avustusta jatketaan ja sen rahoitus on yli 1,2 miljoonaa ecua.

Kansanvallan ja ihmisoikeuksien tukemiseksi laaditun rahoitushankkeen Penal Reform Internationalin kanssa valmisteilla olevalla hankkeella (1,25 miljoonaa ecua) avustetaan vankilahallinnon toiminnan parantamista sekä tuotannollisen työn aloittamista vankiloissa.

Lisäksi Euroopan kehitysrahaston (EKR) toisen kunnostamisohjelman tehtäväksi suunnitellaan Ruandan korkeimman oikeuden sekä yleisen syyttäjälaitoksen tilojen uudelleenrakentamisen rahoittamista. Lisäapua annetaan 143 piirioikeuden kunnostamiseen. EKR:n toisen kunnostamisohjelman Ruandan oikeuslaitokselle antama kokonaisapu on 4,9 miljoonaa ecua.

Edellä mainittujen hankkeiden avulla komissio antaa osuutensa sekä vankilalojen että syytettyjen puolustuksen parantamiseksi Ruandassa, mikä on kaikkien, myös alaikäisten vankien etujen mukaista.

(98/C 158/16)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2723/97 komissiolle

esittäjä(t): Jesús Cabezón Alonso (PSE)

(1. syyskuuta 1997)

Aihe: Santanderin lahden kunnostus

Santanderin lahden kokonaiskunnostus alkaa pian.

Työt suunnitellaan toteutettavaksi kolmessa vaiheessa ja hankkeen kokonaiskustannukset ovat yli 14 miljardia pesetaa. Ensimmäisestä vaiheesta on järjestetty tarjouskilpailu.

Mikä on Euroopan unionin yhteisrahoituksen osuus kokonaiskustannuksista?

Mistä rahastosta (EAKR tai koheesiorahasto) tai mistä budjettikohdasta tämä yhteisrahoitus tulee?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(15. lokakuuta 1997)*

Espanjan viranomaiset esittivät 3. toukokuuta 1996 komissiolle pyynnön, joka koskee Santanderin lahden kokonaiskunnostukseen liittyvien töiden ensimmäisen vaiheen yhteisrahoitusta. Ensimmäisen vaiheen töiden talousarvioksi on arvioitu 4 030 miljoonaa pesetaa. Komissio päätti hyväksyä tämän pyynnön 14. heinäkuuta 1997. Euroopan aluekehitysrahasto osallistuu tämän ensimmäisen vaiheen yhteisrahoitukseen 17,72 miljoonalla eculla (2 821 miljoonaa pesetaa) kokonaiskustannusten ollessa 25,32 miljoonaa ecua.

Hankkeen toista vaihetta varten esitettiin 29. huhtikuuta 1997 pyyntö koheesiorahaston osallistumisesta yhteisrahoitukseen. Toisen vaiheen kokonaiskustannukset ovat 4 750 miljoonaa pesetaa. Asiaa tutkitaan parhaillaan.

Jäsenvaltio ei ole toimittanut komissiolle hankkeen kolmannen vaiheen rahoitusta koskevia tietoja.

(98/C 158/17)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2822/97 komissiolle**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)***(1. syyskuuta 1997)*

Aihe: Hedelmien ja vihannesten ylijäämien hävittämisestä aiheutuvat ympäristövahingot

Vastatessaan esittämäni kysymykseen E-1705/97 ⁽¹⁾ komissio pyysi tarkempia tietoja, koska kyseessä ollut asia ei ollut komissiolle tuttu. Komissio ei ilmeisesti tutki kovin tarkasti tilintarkastustuomioistuimen kertomuksia, sillä (14. marraskuuta 1995 annetussa) vuosikertomuksessa varainhoitovuodelta 1994 käsitellään tätä asiaa kohdassa 2.118 ff ”Markkinoilta vedettyjen tuotteiden ympäristövaikutukset” (s. 175 suomenkielisessä versiossa).

Kertomuksessa todetaan sanatarkasti:

”Noin 60 % markkinoilta vedetyistä tuotteista hävitetään. Hävittäminen tapahtuu siten, että tuotteet kaadetaan kuoppaan, ja sen jälkeen kuoppa joko peitetään maalla, denaturoidaan öljyllä tai tuotteet murskataan. Koska menetelmää on käytetty vuosien ajan ja maahan haudatut määrät ovat valtavia, niistä on aiheutunut ympäristösaasteongelmia niillä alueilla, joilla markkinoilta vedettyjä tuotteita hävitetään säännöllisesti”.

”Pilaantuneet hedelmät ovat saastuttaneet pinta- ja pohjavesiä kyseisillä alueilla. Asian korjaaminen vaatii raskaita investointeja erityislaitosten rakentamiseen.

Lisäksi jotkin alueet ovat määränneet ympäristöveroja kannustaakseen tuotteiden käyttöä. Pilaantuneet hedelmät ovat jo itsessään saastuttavia, koska ne houkuttelevat erilaisia hyönteisiä, jotka saastuttavat ja vahingoittavat läheisiä viljelyalueita”.

Voiko komissio tämän lisätiedon avulla vastata kysymyksiini siitä, missä kunnissa ja valtioissa ja millä alueilla näitä ympäristövahinkoja esiintyy ja siitä, mitä kustannuksia aiheutuu nykyisten ympäristövahinkojen korjaamisesta?

⁽¹⁾ EYVL C 76, 11.3.1998, s. 43.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(16. lokakuuta 1997)*

Vastauksessaan tilintarkastustuomioistuimen varainhoitovuotta 1994 koskevaan vuosikertomukseen ⁽¹⁾ komissio osoitti, että se oli tietoinen hedelmien ja vihannesten hävittämisestä aiheutuvista ympäristöongelmista.

Tämän vuoksi komission hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn uudistamista koskeva ehdotus neuvostolle sisälsi useita tuottajaorganisaatioihin ja jäsenvaltioihin kohdistuvia, ympäristönsuojeluun liittyviä vaatimuksia ja erityisesti velvoitteen laatia ympäristöä kunnioittavia markkinoilta poistamismenettelyjä koskevia täsmennyksiä (asetuksen (EY) 2200/96 23 ja 25 artikla) hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä ⁽²⁾.

Tämä ei ole ristiriidassa sen kanssa, että komissio ei ollut tietoinen tilintarkastustuomioistuimen edellä mainitun vuosikertomuksen yksityiskohdista, kuten se osoitti vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen tekemään kirjalliseen kysymykseen E-1705/97. Kyseisiä alueita, jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä ja konkreettisia vahinkoja, joihin kertomuksessa viitattiin, ei ollut saatettu komission tietoisuuteen.

Komissio pyysi tilintarkastustuomioistuimelta yksityiskohtaisia tietoja (vahingot, alueet ja kunnat) tapauksista, joista kirjalliset kysymykset E-1901/96 ja E-1902/96 tehtiin ⁽³⁾. Komissio ilmoittaa suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle tämän tutkimuksen tulokset.

⁽¹⁾ EYVL C 303, 14.11.1995.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996.

⁽³⁾ EYVL C 60, 26.2.1997.

(98/C 158/18)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2825/97 komissiolle

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE)

(1. syyskuuta 1997)

Aihe: Anabolisilla steroideilla käytävä kauppa

Onko komissio tietoinen siitä, että anabolisilla steroideilla käytävä kauppa, joka on Espanjassa sallittua mutta Alankomaissa kiellettyä, haittaa sisämarkkinoita ja vaarantaa kansalaisten terveyden?

Mitä ehtoja Espanjassa käytävään kauppaan liittyy (lääkärin määräys, viennin luvanvaraisuus)?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä luodakseen yhtenäisen eurooppalaisen säännösten, jolla varmistetaan laajamittainen terveyden suojele?

**Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama
täydentävä vastaus**

(10. marraskuuta 1997)

Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden korvausluokittelusta annetun neuvoston direktiivin 92/26/ETY ⁽¹⁾ säännösten mukaisesti lääkärin määräyksestä saatavilla olevat anaboliset steroidit ovat Espanjassa lääkkeitä, jotka on tuotu markkinoille erittäin tarkoin määriteltyjä terapeuttisia käyttötarkoituksia varten, kuten korjaamaan vakavasta vajaaravitsemuksesta seurannutta lihaskudoksen vähenemistä, korvaamaan pitkiä kortikoidikuureja tai määrättyjä syöpähoitoja taikka käytettäväksi suurissa kirurgisissa toimenpiteissä ja palovammojen hoidossa. Kaikkia tällaisia anabolisia aineita on Espanjassa saatavilla Espanjan viranomaisten myöntämien ja ainoastaan Espanjan alueella voimassa olevien kansallisten markkinoille saattamista koskevien lupien perusteella. Yhteenkään näistä anabolisista aineista ei ole tähän mennessä sovellettu vastavuoroisen tunnustamisen menettelyä, jonka perusajatuksena on mahdollistaa yhteisön sisämarkkinoiden moitteeton toiminta. Terveyden suojelelun osalta tämä varmistetaan muun muassa direktiivin 92/26/ETY säännöksillä. Komissio voi vastavuoroisen tunnustamisen menettelyn mukaisesti vedota lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/319/ETY ⁽²⁾ 11 artiklaan vastaavien markkinoille saattamista koskevien lupien yhdenmukaistamiseksi ainoastaan siinä tapauksessa, että jäsenvaltioiden välillä ilmenee eroavaisuuksia saman anabolisen aineen markkinoille saattamista koskevien lupien myöntämisessä.

⁽¹⁾ EYVL L 113, 30.4.1992.

⁽²⁾ EYVL L 147, 9.6.1975.

(98/C 158/19)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2848/97 neuvostolle**esittäjä(t): Laurens Brinkhorst (ELDR)***(13. syyskuuta 1997)*

Aihe: Toimielinrakennetta koskevat edellytykset laajentumista varten HVK:n tulosten seurauksena

1. Muistaako neuvosto, että Korfun Eurooppa-neuvoston kokouksen johtopäätöksissä kesäkuussa 1994 todettiin, että toimielinrakennetta koskevia edellytyksiä on parannettava unionin asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi vuoden 1996 hallitusten välisessä konferenssissa, joka juuri siksi on pidettävä ennen liittymisneuvottelujen aloittamista.
2. Millä tavalla neuvosto sovittaa tämän lausunnon Amsterdamin huippukokouksen tuloksiin ja ennen kaikkea näkemykseen, että ”tie on avoinna laajentumisprosessin aloittamiselle”?
3. Onko neuvosto sitä mieltä, että nämä toimielinrakennetta koskevat edellytykset ovat täyttyneet Amsterdamin sopimusluonnoksessa ja laajentumista koskevassa pöytäkirjassa?
4. Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myönteinen, voiko neuvosto osoittaa, mitkä parannukset toimielinrakennetta koskevissa edellytyksissä oikeuttavat tämän näkemyksen?
5. Onko neuvosto sitä mieltä, että liittymisneuvottelut voidaan saattaa päätökseen ilman että parannetaan toimielinrakennetta koskevia edellytyksiä unionin asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi?

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

Jo vuoden 1994 Eurooppa-neuvosto, joka pidettiin ensin Korfussa ja sitten Essenissä, oli suunnitellut, kuten arvoisa parlamentin jäsen muistuttaa kysymyksessään, että toimielinrakennetta koskevia edellytyksiä oli parannettava unionin asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi vuoden 1996 hallitustenvälisessä konferenssissa, joka juuri siksi oli pidettävä ennen liittymisneuvottelujen aloittamista.

Hallitustenvälinen konferenssi, joka pidettiin 1996 ja 1997, toteutti tiettyjä uudistuksia. Kyseiset tulokset otettiin mukaan Amsterdamin sopimukseen, joka allekirjoitettiin 2. lokakuuta 1997.

Lisäksi Amsterdamin sopimukseen liiteksi otettiin Euroopan unionin laajentumisen varalta toimielimiä koskeva pöytäkirja. Pöytäkirjassa esitetään laajentuneen unionin toimielinten uudistamista koskevat osatekijät. Tästä uudistamisesta on käytävä lisäneuvotteluja.

Lopuksi Luxemburgissa 12. ja 13. joulukuuta 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto ilmoitti, että unionin laajentaminen edellyttää sitä, että ennakolta vahvistetaan ja parannetaan toimielinten toimintaa Amsterdamin sopimuksen toimielimiä koskevien määräysten mukaisesti.

(98/C 158/20)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2863/97 komissiolle**esittäjä(t): David Hallam (PSE)***(11. syyskuuta 1997)*

Aihe: Siipikarja

Voiko komissio selvittää mihin toimiin Euroopan unioni ryhtyy säilyttääkseen puhtasrotuisia siipikarjakantoja?

Tietääkö komissio, että nykyisessä eläinten hyvinvointia, tautien torjuntaa ja kansainvälistä kauppaa koskevassa Euroopan unionin lainsäädännössä ei tehdä eroa ”puhtasrotuisen” ja muun ”siipikarjan” välillä?

Aikooko komissio toteuttaa toimenpiteitä, joilla tuettaisiin sitä siipikarjan kasvattajien pientä joukkoa, joka varmistaa, että tärkeät kannat ja rodut säilyvät?

Aikooko komissio antaa lakiesityksessä ”siipikarjalle” tarkemman määrittelyn, jossa otetaan huomioon:

- eläimet, joita pidetään vangittuina lajin säilyttämiseksi,
- eläimet, joita pidetään toisistaan erillään tautien torjumiseksi,
- eläimet, joita pidetään, jotta varmistetaan geneettisen materiaalin säilyminen tulevaisuudessa tapahtuvaa tutkimusta varten
- eläimet, joita pidetään kauneutensa tähden
- eläimet, joita pidetään näyttelyjä varten, koska kilpailuttaminen on suosittua, ja se pitää yllä ja mahdollisesti parantaa kantojen ja rotujen ominaisuuksia,
- eläimet, joita pidetään pieninä parvina paikallisiin tarpeisiin muna- ja lihatuotantoa varten
- massatuotanto kaupallisiin tarkoituksiin

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä kuullakseen asiantuntevien kansalaisjärjestöjen mielipiteitä ennen päätöksensä tekemistä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1997)

Mitä puhdasrotuisten eläinten kuten siipikarjan kauppaan tulee, neuvosto on antanut 25. maaliskuuta 1991 direktiivin 91/174/ETY kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevista vaatimuksista puhdasrotuisten eläinten kaupassa ja direktiivien 77/504/ETY ja 90/425/ETY ⁽¹⁾ muuttamisesta. Direktiivissä vahvistetaan yhteisötasolla tällaisten eläinten kauppaa koskevat säännöt, ja sen on tarkoitus tästä lähtien taata puhdasrotuisten eläinten kasvattamisen rationaalinen kehitys yhteisössä ja lisätä alan tuottavuutta.

Häkeissä pidettävien munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annettua neuvoston direktiiviä 88/166/ETY ⁽²⁾ sovelletaan täysikasvuisiin gallus gallus -lajiin kuuluviin kanoihin, joita kasvatetaan munantuotantoa varten, olivat ne puhdasrotuisia tai eivät. Tautien torjunnan, kaupan ja tuonnin osalta siipikarjaan sovellettavat säännöt koskevat myös kanalintuja, kalkkunoita, helmikanoja, ankkvoja, hanhia, viiriäisiä, kyyhkyisiä, fasaaneja, peltopyitä ja sileälästäisiä lintulaleja (lentokyvyttömiä lintuja), joita kasvatetaan tai pidetään vangittuina jalostusta varten, kulutukseen tarkoitetun lihan tai munien tuotantoa varten taikka kannan lisäämistä varten. Direktiivi liittyy erityisesti eläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin yhteisön sisäisessä siipikarjan, siipikarjan lihan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista. Se koskee myös yhteistön toimenpiteitä Newcastlel taudin ja lintuinfluenssan valvonnassa. Hyvinvointia, eläintauteja ja kauppaa koskevis- sa asioissa ei tehdä eroa siinä, onko siipikarja puhdasrotuista tai ei.

Maatalousympäristöä koskevan asetuksen nojalla (ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä annettu asetus (ETY) 2078/92 ⁽³⁾) jäsenvaltiot voivat ehdottaa ohjelmia sellaisten harvinaisten kotieläinrotujen suojelemiseksi, joita uhkaa sukupuuttoon kuoleminen. Komissio ei ole tähän mennessä saanut yhtään merkittävää siipikarjaa koskevaa ehdotusta eikä ole tietoinen erityisestä tarpeesta tukea tällaisia suunnitelmia yhteisön yhteisrahoittamissa ohjelmissa.

Komissio katsoo, että nykyisiä määritelmiä ei ole tarvetta muuttaa.

Kun uusia lakiehdotuksia laaditaan, komissio kuulee asianmukaisia neuvoa-antavia komiteoita, joissa ammatil- liset järjestöt ovat edustettuina.

⁽¹⁾ EYVL L 85, 5.4.1991.

⁽²⁾ EYVL L 74, 19.3.1988.

⁽³⁾ EYVL 215, 30.7.1992.

(98/C 158/21)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2891/97 komissiolle**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE)***(17. syyskuuta 1997)**Aihe:* Uraanioksidiseoksen kuljettaminen IAEA:n B-tyypin pulloissa

Voiko komissio vahvistaa, että se osallistuu BNFL:n (British Nuclear Fuels Limited) ja muiden ydinvoimayhtiöiden rahoitukseen testausyksikön rakentamiseksi, jotta uraanioksidiseos ja plutoniumoksidi (MOX-polttoaine) luokiteltaisiin matala-aktiiviseksi materiaaliksi, jota voitaisiin kuljettaa IAEA:n B-tyypin pulloissa vuoden 2001 jälkeen?

Onko komissio tietoinen siitä, että asiaan sisältyy merkittäviä turvallisuuteen liittyviä näkökohtia käytettäessä B-tyypin pulloja jatkuvasti tähän tarkoitukseen?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus*(6. marraskuuta 1997)*

Komissio on useiden vuosien ajan rahoittanut radioaktiivisten aineiden turvallista kuljetusta koskevia tutkimuksia. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema tutkimus on osa vuonna 1996 aloitettua toimintaohjelmaa. Tutkimuksen toteuttamisesta vastaa ryhmittymä, jota johtaa British nuclear fuels Ltd. (BNFL) ja johon kuuluu teollisia kumppaneita Belgiasta, Ranskasta ja Saksasta. Ne saivat jonkin verran taloudellista tukea aloittaakseen LDM:n (low dispersible material) määrittämisen arviointimenettelyjen kehittämistyön. Nämä arviointimenettelyt edellyttävät testauksen rakentamista sekä testejä, joissa simuloidaan ilmaonnettomuuksien olosuhteita.

Kun arviointimenettelyt on laadittu, niitä voidaan soveltaa mihin tahansa materiaaliin, oksidiseoksiin perustuvat polttoaineet mukaan lukien, jotta voidaan tutkia, voidaananko niitä pitää LDM:inä.

Komissio on tietoinen huolesta, joka koskee B-tyypin pakkausten käyttöä ilmakuljetuksissa ja seuraa tätä huolta koskevaa arviointia komission radioaktiivisten aineiden kuljetusta käsittelevässä pysyvässä asiantuntijatyöryhmässä. Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) käsittelee samaa kysymystä turvallisuusstandardeja käsittelevässä pysyvässä neuvoo-antavassa komiteassaan. Kyseinen komitea suositteli hiljattain radioaktiivisten aineiden ilmakuljetuksessa tapahtuvien onnettomuuksien vakavuutta koskevan koordinoitun tutkimusohjelman aloittamista. Komissio seuraa tarkkaan kyseisen ohjelman kehittämistä.

(98/C 158/22)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2896/97 komissiolle**esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE)***(17. syyskuuta 1997)**Aihe:* Ehdotus neuvoston asetukseksi eurokolikoiden nimellisarvosta ja teknisestä määrittelystä

Välitettyään edellä mainitun ehdotuksen (KOM(97)0247) (1) muodollisesti käsiteltäväksi sekä parlamentille että neuvostolle, komissio on ilmeisesti päättänyt kysyä kemiallisten yhdisteiden myrkyllisyyttä ja ekomyrkyllisyyttä käsittelevältä tieteelliseltä komitealta sitä, mitä vaikutuksia terveydelle aiheutuu ehdotuksessa mainitun nikkeliä sisältävän metalliseoksen käytöstä 1 ja 2 euron kolikoissa. Vaikuttaa myös siltä, että komissio rahoittaa asian lisätutkimuksia.

Mitkä olivat tämän alkuperäisen päätöksen tieteelliset perusteet, ottaen huomioon, että komissio oli tietoinen sekä ETUC:n (Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön) sekä kuluttajajärjestöjen mainitsemista terveysvaaroista?

Onko komissio sitä mieltä, että on väärin kysyä neuvoo tieteelliseltä komitealta ennen sellaiseen sopimukseen pääsemistä, joka on yhdenmukainen uuden Amsterdamin sopimuksen sitoumuksen kanssa, jossa sanotaan, että "yhteisön politiikan ja toimintojen määrittelyssä... varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu"?

Jos uusissa tutkimuksissa ja tieteellisessä lausunnossa päädytään samoihin huolestuttaviin johtopäätöksiin, joiden mukaan nikkeliä sisältävän metalliseoksen käyttö 1 ja 2 euron kolikoissa on terveysriski, aikooko komissio muuttaa olemassa olevaa ehdotusta?

(¹) EYVL C 208, 9.7.1997, s. 5.

(98/C 158/23)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2897/97 komissiolle

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE)

(17. syyskuuta 1997)

Aihe: Ehdotus neuvoston asetukseksi eurokolikoiden nimellisarvosta ja teknisestä määrittelystä

Välitettyään edellä mainitun ehdotuksen (KOM(97)0247) (¹) muodollisesti käsiteltäväksi sekä parlamentille että neuvostolle, komissio on ilmeisesti päättänyt kysyä kemiallisten yhdisteiden myrkyllisyyttä ja ekomyrkyllisyyttä käsittelevältä tieteelliseltä komitealta sitä, mitä vaikutuksia terveydelle aiheutuu ehdotuksessa mainitun nikkeliä sisältävän metalliseoksen käytöstä 1 ja 2 euron kolikoissa. Vaikuttaa myös siltä, että komissio rahoittaa asian lisätutkimusta.

Edellä mainittu huomioon ottaen:

1. Voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja tehdyistä lisätutkimuksista?
2. Milloin komission mukaan tutkimustuloksia voidaan odottaa?
3. Aikooko kemiallisten yhdisteiden myrkyllisyyttä ja ekomyrkyllisyyttä käsittelevä tieteellinen komitea odottaa, että tutkimusten tulokset saadaan käsiteltäväksi ennen kuin se päättää asiasta?

(¹) EYVL C 208, 9.7.1997, s. 5.

**Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-2896/97 ja E-2897/97**

(11. marraskuuta 1997)

Tehdessään ehdotuksen komissio ilmoitti, että ehdotusta tarkistettaisiin kemiallisten yhdisteiden yleistä ja ekologista myrkyllisyyttä käsittelevän tiedekomitean työn tulosten perusteella. Tiedekomitea arvio nikkeliä sisältävien kolikkojen käsittelystä aiheutuvia riskejä.

Komitea on nyt esittänyt alustavan selvityksensä, jossa todetaan, ettei ole todisteita nykyisten kolikoiden vaikutuksesta nikkeli-allergian puhkeamiseen. Saatavilla olevien varsin rajallisten tietojen perusteella komitea on päätellyt, että erittäin harvoin suuren yleisön tai kolikoita työssään käsittelevien ihmisten nikkeli-allergiatapaukset johtuvat liikkeessä olevista kolikoista vapautuvasta nikkelistä. Komitean mielestä on epätodennäköistä, että uudet kolikot voisivat aiheuttaa suurempaa riskiä, vaikka niistä vapautuvan nikkelin määrä pysyisikin entisen kaltaisena.

Komitea tekee parhaillaan tieteellisiä kokeita arvioidakseen uusista kolikoista vapautuvan nikkelin määrää. Kokeiden tulokset ovat todennäköisesti käytettävissä muutaman viikon kuluttua.

Huolimatta näiden tutkimusten tuloksista komissio päätti ehdotuksessaan minimoida uusien kolikoiden nikkeli-pitoisuuden käyttämällä mahdollisuuksien mukaan nikkelittömiä metalliseoksia, jotka täyttävät tekniset vaatimukset ja turvallisuusmääräykset. Tällä tavoin on tarkoitus vähentää kolikkojen kokonaisnikkelipitoisuutta nykyisestä 75 prosentista 8 prosenttiin.

(98/C 158/24)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2908/97 komissiolle**esittäjä(t): Kenneth Collins (PSE)***(17. syyskuuta 1997)**Aihe:* Portugalin arvonlisäveron aiheuttama eriarvoisuus

Kysymykseen E-2086/94 ⁽¹⁾ arvonlisäveron soveltamisesta Portugalin alkoholijuomasektorilla 7. joulukuuta 1994 antamassaan vastauksessa komissio ilmoitti, että se on parhaillaan tutkimassa kysymystä voidakseen tehdä asianmukaisen päätöksen.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se tehnyt tällaisen päätöksen ja mitä toimenpiteitä siitä lähtien on toteutettu, jotta Portugalin arvonlisäveron taso vastaisi ainakin 1. tammikuuta 1993 lähtien vaadittua 12 prosentin vähimmäistason tai kaikkiin muihin alkoholijuomiin sovellettavaa 17 prosentin tasoa?

⁽¹⁾ EYVL C 75, 27.3.1995, s. 17.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(11. marraskuuta 1997)*

Parlamentin jäsenen kysymykseen E-2086/94 annetussa vastauksessa kuvailtu alkoholijuomien arvonlisäverotusta koskeva yhteisön lainsäädäntö ei ole muuttunut. Alkoholijuomiin sovelletaan Portugalissa nykyisin 17 prosentin yleistä verokantaa. Viinit ovat kuitenkin alennetun viiden prosentin verokannan piirissä. Tämä käytäntö on komission näkemyksen mukaan edellä mainitun yhteisön lainsäädännön vastainen. Rikkomisesta johtuva asianmukainen menettely on parhaillaan käynnissä.

(98/C 158/25)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2910/97 komissiolle**esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE)***(17. syyskuuta 1997)**Aihe:* Vasikoiden kuljetus Saksan ja Ranskan välillä ja ranskalaisteurastamojen teurastuskäytäntö

Onko komissio tietoinen saksalaisen ZDF-televisioyhtiön 18. heinäkuuta 1997 esittämästä dokumentista, joka kertoi ”ylimääräisten” sonnivasikoiden kuljettamisesta Saksasta Ranskaan ja näiden vasikoiden teurastamisesta ranskalaisteurastamoissa? ⁽¹⁾

Onko komissio tietoinen siitä, että näitä kuljetuksia tehdään sen vuoksi, että Ranskassa maksetaan suurempia teurastuspalkkioita kuin Saksassa, jolloin toimitaan kaiken lisäksi petostarkoituksessa?

Voiko komissio kertoa, kuinka suuria ovat nämä teurastuspalkkiot Saksassa ja Ranskassa ja miksi näitä vasikoita kuljetetaan turhaan maasta toiseen? Missä määrin komission määräykset suosivat tällaista käytäntöä?

Tästä saksalaisesta dokumenttielokuvasta kävi ilmi myös se, että vasikat ripustetaan ensin riippumaan koivesta ja sitten niiltä katkaistaan kaula. Onko tämä komission mielestä hyväksyttävä teuraseläinten tappomenetelmä? Onko olemassa tätä koskevia yhteisön säädöksiä tai määräyksiä ja jos on, kuka valvoo niiden toteutusta?

⁽¹⁾ Tämä dokumenttielokuva, jonka nimi on ”Kopfgeld für Kälber”, on saatavissa ZDF:n Mainzin toimituksesta (puh. 0049-6131-704535).

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Komissio pitää erityisen tärkeänä eläinten hyvinvointia koskevien yhteisön sääntöjen parantamista. Äskettäin tulivat voimaan eläinten kuljetuksia sekä vasikoiden hyvinvointia koskevat uudet säännöt. Jotkut tähän alaan liittyvät ongelmat ovat peräisin riittämättömästä sääntöjen täytäntöönpanosta tai riittämättömästä valvonnasta jäsenvaltioissa. Komissio seuraa tilannetta tarkasti ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa sitoumuksia ei ole noudatettu.

Vasikoiden teurastuspalkkioita koskevaa kysymystä on tarkasteltava eri näkökulmista:

Palauttaakseen naudanlihamarkkinoiden tasapainon BSE-kriisin (bovine spongiform encephalopathy) jälkeen komissio otti vuoden 1996 lopussa käyttöön kahden vuoden siirtymäkauden ajaksi kaikkia jäsenvaltioita koskevan velvoitteen soveltaa ainakin toista seuraavista vasikoita koskevista palkkioista: aikaistettua markkinoille saattamista tai vasikoiden prosessointia koskevaa palkkiota. Näiden palkkioiden tarkoituksena on alentaa tuotantoa vähentämällä tuotantoeläimiä aikaisemmassa vaiheessa. Jäsenvaltioiden on sovellettava ainakin toista näistä järjestelmistä tai molempia, jos ne niin haluavat. Ranska, Irlanti, Portugali ja Yhdistynyt kuningaskunta valitsivat prosessointipalkkion (yhteisön alueelta peräisin oleville alle 20 päivän ikäisille nuorille urospuolisille naudoille). Saksa sen sijaan halusi soveltaa mieluummin aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavaa palkkiota. Soveltamissäännöt ja prosessointipalkkion määrä, tällä hetkellä 115 ecua lypsyrotua olevista vasikoista ja 145 ecua lihakarjarotua olevista vasikoista, ovat samat kaikissa tätä palkkiota soveltavissa jäsenvaltioissa.

Yhteisön sisäinen kaupankäynti on tavanomainen käytäntö silloin, kun hinnat ovat selvästi erilaisia eri jäsenvaltioissa. Yleisesti ottaen juottovasikoiden hinnat ovat Saksassa alhaisempia kuin Ranskassa. Lisäksi tämän vuoden kesä- ja heinäkuussa tämän eläintyyppin hintaero Ranskan ja Saksan välillä kasvoi huomattavasti. Hintaero voi osittain selittää sen, miksi Ranskan markkinat olivat saksalaisten vasikoiden kannalta edelleenkin houkuttelevammat. Tästä huolimatta prosessointipalkkiojärjestelmään osallistuneiden eläinten lukumäärä oli Ranskassa alhaisempi kuin tätä edeltäneinä kuukausina.

Koska nämä palkkiot ovat sekä poliittisesti että talousarvion kannalta merkittäviä, komissio seuraa niitä tarkasti, eikä tähän mennessä ole tullut tietoon petoksia. Nämä seikat huomioon ottaen komissio on jo esitellyt huhtikuussa 1997 ⁽¹⁾ neuvostolle välikertomuksen, ja toinen kertomus näiden palkkioiden soveltamisesta on juuri parhaillaan neuvoston tutkittavana.

Kun vasikat teurastetaan, on noudatettava eläinten suojelusta teurastus- ja lopettamishetkellä annetun direktiivin 93/119/EY ⁽²⁾ säännöksiä. Niihin sisältyy yksityiskohtaisia vaatimuksia eläinten säilyttämisestä, sitomisesta, tainnuttamisesta ja verenkäytöstä. Vasikoiden hyvinvointiin liittyviä ongelmia ei pitäisi syntyä, jos ne teurastetaan direktiivin säännösten mukaisesti eikä niille tuoteta tarpeetonta kärsimystä.

Sääntöjen täytäntöönpanon päävastuu on jäsenvaltioilla. Komission vastuulla on kuitenkin sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen yhteisön alueella. Jos todetaan, että direktiiviä ei ole jäsenvaltioiden viranomaisten toimesta pantu asianmukaisesti täytäntöön, komissio tavallisesti neuvottelee näiden viranomaisten kanssa ja jos asiaa ei pystytä ratkaisemaan tyydyttävällä tavalla, komissio voi aloittaa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen rikkomisesta johtuvan menettelyn. Komissio on pyytänyt kyseisestä elokuvasta kopion ja tutkii sen. Jos käy ilmi, että direktiivin 93/119/EY säännöksiä on rikottu, komissio päättää asianmukaisista toimista.

⁽¹⁾ KOM(97)165 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL L 340, 31.12.1993.

(98/C 158/26)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2920/97 komissiolle

esittäjä(t): Bertel Haarder (ELDR)

(17. syyskuuta 1997)

Aihe: Turvallisten alueiden luominen

On käynyt ilmi, että monien EU-maiden on miltei mahdotonta kotiuttaa erityisesti Afrikan maista tulevia turvapaikan hakijoita, koska heidän kotimaissaan tai niiden naapurimaissa ei ole turvallisia alueita, joilla he voivat saada suojelua ja apua.

Aikooko komissio vakavasti harkita kehitys- ja katastrofivarojen käyttöä tai etsiä uusia määrärahoja tällaisten turvallisten alueiden luomista varten?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus*(17. marraskuuta 1997)*

Kehitysavun osalta komissio toteuttaa 5. kesäkuuta 1997 annettua johdonmukaisuutta koskevaa neuvoston päätöslauselmaa. Komissio etenee asiassa kutsumalla koolle jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kokouksia, joissa ovat parhaillaan käsiteltävinä kaikki siirtolaisuuden ja kehitysyhteistyön välisiin yhteyksiin liittyvät kokonaisvaltaiset kysymykset. Tässä vaiheessa komissio ei harkitse arvoisan Euroopan parlamentin jäsenen esittämää erityistä lähestymistapaa.

Humanitaarisen avun osalta komissio (Euroopan yhteisön humanitaarinen toimisto) tukee toimia, joiden tavoitteena on huolehtia sellaisten väestönsiirtojen seurauksista (pakolaiset, kotiseudultaan siirretyt ja kotiseudulle palaavat henkilöt), jotka johtuvat luonnonmullistuksista tai ihmisten aiheuttamista suuronnettomuuksista, sekä avustaa väestöjen palautuksia kotimaahan ja niiden jälleenasettautumista alkuperämaahan siellä, missä voimassa olevissa kansainvälisissä sopimuksissa vahvistetut edellytykset toteutuvat. Tässä yhteydessä komissio tukee kiinteässä yhteistyössä paikallisten elinten kanssa myös erityisesti varusrakenteiden ja laitteistojen lyhytaikaisia kunnostus- ja jälleerakennustoimia, joiden tarkoituksena on helpottaa avun saapumista, estää kriisin vaikutusten paheneminen ja avustaa uhreja saavuttamaan omavaraisuuden vähimmäistaso.

(98/C 158/27)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2928/97 komissiolle**esittäjä(t): Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)***(17. syyskuuta 1997)*

Aihe: Syrjiviä määräyksiä Belgian postilaitosta koskevassa lainsäädännössä

Belgialaisten määräysten mukaan postivirkailijat eivät saisi hyväksyä ilman vakituista asuinpaikkaa Belgiassa tai Luxemburgissa asuvien ulkomaalaisten täyttämää tilillepanolomakkeita muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Tämän vuoksi Alankomaissa asuva Alankomaiden kansalainen ei voi tehdä belgialaisessa postissa tilillepanoa belgialaisen tilinomistajan hyväksi.

1. Onko komissio sitä mieltä, että tämä on kansalaisuudesta johtuvaa syrjintää?
2. Onko komissio sitä mieltä, että kyseinen belgialainen määräys on haitallinen ja se on ristiriidassa sisämarkkinoita koskevien eurooppalaisten määräysten kanssa?
3. Jos on, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(19. marraskuuta 1997)*

Komissio on ottanut yhteyden Belgian postilaitokseen, joka vahvisti, että postin sisäisten ohjeiden mukaan ”posti ei voi hyväksyä tilillepanolomakkeita, jotka ulkomaalainen, Belgiassa tai Luxemburgissa pysyvästi asuvia ulkomaalaisia lukuunottamatta, on osoittanut belgialaisen edunsaajan hyväksi”. Ohjeisiin on muutamia tarkasti määriteltyjä poikkeuksia. Belgian postilaitos vahvistaa näin ollen arvoisan parlamentin jäsenen esittämät tiedot.

Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti ⁽¹⁾ säännös, joka rajoittaa postiluottolaitosten oikeutta hyväksyä muualla asuvien asiakkaiden tilisiirtoja, rajoittaa palveluiden vapaata tarjoamista, sillä se koskee erityisesti muita kuin belgialaisia.

Edellä mainittu rajoitus ei välttämättä ole ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, mikäli voidaan osoittaa, että se on yleisen edun mukainen. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin erittäin tarkka arvioidessaan perusteluja.

Komissio tutkii arvoisan parlamentin jäsenen esittämää ongelmaa tarkemmin. Mikäli komissio päätyy tutkimuksissaan siihen tulokseen, ettei edellä mainittu rajoitus ole oikeutettu, se käynnistää kyseisen jäsenvaltion vastaiset menettelyt.

⁽¹⁾ Asia C-175/88, Biehl v. Administration des contributions du Grand-Duché de Luxembourg, Oikeustapauskokoelma 1990 s. I-1779.

(98/C 158/28)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2943/97 komissiolle**esittäjä(t): Heidi Hautala (V), Laura González Álvarez (GUE/NGL), Doeke Eisma (ELDR),
David Bowe (PSE) ja Bernd Lange (PSE)***(17. syyskuuta 1997)**Aihe:* Kustannus-hyötykriteeri Auto Oil -ohjelmassa

Euroopan komissio on vähän aikaa sitten julkistanut tarjouskilpailun sellaisen tutkimuksen laatimisesta, joka koskee tieliikenteestä aiheutuvien päästöjen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden kustannustehokkuutta (viite B1/ETU/970013).

Euroopan parlamentti on hyväksynyt toisenlaisen tavan lähestyä kysymystä: kustannus-hyötykriteeri. ”Mikäli sovellettavien toimenpiteiden kulut tulevat kaikilta osin kuluttajien maksettaviksi, Auto Oil -ohjelmassa ei ole otettu huomioon kustannushyödyn makrotaloudellista arviointia, johon sisältyy sekä kustannustehokkuuteen liittyviä näkökohtia että sosiaalisia kustannuksia, erityisesti säästöjä terveydenhoitoon liittyvissä kuluissa ilmanlaadun paranemisen seurauksena.”(Tarkistus 7 – EP mietintö A4-0096/97).

Onko Euroopan komissio tietoinen yhdysvaltalaisen Clean Air Actin vuosia 1970–1990 koskevasta kustannus-hyötyanalyysistä, josta ilmeni, että – jopa kaikkein varovaisimpien arvioiden mukaan – saavutettu hyöty oli paljon suurempi kuin aiheutuneet kustannukset?

Aikooko Euroopan komissio edellä mainitun perusteella tarkistaa tarjouskilpailupyynnönsä, joka koskee tutkimusten laatimista Auto Oil II -ohjelmasta?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(10. marraskuuta 1997)*

Komissio haluaa korostaa, ettei sen lähestymistapa eroa olennaisesti Euroopan parlamentin lähestymistavasta, edellyttäen, että Auto Oil -ohjelmaa ⁽¹⁾ tarkastellaan yhdessä ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/62/EY ⁽²⁾ ja sen tytärdirektiivien kanssa. Ilmanlaatudirektiiviin perustuen komissio antoi 8. lokakuuta 1997 ehdotuksen direktiiviksi rikkidioksidin, typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn raja-arvoista ⁽³⁾. Muita tytärdirektiivejä ollaan valmistelemaan. Niissä on tarkoitus vahvistaa useille ilman epäpuhtauksille asianmukaiset raja-arvot yhteisön tasolla ottaen huomioon tiukempien standardien avulla saavutettavat säästöt. Analyysissä otetaan huomioon myös kustannus-hyötynäkökohdat. Komissio tuntee Yhdysvaltojen ilmanlaatulakiin sisältyvän kustannus-hyötyanalyysin, ja sillä on hyvät suhteet tämän alan vastuuelimiin.

Tytärdirektiiveissä ehdotettuja ilmanlaatustandardeja pidetään tavoitteina myös Auto Oil -ohjelmassa. Sen tarkoituksena on kuitenkin selvittää, millaista toimenpiteiden yhdistelmää voidaan soveltaa maantiekuljetusalalla tavoitteiden saavuttamiseksi pienimmillä kustannuksilla ottaen huomioon muiden alojen kuin maantiekuljetusalan mahdolliset myönteiset vaikutukset. Tämä voidaan parhaiten tehdä kustannustehokkuusanalyysin avulla. Jos siirryttäisiin Auto Oil -ohjelman kustannustehokkuusanalyysistä kustannus-hyötyanalyysiin, se merkitsisi sitä, että ilmanlaatua koskevan puitedirektiivin yhteydessä tehty työ jätettäisiin huomioon ottamatta.

Komissio haluaa kuitenkin myös vahvistaa sitoutumisensa kannan ottamiseen Euroopan parlamentin huoleen, joka koskee kyseisessä ohjelmassa käytettävän kustannuskäsitteen määrittelyä, sekä tarpeeseen arvioida mahdollisten poliittisten hahmotelmien sivuvaikutuksia mukaan lukien mahdolliset makrotaloudelliset vaikutukset.

Edellä mainituista syistä komissio ei aio tarkistaa maantiekuljetuksista aiheutuvien päästöjen rajoittamistoimenpiteiden kustannustehokkuustutkimusta koskevaa tarjouspyyntöään.

⁽¹⁾ KOM(96) 248.

⁽²⁾ EYVL L 296, 21.11.1996.

⁽³⁾ KOM(96) 500.

(98/C 158/29)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2980/97 komissiolle**esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE)***(1. lokakuuta 1997)*

Aihe: Toisessa EU-maassa tehtyihin luottokorttistoihin liittyvien maksujen luvallisuus

Luottokorttiyhtiöt (mm. Eurocard-Mastercard, Visa, Barclays jne.) perivät asiakkailtaan kaikkien ulkomailla tehtyjen ostosten yhteydessä erityisen maksun, joka voi olla jopa 2,3 % laskun summasta. Ostosten teko muissa Euroopan maissa on siten kalliimpaa. Lisäksi tänä elektronisen maksuliikenteen aikana on olemassa myös psykologinen este, joka estää ostosten tekoa naapurimaissa: jo se tosiasia, että ulkomailla tehdyistä ostoksista peritään erityisiä maksuja, pelästyttää asiakkaat. Tähän liittyvä sisämarkkinoille koitua haitta ja rajat ylittävän tavara- ja maksuliikenteen syrjintä on ilmeinen. Koska luottokortin käytöstä koituvat kustannukset ovat tänä nykyaikaisten ATK-järjestelmien aikakautena samat kotimaassa ja ulkomailla, ei yllä kuvatulle luottokorttiyhtiöiden käytännölle ole olemassa asiallisia perusteita. Lisäksi luottokorttiyhtiöt mainostavat pääasiassa korttien käyttökelpoisuutta ulkomailla, viittaamatta mitenkään tästä koituviin ylimääräisiin kustannuksiin.

Vaikka saksalaiset tuomioistuimet ovat jo useita kertoja julistaneet tämän käytännön perustana olevat sopimuslausekkeet mitättömiksi, luottokorttiyhtiöt eivät ole valmiita luopumaan mainittujen maksujen perinnästä. Pikemminkin yhtiöt uhkaavat tästä käytännöstä valittavia asiakkaita luottokorttisopimuksen irtisanomisella ja todella myös irtisanovat sopimuksia. Yksittäisille asiakkaille tästä voi olla vakavia seurauksia, erityisesti koska suurilla luottokorttiyhtiöillä käytännöllisesti katsoen on monopoliasema.

Tunteeko komissio yllä mainitun käytännön, ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta tämä eurooppaoikeuden vastainen ja sisämarkkinoita vahingoittava käytäntö voidaan lakkauttaa mahdollisimman pian?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(10. marraskuuta 1997)*

Komissio on tietoinen käytännöstä, johon parlamentin jäsen viittaa, mutta sillä ei ole täysin kattavia tietoja tällä hetkellä sovellettavista maksuista. Komission hallussa olevien tietojen perusteella näyttää todellakin siltä, että Eurocard-Mastercardin ja Visan kaltaiset luottokorttiyhtiöt eivät ole vahvistaneet perittäviä maksuja, vaan sen ovat tehneet näitä kortteja asiakkailleen myöntävät yksittäiset pankit.

Komissio on samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, että tämä käytäntö voi muodostaa psykologisen esteen, mutta se katsoo, että nämä maksut eivät ole yhteisön lainsäädännön vastaisia. Poikkeuksena olisi kuitenkin tilanne, jossa maksut perustuisivat EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan nojalla kiellettyihin sopimuksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin. Komission käsityksen mukaan näiden maksujen vahvistaminen ei ole perustamissopimuksen 59 tai 73 b artiklassa tarkoitettua rajoituksien asettamista. Maksut ovat kysynnän ja tarjonnan perusteella syntyneitä palvelujen hintoja.

(98/C 158/30)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2983/97 neuvostolle**esittäjä(t): Patricia McKenna (V)***(30. syyskuuta 1997)*

Aihe: Guatemalan poliisin tapa kohdella katulapsia

Human Rights Watch on äskettäin julkaissut selvityksen nimeltä "Guatemala's forgotten children: Police violence and abuses in detention".

Selvityksessä kehoitetaan EU:a ja niitä jäsenvaltioita, jotka myöntävät avustusta Guatemalalle, vaatimaan parannuksia poliisin tapaan kohdella katulapsia. Siinä kehoitetaan erityisesti, että poliiseille suunnattuja koulutusohjelmia Guatemalassa järjestävän Espanjan kansalliskaartin olisi pyrittävä saamaan sikäläiset poliisit kunnioittamaan katulasten ihmisoikeuksia ja että nämä ohjelmat olisi peruutettava, jos huomattavia parannuksia ei saada aikaan.

Selvityksessä vaaditaan myös, että EU laatii ehdot, jotka takaisivat sen, ettei lasten oikeuksia loukkaavalle nuoria rikoksentekijöitä koskevalle tuomioistuinjärjestelmälle anneta rahoitustukea. Lisäksi siinä kehoitetaan vastustamaan yksinäissellien ja kidutuksen käyttöä nuorisovankiloissa.

Mitä huomautuksia neuvosto on tehnyt Guatemalan viranomaisille katulasten kohtelusta? Voisiko neuvosto antaa yksityiskohtaisia tietoja niistä aloitteista, joita se on tekemässä yhdistääkseen Guatemalalle annettavan avun ihmisoikeuksien kunnioittamiseen? Mihin toimiin neuvosto ryhtyy tämän selvityksen johdosta? Aikooko EU laatia niille jäsenvaltioille käytännössäannöt, jotka myöntävät tukea Guatemalalle, jotta taataan se, että Espanjan kansalliskaartin järjestämien ohjelmien kaltaisilla ohjelmilla saadaan aikaan selkeitä parannuksia kyseisen maan ihmisoikeuksiin?

Vastaus

(16. helmikuuta 1998)

Euroopan unioni pitää ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista erittäin tärkeänä. Ihmisoikeuksien, mukaan luettuna katulasten ihmisoikeuksien edistäminen on EU:n ja Keski-Amerikan maiden välisen vuoropuhelun ja yhteistyön päätavoitteita.

Neuvosto ei tiedä, ovatko jäsenvaltiot olleet yhteydessä Guatemalan viranomaisiin nimenomaan katulasten asiassa. Kuitenkin yksi EU:n Guatemalalle myöntämän avun tavoitteista on Guatemalan oikeusjärjestelmän ja poliisin toiminnan ja palveluiden parantaminen. Samoin EU:n avulla on tarkoitus vahvistaa Guatemalan ihmisoikeuksista vastaavia julkisia laitoksia kuten "Procuradoria de los Derechos Humanos" -laitosta (ihmisoikeuksia valvova elin)

Espanjan kansalliskaartin ja Ranskan poliisin kansainvälisen teknisen yhteistyön osaston järjestämien koulutusohjelmien osalta on tähdennettävä sitä, että Guatemalan poliisien yleisessä koulutuksessa korostetaan ihmisoikeuksien kunnioittamista lasten oikeudet mukaanlukien.

EY ja Guatemala päättivät 6. kesäkuuta 1997 Euroopan yhteisön osuutta Guatemalan rauhanprosessissa koskevassa yhteisessä julkilausumassaan, että osapuolten välinen yhteistyö toteutettaisiin vuosina 1997–2000 joulukuussa 1996 tehdyn rauhansopimuksen puitteissa. Guatemalassa kolmekymmentä vuotta kestänyt aseellinen selkkäus päättyi tähän sopimukseen, joka teki vuoropuhelun ja keskinäisen ymmärryksen mahdolliseksi guatemalalaisessa yhteiskunnassa. Osapuolet toivat erityisesti esille yhteisen sitoutumisensa muun muassa yleisesti tunnustettujen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen.

Neuvosto seuraa erityisen tarkasti ei vain turvallisuusjoukkojen vaan myös puolivirallisten tai yksityisten joukkojen sekä julkisyhteisöihin kuuluvien, mutta ilman hallituksen lupaa toimivien henkilöiden suorittamia pahoinpitelyjä, joiden uhreja Guatemalan katulapset ovat.

(98/C 158/31)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2993/97 komissiolle

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR)

(15. syyskuuta 1997)

Aihe: CFC (kloorifluorihiilivety) -kemikaalien laitton kauppa

Onko komissio tietoinen selonteoista, joiden mukaan CFC-kemikaalien laajamittainen kauppa Euroopassa jatkuu, vaikka CFC-kemikaalien käyttö ja valmistus on ollut laitonta noin kolmen vuoden ajan?

Hyväksyykö komissio sen, että tämän laittoman kaupan ovat tehneet helpommaksi yhteisön nykyisessä lainsäädännössä olevat porsaanreiät, jotka yhä sallivat kierrätettyjen tai talteenotettujen CFC-kemikaalien sekä maahantuotujen uusien CFC-kemikaalien uudelleenviennin kehitysmaihin?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 1997)

Komissio vahvistaa, että sille on jo jokin aika sitten ilmoitettu otsonikerrosta heikentävien aineiden ja erityisesti kloorifluorihiilivetyjen (CFC-yhdisteet) mahdollisesta laittomasta viennistä.

On kuitenkin syytä selventää, että otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevan Montrealin pöytäkirjan ja sen täytäntöönpanosta annetun neuvoston asetuksen perusteella ei ole perusteltua väittää, että CFC-yhdisteiden käyttö on ollut laitonta jo noin kolmen vuoden ajan. Sekä Montrealin pöytäkirjassa että otsonikerrosta heikentävistä aineista annetussa asetuksessa (EY) 3093/94 ⁽¹⁾ säännellään CFC-yhdisteitä lopettamalla käyttämättömien aineiden tuotanto teollisuusmaissa 1. tammikuuta 1996 lähtien (vuodesta 1995 lähtien yhteisössä). CFC-yhdisteiden käyttöä voidaan kuitenkin jatkaa vielä tämän "vähennysajanjakson" jälkeenkin, kunhan toimitukset ovat varastotavaraa tai kierrätettyjä tai regeneroituja aineita. Tuotanto voi jatkua kehitysmaissa, joilla on Montrealin pöytäkirjan mukaisesti kymmenen vuotta aikaa lopettaa tuotanto. Venäjän olisi pitänyt vähentää tuotantoa vuonna 1996, mutta se on ilmoittanut, ettei se pysty täyttämään tätä velvoitetta.

Komissiolla on tiukka kiintiö- ja lupajärjestelmä, jolla valvotaan otsonikerrosta heikentävien aineiden tuontia yhteisöön. Komissio ei ole kahteen vuoteen myöntänyt kiintiöitä käyttämättömien, talteen otettujen tai kierrätettyjen CFC-yhdisteiden tuontiin Eurooppaan, ellei yhdisteitä ole tarkoitettu soveltuihin välttämättömiin käyttötarkoituksiin (astman hoidossa käytetyt inhalaattorit ja laboratorio- ja analyysikäyttöön tarkoitetut pienet määrät), jolloin niitä voidaan tuoda yhteisöön ainoastaan yhteisön lupajärjestelmän mukaisesti. CFC-yhdisteitä voidaan tuoda yhteisön alueelle sisäistä jalostusmenettelyä koskevan tullikohtelun mukaisesti, kun niitä on tarkoitus käsitellä tai ne on tarkoitus pakata uudelleen, minkä jälkeen ne viedään edelleen kehitysmaihin. Tällöin tuotteilla on tuontilupa, ja tulliviranomaiset varmistavat, että ne viedään edelleen yhteisön ulkopuolelle. Näin ollen laittomassa tuonnissa on todennäköisesti kysymys salakuljetuksesta tai vilpillisestä ilmoituksesta. (Näin tapahtui vastikään, kun useisiin jäsenvaltioihin tuotiin laittomasti 1 000 tonnia Kiinasta peräsin olevia CFC-yhdisteitä ja haloneja). Ei kuitenkaan ole täysin mahdotonta, että sisäistä jalostusmenettelyä koskevan tullikohtelun puitteissa tuotuja tuotteita ei viedä edelleen yhteisön ulkopuolelle, ja aihetta koskevat lisätutkimukset jatkuvat.

Ongelma pyritään ratkaisemaan useiden eri aloitteiden avulla. Montrealin pöytäkirjan osapuolten kymmenvuotiskokouksessa 17. syyskuuta 1997 hyväksyttiin pöytäkirjan muutos: osapuolien on perustettava lupajärjestelmä, jota sovelletaan kaikkeen otsonikerrosta heikentävien aineiden tuontiin ja vientiin. Vaikka yhteisöllä on jo tuontilupajärjestelmä, vientilupavelvoite mahdollistaa asiasta ilmoittamisen ja tapahtuman tarkistamisen. Montrealin pöytäkirjaa koskevassa kokouksessa tehtiin myös päätös, joka velvoittaa teollisuusmaat harkitsemaan CFC-yhdisteiden myyntikiellon käyttöönottoa. Lisäksi osapuolet päättivät tarkistaa ja vahvistaa Montrealin pöytäkirjan mukaista velvoitteiden noudattamista jättämistä koskevaa menettelyä, jotta voidaan toteuttaa entistä tehokkaampia toimenpiteitä erityisesti silloin, kun jokin osapuoli jättää velvoitensa täyttämättä.

Komissio koordinoi yhdessä jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa lisätutkimuksia, jotka koskevat CFC-yhdisteiden mahdollista laitonta tuontia. Lisäksi on tehty uusia aloitteita tulli- ja ympäristöviranomaisten yhteistyön vahvistamiseksi.

Komission tarkoituksena on antaa neuvoston asetuksen (ETY) 3093/94 tarkistamista koskeva ehdotus, jossa se aikoo ehdottaa CFC-yhdisteiden myyntikiellon käyttöönottoa. Tällä toimenpiteellä pitäisi saada paljon aikaan laittomasti tuotujen CFC-yhdisteiden markkinoiden pienentämisessä.

⁽¹⁾ EYVL L 333, 22.12.1994.

(98/C 158/32)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2999/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(1. lokakuuta 1997)**Aihe:* Uusien autojen hintojen erot jäsenvaltioiden välillä

Kuluttaja-asioita käsittelevän BBC:n televisio-ohjelman "Watchdog" tuoreesta jaksosta miljoonat Yhdistyneen kuningaskunnan kuluttajat saivat tietää, että he voisivat ostaa uusia autoja useita tuhansia puntia halvemmalla Belgian ja Alankomaiden kaltaisissa maissa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan verrattuna. Esimerkiksi Rover 214Si:n vähittäishinta on Yhdistyneessä kuningaskunnassa 12 640 punttaa, mutta Belgiassa sen hinta vastaa vain 9 570 punttaa (75,7 % Yhdistyneen kuningaskunnan hinnasta). Tällaisia eroja ei voida pitää pelkästään punnan vahvasta kurssista aiheutuvina.

1. Millä tavoin komissio valvoo näitä eroja?
2. Mitkä tekijät aiheuttavat nämä erot, ja missä määrin kukin näistä tekijöistä vaikuttaa?
3. Mitä komissio aikoo tehdä korjatakseen nämä hintaerot ja varmistaakseen siten yhtenäismarkkinoiden yhtenevyyden ajoneuvojen vähittäismyynnin alalla?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(24. lokakuuta 1997)*

1. Komissio on tarkkaillut vuodesta 1993 yhteisössä vallitsevia autojen hintojen eroja ja julkaissut kertomuksen kahdesti vuodessa ⁽¹⁾. Tämä julkaisu perustuu yhteisön alueella eniten myytyjen automallien suositushintoihin, jotka autonvalmistajat toimittavat komissiolle 1. toukokuuta ja 1. marraskuuta.
2. Viimeisimmän kertomuksen (1. toukokuuta 1997) lukujen analysointi osoittaa, että vuosina 1996 ja 1997 havaitut kasvaneet hintaerot johtuvat pääasiassa Englannin punnan vahvistumisesta, eivätkä niinkään suositus-hintojen muutoksista. Italian liiran devalvaatio aiheutti muuten samankaltaista hintaerojen kasvua vuonna 1995 ⁽²⁾. Komissio on myös havainnut ⁽³⁾, että valmistajien hinnoitteluun yksittäisissä jäsenvaltioissa vaikuttavat myös autojen ostoon liittyvät verot. Korkean verotuksen jäsenvaltioissa listahinnat ovat yleensä alemmat kuin Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaisissa jäsenvaltioissa, jotka eivät ole määränneet erityisiä veroja auton ostolle. Lopuksi voidaan todeta, että valmistajat päättävät listahinnoistaan kysyntäkehityksen ja markkinointistrategioiden kaltaisten taloudellisten näkökohtien perusteella.
3. Komissio ei puutu autonvalmistajien hinnoittelupolitiikkaan, ellei eurooppalaisia kilpailusääntöjä rikota. Komissio kuitenkin katsoo, että euro on otettava käyttöön mahdollisimman nopeasti ⁽⁴⁾. Komission mielestä tämä on tehokkain tapa, jolla voidaan välttää rahan arvon vaihteluita, jotka eräänä osatekijänä aiheuttavat yhteismarkkinoiden periaatteiden vastaisia hintaeroja. Euron käyttöönoton pitäisi myös auttaa varmistamaan, että hinnat määräytyvät vain taloudellisten tekijöiden perusteella. Jäsenvaltiot, jotka eivät vielä kuulu euroalueeseen, voivat liittyä uuteen valuuttakurssijärjestelmään (ERM2), jolla lievennetään euron ja muiden valuuttojen välisiä kurssivaihteluita.

Komission kertomukset autojen hinnoista edistävät hintatietojen selkeyttä, joka kannustaa asiakkaita hankki-
maan autonsa niistä jäsenvaltioista, joissa hinnat ja muut myyntiehdot ovat edullisimmat. Yhä useammat
brittiläiset autonostajat toimivatkin näin. Tämä vapaus, jonka varmistaa moottoriajoneuvojen jakelua koskevien
sopimusryhmien vapautuksesta annettu asetus ⁽⁵⁾, on tärkeä markkinoihin liittyvä tekijä, joka edistää hintojen
yhdenmukaistamista yhteisön alueella. Tässä yhteydessä voidaan vielä mainita yhteisön tyyppihyväksyntä
uusille ajoneuvoille, koska se on tärkeä lisätoimenpide, joka helpottaa loppukäyttäjien jälleenvientiä.

⁽¹⁾ Katso viimeisin lehdistötiedote IP/97/640, 11.7.1997, mutta myös IP/96/722, 29.7.1996 ja IP/96/145, 15.2.1996.

⁽²⁾ IP/95/768, 24.7.1995.

⁽³⁾ IP/97/113, 14.2.1997.

⁽⁴⁾ IP/97/640, 11.7.1997.

⁽⁵⁾ Perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta moottoriajoneuvojen jälleenvientiä ja huoltopalveluja koskevien sopimusten ryhmiin 28 päivänä kesäkuuta 1995 annettu komission asetus (EY) 1475/95, EYVL L 145, 29.6.1995.

(98/C 158/33)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3003/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(1. lokakuuta 1997)**Aihe:* Assoedilizian kanne Italian julkisen rakennusperinnön myynnistä

Jokin aika sitten Italian lehdistö toi esiin uutisen Assoedilizian valituksesta Euroopan komissiolle, jossa se pyytää Italian valtion, sosiaalirahastojen ja asuntosiirtorahastojen omistamien rakennuksien myyntiä koskevien 16. helmikuuta 1996 annetun lakiasetuksen no. 104 ja 26. marraskuuta 1995 säädetyn lain no. 503 kumoamista.

Assoedilizia katsoo, että kyseisten lakien vaikutus heikentää kiinteistöjen arvoa ja kannattavuutta ja luo yksityisille markkinoille rinnakkaismarkkinat, joita Italian valtio säätelee monopoliasemasta yhteismarkkinoiden valvomien vapaan kilpailun sääntöjen vastaisesti.

Tämän vuoksi kysyn komissiolta:

- tuntee ko se kyseisen kanteen;
- tuntee ko se siinä tapauksessa julkisten rakennusten myyntiin liittyvät asiat;
- mikä on sen arvio tästä kysymyksestä.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(11. marraskuuta 1997)*

Komissio on tarkistanut, onko Assoedilizialta tullut ilmoitus, mutta näin ei ole tapahtunut. Sen vuoksi komissiolle ei ole riittäviä tietoja asian tutkimiseksi eikä se voi vastata kysymykseen tällä hetkellä. Komissio pyytää arvoisaa parlamentinjäsentä antamaan asiasta lisätietoja.

(98/C 158/34)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3032/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(1. lokakuuta 1997)**Aihe:* Yhteisön ympäristölainsäädäntö

Asiani koskee komission tiedonantoa yhteisön ympäristölainsäädännön voimaan saattamisesta (asiak. KOM(96)0500 lopull.), (asiak. CES 455/97). Koska monilla yhteisön jäsenvaltioilla on puutteita yhteisön ympäristölainsäädännön voimaan saattamisessa, komissio katsoo, että on tarpeen lisätä toimia nykyisen tilanteen parantamiseksi.

Suhtaudun myönteisesti komission ehdotukseen antaa suosituksia ympäristöä koskevan tutkintajärjestelmän yhdenmukaistamiseksi käyttäen tukena IMPELiä ja Euroopan ympäristökeskusta.

Pyydän komissiota vahvistamaan valvonta- ja tutkintavaltuutensa (perustamissopimuksen 155 artikla) ja ottamaan käyttöön välineet, jotka helpottavat tähän pääsemistä.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(13. marraskuuta 1997)*

Yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevassa komission tiedonannossa⁽¹⁾ ehdotettiin, että jäsenvaltioiden tarkastusviranomaiset voisivat laatia ja julkaista vuotuisia selontekoja kokemuksista, joita ne ovat saaneet toteuttaessaan niille annettuja tarkastustehtäviä. Komissio laatisi tätä tarkoitusta varten erityiset suuntaviivat. Ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa koskevien vähimmäisedellytysten määrittäminen on jo aloitettu IMPEL-verkoston avulla. Täytäntöönpanoa voidaan tarkkailla laatimalla näiden vähimmäisedellytysten perusteella tarkastusviranomaisten työskentelyä koskevia selontekoja. Kuten tiedonannossa todettiin, komissio harkitsee, olisiko vähimmäisedellytysten soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella perustettava rajoitetulla vastuulla toimiva yhteisön elin, jolle annettaisiin tilintarkastusvaltuudet.

⁽¹⁾ KOM(96) 500 lopullinen, 22.10.1996.

(98/C 158/35)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3062/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(2. lokakuuta 1997)**Aihe:* Orgaanisten yhdisteiden päästöt

Asiani koskee asiakirjaa ”Ehdotus neuvoston direktiiviksi orgaanisten liuottimien käytöstä aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta tietyissä teollisissa toimissa” (asiak. KOM(96)0538 lop. — 96/0276 SYN) ⁽¹⁾.

Pyydän Euroopan komissiota ottamaan huomioon taloudelliset vaikutukset, jotka tietyissä tapauksissa ovat erittäin merkittäviä teollisuusaloille, sillä on olemassa vaara, että kilpailukyky heikkenee ja mahdollisesti työpaikkoja häviää. Pyydän, jos mahdollista, osoittamaan ehdotettujen toimenpiteiden seuraukset eri alueille ja erittelemään ovatko toimenpiteiden harmonisointikriteerit oikeutettuja ottaen huomioon erilaisen ilmanlaatu-tilanteen eri yhteisön alueilla.

⁽¹⁾ EYVL C 99, 26.3.1997, s. 32.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(10. marraskuuta 1997)*

Laatiessaan ehdotusta neuvoston direktiiviksi orgaanisten liuottimien käytöstä aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta tietyissä teollisissa toimissa komissio pyrki paneutumaan mahdollisimman huolellisesti siihen, miten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä koskevat vaatimukset määritellään direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla teollisuudenaloilla. Eri sektoreilla suoritettujen analyysien perusteella voitiin hahmottaa, missä määrin haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä voitaisiin kullakin alalla vähentää parhaiden käytettävissä olevien teknikoiden avulla. Päästöjen enimmäismäärät sekä ne liuottimien käyttöä koskevat rajat, joista lähtien laitoksen katsotaan kuuluvan direktiivin soveltamisalaan, määriteltiin ottaen tarkoin huomioon nämä tekniset ja taloudelliset näkökohdat.

Ehdotuksessa esitetään myös joukko joustoparametrejä ja aikataulu, joka mahdollistaa innovaation suosimisen kannustamalla teollisuutta kehittämään ja toteuttamaan vaihtoehtoisia ratkaisuja orgaanisten liuottimien käytölle.

Komission esittämää yhtenäistämistä voidaan perustella otsonisaation rajat ylittävällä luonteella. Ehdotuksen oikeusperusta (EY:n perustamissopimuksen 130 s artikla) antaa sitä paitsi jäsenvaltioille vapauden hyväksyä tiukempia suojelutoimenpiteitä kuin mitä direktiivissä säädetään.

Ehdotetuista toimenpiteistä aiheutuvien kustannusten alueelliset vaikutukset riippuvat kunkin alueen teollisuuden rakenteesta. Jäsenvaltiot voivat panna direktiivin täytäntöön kansallisen suunnitelman avulla, jolloin niillä on tilaisuus ottaa huomioon mahdolliset alueelliset eroavuudet.

(98/C 158/36)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3074/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(2. lokakuuta 1997)**Aihe:* Pääsy liikenteenharjoittajan ammattiin

Asiani koskee ehdotusta neuvoston direktiiviksi maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi annetun direktiivin 96/26/EY muuttamisesta (KOM(97)0025 lop. — 97/0029 SYN) ⁽¹⁾.

Direktiiveillä 74/561/ETY ⁽²⁾, 74/562/ETY ⁽³⁾ 77/796/ETY ⁽⁴⁾ neuvosto on hyväksynyt toimia, joilla pyritään harmonisoimaan pääsy maanteiden liikenteenharjoittajaksi ja suosimaan alan toimijoiden vapaata sijoittautumista.

Huolimatta direktiivien vaatimuksista eri jäsenvaltioissa on eroja, jotka aiheuttavat epätasapainoa ja mahdollisia kilpailun vääristymiä; ammattikoulutus ei tähän saakka ole ottanut huomioon kohderyhmänsä tarpeita. Olen tyytyväinen siitä, että komissio on painottanut ammattitaidon ja laintuntemuksen sekä kaupallisen alan tuntemuksen merkitystä ehdotetun tekstin liitteissä (osat I ja II). Pyydän, että liikenteenharjoittajien arvioinnin tekevät asianmukaiset viranomaiset, jotta taataan se, että ne vastaavat 3 artiklan I kohdassa esitettyjä vaatimuksia.

(¹) EYVL C 95, 24.3.1997, s. 66.

(²) EYVL L 308, 19.11.1974, s. 18.

(³) EYVL L 308, 19.11.1974, s. 23.

(⁴) EYVL L 334, 24.12.1977, s. 37.

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(17. marraskuuta 1997)

Komission ehdotuksen tavoitteena ei ole pelkästään nostaa maanteiden tavaraj- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsyyn liittyvien kolmen vaatimuksen tasoa, sillä ehdotuksessa esitellään myös ensimmäistä kertaa ajatus jäsenvaltioiden viranomaisten tekemistä tarkastuksista.

Kyseiset tarkastukset on toteutettava joka viides vuosi kussakin tieliikennepalveluja tarjoavassa yrityksessä kaikkien kolmen vaatimuksen noudattamisen varmistamiseksi. Tämän lisäksi toisen ja kolmannen vuoden välillä on tehtävä lisätarkastus, jolla varmistetaan rahoitusta koskevan vaatimuksen noudattaminen. Komissio katsoo, että tarkastukset ovat ehdottoman tärkeitä alan standardien noudattamisen varmistamiseksi. Tarkastuksia koskeva komission ehdotus vahvistettiin talous- ja sosiaalikomitean 28. toukokuuta 1997 antamassa lausunnossa ja parlamentin ensimmäisen käsittelynsä jälkeen 17. heinäkuuta 1997 antamassa lausunnossa. Neuvosto ei ole vielä vahvistanut asiaa koskevaa yhteistä kantaansa.

(98/C 158/37)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3093/97 neuvostolle

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)

(2. lokakuuta 1997)

Aihe: Kemiallisista aineista pahoja vaurioita saaneiden henkilöiden lääketieteelliset hoitomahdollisuudet

1. Missä Euroopan valtioissa on tarjolla asianmukaista lääketieteellistä hoitoa ja terapiaa sellaisille kemiallisista aineista pahoja vaurioita saaneille henkilöille, jotka ovat herkistyneet kemiallisille aineille?
2. Missä Euroopan valtioissa voidaan asianmukaisesti diagnosoida (kuten esim. Persianlahden sodan yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa) valvotuissa olosuhteissa (ympäristönvalvontayksikkö, Environmental Control Unit) kemiallisille aineille ja ravintoaineille herkistymistä tai hermomyrkköjen aiheuttamia vahinkoja?
3. Onko olemassa sairaaloita, jotka täyttävät USA:ssa Dallasissa sijaitsevan ympäristön terveysvaikutuksia tutkivan keskuksen (Environmental Health Center) esittämät ympäristölle asetetut vaatimukset (kemiallisten aineiden käyttökielto, desifiointikielto, ilman suodatus, suodatettu vesi, lasinen irtaimisto, teräs tai hartsia tai tärpättä sisältämätön puuaines, ei kokolattiamattoja, tupakointikielto ja muiden hajusteiden käyttökielto, jne. — katso EHC:n laatimaa luetteloa)?
4. Onko olemassa sairaaloita, jotka täyttävät ympäristön terveysvaikutuksia tutkivan keskuksen lääketieteelliset vaatimukset (ympäristön terveysvaikutuksiin erikoistuneet kokeneet lääkärit, myrkköjen poistoon liittyvät hoitomenetelmät, immuunijärjestelmään liittyvät hoitomenetelmät, kokeissa käytettävät säilöntäaineettomat aineet jne.)?
5. Onko majoitus mahdollista järjestää sellaisiin tiloihin, joista on poistettu kaikki haitalliset aineet?
6. Onko Euroopassa sairaalaa, joka täyttäisi asianmukaiset kontrolloidut vaatimukset ja onko olemassa kirurgeja, jotka voivat suorittaa leikkauksia kemiallisille aineille herkistyneille henkilöille?

7. Mitkä Euroopan valtiot rahoittavat julkisin varoin asianmukaisia ympäristön terveysvaikutuksiin erikoistuneita sairaaloita?

8. Millä tavoin Euroopan eri valtioissa painotetaan kemiallisista aineista vaurioita saaneiden henkilöiden psykiatrista hoitoa?

Vastaus

(20. tammikuuta 1998)

Koska neuvosto ei ole tässä vaiheessa saanut tätä asiaa koskevaa komission ehdotusta, sillä ei ole tarvittavia tietoja arvoisan parlamentin jäsenen pyytämien tietojen antamiseksi.

(98/C 158/38)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3100/97 komissiolle

esittäjä(t): Ben Fayot (PSE)

(2. lokakuuta 1997)

Aihe: Lehtien myynti Euroopan parlamentin kioskeissa

Luxemburgilaiset sanomalehdet eivät yrityksistään huolimatta onnistu saamaan lehtiään myydyksi Euroopan parlamentin lehtikioskeissa Strasbourgissa ja Brysselissä, eivätkä komission lehtikioskeissa Brysselissä.

Vaikuttaa siltä, että syynä ovat liian korkeat veloitukset, joita ulkomaisten lehtien toimituksista näihin kioskeihin vastaavat lehtien jakelupalveluyritykset soveltavat.

Eikö komissio katso, että lehtien jakelupalveluyritykset, joilla on kyseisissä maissa monopoliasema, näin menetellessään rikkovat vapaan liikkuvuuden ja lehdistön vapauden periaatteita Euroopan unionissa?

Onko komissio jo tarkastellut päivittäin ilmestyvien lehtien ja viikkolehtien jakelua Euroopassa, siten että se olisi ottanut tarkastelussa huomioon kaikille, myös pienistä maista peräisin oleville julkaisuille tarjoutuvat mahdollisuudet tulla myydyksi alkuperämaan ulkopuolella?

Jos komissio on todennut sisämarkkinoiden periaatteita rikotun, aikooko komissio puuttua tilanteeseen sen korjaamiseksi ja jos, niin millä tavoin?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(13. marraskuuta 1997)

Komissio ei ole vastaanottanut valituksia eikä konkreettista näyttöä siitä, että lehtien jakelupalvelut olisivat syyllistyneet väärinkäytöksiin, jotka estävät rajojen yli tapahtuvaa sanomalehtien myyntiä yleensä tai erityisesti luxemburgilaisten lehtien myyntiä Strasbourgissa tai Brysselissä.

Komissio on juuri saanut tulokset tutkimuksesta, joka käsittelee sanomalehtien jakelujärjestelmiä kaikissa yhteisön jäsenvaltioissa, järjestelmien rajojen yli ulottuvaa vuorovaikutusta ja niiden vaikutusta lehtien hintarakenteisiin. Komissio tarkastelee parhaillaan tutkimuksen tuloksia. Tutkimus sisältää tietoja myös jakelukustannusten vaikutuksesta rajojen yli tapahtuvaan sanomalehtien myyntiin, mutta muut tekijät ovat kuitenkin tutkimuksen kannalta tärkeämpiä.

Mikäli komissio havaitsee kilpailusäännösten tai sisämarkkinoiden toiminnan kannalta ristiriitaisia rajoituksia tai väärinkäytöksiä, se ryhtyy perustamissopimuksen mukaisiin tarvittaviin toimenpiteisiin ja ilmoittaa asiasta parlamentille.

(98/C 158/39)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3102/97 neuvostolle**esittäjä(t): Roberto Mezzaroma (UPE)***(9. lokakuuta 1997)**Aihe:* Katolinen kirkko Venäjällä

Olen kuullut luotettavista lähteistä, että Venäjän presidentti Boris Jeltsinin pitäisi allekirjoittaa 23. kesäkuuta duumassa ja 4. heinäkuuta 1997 liittoneuvostossa hyväksytty laki, jolla alennettaisiin katolinen kirkko pelkäksi lahkoksi, jonka oikeudet olisivat hyvin rajoitetut.

Tämä vaarantaisi ortodoksisen ja katolisen kirkon ekumeenisen vuoropuhelun ja rikkoisi sitä paitsi ihmisten perusoikeuksia ja 18 artiklassa määrättyä uskonnonvapautta.

Mitä komissio tekee tämän vakavan epäoikeudenmukaisuuden estämiseksi?

Lisäksi kysyn, eikö neuvoston, komission ja parlamentin pitäisi toimia yhdessä ja perustaa tutkintavaliokunta, joka valvoisi katolisen uskon ja kirkon valinneiden Venäjän katolilaisten oikeuksia?

Haluan lisäksi kiinnittää huomiota siihen, että katolista uskontoa ei milloinkaan voi verrata lahkoihin, joita maailmassa on paljon ja jotka usein on perustettu ainoastaan mammonan tavoittelua varten.

Vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Samoin kuin muut asiasta huolestuneet tahot Euroopan unioni kehotti painokkaasti mm. asianmukaisin vetoimuksin Venäjän viranomaisia olemaan antamatta kyseistä lakia, ja ilmoitti, että se piti ensisijaisen tärkeänä kaikkien uskontojen tasapuolista ja niiden kansainvälisesti tunnustettujen periaatteiden mukaista kohtelua, joita Venäjä on sitoutunut noudattamaan.

Nyt kun kyseinen laki on annettu, neuvosto aikoo tarkkaavaisesti seurata, että uutta lakia sovelletaan Venäjän antamien kansainvälisten sitoumusten mukaisesti Euroopan neuvostossa tehdyt sitoumukset mukaan lukien.

Neuvostolla ei ole tietoa siitä, että tämän lain johdosta katolista uskontoa tunnustavia Venäjän tai muun maan kansalaisia olisi vainottu.

(98/C 158/40)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3109/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(13. lokakuuta 1997)**Aihe:* Rooman ja Pantanon välinen linja Tor Bella Monacan kohdalla

Rooman väkirikkaan esikaupungin Tor Bella Monacan asukkaat ryhtyivät äskettäin toimiin vaatiakseen Rooman kuntaa keskeyttämään Rooman ja Pantanon välisen kevyen metroyhteyden rakennustyöt ja tarkistamaan suunnitelmia. Tämänhetkisessä muodossaan hanke ylittäisi Tor Bella Monacan asuntoalueen ja se edellyttäisi rautatielinjan rakentamista kahden muutaman metrin korkuisen sementtimuurin väliin. Asukkaat kuitenkin huomauttavat, että jos rautatie rakennetaan suunnitelmien mukaan, nämä murit pystytettäisiin aivan rakennusten eteen, millä olisi tuhoisat ympäristövaikutukset. Hankkeen virallisista suunnitelmista ei näytä käyvän ilmi, että lukuisat rakennukset jäisivät aivan sementtimuurien viereen.

Ottaen huomioon edellä mainitun, kysyn komissiolta,

1. kuuluuko tämä hanke ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ II liitteen soveltamisalaan,
2. merkitseekö asukkaiden huomiotta jättäminen Rooman ja Pantanon välisestä kevyestä metrolinjasta annettavien ympäristövaikutusten arvioinnissa mainitun direktiivin 85/337/ETY rikkomista,

3. jos merkitsee, niin katsooko komissio, että uudet suunnitelmat olisi tehtävä yhteisön lainsäädäntöä noudattaen,
4. aikooko komissio ryhtyä asian osalta toimenpiteisiin?

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 1997)

Kyseinen hanke kuuluu ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY II liitteen soveltamisalaan.

Tällaisen hankkeen osalta ympäristövaikutusten arviointimenettely ei ole pakollinen. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin asiassa C-133/94, komissio vastaan Belgia, 2.5.1996 antamassaan tuomiossa vahvistanut, että kansallinen laki, joka sulkee ympäristövaikutusten arvioinnin ulkopuolelle tietyt liitteessä II luetellut hankeryhmittä, vaikka niiden kuuluminen tämän arvioinnin piiriin on selvästi osoitettavissa, on vastoin direktiiviä 85/337/ETY ja erityisesti sen 2 artiklan 1 alakohtaa ja 4 artiklan 2 alakohtaa.

On selvää, että jos ympäristövaikutusten arviointimenettelyä tarvitaan ja kansalaisille ei ole annettu mahdollisuutta ilmaista kantaansa direktiivin 85/337/ETY mukaisella tavalla, tätä direktiiviä ei ole noudatettu.

Komissiolla ei ole direktiivin 85/337/ETY rikkomistapauksessa toimivaltaa vaatia uuden hankkeen toteuttamista. Se voi vaatia jäsenvaltiota noudattamaan direktiiviä kyseisen hankkeen osalta EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisella menettelyllä.

Komissio ottaa yhteyttä Italian viranomaisiin ja pyytää tietoa arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä seikoista. Komissio tutkii tarvittaessa tapauksen EY:n perustamissopimuksen 169 artiklaan tukeutuen.

(98/C 158/41)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3111/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Rakennerahasto Italiassa

Ottaen huomioon, että tilanne Italiassa rakennerahastojen käytön osalta on ollut erittäin huono, maan hallitus lupasi yhteisön toimielimille vuonna 1995 suunnitella varojen käytön uudelleen.

Ottaen huomioon tämän, voiko komissio

1. selvittää Italian tekemät sitoumukset ja suorittamat maksut ohjelmansuunnittelukauden 1989–1993 osalta,
2. selvittää Italian tekemät sitoumukset ja suorittamat maksut ohjelmansuunnittelukauden 1994–1999 osalta,
3. arvioida nykyistä tilannetta,
4. sanoa, onko vieläkin olemassa vaara, että osa varoista ohjataan muihin maihin, joiden käyttöjärjestelmät ovat osoittautuneet tehokkaammiksi,
5. selvittää, voivatko viivästyksset Italian taholta vaikuttaa vuoden 1999 jälkeen tapahtuvaan toimien tarkistamiseen, ja jos voivat, niin miten?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Hyväksytyjen rakennerahasto-ohjelmien täytäntöönpanoa koskeva tilanne esitetään yhteenvedona Italian viranomaisilta saatujen viimeisimpien tietojen perusteella jäljempänä olevassa taulukossa. Luvut osoittavat täytäntöönpanosta vastaavien yksiköiden suorittamien maksusitoumusten ja maksujen suhteelliset osuudet kyseiselle kaudelle merkityistä kokonaismenoista 30. kesäkuuta 1997.

Rakennerahasto-ohjelmat Italiassa
Täytäntöönpanosta vastaavien yksiköiden suorittamat maksusitoumukset ja menot

Tavoite	Kausi 1989–1993		Kausi 1994–1999	
	Maksusitoumukset	Maksut	Maksusitoumukset	Maksut
Tavoite 1	99,2%	89,8% ⁽¹⁾	50,5%	24,8%
Tavoite 2		93,3% ⁽²⁾	36,9%	12,2%
Tavoite 3	⁽²⁾	⁽²⁾	43,9%	23,4%
Tavoite 4	⁽²⁾	⁽²⁾	41,0%	12,7%
Tavoite 5a ⁽²⁾	492,76 milj. ecua ⁽⁴⁾	94,3% ⁽⁴⁾	41,0%	14,7%
Tavoite 5b	99,0% ⁽⁵⁾	83,0% ⁽²⁾	34,4%	10,7%

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että näitä tietoja koskevat samat huomautukset, jotka esitettiin arvoisalle parlamentin jäsenelle kirjallisen kysymyksen 1074/97 ⁽⁶⁾ vastauksessa.

Taulukon luvut osoittavat, että hyväksytyt lykkäykset mukaan lukien kauden 1989–1993 tappiot ovat varsin vähäiset. Kauden 1994–1999 osalta on havaittavissa merkkejä hitaasta elpymisestä, mikä johtuu komission ja Italian viranomaisten kesäkuussa 1995 tekemän, rakennerahastojen ohjelmien parempaa hallinnointia Italiassa koskevan sopimuksen mukaisesti toteutetuista toimista. Komissio jatkaa ponnistelujaan Italian viranomaisten kanssa, jotta elpyminen jatkuisi ja jotta voitaisiin taata käytettävissä olevien rakennerahastojen varojen moitteeton ja täysimääräinen käyttö kuluvan ohjelmakauden aikana. Näin toivottavasti vältetään mahdolliset kysymykset varojen siirrosta muihin jäsenvaltioihin.

Komissio pidättää itselleen oikeuden ottaa huomioon rakennerahastojen varojen heikon käyttöasteen kussakin jäsenvaltiossa arvioidessaan vuoden 1999 jälkeiselle kaudelle myönnettäviä tukia. Siksi onkin erityisen tärkeää, että rakennerahastojen varojen hallinnoinnin parantamista jatketaan ja vahvistetaan Italiassa.

- ⁽¹⁾ Tieto perustuu vuoden 1996 lopulla päättyneitä ohjelmia koskeviin lopullisiin tilityksiin; tavoitteen 1 osalta tähän ei sisälly kaikki ajanjakson 1989 – 1993 ohjelmat.
⁽²⁾ Tietoja ei ole saatavilla.
⁽³⁾ Luvut perustuvat komission suorittamiin maksusitoumuksiin ja maksuihin; tietoja paikalla toteutetuista toimista ei ole saatavilla.
⁽⁴⁾ Huomattava osa tavoitteen 5a toimenpiteistä (asetus (EY) 950/97) ei sisällynyt ohjelmasuunnitteluun eikä vertailumääriä ole olemassa; luvut koskevat näin ollen kokonaismaksusitoumuksia.
⁽⁵⁾ Ero maksusitoumusten ja maksujen välillä kaudella 1989 -1993 perustuu lopullisten edunsaajien käyttämättä jättämiin varoihin.
⁽⁶⁾ EYVL C 21, 22.1.1998.

(98/C 158/42)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3113/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(13. lokakuuta 1997)*

Aihe: Hankintasopimus ruokalapalveluiden tarjoamiseksi rautatieläisille Marchessa ja Pescaran alueella.

Äskettäin Italian valtionrautatiet esitti tarjouspyyntökilpailun ruokalapalveluiden tarjoamiseksi Marchen ja Pescaran alueen rautatieläisille. Vaikka tarjousten käsittelyssä sopivimmaksi osoittautui ”Centroternano di ristorazione (CTR)” -nimisen yrityksen tarjous, Italian valtionrautatiet antoi varsin yleisen käytännön mukaisesti etuosto-oikeuden ”Dopolavoro ferroviari (Dif)” -yritykselle, joka alunperin oli ammattiyhdistysjärjestö. Näin muodoin sopimus 150 000 aterian tarjoamiseksi vuosittain samalla hinnalla, jota CTR esitti, annettiin Ancona Dif:lle, joka käytti edellä mainittua etuosto-oikeutta.

Ottaen huomioon edellä mainitun, kysyn komissiolta,

1. onko Italian valtion rautateiden esittämä tarjouskilpailu hankintasopimuksista annettujen direktiivien 93/38/ETY⁽¹⁾ ja 92/50/ETY⁽²⁾ määräysten mukaisia sekä menettelyn että hankintasopimuksen julkisuusvaatimusten osalta,
2. eikö etuosto-oikeuden myöntäminen Anconan Dlf:lle ole vapaan kilpailun suojelemisesta annettujen sääntöjen ja erityisesti mainittujen direktiivien rikkomista,
3. voidaanko tarjouskilpailun tulosta pitää laillisena?

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 1997)

1. Ruokalapalvelut kuuluvat julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun direktiivin 92/50/ETY liitteessä I B sekä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun direktiivin 93/38/ETY liitteessä XVI B olevaan pääluokkaan 17 (hotelli- ja ravintolapalvelut). Näin ollen hankintasopimukseen sovelletaan ainoastaan säännöksiä teknisistä eritelmistä (direktiivin 92/50/ETY 14 artikla ja direktiivin 93/38/ETY 18 artikla) sekä velvollisuutta lähetettää tekomenettelyn tuloksia koskeva ilmoitus komissiolle kahden kuukauden kuluessa sopimuksen tekemisestä (direktiivin 92/50/ETY 16 artikla ja direktiivin 93/38/ETY 24 artikla).

2. ja 3. Mitä tulee etuosto-oikeuteen, komissio arvioi, onko kyseessä kansallinen syrjivä toimenpide, joka on EY:n perustamissopimuksen vastainen. Vastaus kolmanteen kysymykseen riippuu toisen kysymyksen vastauksesta.

(98/C 158/43)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3115/97 komissiolle

esittäjä(t): Eolo Parodi (UPE)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Kuljetusten alv-aste

Espanjan hallitus on laskenut hiljattain kuljetusten alv-prosentin 16:sta seitsemään.

Päätös tuo uudelleen esille Euroopan alv-asteiden yhtenäistämisen; tällä hetkellä veroaste vaihtelee kuljetusalalla kahdesta kymmeneen prosenttiin.

Näin ollen kysyn komissiolta:

1. Ovatko sen mielestä nykyiset erot uhka markkinoiden vakaudelle, onko asiasta tehty tutkimus?
2. Aikooko se ehdottaa toimenpiteitä kuljetusalan alv-asteen harmonisoimiseksi Euroopassa ja koska?

Komissio jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 1997)

Komissio on tietoinen vaikeuksista, joita henkilökuljetusten arvonlisäverotuksen nykyinen tilanne aiheuttaa. Vaikeudet johtuvat pääasiassa kahdesta seikasta. Ensinnäkin kuudennen arvonlisäverodirektiivin (77/389/ETY⁽¹⁾) verotuspaikkaa koskevat säännökset ovat erityisen vaikeasti toteutettavia (9 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti kuljetuspalvelun suorituspaikka on paikka, jossa kuljetus, huomioon ottaen kuljettu matka, tapahtuu). Lisäksi direktiivin liitteissä säädetään henkilökuljetusten verotuksen poikkeuksista ja annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa henkilökuljetuksiin alennettua verokantaa. Tämän seurauksena kansainväliset henkilökuljetukset vapautetaan usein arvonlisäverosta. Tietyt jäsenvaltiot vapauttavat lisäksi kotimaiset henkilökuljetukset kokonaan tai osittain. Erot sovellettavassa verokannassa ovat todella merkittäviä, ja tehokkaan verotuksen toteuttaminen on erityisen monimutkaista, varsinkin jos palveluita tarjoavat verovelvolliset eivät ole sijoittautuneet jäsenvaltioon, joka kantaa veron. On selvää, että tällainen tilanne haittaa tervettä kilpailua kuljetusten alalla — sekä jäsenvaltioiden välillä että eri kuljetusmuotojen välillä.

Koska yhteisössä tapahtuvien henkilökuljetusten verotukseen liittyy suuria vaikeuksia, vuonna 1995 päätettiin aloittaa vuonna 1992 tehdyn henkilökuljetuksia koskevaan ehdotukseen ⁽²⁾ perustuva tutkimus alv-järjestelmästä ja kilpailusta henkilökuljetusten alalla. Tämä tutkimus valmistunee ennen vuoden 1997 loppua. Ottaen huomioon nykyiset vaikeudet komissio aikoo vuonna 1998 laatia tutkimuksen perusteella aihetta koskevan neuvotteluasiakirjan.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

⁽²⁾ EYVL C 307, 25.11.1992.

(98/C 158/44)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3116/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(9. lokakuuta 1997)

Aihe: Turvapaikanhakijoita koskeva kieltä kuljettaa moottoriajoneuvoa

1. Onko komissio tietoinen ”Nederlandse Landelijke Allochtonenkrant” -lehdessä keskiviikkona 17. syyskuuta julkaistusta artikkelista, jonka mukaan turvapaikanhakijoilta on kokonaan kielletty moottoriajoneuvojen kuljettaminen sen jälkeen, kun he ovat olleet Alankomaissa kuusi kuukautta?
2. Eikö komissio ole sitä mieltä, että Alankomaiden tieliikennelain 111 artiklan 3 kohta, jonka mukaan ajokortti voidaan myöntää vain pysyvästi Alankomaissa asuville henkilöille, loukkaa tarpeettomasti turvapaikanhakijoiden perusoikeutta liikkumiseen?
3. Voiko neuvosto kehottaa komissiota antamaan direktiivejä sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin maissa olevat turvapaikanhakijat, joilla on voimassa oleva todistus ajotaidosta tai voimassa oleva kotimaasta saatu ajokortti, voivat ajaa moottoriajoneuvoa rajoituksitta maassa, josta he hakevat turvapaikkaa?

Vastaus

(16. helmikuuta 1998)

1. ”Nederlandse Landelijke Allochtonenkrant” -lehdessä julkaistua artikkelia ei ole saatettu neuvoston tietoon.
2. Yhteisön oikeus ei tarjoa turvapaikanhakijoille vapaata liikkuvuutta koskevia takuita. Lisäksi 29. heinäkuuta 1991 annetun ajokorttia koskevan direktiivin 91/439/ETY 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ⁽¹⁾ mukaan ajokortin myöntäminen edellyttää, että pysyvä asuinpaikka sijaitsee ajokortin myöntävän jäsenvaltion alueella. Jos turvapaikanhakijalle myönnetään oikeus jäädä jäsenvaltion alueelle, hän kuuluu kyseisen säännöksen piiriin.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

(98/C 158/45)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3118/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(9. lokakuuta 1997)

Aihe: Eläkejärjestelmiä koskevat direktiivit

1. Jakaako neuvosto monien iäkkäiden ihmisten järjestöjen huolen siitä, euron käyttöönotto vähentää hälyttävästi monien Euroopan unionissa maksettavien eläkkeiden arvoa?
2. Onko neuvosto tietoinen Hollannin entisen rahapolitiikasta vastaavan valtiosihteerin ja nykyisen KBO:n puheenjohtajan van Amelsvoortin lausunnoista, joiden mukaan Euroopan valuutan inflaation voivat aiheuttaa Ranskassa ja Italiassa esitetyt palkkavaatimukset, koska kyseisten maiden eläkkeet rahoitetaan suoraan verotuloista ja koska nämä maat eivät pysty maksamaan ”harmaan aallon” eläkkeitä ilman, että veroja korotetaan.

3. Onko neuvosto tietoinen siitä, että kohdassa 2. esitetyn väitteen yhtenä seurauksena monissa Euroopan unionin maissa Saksa ja Benelux-maat mukaan lukien eläkerahastot menettävät arvostaan pitkällä aikavälillä miljardeja? Jos on, mitä toimenpiteitä neuvosto harkitsee tällaisten ei-toivottujen seurausten välttämiseksi?
4. Onko neuvosto valmis kehottamaan komissiota antamaan direktiivejä, joita kaikkien jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien on noudatettava, niin että eri jäsenvaltioiden eläkejärjestelmät pysyvät arvoltaan toisiaan vastaavina?

Vastaus

(19. tammikuuta 1998)

1. 2. ja 3. kohdan osalta Neuvosto ei ole samaa mieltä siitä, että euron käyttöönotto sellaisenaan vaikuttaisi nykyisten eläkejärjestelmien arvoon jäsenvaltioissa tai aiheuttaisi inflaatiota, joka vähentäisi eläkkeiden ostovoimaa. Perustamissopimuksen määräysten tavoitteena on päinvastoin varmistaa, että euro olisi alhaisen inflaation valuutta, ja turvatakseen julkisen talouden vakauden jäsenvaltioissa EMUn kolmannen vaiheen aikana neuvosto on äskettäin hyväksynyt vakaus- ja kasvusopimuksen mukaiset sitovat säännöt, joiden pitäisi ehkäistä kolmannelta vaiheesta aiheutuvat inflaatiopaineet.

4. kohdan osalta Talouspoliittinen komitea tarkastelee parhaillaan eläkejärjestelmien mahdollista uudistusta jäsenvaltioissa erityisesti väestörakenteen muutosten pohjalta. Komitea ei kuitenkaan ole vielä laatinut aihetta koskevia päätelmiä neuvoston käsiteltäväksi. Myös Euroopan parlamentti kehotti äskettäin talous- ja rahaliiton lähentymisperusteita ja sosiaaliturvajärjestelmien rahoitusta koskevassa päätöslauselmassaan komissiota laatimaan kertomuksen väestönkehityksestä ja sen vaikutuksesta nykyisiin erityyppisiin eläkevakuutusjärjestelmiin. Tästä asiasta käytiin alustava keskustelu Luxemburgissa 12. kesäkuuta 1997 pidetyssä neuvoston (työ- ja sosiaaliasiat) istunnossa.

(98/C 158/46)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-3120/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Vastaus kirjalliseen kysymykseen E-1849/97

Vastauksessa kirjalliseen kysymykseen E-1849/97 ⁽¹⁾ sanotaan, että väärin ilmoitettujen pinta-alojen lukumäärä ja yhteisölle tällaisista vääristä ilmoituksista aiheutuneiden vahinkojen suuruutta on vaikea ilmoittaa tarkkoina lukuina. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka aiheutunutta vahinkoa onkin vaikea ilmoittaa tarkasti, se on kuitenkin mahdollista ilmoittaa. Valitettavasti vastauksessa ei kuitenkaan ilmoitettu vahingon suuruutta lukuina.

Lisäksi esittämässäni kysymyksessä viitattiin tällä hetkellä käytössä oleviin rankaisumahdollisuuksiin eikä — kuten kysymykseen annettussa vastauksessa — ehdotettuihin rankaisumahdollisuuksiin.

Edellä mainitun vuoksi esitän kysymykseni vielä kerran, myös siinä tapauksessa, että tiedot annetaan suoraan minun käsiteltäväkseni, sillä minulla on oikeus saada vastaus esittämäni kysymykseen. Komission ei tulisi voida välttää vastauksen antamista viittaamalla siihen, että tiedot välitetään suoraan parlamentin jäsenelle.

Kuinka suuri on väärin ilmoitettujen pinta-alojen prosenttiosuus Itävallassa?

Missä EU:n jäsenvaltiossa tämä prosenttiosuus on suurin? Missä EU:n jäsenvaltiossa osuus on pienin?

Kuinka suuri taloudellinen vahinko tästä on aiheutunut EU:lle? Millaisia rankaisu- tai korvausvaatimusmahdollisuuksia komissiolle on tällaisissa petostapauksissa nykyisen oikeudellisen tilanteen puitteissa?

⁽¹⁾ EYVL C 76, 11.3.1998, s. 59.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. marraskuuta 1997)

Komissio on mielestään antanut vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen E-1849/97, joka sisälsi yhdeksän alakysymystä. Vastauksen tärkeimmän osan (1 sivu) lisäksi komissio toimitti lisätietoja (yhteensä 12 sivua) suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Komissio toimittaa tietoja suoraan, silloin kun niitä on liian paljon käsiteltäväksi yhdessä vastauksessa.

Tukitoimenpiteiden täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla, kun taas komission tehtävänä on varmistaa, että täytäntöönpano pannaan toimeen oikealla tavalla. Kuten arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen E-1849/97 vastauksessa todettiin, jäsenvaltiot antavat vuosittain komissiolle selonteon kansallisten viranomaisten toteamista väärin ilmoitusten määristä; selonteot annetaan tilastoissa, jotka kuuluvat tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä 23 joulukuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) 3887/92 ⁽¹⁾ soveltamisalaan. Vuoden 1995 osalta luvut lähetettiin suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Vuoden 1996 osalta väärin perustein tehtyjen hakemusten kokonaismäärä ei ole vielä saatavilla.

Pinta-alojen erojen yksinkertainen vertailu jäsenvaltioiden välillä on vaikeaa, sillä näiden tietojen perusteella ei voi tehdä suoria johtopäätöksiä jäsenvaltion tukijärjestelmän täytäntöönpanon laadusta. Ensimmäisten alustavien tietojen mukaan vuoden 1996 osalta Italiassa oli eniten väärin ilmoitettuja pinta-aloja prosenteissa laskettuna, yhteensä 5,2 prosenttia, mukaan lukien paikan päällä tehdyistä tarkastuksista seuranneiden seuraamusten soveltaminen. Irlannissa väärin ilmoitettujen pinta-alojen lukumäärä oli matalin, 0,13 prosenttia. Itävallassa jätettiin tarkastettavaksi yhteensä 174 602 pinta-aloja koskevaa tukihakemusta vuonna 1996. Paikalliset viranomaiset tarkastivat kaikki hakemukset ja tarkastuksia maataloilla tehtiin yhteensä 13 858. Näistä yhteensä 2 088 hehtaaria oli laskettu väärin. Luku vastaa 0,18 prosenttia koko alueesta, jolle tukea anottiin.

Jäsenvaltioiden toteamien väärin ilmoitettujen pinta-alojen määristä ei ole aiheutunut komissiolle taloudellista vahinkoa, sillä ristiriitaisuudet huomataan ennen tuen maksamista ja ne otetaan huomioon tuen määrää laskettaessa. Todellinen taloudellinen riski liittyy sääntöjenvastaisuuksiin, jotka jäävät havaitsematta. Yhteisön lainsäädännöllä pyritään vähentämään tätä riskiä monella toisinaan täydentävällä tavalla. Yhteisön oikeudessa on säädetty lisäseuraamuksia väärin ilmoitetuista pinta-aloista, muun muassa asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklassa. Näiden tiukkoja rangaistuksia sisältävien lausekkeiden vaikutusta ei pitäisi aliarvioida riskiä arvioitaessa. Määritetystä pinta-alasta voidaankin vähentää väärin ilmoitettu määrä kaksinkertaisena, jos määrä on enemmän kuin kolme prosenttia tai enemmän kuin kaksi hehtaaria aina 20 prosenttiin asti. Äärimmäisissä tapauksissa pinta-alan määrän vähentäminen voi johtaa koko tuen menetykseen kuluvana ja sitä seuraavana vuonna. Lisäksi Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta annetun asetuksen 2988/95 ⁽²⁾ säännöt on otettava huomioon, sillä niissä ennakoitaan yleistä sääntelyä, joka koskee samalla tavalla tehtyjä tarkastuksia ja hallinnollisia toimenpiteitä ja rangaistuksia, jotka liittyvät yhteisön oikeuden sääntöjenvastaisuuksiin. Jäsenvaltioiden on lisäksi ehkäistävä ja käsiteltävä sääntöjenvastaisuudet ja korvattava niistä johtuneet menetetyt määrät yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen N:o 729/70 ⁽³⁾ 8 artiklan mukaisesti. Ilmenneistä sääntöjenvastaisuuksista on ilmoitettava komissiolle yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperimisestä sekä tiedotusjärjestelmän organisoinnista tällä alalla ja asetuksen (ETY) 283/72 ⁽⁴⁾ kumoamisesta 4 maaliskuuta 1991 annetun asetuksen (ETY) 595/91 perusteella.

Komissio on tehnyt lisäksi lukuisia tarkastuksia kaikissa jäsenvaltioissa. Kirjallisen kysymyksen E-1849/97 vastauksessa selitettiin, että rahoituskorjauksia tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä on tehty, jos tarkastuksissa on todettu, että yhteisön asetuksia ei ole noudatettu. Tämä ei tarkoita, että rahoituskorjauksia tehdään vasta tulevaisuudessa, vaan sitä, että edellisiä vuosia koskevaa tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä ei ole vielä saatu päätökseen. Koska komissio ei ole tehnyt vielä lopullista päätöstä, tässä vaiheessa komissio ei voi antaa tietoja mahdollisista korjauksista.

Taloudellisia riskejä, jotka aiheutuvat yhteisölle sen oikeuden yleisesti heikosta täytäntöönpanosta jäsenvaltiossa, on toisinaan vaikea arvioida tarkasti. Tästä syystä komissio arvioi nämä riskit ja ehdottaa rikkomisten merkittävyyden perusteella kiinteitä korjauksia, jotka ovat 2,5 tai 10 prosenttia kuluista. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kaikkiin aiheellisiin kuluihin voidaan tehdä korjauksia.

⁽¹⁾ EYVL L 391, 31.12.1992.

⁽²⁾ EYVL L 312, 23.12.1995.

⁽³⁾ EYVL L 94, 28.4.1970.

⁽⁴⁾ EYVL L 67, 14.3.1991.

(98/C 158/47)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3122/97 komissiolle**esittäjä(t): Armelle Guinebertière (UPE)***(13. lokakuuta 1997)**Aihe:* Kotipolttajia koskevan lainsäädännön vääristymä Euroopan unionissa

Ranskan verojärjestelmässä kohdistetaan erityinen vero alkoholin kotipolttajiin, eli niihin hedelmän viljelijöihin, jotka tislaavat tai tislauttavat osan sadostaan.

Jäsenvaltioiden välinen kilpailu vääristyy, koska tislausta koskeva oikeus vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen. Esimerkiksi Espanjan vapaamielisen järjestelmän ja Ranskan tiukemman järjestelmän välillä on suuri ero.

Mitä toimenpiteitä Euroopan komissio aikoo toteuttaa vähentääkseen järjestelmien eroja, jotka kiusaavat kotipolttajien toimintaa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(12. marraskuuta 1997)*

Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 92/83/ETY⁽¹⁾ 22 artiklassa säädetyn poikkeuksen mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja valmisteveron määriä pienten tislaamojen valmistamaan etyylialkoholiin. Poikkeusta voidaan soveltaa vain tietyin rajoituksin ja vain niihin tislaamoihin, joiden vuosituotanto ei ylitä säädettyä enimmäismäärää. Jos jäsenvaltioiden erityisjärjestelmät pysyvät yhteisön laissa säädettyissä rajoissa, ne voivat itse päättää poikkeuksen soveltamiseen liittyvistä yksityiskohdista.

Useat jäsenvaltiot eivät sovelta tätä poikkeusta, ja poikkeusta hyödyntäville jäsenvaltioille ei komission tietojen mukaan ole aiheutunut merkittäviä ongelmia. Komissio ei näin ollen aio ehdottaa 22 artiklan muuttamista. Komissio pyytää parlamentin jäsentä kuitenkin toimittamaan lisätietoja Ranskan pienten tislaamojen kohtaamista ongelmista, jotta asiaa voidaan tutkia.

Tislausoikeuksien ja jäsenvaltioiden erilaisten järjestelmien osalta on huomattava, että yhteisen alkoholin markkinointijärjestelmän puuttuessa jokainen jäsenvaltio voi antaa etyylialkoholin tuotannosta ja markkinoinnista säännöksiä, joiden on oltava EY:n perustamissopimuksen määräysten mukaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s.21.

(98/C 158/48)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3123/97 komissiolle**esittäjä(t): Nel van Dijk (V) ja Edith Müller (V)***(13. lokakuuta 1997)**Aihe:* Kölnin ”kukkasota” – vapaaseen kilpailuun puuttuminen

Tietääkö komissio saksalaisissa ja hollantilaisissa lehdissä⁽¹⁾ julkaistuista jutuista, joissa kerrottiin Kölnin kaupungin itsepintaisista yrityksistä sulkea kahden nuoren hollantilaisen Kölnissä sijaitsevan Westfriedhofin hautausmaan lähelle perustama kukkakauppa?

Tunteeko komissio Kölnin kaupungin esittämät melko epäjohdonmukaiset väitteet, joilla se perustelee kukkakauppiaitten vuokrasopimuksen irtisanomista ja häätöuhkausta? Perusteluissa viitataan ensin ”tärkeisiin näkökohtiin, joilla on merkitystä koko kaupungille”⁽²⁾ ja todetaan sitten, että kukkakauppiat eivät ole noudattaneet suullista sopimusta, joka koski heidän tuotevalikoimansa rajoittamista.

Onko komissio samaa mieltä Köln-Ehrenfelderin alueellisten edustajien enemmistön kanssa siitä, että vuokrasopimuksen irtisanominen on ”kilpailun vapautteen puuttumista”⁽³⁾, joka perustuu alueella jo kauan toimineiden kilpailijoiden esittämiin, hollantilaisten kukkakauppiaitten alhaisiin hintoihin kohdistuviin valituksiin?

Millaiseksi komissio arvioi, edellä esitetyt seikat huomioon ottaen, Köln-Ehrenfelderin alueellisen johtajan toteamuksen: ”On hyvien tapojen mukaista, että otamme huomioon alueella jo kauan asuneiden veronmaksajien edut.”⁽⁴⁾?

Onko komissio valmis, myös asiaan kohdistuvan suuren julkisen mielenkiinnon vuoksi, tutkimaan, toimiiko Kölnin kaupunki vastoin EY:n perustamissopimuksen 52 ja 53 artiklaan sisältyviä määräyksiä, joiden mukaan kansalaiset voivat vapaasti sijoittautua ja perustaa liikkeitä EU:n alueelle, ja vastoin 6 artiklaan sisältyvää syrjintäkieltoa?

Mihin toimiin komissio aikoo mahdollisesti ryhtyä?

(¹) mm. Bürger-Echo 23.3.1996 ja 6.7.1996, Express 30.5.1996, Kölner Stadt-Anzeiger 21.9.1996, Telegraaf 2.11.1996 ja 21.11.1996, Rundschau 8. 5. 1997.

(²) Rundschau 24.9.1996.

(³) Kölner Stadt-Anzeiger 26.6.1996 ja 26.11.1996.

(⁴) Express 27.6.1996.

Komissio jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 1997)

Arvoisat parlamentin jäsenet pyytävät komission mielipidettä Kölnin kaupungin ja hollantilaisten kukkakauppioiden välisestä siviilioikeudenkäynnistä, joka koskee Kölnissä sijaitsevan kukkakaupan vuokrasopimusta. Parlamentin jäsenten toimittamien tietojen mukaan kaupunki irtisanoi kyseisen vuokrasopimuksen, koska saksalaiset kilpailijat valittivat hollantilaisten kukkakauppioiden huomattavasti alhaisemmista hinnoista. Mitä tulee esitettyihin kysymyksiin, komissio ei tunne Kölnin kaupungin toimintaa kyseisessä asiassa eikä myöskään taustalla olevia syitä eikä siten voi muodostaa selvää mielipidettä asiasta.

Komissio pyytää parlamentin jäseniä toimittamaan komissiolle kaikki mahdolliset tiedot asian arviointia varten.

(98/C 158/49)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3129/97 komissiolle

esittäjä(t): **Marjo Matikainen-Kallström (PPE)**

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Naisten koulutus ja informaatioyhteiskunta

Suomalaiset ja uusi tietotekniikka -tutkimus on osoittanut, että kotitietokoneiden käyttö vaihtelee selvästi iän ja sukupuolen mukaan. Etenkin yli 30-vuotiaat naiset käyttävät varsin vähän kotitietokoneita ja niiden oheislaitteita. Modeemiyhteyden omistavista yli 30-vuotiaista naisista vain kymmenen prosenttia käyttää sitä viikoittain. Yhtenä syynä matalaan käyttöasteeseen on tiedon ja taidon puute.

Kysynkin Euroopan komissiolta, mitä se aikoo tehdä varmistaakseen, että naiset saavat tarvitsemansa koulutuksen esimerkiksi intensiivikurssien muodossa, pystyäkseen paremmin hyödyntämään modernin informaatioyhteiskunnan tarjoamia mahdollisuuksia?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 1997)

Tietoyhteiskunta tarjoaa mahdollisuuden edistää sukupuolten välistä tasa-arvoa. Komissio on kuitenkin huolestunut siitä, että naisten riittämättömät tiedot uusista tieto- ja viestintäteknologioista saattavat estää heitä hyödyntämästä tietoyhteiskunnan mukanaan tuomia mahdollisia etuja työllistymisen sekä kohentuvan yksityis- ja työelämän osalta. Tämän vuoksi on välttämätöntä ryhtyä toimiin naisten perehdyttämiseksi tieto- ja viestintäteknologioihin sekä heidän taitojensa kehittämiseksi kyseisellä alalla.

Komission tänä vuonna julkaisemassa tietoyhteiskunnan kehittämistä edistäviä ja siitä tiedottavia hankkeita koskevassa ehdotuspyynnössä⁽¹⁾ kiinnitetään erityistä huomiota tietoyhteiskunnasta saatujen kokemusten ja siihen liittyvien mahdollisuuksien yksilöintiin varsinkin naisten osalta.

Tällä hetkellä komissio tukee Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tavoitteiden 3, 4, 5b ja 6 tukitoimien sekä yhteisöaloitteiden Employment-Now'n ja ADAPTin kautta useita hankkeita, jotka tähtäävät naisten taitojen parantamiseen tieto- ja viestintäteknologioiden alalla sekä heidän mahdollisuuksiensa parantamiseen työmarkkinoilla käyttämällä hyväksi tietoyhteiskunnan tarjoamia välineitä. Nykyisiä hankkeita seurataan tästä näkökulmasta. Samoissa merkeissä jatketaan myös rakennerahastojen uudistamisen yhteydessä, sillä komissio on ehdottanut uuden yhteisöhankkeen aloittamista inhimillisten voimavarojen ja yhtäläisten mahdollisuuksien alalla.

(¹) EYVL L 148, 16.5.1997.

(98/C 158/50)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3130/97 komissiolle

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Koulumaito-ohjelma

Komission jäsen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus (10.9.1997, E-2448/97) (¹) esittämäni koulumaitokysymykseen oli epätydyttävä. Vastauksessa ohitettiin täysin argumenttini ydinosa eli se, että maitotuotteiden ylimääräinen rasva ei saisi olla yhteisön tukipolitiikassa tukitasoa nostava tekijä. Mitä vähemmän maitotuotteissa on rasvaa, sen parempia tuotteet ovat terveydelle. Sen vuoksi kansanterveydellisistä syistä vähärasvaisia maitotuotteita tulisi tukea enemmän kuin runsasrasvaisempia.

Yllä mainittuun viitaten kysyn seuraavat jatkokysymykset: Miten komissio voi jatkossa perustella sen, että vaikka se tunnustaa rasvojen kulutuksen vähentämisen myönteiset vaikutukset kansanterveyteen, se jatkaa runsasrasvaisten maitotuotteiden rahallista tukemista vähärasvaisten kustannuksella? Onko komissiolla varaa ylenkatsoa kansanterveydellisiä näkökohtia maitorasvojen kohdalla? Eikö vähärasvaisten maitotuotteiden yhtäläinen tukeminen edistä kaikkien maitotuotteiden käyttöä?

(¹) EYVL C 82, 17.3.1998, s. 82.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 1997)

Koulumaidontukijärjestelmä on osa maidon ja maitotuotteiden alan yhteistä markkinajärjestelyä, jonka tavoitteena on erityisesti tukea maidon ja sen kahden rakenneosan, rasvan ja valkuaisaineen käyttöä. Komissio pyrkii tämän tavoitteen mukaisesti tukikelpoiset tuotteet ja niiden tuen määrän vahvistamalla edistämään terveellistä ja monipuolista ravitsemusta haluamatta kuitenkaan vaikuttaa tuensaajien valintaan jomman kumman maitotuotteen hyväksi.

Komissio arvioi ohjelman vaikutukset myynnin ja terveellisen ruokavalion edistämisen kannalta ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ohjelman tarkistamiseksi, jos se osoittautuu tarpeelliseksi.

(98/C 158/51)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3133/97 komissiolle

esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Yhdysvaltojen johtoaseman torjuminen radio- ja televisioalalla

Euroopan audiovisuaalisen alan seurantakeskus paljastaa viimeisimmässä tilastollisissa julkaisuissaan, että amerikkalaiset yritykset ansaitsivat vuonna 1996 lähes 7 miljardia dollaria myymällä "tuotteitaan" Eurooppaan, kun taas eurooppalaiset veivät Yhdysvaltoihin tuotteita vain 532 miljoonan dollarin edestä. Suhde on siis 1:12 Yhdysvaltojen hyväksi Idaten (audiovisuaalisesta alasta ja tietoliikenteestä vastaava instituutti) Gilles Fontainen selvityksen mukaan.

Tämä johtuu siitä, että vuoden 1989 Eurooppa-direktiiviä, jolla määrättiin ”kiintiöistä” eurooppalaisen tuotannon ja tuotteiden jakamisen turvaamiseksi, ei ole juurikaan sovellettu ja soveltaminen on ollut epämääräistä 15 unionin maassa.

Kaikki tämä merkitsee sitä, että eurooppalaisten radio- ja televisiotuotteiden ahdinko näyttää olevan väistämätöntä, mistä on vakavia ja tuhoisia seurauksia myös ”kulttuuriperinnölle”, talouden ja rahoituksen osalta sekä työpaikkojen suhteen, ellei unioni ryhdy ratkaisemaan ongelmaa uusilla hankkeilla ja tukitoimilla.

Mikä on tilanne muissa Euroopan maissa ja mihin toimenpiteisiin asian osalta aiotaan ryhtyä?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 1997)

Neuvoston 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun direktiivin 89/552/ETY televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ⁽¹⁾, johon arvoisa Euroopan parlamentin jäsen viittaa, 4 ja 5 artiklassa säädetään televisio-ohjelmien jakelun ja tuotannon edistämisestä Euroopassa. Nämä toimenpiteet huomioon ottaen direktiivin täytäntöönpano jäsenvaltioissa on tapahtunut joustavasti ⁽²⁾ Euroopan unionin lainsäätäjän tahdon mukaan. Lainsäätäjä noudatti vain osittain komission ehdotusta ⁽³⁾ tässä kohdin.

Direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio on kaksi kertaa esittänyt kertomuksen direktiivin 4 ja 5 artiklan soveltamisesta ⁽⁴⁾. Vuosia 1995—1996 koskevaa kolmatta kertomusta laaditaan parhaillaan. Arvoisa Euroopan parlamentin jäsen löytää näistä asiakirjoista direktiivin määräysten toteuttamiseen jäsenvaltioissa liittyvät tiedot.

Lisäksi komissio on tehnyt uusia aloitteita eurooppalaisten teosten tuotannon edistämiseksi mm. käynnistämällä MEDIA II -ohjelman ⁽⁵⁾ ja esittämällä vuoden 1989 direktiivin tarkistusehdotuksen ⁽⁶⁾. Viime mainitussa aloitteessa ehdotettiin 4 artiklasta poistettavaksi maininta ”mahdollisuuksien mukaan” ja otettavaksi käyttöön teemakanavia koskeva investointipakko tarpeellisen joustavuuden varmistamiseksi. Yhteisön lainsäätäjä ei noudattanut komission ehdotusta. Se säilytti vuoden 1989 direktiivissä olevan joustavuuden eikä hyväksynyt edellä mainittua investointipakkoa. Lisäksi komissio ehdotti takuurahastoa ⁽⁷⁾, josta parlamentti esitti myönteisen lausunnon. Neuvostossa on kuitenkin vielä löydettävä tarvittava yksimielisyys.

Uusien aloitteiden osalta komissio on aloittanut kuulemis- ja analyysivaiheen mm. järjestämällä audiovisuaalisen alan konferensseja Yhdistyneessä kuningaskunnassa keväällä 1998. Kulttuurista ja audiovisuaalisesta alasta vastaava komission jäsen perusti lisäksi korkean tason pohdintaryhmän. Komissio esittää vuoden 1998 kuluessa myös uusien audiovisuaalisten ja tietopalvelujen kulttuurinäkökohtia koskevan vihreän kirjan tämänsuuntaisten sitoumustensa mukaisesti. Tällä välin komissio aikoo valvoa edellä mainittujen 4 ja 5 artiklan toimeenpanoa ottaen huomioon lainsäätäjän haluaman joustavuuden, jatkaa MEDIA II -ohjelmaa ja toimia takuurahaston nopean hyväksymisen puolesta.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989.

⁽²⁾ Direktiivin 4 artiklan mukaisesti ”jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että televisiolähetystoiminnan harjoittajat varaavat (...) eurooppalaisille teoksille suurimman osan lähetyksajastaan (...)”

⁽³⁾ EYVL C 179, 17.7.1986.

⁽⁴⁾ Vuosien 1991 — 1992 osalta: asiakirja KOM (94) 57 lopullinen, vuosien 1993—1994 osalta: asiakirja KOM (96) 302 lopullinen.

⁽⁵⁾ Eurooppalaiset toimet audiovisuaalisen teollisuuden kehittämiseksi, 1996—2000. Neuvoston 10.7.1995 tehdyllä päätöksellä 95/563/EY ja 22.12.1995 tehdyllä päätöksellä 95/564/EY (EYVL L 321, 30.12.1995) ohjelmalle myönnettiin 310 miljoonan ecun kokonaistalousarvio.

⁽⁶⁾ EYVL C 185, 19.7.1995 ja EYVL C 221, 30.7.1996.

⁽⁷⁾ Euroopan elokuva- ja televisiotuotannon edistämisen takuurahasto, 14.2.1995 tehty ehdotus neuvoston päätökseksi — asiakirja KOM (95) 546 lopullinen.

(98/C 158/52)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3135/97 komissiolle**esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI)***(13. lokakuuta 1997)**Aihe:* Pedofiilien kortistominen koko Euroopassa

Onko komissio arvioinut vaadittavalla tavalla kehitystä Iso-Britanniassa, jonne on perustettu ”pedofiilikortisto”? Kortistosta päätettiin elokuussa säädetyssä uudessa laissa ja se tuli voimaan välittömästi. Kuten Belgian levikiltään suurin lehti *Le Soir* vahvisti syyskuun 2 päivänä, uusien sääntöjen mukaan jokainen, joka tällä hetkellä kärsii rangaistusta pedofiilisista toimita, suorittaa ehdollista rangaistusta tai on muuten valvonnan alaisena (tällaisten rikosten vuoksi Englannissa), on ilmoitettava poliisille nimensä ja osoitteensa kahden viikon välein. Myös myöhemmät asuinpaikan muutot on ilmoitettava.

Uusi säännöstö, jonka ansiosta myös pedofiilien ulkomailla tekemiä rikoksia voidaan seurata ns. seksimatkaillon torjumiseksi, koskee noin 6 000 ihmistä, ja arvioiden mukaan kortistoon lisätään 3 500 nimeä vuosittain. Ne, jotka eivät noudata uuden lain määräyksiä, voidaan tuomita jopa 6 kuukaudeksi vankilaan ja maksamaan 15 miljoonan liiran sakot. Lisäksi tietyissä tapauksissa poliisilla on mahdollisuus ilmoittaa kouluille sekä paikallisille nuorisoryhmille ja /tai -järjestöille, että mahdollisesti vaarallinen henkilö on tullut asumaan alueelle.

Ottaen huomioon, että uusia lakeja ollaan valmistelemaan useissa Euroopan maissa, niin eikö komissio katso, että olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin Englannin lain mukaisesti sellaisen lainsäädännön luomiseksi, joka olisi yhteinen kaikille Euroopan 15 maalle ja jossa säädettäisiin muun muassa ”Euroopan pedofiilikortiston” perustamisesta, johon merkittäisiin myös matkat ja siirtymiset mihin tahansa maahan?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus*(21. marraskuuta 1997)*

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tapaan huolestunut lapsiin kohdistuvasta seksuaalisesta hyväksikäytöstä.

Europolin huumeyksikkö (EDU), Europolin edeltäjä, voisi sille ihmiskaupan alalla myönnettyjen toimivaltuuksien nimissä suosittaa keinoja nykyisen jäsenvaltioissa vallitsevan tilanteen parantamiseksi tukeutuen kokemukseen maissa, jotka ovat perustaneet erityisiä rekistereitä seksuaalirikoksiin syyllistyneistä henkilöistä.

Vuoden 1997 Daphne-aloitteen nojalla on tehty toteutettavuustutkimus lapsiin kohdistuvien seksuaalirikoksiin syyllistyneiden henkilötietojen keräämisestä, vaihdosta ja käytöstä. Näin pyritään suojelemaan lapsia tehokkaammin järjestäytyneeltä hyväksikäytöltä yksittäisissä jäsenvaltioissa ja koko yhteisössä.

Komissio ei suunnittele tällä hetkellä arvoisan parlamentin jäsenen ehdottaman kaltaisen rekisterin perustamista.

(98/C 158/53)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3139/97 komissiolle**esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL)***(13. lokakuuta 1997)**Aihe:* Oikeudenkäynti C-150/97 – Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa alkoi komission Portugalin tasavaltaa vastaan nostaman kanteen käsittely 17. huhtikuuta 1997. Kysymys on neuvoston 27. kesäkuuta 1985 antaman direktiivin 85/337/ETY noudattamatta jättämisestä.

Koska säännöksen täytäntöönpanon merkitys Portugalille ja muille jäsenvaltiolle on suuri, kysyn komissiolta, voiko se kanteen nostajana tiedottaa, missä vaiheessa oikeudenkäynti on tuomioistuimessa?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(19. marraskuuta 1997)*

Komissio nosti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 17. huhtikuuta 1997 kanteen Portugalia vastaan, koska tämä oli saattanut virheellisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöään. Oikeudenkäynnissä (asia C-150/97) ei käsitellä direktiivin puutteellista soveltamista, vaan direktiivin useiden säännösten virheellistä saattamista muodollisesti Portugalin lainsäädäntöön. Yhteenveto väitteistä on julkaistu virallisessa lehdessä⁽²⁾.

Portugali kiisti väitteet vastineessaan. Komission vastauksen jälkeen Portugalin viranomaiset esittivät vastauskirjelmänsä. Kirjallinen menettely on siten viety päätökseen. Sitä seuraa suullinen menettely, jonka alkamispäivää ei tuomioistuin ole vielä vahvistanut. Tuomioistuin tekee päätöksensä vasta kyseisen menettelyn jälkeen.

On syytä ottaa huomioon, että vaikka Portugalin viranomaiset kiistävätkin Portugalia koskevat väitteet, ne ovat kuitenkin hyväksyneet 8. lokakuuta 1997 annetun asetuksen 278/97, joka on julkaistu 8. lokakuuta 1997 ilmestyneen *Diário da República* N:ossa 233, I A-sarja, sivu 5440. Asetuksella muutetaan 6. kesäkuuta 1990 annettu lakiasetus 186/90 ja 27. marraskuuta 1990 annettu sääntelyasetus 38/90, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä "jotta kyseinen direktiivi voitaisiin saattaa täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä". Komissio tutkii parhaillaan muutosten merkitystä asiassa C-150/97 esitettyihin väitteisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL C 181, 14.6.1997.

(98/C 158/54)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3146/97 komissiolle**esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE)***(30. syyskuuta 1997)*

Aihe: Hedelmäpuiden ja viiniköynnösten tarjoukset

Kahdeksankymmentäluvun alussa eräs kaikkein uskomattomimpia yhteisön budjettiin kohdistuvia petostapauksia oli muovisten hedelmäpuiden käyttäminen tiettyjen palkkioiden ja avustusten saamiseksi.

Viimeaikaisten YMJ:n uudistusten tai uudistusehdotusten yhteydessä on ilmennyt, että jotkut yritykset näyttävät jälleen tarjoavan yhteisön markkinoille synteettisistä materiaaleista valmistettuja hedelmäpuita, oliivipuita tai viinipensaita, joiden erottaminen oikeista on kuulemma mahdotonta.

Ovatko nämä itsestään huhut kantautuneet komission korviin? Onko se ryhtynyt siinä tapauksessa joihinkin toimenpiteisiin? Voiko komissio taata, että sen tekninen tarkastustoiminta paljastaa nämä uudet materiaalit?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(10. joulukuuta 1997)*

Komissio on tietoinen huhuista, joiden mukaan synteettisistä materiaaleista valmistettuja puita ja viiniköynnöksiä olisi käytetty yhteisön tuen saamiseksi. Sillä ei kuitenkaan ole tietoa yhteisön talousarvion kohdistuneista konkreettisista petostapauksista, joissa olisi käytetty synteettisistä materiaaleista valmistettuja hedelmäpuita, oliivipuita tai viiniköynnöksiä. Jäsenvaltiot, joiden velvollisuus on ilmoittaa komissiolle petoksiin ja sääntöjen vastaisuuksiin liittyvistä tapauksista yhteisen maatalouspolitiikan alalla sääntöjenvastaisuuksista ja yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä aiheuttomasti maksettujen määrien perimisestä sekä tiedotusjärjestelmän luomisesta tällä alalla ja asetuksen (ETY) 283/72 kumoamisesta 4 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 595/91⁽¹⁾ mukaisesti, eivät ole nimenomaisesti ilmoittaneet joutuneensa tekemisiin tämän ongelman kanssa (tosin petollisten menettelyjen otsakkeen alle kuuluvien tapausten järjestelmällinen tarkastelu on mahdotonta). Komission mukaan voimassa olevien teknisten valvontamenetelmien avulla voidaan varmasti paljastaa tällaiset sääntöjenvastaisuudet.

Satelliittikuviin perustuvan kaukokartoituksen avulla muovi on mahdollista havaita ensi silmäyksellä tarkasteltaessa kokonaisia lohkoja, sillä se antaa täysin erilaisia signaaleja kuin kasvillisuus.

Viini- ja oliivirekisterit laaditaan osaksi ilmakuviin perusteella, mutta niiden varmentaminen edellyttää myös perusteellista kenttätyötä. Muovista valmistetut kasvit havaittaisiin välittömästi. Lisäksi muovista tehtyjen täysikasvuisten puiden jäljitelmien toteuttaminen lienee äärimmäisen vaikeaa. Koska nuoret kasvit erottuvat huonosti satelliitti- tai ilmavalokuvissa, uudet viljelmät on joka tapauksessa tarkastettava paikalla. Oliivipuiden osalta tukea myönnetään yhteisössä 80-prosenttisesti tosiasialliselle tuotannolle; ainoastaan 20 prosenttia tuesta maksetaan puiden lukumäärän ja keskimääräisen tuotoksen perusteella, jolloin on esitettävä todistus hyväksytyssä laitoksessa tapahtuneesta puristamisesta.

Hedelmä- ja vihannesalalla yhteisön hehtaaritukea myönnetään ainoastaan omena- ja persikkapuiden (molemmat puut ovat lehtensä pudottavia) viljelyalojen raivausohjelman osana. Yhteisön lainsäädännön mukaiset tarkastukset suoritetaan paikalla, ja niissä todetaan puutiheys lohkolle sekä kyseisten puiden ikä. Tällaisissa olosuhteissa muoviset puut havaittaisiin välittömästi.

Sama pätee myös viiniköynnöksen viljelyalueiden raivaukseen.

(¹) EYVL L 67, 14.3.1991.

(98/C 158/55)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3149/97 komissiolle

esittäjä(t): Klaus Lukas (NI)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Kehitysapukavallukset

Mitkä Afrikan valtiot ovat saaneet kehitysapurahoja tai muuta taloudellista tukea ja mistä osastoista?

Voiko komissio toimittaa tähän mennessä maksettua kehitysapua (Afrikka) koskevan arviointikertomuksen?

Kuinka suuri osuus näistä kehitysapurahoista kavallettiin tai käytettiin muuhun kuin aiottuun tarkoitukseen?

Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tässä asiassa?

Onko komissio ryhtynyt toimenpiteisiin kavallettujen tai väärin tarkoituksiin käytettyjen rahojen perimiseksi takaisin?

Tietääkö komissio nimeltä ne henkilöt, jotka ovat tehneet näitä kavalluksia tai jotka hyötyvät niistä?

Mikäli tietää, aikooko komissio kertoa nämä nimet Euroopan parlamentille?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 1997)

Arvoisa parlamentin jäsen voi saada tietoja määrärahoista, jotka komissio on kehitysavun puitteissa myöntänyt Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioille (AKT-valtiot), komission tilintarkastustuomioistuimelle, parlamentille ja neuvostolle antamasta tiedonannosta, joka koskee kuudennen ja seitsemännen Euroopan kehitysrahaston tasetta ja tilinpäätöstä varainhoitovuodelta 1996 (¹).

Yhteisö tekee parhaillaan AKT-maille annettavaa kehitysapua koskevaa kokonaisarviointia. Lopullinen kokoava kertomus asiasta valmistunee vuoden 1998 puolivälissä.

Komissio seuraa tarkoin määrärahojen käyttöä sen varmistamiseksi, että niitä käytetään sovitujen kehitystavoitteiden saavuttamiseen. Sen vuoksi kullekin maalle on määritetty toimintastrategia eli maaohjelma. Maaohjelmassa määritellään erityishankkeet ja hyväksytään niiden rahoitus. Edunsaajamaille voidaan myöntää teknistä apua varojen hallinnoimiseen. Komissio hyväksyy hankkeisiin liittyvät maksusuoritukset todistusasiakirjojen esittämisen ja tarkistamisen jälkeen. Tarkistaminen koskee varojen käyttötarkoituksen ja niiden käytön yhdenmukaisuutta hankkeen tavoitteiden ja rahoitussääntöjen kanssa; tarkistamisen myötä petokset on mahdollista estää tai niitä epäiltäessä aloittaa petosten vastaiset toimenpiteet. Joitakin epäilyttäviä tapauksia on tullut komission petosten torjunnan koordinoituyksikön tietoon ja kyseisiä tapauksia tutkitaan parhaillaan.

Hankintasopimuksia koskevia menettelyjä tarkistetaan erityisesti riskialttiilla aloilla säännöllisesti ja ne mukautetaan uusiin olosuhteisiin. Kyseisten toimenpiteiden vahvistamiseksi yleiset sopimusehdot sisältävät tästä lähtien korruption vastaisia lausekkeita ja kyseisiä lausekkeita tullaan sisällyttämään asteittain sekä rahoitussopimuksiin että yhteistyösopimuksiin.

(¹) SEC(97)938 lopullinen.

(98/C 158/56)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3150/97 komissiolle

esittäjä(t): Klaus Lukas (NI)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Virka-autot

Pyydän komissiota kertomaan virka-autojen ja autonkuljettajien lukumäärän sekä näistä aiheutuvat vuotuiset kustannukset seuraavien yhteisön instituutioiden osalta:

1. Ispran tutkimuskeskus
2. Euroopan koulutussäätiö Torinossa
3. komission 120 toimistoa
4. komission 15 edustustoa ja niiden 8 sivutoimistoa

Voiko komissio kertoa myös virka-autojen ja johdon välisen suhteen (A3-virkamiehet ja sitä korkeammat)?

Milloin komissio aikoo vähentää näitä lukumääriä ja suositella henkilöstölleen suuresti kehuttujen, kansalaisia lähellä olevien julkisten kulkuneuvojen käyttämistä (ks. myös komission asiakirja KOM(95)0302 lopull.)?

Millaisten menettelyjen mukaan virka-autot jaetaan?

Kuinka usein ja millaisin menettelyin virka-autoja hankitaan?

Kuinka monta kilometriä virka-autoilla keskimäärin ajetaan?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 1997)

Ispran tutkimuskeskuksessa ja komission 15 edustustossa ei kenelläkään A3- tai sitä korkeammalla virkamiehellä ole käytössään virka-autoa. 141 edustustossa ja toimistossa edustuston päälliköllä tai maassa asuvalla neuvonantajalla on käytössään virka-auto palkkaluokasta riippumatta.

1. Ispran autokanta koostuu 89 kevyestä hyötyajoneuvosta postin, tavaroiden ja materiaalin kuljetusta varten sekä 25 raskaasta tavarankuljetusajoneuvosta (mukaan lukien radioaktiivisten ja ydinmateriaalien kuljetus). Autokantaan kuuluu myös 9 liikkuviksi laboratorioiksi varustettua ajoneuvoa, 2 ambulanssia ja 9 paloautoa hätätapausten varalta, 1 ajoneuvo turvahenkilöstölle sekä 1 auto (ilman kuljettajaa) virkamatkoja varten. Autokannan vuosikustannukset (käyttökustannukset ja ajoneuvojen uusimiskustannukset) ovat noin 200 000 ecua vuodessa.
2. Euroopan koulutussäätiöllä (Torino) on käytettävissään yksi ajoneuvo postin ja materiaalin kuljetusta varten. Sen hankintahinta on 12 000 ecua (1996) ja käyttökustannukset alle 2 000 ecua vuodessa.
3. Komission 141 edustuston ja toimiston autokanta koostuu 554 kevyestä hyötyajoneuvosta henkilöiden, postin, tavaroiden ja materiaalin kuljetusta varten. Näistä 141 on edustustojen päälliköiden ja maassa asuvien neuvonantajien edustusajoneuvoja, ja 89 nelivetoista ajoneuvoa on käytettävissä virkamatkoihin. Loput ovat virka-autoja. Eräissä edustustoissa käytetään pienoissityyppistä ajoneuvoa sekä tavaroiden että paikallisen henkilöstön kuljettamiseen siellä, missä julkiset liikenneverkot toimivat huonosti. Autokannan vuosikustannukset (käyttökustannukset ja ajoneuvojen uusimiskustannukset) ovat noin 2 400 000 ecua vuodessa.

Kehitysmaissa edustustoilla on käytössään maastoautot mukaan lukien yksi ajoneuvo kutakin virkamiestä kohden. Teollisuusmaissa edustuston päällikön (tai tarvittaessa apulaispäällikön⁽¹⁾) edustusauton lisäksi käytössä on tavallisesti yksi tai kaksi virka-autoa virkamiesten lukumäärän mukaan sekä mahdollisesti pienoisbussi. Autotyypin valinta perustuu kunkin edustuston ja asemapaikan erityispiirteisiin. Käytännössä ajoneuvojen suurimman sylinteritilavuuden on oltava alle 2 000 kuutiосenttimetriä (cm³) ja alle 2 500 cm³ nelivetoisten osalta sekä enimmäiskustannusten alle 22 000 ecua.

Ajoneuvoja uusittaessa otetaan huomioon ajoneuvon ikä (5–7 vuotta ostopäivästä), ajokilometrit (100 000–150 000 km ajoneuvon kunnon mukaan) ja huoltokustannusten määrä. Ajoneuvojen käyttöedellytyksiä, huoltoa, hankinta- ja uusimisperusteita ja -ominaisuuksia koskevat komission sisäiset säännöt on vahvistettu 29. huhtikuuta 1996.

4. Jäsenvaltioiden pääkaupungeissa sijaitsevilla edustustoilla on käytössään kaksi ajoneuvoa, joista toinen on tarkoitettu edustustehtäviin ja toinen virkatehtäviin (tavaroiden ja henkilöiden kuljetukseen). Alue toimistoilla on käytössään yksi auto kumpaakin tarkoitusta varten. Virka-auton käyttö on tiukasti rajattu edustustehtäviin kansallisten viranomaisten luona. Kaikki komissiota edustavat virkamiehet käyttävät kyseistä autoa.

Autotyypin valinta perustuu kunkin edustuston ja asemapaikan erityispiirteisiin. Käytännössä ajoneuvojen suurimman sylinteritilavuuden on oltava alle 2 000 cm³ ja enimmäiskustannusten alle 22 000 ecua. Ajoneuvoja uusittaessa otetaan huomioon ajoneuvon ikä (5–7 vuotta ostopäivästä) ja ajokilometrit (100 000–150 000 km ajoneuvon kunnon mukaan). Ajoneuvojen käyttöedellytyksiä, huoltoa, hankinta- ja uusimisperusteita ja -ominaisuuksia koskevat komission sisäiset säännöt ovat tutkittavana.

(¹) Virallinen virkanimike (tätä nykyä Genevessä, Moskovassa, Tokiossa ja Washingtonissa).

(98/C 158/57)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3158/97 komissiolle

esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Vientituen poistaminen juuston vienniltä korkean ostovoiman markkinoille

Juuston vientitodistusten myöntämisyjärjestelmän nykyisillä ongelmilla on kasvava kielteinen vaikutus Euroopan maitotuotealan – jonka maidon hinnat edelleen laskevat – vientimahdollisuuksiin. Eräs mahdollisuus tämän ongelman ratkaisemiseksi olisi alentaa vientitukia juuston vienniltä erälle korkean ostovoiman markkinoille tai peräti lopettaa niiden osalta tuki kokonaan. Komissio on ilmeisesti samaa mieltä, koska se on jo aikaisemmin vähentänyt eräitä vientitukia.

Voiko komissio ilmoittaa miksi se ei ole (vielä) päättänyt lopettaa vientitukia Yhdysvaltain markkinoille tarkoitettujen juuston vienniltä, vaikka eri tahot ovat siihen painostaneet?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(17. marraskuuta 1997)

Määrällisesti ja arvollisesti merkittävimmät yhteisön juustojen vientimarkkinat ovat Yhdysvalloissa. Kuitenkin Yhdysvaltain markkinoiden merkitys vaihtelee jäsenvaltioittain. Tämä selittää eriävät mielipiteet Yhdysvaltain markkinoille tarkoitettujen juustojen vientituen poistamisesta ja komission varovaisen kannan, jota arvoisa parlamentin jäsen arvostelee. Amerikkalaisten ja eurooppalaisten toimijoiden on kuitenkin pystyttävä suunnittelemaan toimintaansa jatkossa, vaikka vientituki olisikin edelleen toimijoille epäedullinen.

Lisäksi komission tehtävänä on varmistaa, että kiintiöt, joista on päätetty monenkeskeisissä peräkkäisissä neuvotteluissa (Uruguay, Tokio), käytetään mitä suurimmassa määrin hyväksi. Tämän avulla vältetään se, etteivät amerikkalaiset viranomaiset ”yleistävän” järjestelmänsä perusteella sovelia yhteisön kiintiöitä yhteisöön kuulumattomiin maihin.

(98/C 158/58)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3167/97 komissiolle**esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE)***(9. lokakuuta 1997)**Aihe:* EU:n Stabex-rahoitus Vanuatulle

Onko komissio tietoinen siitä, että tunnetaan kasvavaa huolta ilmeisistä petoksista paikallisella tasolla Euroopan unionin Stabex-rahoituksen hallinnossa Vanuatussa?

Jos näin on, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen tällaisen petollisen toiminnan Vanuatussa ja millä tavoin tästä aiheutuneet seuraukset voidaan hyvittää maassa toimiville ja tästä kärsimään joutuneille yrityksille?

Komission jäsenen João Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(3. joulukuuta 1997)*

Komissio on tietoinen ulkomaalaisten ostajien ja paikallisten viejien jonkun aikaa sitten esittämistä syytöksistä Vanuatun tiettyjen maataloustavaroiden ostosta ja viennistä vastuussa olevaa järjestöä, Vanuatun tuotteiden markkinointielintä (Vanuatu commodities marketing board, VCMB) kohtaan. Syytökset eivät koske Stabex-rahoituksen hallintoa, vaan pikemminkin paikallisten viejien vaikeuksia saada vientilupia.

Stabex-rahoitusta on myönnetty VCMB:lle aikaisemmin, viimeksi vuonna 1993 allekirjoitetuissa molemminpuolisissa velvoitteissa (Framework of mutual obligations, FMO), joilla valvottiin siirrettyjen Stabex-varojen käyttöä vuosina 1988–1991 (yhteensä 4,9 miljoonaa ecua, joista miljoona ecua myönnettiin VCMB:lle). Tämä summa oli määrä maksaa maksuerissä ja sen saaminen edellytti kolmea ehtoa (hallituksen tilaaman lainkäyttötutkimuksen tuloksien julkistaminen; VCMB:n vuosittaisten tilintarkastusten tuloksien julkistaminen ja Euroopan kehitysrahaston (EDF) rahoittaman, VCMB:n kirjanpitoa ja hallintoa koskevan tarkastuksen pitäminen). Nämä ehdot asetettiin siitä syystä, että komissio oli huolissaan VCMB:n hallinnon laadusta ja erityisesti mahdollisesta liiallisesta poliittisesta puuttumisesta VCMB:n kaupalliseen päätöksentekoon. Viimeinen FMO:n maksuerä vuosilta 1988-1991 (250 000 ecua) suoritettiin VCMB:lle joulukuussa 1996 koska FMO:n viimeinen ehto täyttyi. Komissio ei ole kertaakaan löytänyt todisteita Stabex-rahaston laittomasta käytöstä. Komissio suhtautuu kuitenkin edelleen varauksella VCMB:n hallintoon. Tästä syystä järjestölle ei ole myönnetty lisävastusta Stabex-rahastosta vuosien 1988-1991 siirron jälkeen, eikä sitä aiota myöntää jatkossakaan.

Yritykset, jotka katsovat kärsineensä VCMB:n toimista, voivat vapaasti hakea korvauksia Vanuatun oikeuslaitokselta.

(98/C 158/59)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3168/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(13. lokakuuta 1997)**Aihe:* EU:n kansalaisten äänestysoikeudet jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he eivät ole

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaisesti jokaisella EU:n kansalaisella on oikeus äänestää kunnallisvaaleissa siinä EU:n jäsenvaltiossa, jossa hänellä on asuinpaikka, samoin edellytyksin kuin kyseisen valtion kansalaisillakin. Direktiivissä 94/80⁽¹⁾ säädettiin näiden oikeuksien käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt, ja direktiivi piti saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä tammikuun 1. päivään mennessä vuonna 1996. Eräs Ranskan departementtihakinnon yksiköistä on kuitenkin ilmoittanut vaalipiiriini kuuluvalla henkilöllä, että hänellä ei ole äänioikeutta kyseisissä paikallisvaaleissa, koska hänellä ei ole ollut siellä jatkuvasti asuinpaikkaa vähintään kuuden kuukauden ajan. Käytännössä jäsenvaltiot ja niiden kunnat voivat jossain määrin päättää oman harkintansa mukaan direktiivin säännösten soveltamisesta. Esimerkiksi 4 artiklan 2 kohdassa säädetään: ”Jos asuinvaltion lainsäädännön mukaan sen omat kansalaiset voivat äänestää... ainoastaan siinä paikallishallinnon perusyksikössä, jossa heidän pääasiallinen asuinpaikkansa sijaitsee, tätä edellytetään myös 3 artiklassa tarkoitetuilta äänioikeutetuilta... henkilöiltä.”

Kuitenkin 4 artiklan 1 kohdassa täsmennetään: ”Jos asuinvaltion kansalaisten on, jotta he voisivat äänestää..., oltava asunut valtakunnan alueella tietyn vähimmäisajan, tätä edellytystä pidetään täytettynä 3 artiklassa tarkoitettujen äänioikeutettujen... henkilöiden osalta, kun he ovat asuneet vastaavan ajan muissa jäsenvaltioissa.”

Mitä järjestelyjä komissiolla on käytössään direktiivin soveltamisen valvomiseksi ja sen varmistamiseksi, että direktiiviin kuuluvia erinäisiä poikkeuksia ja siihen kuuluvaa harkintavaltaa sovelletaan asianmukaisesti ja niitä henkilöitä syrjimättä, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion kansalaisuutta?

(¹) EYVL L 368, 31.12.1994, s. 38.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 1997)

Ranska ei vielä ole pannut täytäntöön niiden unionin kansalaisten kunnallista äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asuvat jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he eivät ole, 19 päivänä joulukuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/80/EY, joten Ranskassa asuvat EU:n kansalaiset eivät tällä hetkellä voi äänestää tai asettua ehdokkaaksi paikallisissa kunnallisvaaleissa. Komissio on aloittanut asian johdosta rikkomusmenettelyn Ranskaa vastaan.

Direktiivin soveltamisen valvonnasta voidaan mainita, että jäsenvaltion tehtyä ilmoituksen kansallisista täytäntöönpanotoimista komissio tekee yksityiskohtaisen arvion siitä, vastaavatko ne direktiivin säännöksiä. Tämän lisäksi komissio tutkii mahdolliset kansalaisten tekemät valitukset yhteisön lainsäädännön virheellisestä soveltamisesta.

(98/C 158/60)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3178/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Käyttämättömän radioaktiivisen materiaalin vartiointi

Kreikassa tapahtunut vaarallisen radioaktiivisen materiaalin varkaus kauan sitten toimintansa lopettaneesta muovitehtaasta on aiheuttanut vakavaa huolestumista tällaisen materiaalin varastoinnin ja säilyttämisen turvattomuudesta.

1. Mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä vaarallisen radioaktiivisen materiaalin turvallisen vartioinnin ja säilytyksen varmistamiseksi,
2. mitkä elimet ovat vastuussa tällaisen materiaalin vartioinnista, ja
3. sovelletaanko yksityishenkilöiden toimesta tapahtuvaan radioaktiivisen materiaalin levittämiseen ja käyttöön tällaisen aineen käyttöä ja turvallista säilyttämistä koskevia tarkastuksia?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 1997)

1. Perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annetussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom (¹) säädetään terveyden suojelemisesta kaikkien sellaisten toimintojen yhteydessä, jotka voivat altistaa ionisoivasta säteilystä aiheutuville vaaroille. Direktiivi on säteilysuojelun perusnormien vahvistamisesta annettujen direktiivien viimeisin tarkistus. Nämä normit vahvistettiin Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklan mukaisesti ensimmäisen kerran vuonna 1959.

Direktiivin 3–5 artiklassa jäsenvaltiot veloitetaan ennen kaikkea ottamaan käyttöön edellä mainittuja toimintoja koskeva ilmoitus- ja ennakkolupajärjestelmä. Lisäksi ne veloitetaan 46 artiklassa ottamaan käyttöön tarkastusjärjestelmä direktiivin mukaisesti annettujen säännösten täytäntöön panemiseksi.

2. Kysymyksessä tarkoitetaan ilmeisesti niiden käytöstä poistettujen suljettujen säteilylähteiden aiheuttamaa erityisongelmaa, joita on aikaisemmin käytetty tehtaissa. Näistä säteilylähteistä ei ole toistaiseksi erityisiä yhteisön säädöksiä. Yleisenä periaatteena on kuitenkin, että kunkin jäsenvaltion vastuulla on varmistaa se, että sen alueella tuotetusta radioaktiivisesta jätteestä huolehditaan asianmukaisella tavalla, kuten 19. joulukuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa⁽¹⁾ todetaan. Komissio myöntää kuitenkin, että on ehkä aiheellista parantaa käytöstä poistettujen suljettujen säteilylähteiden käsittelyä yhteisössä, ja se aikoo antaa asiasta tiedonannon.

3. Jos radioaktiiviset aineet ovat Euratomin perustamissopimuksen 197 artiklassa määriteltyjä malmeja, lähtöaineita tai erityisiä halkeamiskelpoisia aineita, ne ovat Euratomin turvavalvonnan alaisia. Näin ollen komission on Euratomin perustamissopimuksen 77–85 artiklassa määrätyn edellytyksin varmistuttava siitä, että aineita ei käytetä jäsenvaltioiden alueella muuhun kuin käyttäjän ilmoittamaan tarkoitukseen.

(¹) EYVL L 159, 29.6.1996.

(²) EYVL C 379, 31.12.1994.

(98/C 158/61)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3179/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Pienten Välimeren saarten viininviljelylle annettava tuki

Santorinissa 5. — 6. heinäkuuta 1997 pidetyssä Välimeren pienten saarten toisessa viinisymposiumissa todettiin, että noiden saarten viininviljely oli kuolemassa taloudellisten muutosten ja maaseudun autoitumisen vuoksi ja että tällä on suoranaisia ja merkittäviä vaikutuksia ympäristönsuojelun kannalta.

Näillä pienillä saarilla kasvatetaan vanhoja paikallisia lajikkeita, jotka auttavat säilyttämään elämän monimuotoisuutta ja viinien kansainvälistä monipuolisuutta; tuotetut viinit ovat laadukkaita, eikä viiniköynnöksen korvaavia vaihtoehtoisia satokasveja ole. Voiko komissio siksi ilmoittaa, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa ottaakseen käyttöön suotuisaa erityislainsäädäntöä, ja mitä suojele- ja kehittämistoimenpiteitä se aikoo toteuttaa vastatakseen pienten Välimeren saarten viininviljelyn äärimmäisen vakavaan tilanteeseen?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 1997)

Jos ei oteta huomioon viinialan tuotteita koskevaa markkinoiden yleistä tuki- ja hallintojärjestelyä, josta vastaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosasto, yhteisöllä on olemassa erityisiä tavoitteita viininviljelyn ja viinialan tuotteiden edistämiseksi pienillä Välimeren saarilla; nämä tavoitteet johtavat useaan erityistoimenpiteeseen. Näin ollen nämä Kreikan saaret eivät kuulu lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntämisestä viinivuosisiksi 1988/1989–1997/1998 annetun asetuksen (ETY) 1442/88⁽¹⁾ soveltamisalaan.

Asetuksen (EY) 951/97⁽²⁾ nojalla EMOTR:n ohjausosastosta voidaan rahoittaa maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tehtyjä investointeja, joilla pyritään edistämään yritysryhmittymien toteuttamaa jalostamiskapasiteettiin liittyvien rakenteiden uudistamista, ympäristönsuojelua, luonnonmukaista viininviljelyä, laadunvalvontaa ja alan rakenneuudistusta edistävää viininviljelyn tuotoksen pienentämistä.

Lisäksi rakennerahastojen toimintaohjelmilla voidaan edistää esimerkiksi määritetyillä alueilla tuotettujen laatuviinien (tma-laatuviinit) myyntiä Aigeianmeren pohjoisosan saaria koskevan alueellisen toimintaohjelman mukaisesti. Toimintaohjelman seurantakomitea on sisällyttänyt saaret toimintaohjelmaan.

Tietyistä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 2019/93 ⁽³⁾ säädetään tuen myöntämisestä väkevän viinin paikallisen tuotannon vanhentamiselle vähintään kahdeksi vuodeksi ja tuesta, joka myönnetään hehtaareittain tma-laatuviinien tuotantoon keskittyneen viininviljelyn ylläpitämiseksi. Nämä tuet ovat erittäin merkittäviä kyseisten saarien perinteisen viininviljelyn jatkumiselle.

Maatalous- ja ympäristötoimenpiteitä tuetaan myös pienten saarten viininviljelyn hyväksi ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen 2078/92 (ETY) ⁽⁴⁾ nojalla.

Lisäksi on syytä mainita yhteisöaloitteeseen Interreg II/ulkorajat kuuluva sovellettu tutkimushanke, jonka tarkoituksena on parantaa viiniköynnösten geneettistä perimää ja korkealaatuisten viinialan tuotteiden tuotantoa. Tämä hanke yhdistää Kreetan, useiden muiden Aigeianmeren saarten ja Kyproksen tutkimusaikkeitä yli rajojen ulottuvan ammattitaidon vaihtoa koskevan yhteistyön osalta.

Edellä esitetyt toimenpiteet osoittavat, että komissio on kiinnostunut Välimeren pienten saarten viininviljelyn säilymisestä, uudenaikaistamisesta, rakenneuudistuksista ja rakenteellisesta mukauttamisesta, ja komissio toivoo, että arvoisa parlamentin jäsen on tyytyväinen tältä osin komission toimintaan.

⁽¹⁾ EYVL L 132, 28.5.1988.

⁽²⁾ EYVL L 142, 2.6.1997.

⁽³⁾ EYVL L 184, 2.7.1993.

⁽⁴⁾ EYVL L 215, 30.7.1992.

(98/C 158/62)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3182/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(13. lokakuuta 1997)

Aihe: Megalopolisin altaan saastuminen

Megalopolisin altaan alueen väestö on erittäin huolissaan siitä, että DEI:n hoitama sähkövoimala ei täytä vaadittuja standardeja. Kun otetaan huomioon, että:

- päivittäin ilmakehään lasketut 30 miljoonaa kuutiometriä pakokaasuja (pääasiassa hiilidioksidia, hiilimonoksidia, rikkidioksidia, rikkihappoa ja typen oksideja) ylittävät Euroopan unionin asettamat rajat,
- 700 tonnia ruskohiilipölyä ja tuhkaa pääsee joka päivä ilmakehään 11 savupiipun elektrostaattisista suodattimista ja tuhkasuodattimista, samalla kun pääosa tästä päätyy maaperään,
- suodatinten keskimääräinen käyttöikä on 5 – 6 vuotta, mutta DEI:n Megalopolisin voimalassa niitä ei ole vaihdettu 24 vuoteen, jolloin niiden nykyinen pidätyskyky on noin 10 %,
- teollisuuslaitosten ilmansaasteita koskevia komission direktiivejä rikotaan törkeästi, ja haitallisten kaasujen päästöt luovat olosuhteet, joilla on vakavia seurauksia ihmisten terveydelle,

voiko komissio ilmoittaa:

- pitääkö se aiheellisenä käydä paikalla tarkistamassa DEI:n Megalopolisin sähkövoimalan tilanne,
- aikooko se toimia aktiivisemmin Kreikan viranomaisten kanssa, jotta nopeutetaan ehkäisevien toimien toteuttamista siten, että sähköstaattiset suodattimet ja ruskohiilisuodattimet vaihdetaan mahdollisimman pian tavalla, joka vastaa yhteisön lainsäädäntöä sekä suojelee kansanterveyttä ja ympäristöä, ja
- onko se valmis osallistumaan taloudellisesti suodattimien vaihtoon ympäristöä ja energiaa koskevista toimintaohjelmista, jos Kreikan viranomaiset esittävät tätä koskevan pyynnön?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 1997)

Parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen tukena olevien tietojen perusteella ei ole mahdollista päätellä aivan niin suoraviivaisesti kuin kysyjä esittää, että teollisuuspäästöjen aiheuttamaa ilman pilaantumista koskevia yhteisön direktiivejä olisi selvästi rikottu.

Komission käytössä olevien tietojen mukaan Megalopolisin sähkövoimala on suuri polttolaitos, joka kuuluu tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 24. marraskuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/609/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan. Voimala koostuu neljästä yksiköstä, joissa käytetään ruskohiiltä polttoaineena. Yksiköistä kolme on otettu käyttöön vuosina 1970–1975 ja neljäs vuonna 1991.

Direktiivissä 88/609/ETY vahvistetaan rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöarajat, joita 1. heinäkuuta 1987 jälkeen käyttöön otettujen suurten polttolaitosten on noudatettava (direktiivin 4 artikla ja liitteet III-VII). Sen sijaan jäsenvaltioissa tuotettuja kiinteitä polttoaineita käyttävien, luonteeltaan erityisten polttolaitosten päästöarajat voidaan ylittää edellyttäen, että rikinpoistossa saavutetaan tietty vähimmäisaste.

Kolmen vanhimman yksikön osalta on todettava, että direktiivissä 88/609/ETY ei säädetä yksikkökohtaisista päästöarajoista, vaan vahvistetaan vuosittaiset ylärajat, joita on noudatettava sen ohjelman mukaisesti, jonka kukin jäsenvaltio on veloitettu laatimaan alueellaan ennen 1. heinäkuuta 1987 käytössä olleista suurista polttolaitoksista peräisin olevien vuosittaisten rikkidioksidin- ja typpioksidipäästöjen vähentämiseksi. Myös Kreikan viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle tiedoksi vuonna 1992 laatimansa suunnitelman päästöjen vakiinnuttamisesta tietyille tasolle sekä luettelon suunnitelman ensimmäistä vaihetta koskevista päästöistä.

Komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että direktiivillä 88/609/ETY ei suoraan säännellä (ennen 1. heinäkuuta 1997) käytössä olevista suurista polttolaitoksista peräisin olevia hiukkaspäästöjä. Sen sijaan ilmanlaatu kuuluu rikkidioksidin ja leijuman osalta yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan (ilmanlaadun raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille ja leijumalle 15. heinäkuuta annettu neuvoston direktiivi 80/779/ETY⁽²⁾), minkä lisäksi komissio on äskettäin antanut ehdotuksen uudeksi direktiiviksi⁽³⁾, joka täydentää ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta 27. syyskuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/62/EY⁽⁴⁾ ja jolla kumotaan direktiivi 80/779/ETY.

Jäsenvaltioissa sijaitsevien teollisuuslaitosten tilaa koskevat, paikan päällä tehtävät tarkastukset eivät kuulu komission tehtäviin, vaan ovat paikallisviranomaisten vastuulla. Komissio aikoo kuitenkin pyytää Kreikan viranomaisilta lisätietoja niistä toimista, joita nämä ovat toteuttaneet direktiivin 88/609/ETY vaatimusten soveltamiseksi viimeiseksi käyttöön otettuun yksikköön, sekä direktiivin 80/779/ETY noudattamiseksi toteutetuista toimista.

Megalopolisin neljännen voimalayksikön rakentamiseen on myönnetty varoja rakennerahastoista osana yhteisön Kreikalle vuosina 1989–1993 antamaa tukea. Kyseinen tuki kattoi 45,4 prosenttia kustannuksista ja oli suuruudeltaan 56 miljardia drakmaa arvosta (noin 187 miljoonaa ecua).

Kyseinen rahoitus on sidottu täydellisen rikinpoistoyksikön rakentamiseen 31. joulukuuta 1998 mennessä. Voimassa olevan komission päätöksen mukaisesti mainitulle Megalopolisin yksikölle myönnetty tuki on maksettava takaisin, jos Kreikan viranomaiset eivät toteuta määräaikaan mennessä lisäinvestointeja, jotka ovat tarpeen saastumisen vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle. On selvää, että komissio käsittelee suodatinten uusimista koskevan Kreikan viranomaisten mahdollisen rahoituspyynnön vasta varmistuttuaan, että kyseisestä päätöksestä johtuvia velvoitteita on noudatettu.

(1) EYVL L 336, 7.12.1988.

(2) EYVL L 229, 30.8.1980.

(3) KOM(97) 500.

(4) EYVL L 296, 21.11.1996.

(98/C 158/63)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3184/97 komissiolle**esittäjä(t): Riitta Myller (PSE)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe:* Uuden koulumaitotuen kansanterveydelliset vaikutukset

Ministerineuvosto on kehottanut komissiota lisäämään viilin niiden tuotteiden joukkoon, jotka saavat koulumaitotukea. Komission asetusmuutosehdotuksen mukaan vain täysmaidosta tehty viili saisi tukea. Esimerkiksi Suomessa täysmaidosta ei tehdä viiliä juuri lainkaan, koska kuluttajat haluavat rasvattomampia ja siten terveydelle edullisempia tuotteita.

Miten komissio perustelee ehdotustaan tukea rasvan käyttöä? Miten komission koulumaitotukimuutosehdotus tukee kansanterveyden edistämistä Euroopan unionin jäsenmaissa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(4. joulukuuta 1997)*

Esittäessään viilituotteiden sisällyttämistä koulumaitotukeen oikeutettujen tuotteiden luetteloon maidon ja tiettyjen maitotuotteiden toimittamisesta koulujen oppilaille koskevista yleisistä säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 1842/83 ⁽¹⁾ mukaisesti komissio on halunnut turvata viilille samanlaisen aseman kuin jogurtilla on ottaen huomioon näiden tuotteiden samankaltaisen laadun. Koulumaitojärjestelmän vuonna 1993 toteutetusta uudistuksesta lähtien ohjelma on sitä paitsi suunnattu kulutukseen tarkoitettuun maitoon tavoitteena parantaa järjestelmän tehokkuutta ja säilyttää tämän perustuotteen asema. Oppilailta, jotka haluavat vähentää maitorasvan kulutustaan, on siis mahdollisuus valita vähärasvainen maito, jota tukijärjestelmässä myös tuetaan.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 7.7.1983.

(98/C 158/64)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3189/97 komissiolle**esittäjä(t): Magda Aelvoet (V)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe:* Kahvilan rakentaminen De Demervallein pesimäalueelle (Flanderissa)

Ottaen huomioon, että:

1. Flanderissa sijaitseva De Demervallein kosteikkoalue on Belgian hallituksen 17 päivänä tammikuuta 1988 tekemän päätöksen mukaisesti 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetussa lintujen suojelua koskevassa direktiivissä 79/409/ETY ⁽¹⁾ tarkoitettu luonnonsuojelualue;
2. direktiivissä 92/43/ETY ⁽²⁾, johon on sisällytetty myös direktiivi 79/409/ETY, määrätään, että luonnonsuojelualueisiin vaikuttavista kehityssuunnitelmista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointitutkimus;
3. Intercommunale Schulens Meer (ISM) -järjestö, jolla on lupa yllä mainitun luonnonsuojelualueen vesialueiden käyttöön vapaa-ajan toimintaan ja urheiluun, on suunnitellut noin 40 miljoonaa Belgian frangia maksavan kahvilan rakentamista Lummeniin aivan veden rajaan;
4. tätä tarkoitusta varten ISM on saanut Belgian hallitukselta rakennusluvan, jossa ei edes mainita, että rakennus sijaitsisi luonnonsuojelualueella ja jossa ei lainkaan oteta huomioon Belgian hallituksen oman luonnonsuojeluosaston antamaa voimakkaan kielteistä lausuntoa;
5. ISM on hakenut Euroopan unionin rahoitusta hankkeen toteuttamiseen ja esitellyt sen ”luonto-opetuskeskuksena”, vaikka se ei tosiasiaa ole minkäänlainen ”opetuskeskus” (rakennuksen ainoa osa, jota voitaisiin kuvata ”opetuskeskukseksi” on näyttelyhuone, joka on wc-tilojakin pienempi!);

Aikooko komissio myöntää rahoitusta tälle hankkeelle?

Eikö komission pitäisi tutkia tämä hanke ja ryhtyä tarvittaviin toimiin estääkseen kyseisen pesimäalueen vahingoittumisen?

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 3.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama Vvastaus

(15. joulukuuta 1997)

Belgian viranomaiset ovat nimenneet Demervalleiksi kutsutun 5670 hehtaarin alueen erityissuojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevan direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan mukaisesti.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY 7 artiklan mukaan kyseisiin alueisiin sovelletaan mainitun direktiivin 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Niiden mukaan kansallisten viranomaisten on vältettävä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen kyseisillä alueilla. Kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi, on arvioitava yksityiskohtaisesti kyseisessä artiklassa kuvatun menettelyn mukaisesti.

Komissio tutkii asiaa yhdessä Belgian viranomaisten kanssa määrittääkseen, onko käsiteltävänä olevassa asiassa noudatettu asianmukaista menettelyä.

Hankeeseen on ehdotettu Euroopan aluekehitysrahaston rahoitusta Limburgin yhtenäisen ohjelma-asiakirjan mukaisesti. Rahoitusta ei ole vielä maksettu. Saatavilla olevien tietojen mukaan kansallisen lainsäädännön edellyttämä menettely on vielä kesken. Lisäksi hankkeeseen tehtävistä muutoksista ympäristövaikutusten vähentämiseksi keskustellaan edelleen.

(98/C 158/65)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3195/97 komissiolle

esittäjä(t): Bernie Malone (PSE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: SLIM

Voiko komissio selvittää minkälaisia, jos mitään, vaikutuksia SLIM-prosessilla on Euroopan kättilöiden yhteyskomitean ja sen neuvoo-antavan elimen tehtäviin suhteessa komissioon?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 1997)

Ensiksi on tehtävä ero kättilöiden yhteyskomitean — kättilöiden eurooppalaisen ammattijärjestön, jolla ei ole institutionaalista yhteyttä komissioon — ja komission yhteyteen 21 päivänä tammikuuta 1980 tehdyllä neuvoston päätöksellä 80/156/ETY (¹) perustetun kättilökoulutuksen neuvoo-antavan komitean välillä. Samaan aikaan annettiin myös kaksi alakohtaista direktiiviä: kättilön tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi annettu direktiivi 80/154/ETY1 ja kättilöntoimeen ryhtymistä ja kättilöntoimen harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annettu direktiivi 80/155/ETY1.

Niiden vaikutusten osalta, joita SLIM-hankeella (sisämarkkinalainsäädännön yksinkertaistamishanke) on ollut kättilökoulutuksen neuvoo-antavan komitean roolille, komissio teki vuonna 1997 neuvostolle SLIM-hankkeen etenemisestä esittämässään kertomuksessa (²) ehdotuksia, joiden tarkoituksena on rationalisoida neuvoo-antavien komiteoiden toimintaa (lääkäri-, sairaanhoitaja-, hammaslääkäri-, eläinlääkäri-, kättilö-, ja apteekkari-koulutuksen osalta). Komissio käsittelee edelleen asiaa, muttei ole vielä voinut tehdä virallisia päätelmiä.

(¹) EYVL L 33, 11.2.1980.

(²) Asiak. KOM(96) 559 lopullinen.

(98/C 158/66)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3196/97 komissiolle**esittäjä(t): Patricia McKenna (V)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe:* Vesien saastuminen Irlannissa

Länsi-Irlannissa sijaitseva virkistyskalastajien järjestö, the Carra Mask Angling Federation, on äskettäin jättänyt Euroopan komission tutkittavaksi, mihin toimiin Irlannin hallitus on ryhtynyt hillitäkseen fosfaattien liiallista käyttöä maataloudessa, joka on aiheuttanut vakavaa vesien pilaantumista.

Tutkimuspyyntö oli vastaus Irlannin ympäristöministeriön julkaisemaan ohjelmajulistukseen Irlannin jokien ja järvien hoito.

Järjestö vakuuttaa, että paras keino vähentää vesien saastumista on soveltaa saastuttaja maksaa -periaatetta määräämällä fosfaattien käytölle vero, jonka se uskoo johtavan fosfaattien käytön merkittävään vähenemiseen maataloudessa.

Koska suuri osa EU-lainsäädäntöä tukee saastuttaja maksaa -periaatetta, puoltaisiko komissio tällaisen veron käyttöönottoa? Mihin toimiin se ryhtyy Carra Mask Angling Federation -järjestön antamien suositusten pohjalta?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(20. marraskuuta 1997)*

Komission viidennessä toimintaohjelmassa Kohti kestävästä kehitystä⁽¹⁾ esitellään useita toisiaan täydentäviä keinoja puuttua ympäristön pilaantumiseen. Esimerkkeinä mainittakoon päästöjen raja-arvojen ja veden laatuvaatimusten määrittäminen sekä aiheuttamisperiaatteen ('saastuttaja maksaa') lujittaminen.

Ehdotuksessa vesipolitiikan kehysdirektiiviksi⁽²⁾ jäsenvaltiot veloitetaan huolehtimaan siitä, että kaikki niiden alueella sijaitsevat pohja- ja pintavedet saavuttavat hyvän tilan vuoteen 2010 mennessä. Edelleen jäsenvaltioiden on päästöjen raja-arvot ja veden laatua koskevat tavoitteet yhdistämällä laadittava ja pantava täytäntöön oikeudellisesti sitovia toimenpideohjelmaa sellaisten vesien osalta, joiden tila ei ole vielä hyvä. Ehdotuksessa todetaan edelleen, että komission on vedenkäyttöön liittyvien palvelumaksujen kokonaiskustannusten kattamisen ensimmäisen vaiheen jälkeen tarvittaessa tehtävä ehdotuksia myös vesiin kohdistuvien vaikutusten ympäristö- ja käsittelykustannuksista.

Lisäksi komissio on tiedonannossaan Ympäristöverot ja julkiset ympäristömaksut yhtenäismarkkinoilla⁽³⁾ ilmaissut tukensa verotuksellisten toimenpiteiden lisäämiselle jäsenvaltioissa keinona tehostaa ympäristöpolitiikkaa ja tehdä siitä entistä kannattavampaa edellyttäen, että ympäristöverojen ja -maksujen soveltamisessa noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä. Tiedonannossa määritellään keskeiset edellytykset (mahdollisuudet ja rajoitukset) verotuksellisille toimenpiteille niin, että ne ovat sopusuunnassa sisämarkkinoiden kanssa. Siinä ei käsitellä ympäristömaksujen kansallisen käytön etuja ja haittoja talouden ja ympäristön näkökulmasta. Yleisesti ottaen komissio kuitenkin tunnustaa tällaiset verot ja maksut osana ympäristöpolitiikan taloudellista tehostamista ja katsoo, että niiden avulla on mahdollista toteuttaa aiheuttamisperiaatetta sisällyttämällä ympäristömaksut tavaroiden ja palvelujen hintaan.

Lopuksi todettakoon, että tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetulla neuvoston direktiivillä 76/464/ETY⁽⁴⁾ jäsenvaltiot veloitetaan laatimaan ja panemaan täytäntöön eräiden vaarallisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämiseen tähtääviä ohjelmia. Fosforiyhdisteet on mainittu vaarallisten aineiden luettelossa, ja koska Irlanti ei ole pannut täytäntöön kaikkia vaadittavia ohjelmia, komissio on aloittanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklaan perustuvat oikeustoimet.

⁽¹⁾ EYVL C 140, 11.5.1996.

⁽²⁾ EYVL C 184, 17.6.1997.

⁽³⁾ KOM(97) 9 lopullinen.

⁽⁴⁾ EYVL C 129, 18.5.1976, s.23.

(98/C 158/67)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3197/97 komissiolle**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe:* Ympäristökasvatus

Kuinka paljon varoja on käytettävissä kehitysmaissa, kuten Intiassa, Bangladeshissa ja Nepalissa, tapahtuvaan ympäristökasvatukseen ja mihin budjettikohtaan ne kuuluvat?

Jos tällaisia varoja on, mihin niitä tarkkaan ottaen käytetään?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(4. marraskuuta 1997)*

Kehitysmaissa kuten Bangladeshissa, Intiassa ja Nepalissa toteutettavaa ympäristökasvatusta varten ei ole omaa budjettikohtaansa.

Ympäristökasvatus toimia voitaisiin kuitenkin rahoittaa budjettikohdasta B7-6200, joka on tarkoitettu ympäristöalan yhteistyötä varten. Tämän budjettikohdan oikeudellisista kehyksistä säädetään kestävä kehityksen mukaisesti kehitysmaissa toteutetuista ympäristöalan toimista 24. huhtikuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) 722/97⁽¹⁾. Tarkoitusta varten on pelkästään vuonna 1997 käytettävissä 15 miljoonaa ecua. Ympäristökasvatukseen liittyviä toimia ei ole tähän mennessä rahoitettu, eikä niitä koskevia pyyntöjä ole esitetty. Jos tällaisia pyyntöjä esitettäisiin, komissio tutkisi ne asianmukaisesti voimassa olevia ohjeitaan ja suuntaviivojaan noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 25.4.1997.

(98/C 158/68)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3199/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe:* Italialaisen erikoislääkärin tutkintonimikkeen "Chirurgo d'urgenza" (kiireellisten toimenpiteiden kirurgia) tunnustaminen

Direktiivin 93/16/ETY⁽¹⁾ säännösten tarkoituksena on varmistaa lääkäreiden vapaa liikkuvuus sekä heidän tutkintotodistustensa vastavuoroinen tunnustaminen jäsenvaltioissa. Direktiivissä täsmennetään erityisesti ne tutkintonimikkeet ja tutkintotodistukset, jotka jäsenvaltioiden on tunnustettava alueellaan, ja 9 artiklassa ovat säännökset sellaisten erikoislääketieteen tutkintotodistusten tunnustamisesta, jotka eivät ole käytössä vähintään kahdessa jäsenvaltiossa.

Italiassa on käytössä erikoislääkärin tutkintonimike "chirurgo d'urgenza" (kiireellisten toimenpiteiden kirurgia), ja tutkinnon sisältö on direktiivin voimaantulon jälkeen mukautettu direktiivin vaatimusten mukaiseksi. Tästä huolimatta näyttää siltä, että vielä nykyisinkään Italian oikeusjärjestelmään ei sisälly säännöksiä, joiden avulla "chirurgo d'urgenza" – tutkintonimikkeeseen oikeutetuille taattaisiin heidän tutkintotodistustensa tunnustaminen muissa jäsenvaltioissa. Tämän johdosta esitän komissiolle seuraavat kysymykset:

1. Voiko komissio vahvistaa, että Italian valtio on huolehtinut riittämättömästi direktiivin 93/16/ETY saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, ainakin "chirurgo d'urgenza"-tutkintonimikkeen tapauksessa?
2. Jos näin on, mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä?
3. Voiko nykyinen tilanne jollakin tavoin muuttua direktiivin 93/16/ETY hiljattain tehdyn ja 28. heinäkuuta 1997 hyväksytyyn muutoksen johdosta?
4. Eikö komissio edellä esitettyjen syiden perusteella katso, että Italian toiminta on myös perustamissopimuksen 59 artiklan vastaista?

⁽¹⁾ EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(25. marraskuuta 1997)*

1. — 2. Ei. Koska direktiivissä 93/16/ETY ei käsitellä kiireellisten toimenpiteiden kirurgiaa, ongelmana ei ole direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kiireellisten toimenpiteiden kirurgiaan erikoistuneen lääkärin muuttaessa maasta hänen oikeuksiaan on tarkasteltava 8 artiklan perusteella. Tällaisessa tapauksessa vastaanottavan jäsenvaltion on verrattava henkilön kotimaassa tai lähtömaassa hankkimaa koulutusta omiin saman erikoisalalan koulutusedellytyksiinsä. Tarvittaessa voidaan määrätä korvaavia toimenpiteitä.
3. Äskettäin annetussa muutosdirektiivissä otettiin käyttöön komitologiamenettely 5 ja 7 artiklassa tarkoitettujen lääketieteen erikoisalaa koskevien luetteloiden sekä 26 ja 27 artiklassa vahvistettujen koulutuksen vähimmäiskestojen muuttamiseksi. Komitologiamenettely on yksinkertaistettu lainsäädäntömenettely, joka korvaa tavallisen lainsäädäntömenettelyn ja tarjoaa mahdollisuuden edellä mainittujen luetteloiden ja pituuksien säännölliseen ja nopeaan mukauttamiseen. On hyvin todennäköistä, että nykyistä tilannetta korjataan tällä menettelyllä.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa esitetyistä syistä komissio katsoo tällä hetkellä käytössään olevien tietojen perusteella, että Italian tilanne ei vaikuta perustamissopimuksen 59 artiklan vastaiselta.

(98/C 158/69)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3200/97 komissiolle**esittäjä(t): Giulio Fantuzzi (PSE)***(16. lokakuuta 1997)**Aihe: "Vasikka"-käsitteen oikea tulkinta*

Eurooppalaisessa säännöstössä "vasikka"-nimitystä käytetään määritelmänä eläinryhmille, jotka ovat erilaisia eri tapauksissa, sen mukaan, ovatko kysymyksessä säännökset eläinten suojelusta kasvatuksen ja kuljetuksen aikana, tuontia kolmansista maista koskevat toimenpiteet, interventiot markkinoilla vai naudanlihan menekinedistämistoimenpiteissä sovellettavat laatuvaatimukset.

1. Onko olemassa erityistä säädöstä, jossa määriteltäisiin niiden eläinten ominaisuudet, joiden lihaa pidetään kaupan "vasikanliha"-nimikkeellä?
2. Eikö komissio pidä välttämättömänä yhdenmukaistaa eri säädöksissä "vasikoiksi" määriteltyjen eläinten ominaisuudet, erityisesti paino, ikä, kasvatus- ja ruokintatapa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(14. marraskuuta 1997)*

1. Yhteisön tasolla ei ole säännöstä, jossa nautaeläimet määriteltäisiin yhtenäisesti niiden erityisten ominaisuuksien mukaan. Ilmenneiden erityisongelmien mukaisesti on kuitenkin laadittu seuraavat määritelmät:
 - markkinajärjestely: erotukseksi täysikasvuisiin nautaeläimiin vasikoiden elopaino ei saa olla yli 300 kiloa (nautanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 805/68 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2a kohta);
 - eläinten hyvinvointi: vasikalla tarkoitetaan nautaeläintä, joka on enintään kuuden kuukauden ikäinen (vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 19 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/629/ETY ⁽²⁾ 2 artikla);
 - lihan menekinedistäminen: teurasvasikan on saatava nestemäistä ravintoa, joka muodostuu 60 prosenttisesti maitotuotteista; vasikka saa olla enintään kuuden kuukauden ikäinen ja sen teuraspaino enintään 140 kiloa kaikkine rinta- ja vatsaontelon elimineen (vrt. toimenpiteistä korkealaatuisen naudanlihan menekinedistämiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) 2067/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä toukokuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) 1318/93 ⁽³⁾ liitteessä I oleva 3.5 kohta);

- yhteisön edustavilla markkinoilla todetut hinnat: vasikalla tarkoitetaan joko loppulihotusta odottavan lihakarjan kahdeksasta päivästä kolmeen viikkoon ikäistä urospuolista vasikkaa (yhteisön edustavilla markkinoilla todettujen täysikasvuisten nautojen hintojen määrittämisestä ja eräiden muiden nautojen hintaselvityksestä yhteisössä 18 päivänä maaliskuuta 1977 annetun komission asetuksen (ETY) 610/77 ⁽⁴⁾ 8 artikla) tai keskimäärin 6 – 12 kuukauden ikäistä urospuolista vasikkaa, jonka elopaino on 300 kiloa tai vähemmän (edellä mainitun asetuksen 9 artikla), taikka teurasvasikkaa, jota on ravittu yksinomaan maidolla tai maitopohjaisella valmisteella ja joka on teurastettu noin kuuden kuukauden iässä (edellä mainitun asetuksen 10 artikla).
2. Erilaiset tavoitteet huomioon ottaen komissiolla ei ole aikomusta laatia yhtenäistä määritelmää, jota voitaisiin käyttää kaikissa edellä esitetyissä esimerkeissä.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968.

⁽²⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

⁽³⁾ EYVL L 132, 29.5.1993.

⁽⁴⁾ EYVL L 77, 25.3.1977.

(98/C 158/70)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3201/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Ekstra-neitsytöljy-laatu luokan oliiviöljy

Italialaisten kuluttajien kansallinen järjestö arvostelee ankarasti tulevaa muutosta oliiviöljyn kansainvälisen kaupan sääntöihin; kyseiset säännöt on tarkoitus sisällyttää lähitulevaisuudessa annettavaan yhteisön säädöksiin.

1. Pitääkö paikkansa, että kyseisen muutoksen jälkeen ”italialaiseksi” voitaisiin nimittää myös jostakin muusta maasta Italiaan tuotua ns. ”extravergine” eli ekstra-neitsytöljyä, jos öljy pelkästään suodatettaisiin Italiassa ja siihen lisättäisiin vähäinen prosenttiosuus Italiassa tuotettua neitsytöljyä?
2. Jos näin on, eikö komissio katso, että tällainen käytäntö on kuluttajien ”laillistettua huijausta”, koska kuluttaja ei tiedä, miltä alueelta hänen ostamansa ekstra-neitsytöljy on peräisin?
3. Kun alkuperän valvonnan periaatetta sovelletaan muihin tuotteisiin kuten viiniin ja juustoon, eikö samaa periaatetta enää noudateta oliiviöljyn tapauksessa?
4. Miten komissio aikoo varmistaa, että myös öljyn osalta noudatetaan avoimia käytäntöjä ja sovelletaan alkuperänimityksiä, ja että samalla vältetään laillistamasta epäasianmukaisia ja sekaannuksiin johtavia käytäntöjä?

(98/C 158/71)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3383/97 komissiolle

**esittäjä(t): Riccardo Garosci (UPE), Livio Filippi (PPE),
Giacomo Santini (UPE), Danilo Poggiolini (PPE), Antonio Trizza (NI),
Monica Baldi (UPE) ja Luisa Todini (UPE)**

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Oliiviöljyn merkitseminen ja IOOC:n tarkistusehdotus

Aikooko komissio puuttua asiasta vastaavien elinten toimiin vastustaakseen IOOC:n (kansainvälisen oliiviöljy-neuvoston) aikeita oliiviöljyn merkitsemistä koskevien sääntöjen tarkistusehdotuksen osalta? Näyttää todellakin siltä, että tämä kansainvälinen järjestö aikoo muuttaa tuotantomaata koskevaa merkintää seuraavassa, Turkissa 18. marraskuuta 1997 pidettävässä kokouksessa.

Käytännössä uudella ehdotuksella mahdollistettaisiin se, että alkuperästään riippumatta tuontiooliiviöljyyn voitaisiin merkitä tuovan maan nimi, jos öljyä on käsitelty (esim. suodatettu) kyseisessä maassa ja jos siihen on lisätty vaikka vain pieni määrä kyseisen maan öljyä.

On ilmeistä, että tällä tavoin rikottaisiin sitä vastaan, että kuluttaja saisi avoimesti tietoa tuotteesta ja sen laadusta. Tämä vahingoittaisi jopa EU:n omia tuottajia.

**Komission jäsenen Franz Fischlerin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3201/97 ja E-3383/97**

(17. marraskuuta 1997)

Ensinnäkin on täsmennettävä, että oliiviöljyn ja uutettuun oliiviöljyn sovellettava kansainvälisen oliiviöljyneuvoston (IOOC) laatima kauppaa koskeva sääntö antaa tällä hetkellä mahdollisuuden siihen, että niiden käytäntöjen mukaisesti, joihin kunnianarvoiset parlamentin jäsenet viittaavat, tuotteen alkuperämaana voidaan pitää maata, jossa suodatus ja sekoittaminen kansalliseen oliiviöljyn tehdään.

Juuri tällaisten käytäntöjen syntymisen estämiseksi komissio on pyytänyt kansainvälistä oliiviöljyneuvostoa tutkimaan kyseisen säännön uudistamista siten, että voitaisiin muun muassa alkaa soveltaa rajoittavampia ja selkeämpiä ehtoja alkuperämaata määritettäessä.

Kansainvälisen oliiviöljyneuvoston laatimaa alkuperämaan käsitettä koskevaa kaupallista sääntöä käsitellään Turkissa 17. – 21. marraskuuta 1997 pidettävän oliiviöljyneuvoston 77. kokouksen yhteydessä.

(98/C 158/72)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3202/97 komissiolle

esittäjä(t): Luciano Vecchi (PSE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Saharan alueen pakolaiset

Onko käynnistetty avustustoimenpiteitä Saharan alueen pakolaisten vapaaehtoisen kotimaahan paluun edistämiseksi, jota Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu on viime aikoina valmistellut, erityisesti toimenpiteitä pakolaisten rekisteriin merkitsemiseksi, sekä toimenpiteitä, joilla edistetään heidän paluutaan asuinseuduilleen ja yhteiskunnan toimiviksi jäseniksi?

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus

(27. marraskuuta 1997)

Yhteisön [Euroopan yhteisön humanitaarisen toimiston (ECHO)] Länsi-Saharan pakolaisia varten vuodesta 1993 alkaen antamien avustusten yhteismäärä on 20 miljoonaa ecua. Viime vuonna avustuksia annettiin yhteensä seitsemän miljoonaa ecua, mukaan lukien Euroopan parlamentin hyväksymä kahden miljoonan ecun määrä budjettikohdasta B7-644 Länsi-Saharan väestön auttamiseksi. Loput viisi miljoonaa ecua annettiin budjettikohdasta B7-217.

Tänä vuonna komissio teki 23 päivänä toukokuuta 1997 päätöksen yhteensä seitsemän miljoonan ecun yleissuunnitelman täytäntöönpanosta Länsi-Saharan pakolaisten hyväksi. Suunnitelmaan kuuluu kaksi kohtaa: elintarvikeapu (5,8 miljoonaa ecua) sekä lääkitä- ja logistinen apu, kiireellinen kunnostusohjelma ja vedenpuhdistusohjelma (1,2 miljoonaa ecua). Vuoden 1997 määrärahojen avulla varmistetaan perustuotteiden saanti kyseiselle väestölle, varmuusvarastojen ylläpito sekä elinolojen ja terveydenhuollon säilyttäminen hyväksyttävällä tasolla.

Osana Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun, maailman elintarvikeohjelman ja ECHO:n välistä, humanitaarisen avun toimittamista Länsi-Saharan pakolaisille koskevaa läheistä yhteistyötä komissio seuraa tarkasti kyseisen väestön humanitaarista tilannetta vapaaehtoista kotiuttamista koskevaa suunnitelmaa laadittaessa, ja se mukauttaa vuoden 1998 avustusohjelmansa vastaavasti.

(98/C 158/73)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3203/97 komissiolle

esittäjä(t): Maartje van Putten (PSE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Uuden suklaadirektiivin vaikutukset kehitysmaihin

Kehitysyhteistyöministeriöiden neuvosto on pyytänyt komissiota monta kertaa teettämään tutkimuksen, jossa selvitetään uutta suklaadirektiiviä koskevan komission ehdotuksen taloudellisia vaikutuksia kaakaantuottajiin.

1. Alankomaiden kehitysyhteistyöministeri ilmoitti 10. syyskuuta 1997 Alankomaiden parlamentille, että komissio ei ole tähän päivään mennessä vastannut tähän pyyntöön. Pitääkö tämä tieto paikkaansa?
2. Voisiko komissio ilmoittaa, miksi se ei ole vastannut tähän pyyntöön?
3. Aikooko komissio vielä teettää tällaisen tutkimuksen?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 1997)

Komissio vahvistaa parlamentin jäsenen Marianne Thyssenin kirjalliseen kysymykseen P-1864/97 ⁽¹⁾ antamansa vastauksen: komissio on pyytänyt ulkopuolisia asiantuntijoita tekemään puolueettoman tutkimuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä olevan kaakao- ja suklaadirektiiviehdotuksen vaikutuksista Kamerunin talouteen. Komissio toivoo, että tutkimuksesta saadaan tärkeää tietoa, jonka avulla direktiiviehdotuksen vaikutuksia voidaan arvioida mahdollisimman tarkasti.

Komissio on saanut hiljattain tutkimukseen pyytämänsä lisätiedot. Tutkimus on nyt valmis, ja se saadaan jakeluun hyvin pian.

Selvitys voidaan laajentaa koskemaan myös muita kaakaontuottajamaita erityisesti Afrikassa, Karibialla ja Tyynellämerellä.

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.1998, s. 114.

(98/C 158/74)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3207/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Investointituki biodynaamisesti viljeltyjen tuotteiden jalostamiseen

Komission 22. maaliskuuta 1994 antamassa päätöksessä 94/173/EY ⁽¹⁾ ja toimeenpanevassa asetuksessa 866/90 ⁽²⁾, joissa asetetaan käytettävät valintakriteerit maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinointiolosuhteiden parantamista varten tehtäville investoinneille, asetetaan etusijalle investoinnit tuotteisiin, jotka ovat asetuksen 2092/91 ⁽³⁾ mukaisesti biodynaamisesti viljeltyjä.

Kreikan hallitus on hylännyt ehdotuksen investoinnista biodynaamisesti kasvatetuista omenoista valmistettuun siideriin — joka kuuluu asetuksen 2092/91 piiriin — pelkästään sillä perusteella, että tällaisen investoinnin rahoittaminen kielletään päätöksessä 94/173/EY. Voisiko komissio kertoa, täyttääkö asetusta 2092/91 noudattava biodynaamisesti kasvatetuista omenista tehdyn siiderin valmistus päätöksen 94/173/EY kriteerit ja on kelvollinen saamaan tukea?

⁽¹⁾ EYVL L 79, 23.3.1994, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 91, 6.4.1990, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. joulukuuta 1997)

Komissiolla ei ole tarpeeksi tietoja arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamasta investoinnista, jotta se voisi arvioida, onko yhteisön mahdollista osallistua sen rahoittamiseen maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 951/97 ⁽¹⁾ mukaisesti. Tällaisten investointien valinta kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan kuitenkin sillä edellytyksellä, että investoinnit täyttävät valintakriteerit, jotka on määritelty maa- ja metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamista koskevien investointien valintaperusteista sekä päätöksen 90/342/ETY kumoamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1994 tehdystä komission päätöksessä 94/173/EY.

Komissio voi siksi antaa vain yleisohjeita kyseisen investoinnin mahdollisuuksista saada rahoitustukea ja on tietoinen siitä, että luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille voidaan antaa etusija maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti, jollei komission päätöksen 94/173/EY poissulkemisperusteista muuta johdu.

(¹) EYVL L 142, 2.6.1997. Tällä asetuksella on uudistettu asetus (ETY) 866/90, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(98/C 158/75)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3208/97 neuvostolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(15. lokakuuta 1997)

Aihe: EU:n verovapaiden alueiden lakkauttaminen

On päätetty, että EU:n verovapaat alueet lakkautetaan alle kahden vuoden kuluessa. Tällä päätöksellä odotetaan olevan huomattavia taloudellisia seurauksia mukaan lukien vakava vaikutus työllisyyteen.

Onko verovapaiden alueiden lakkauttamisen aiheuttamista tarkoista taloudellisista seurauksista ja tässä EU:n erittäin vaikeassa työttömyystilanteessa suoraan tai epäsuorasti menetettävien työpaikkojen määrästä tehty mitään tutkimusta?

Vastaus

(20. tammikuuta 1998)

Yhteisöllä ei ole aikomusta lakkauttaa yhteisön tullikoodeista annetun neuvoston asetuksen (EY) 2913/92 166 – 181 artiklassa (EYVL L 302, 19.10.1997) tarkoitettuja verovapaita alueita.

Kysymys koskee ilmeisesti verovapaan myynnin lakkauttamista 30. kesäkuuta 1999 jälkeen, ja neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan kirjalliseen kysymykseen N:o 1515/97 annettuun vastaukseen sekä suullisiin kysymyksiin H-0133/97, H-0508/97 ja H-0707/97 annettuihin vastauksiin.

(98/C 158/76)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3210/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Maanalainen Tessalonikiin

Kreikassa käydään paljon keskustelua maanalaisen mahdollisesta rakentamisesta Tessalonikin kaupungin pohjoiselle satama-alueelle. Äskettäin ilmoitettiin, että rakentamista oli lykättävä, koska komissio oli antanut tiedotuksen siitä, että EU:n julkisia töitä koskevien sopimusten myöntämistä käsitteleviä sääntöjä oli rikottu.

Mikä on komission virallinen kanta maanalaisen rakentamiseen Tessalonikiin ja mitkä tarkkaan ottaen ovat perusteet sille, että se vastustaa töiden toteuttamista?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 1997)

Tessalonikin metron käyttöoikeusurakkaan liittyvästä sopimuskentekomenettelystä on tehty yksi valitus, jota komissio käsittelee parhaillaan. Se tutkii, onko kyseisen hankinnan tarjousmenettelyssä noudatettu julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (¹) säännöksiä ja Euroopan yhteisön perustamissopimusta. Erityisesti komissio tutkii sitä, noudattavatko neuvotteluasteelle viedyt tarjoukset tämän urakan tarjousritelmässä annettuja edellytyksiä niin teknisen suorituskyvyn kuin luottokelpoisuuden ja taloudellisen tilanteen osalta.

Näitä seikkoja selvittäessään komissio on ollut useaan kertaan yhteydessä Kreikan hallitukseen ja asianomaisiin tahoihin ja pyytänyt niiltä haluamiaan tietoja ja selvityksiä asian tutkimiseksi. Se on myös pyytänyt Kreikan viranomaisia lykkäämään urakkasopimuksen tekemistä siihen saakka, kunnes se on saattanut tutkimuksensa päätökseen.

(¹) EYVL L 199, 9.8.1993.

(98/C 158/77)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3218/97 komissiolle

esittäjä(t): Mark Watts (PSE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Moottoriajoneuvon osto EU:n jäsenvaltioissa

Mikä on komission kanta moottoriajoneuvon ostamiseen Euroopan unionin jäsenvaltiosta käytettäväksi sinä aikana kun ostaja asuu kyseisessä jäsenvaltiossa?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 1997)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tarkentamaan kysymystään, jotta siihen voidaan antaa yksilöity vastaus.

Komissio ehdottaa, että parlamentin jäsen tutustuu komission tulkitsevaan tiedonantoon toisessa jäsenvaltiossa ennestään rekisteröityjen ajoneuvojen tyyppihyväksyntä- ja rekisteröintimenettelystä (¹).

(¹) EYVL C 143, 15.5.1996.

(98/C 158/78)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3219/97 neuvostolle

esittäjä(t): Ursula Schleicher (PPE)

(15. lokakuuta 1997)

Aihe: Oikeudellinen perusta, 43 ja 100 a artikla

BSE-problematiikan myötä on ilmaantunut huomattavia epäkohtia kaikilla mahdollisilla tasoilla, myös mitä tulee Euroopan unionin organisaatioon tai sen lainsäädäntään. Euroopan parlamentin tutkintavaliokunnan vaatimusten mukaan Euroopan komissio on — sen lisäksi, että se on ryhtynyt organisatorisiin toimenpiteisiin — varmistanut sen, että tulevaisuudessa kaikkien elintarvikeoikeuteen tai terveyspolitiikkaan liittyvien yhteisön oikeudellisten määräysten oikeudellisena perustana on 100 a artikla. Euroopan komissio on toiminut tämän mukaisesti ja muuttanut tällä hetkellä lainsäädäntäprosessissa vireillä olevien ehdotusten oikeudelliseksi perustaksi 100 a artiklan 43 artiklan sijaan.

Neuvosto on tehnyt tyhjiksi Euroopan parlamentin ja Euroopan komission pyrkimykset kumoamalla edellä mainitun toimenpiteen, kuten viimeksi käsitellessään direktiiviä hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta. Tietojeni mukaan neuvosto aikoo ottaa parlamentin ja komission pyrkimysten vastaisesti 43 artiklan oikeudelliseksi perustaksi myös käsitellessään muutettua ehdotusta neuvoston direktiiviksi kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämisestä koskevista periaatteista (KOM(97)0321).

Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että Euroopan yhteisöjen uskottavuus kärsii, erityisesti ottaen huomioon sen vakaan pyrkimyksen toimia BSE:stä aiheutuvien vaarojen ehkäisemiseksi?

Vastaus

(16. helmikuuta 1998)

1. Valitessaan säädökselle oikeudellista perustaa neuvosto tukeutuu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan, vaikka kyseessä olevassa lainsäädäntötoimessa säädetään samanaikaisesti yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvistä ja muista tavoitteista, joihin pyritään erityismääräysten puuttuessa perustamissopimuksen 100 a artiklan perusteella, ei kyseistä artiklaa voida tulkita niin, että se rajoittaisi perustamissopimuksen 43 artiklan soveltamista. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteisiin pyrittäessä ei myöskään voida jättää ottamatta huomioon yleisen edun mukaisia vaatimuksia, kuten kuluttajansuojaa tai ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelua ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

2. Muun muassa hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta 25. kesäkuuta 1997 annetun direktiivin 97/41/EY ⁽³⁾ osalta neuvosto on sitä mieltä, että 43 artikla on asianmukainen oikeudellinen perusta.

Sillä pyritään nimenomaan vaikuttamaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden toteutumiseen.

Näin ollen neuvosto ei ole komission kanssa samaa mieltä siitä, että 100 a artikla olisi asianmukainen oikeudellinen perusta, vaikka direktiivin yhdenmukaistamistoimenpiteillä parannetaan kansanterveyden ja kuluttajien suojelua sekä edistetään yhteismarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

On syytä lisätä, että kysymys perustamissopimuksen 43 ja 100 a artiklan välisestä suhteesta eläinlääkintälainsäädännön osalta on parhaillaan tuomioistuimen käsiteltävänä (katso asia C-269/97 komissio v. neuvosto).

3. Kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista tehdyn direktiiviehdotuksen osalta neuvosto toteaa, että komissio oli alunperin perustanut ehdotuksensa perustamissopimuksen 43 artiklaan, mutta saatuaan Euroopan parlamentin lausunnon oli muuttanut perustamissopimuksen 100 a artiklaksi. Muutetun ehdotuksen tarkastelu jatkuu neuvostossa ja sen pitäisi päättyä piakkoin.

4. Neuvosto ei katso, että Euroopan unionin toiminnan uskottavuus BSE-taudista aiheutuvien vaarojen vähentämiseksi kärsii, jos neuvoston päätösten oikeudellinen perusta pohjautuu vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa, jonka tehtäviin perustamissopimuksen tulkinta kuuluu.

5. Lopuksi neuvosto kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion uuteen 129 artiklaan sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella.

Ihmisten terveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi kyseisen uuden artiklan 4 kohdassa määrätään seuraavasti:

”Neuvosto myötävaikuttaa 189 b artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen sekä talous- ja sosiaalikomitea ja alueiden komitea kuultuaan tässä artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen toteuttamalla:

(...)

b) poiketen siitä mitä 43 artiklassa määrätään, eläinlääkintä- ja kasvinsuojelualalla toimenpiteitä, joiden välittömänä tarkoituksena on kansanterveyden suojeleminen;

(...).”

Amsterdamin sopimus allekirjoitettiin 2. lokakuuta 1997 ja se tulee voimaan sen jälkeen, kun kansalliset ratifioimismenettelyt on saatettu päätökseen.

⁽¹⁾ Asia 68/86, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, Kok. 1988, s. 855, kohta 14;
Asia 131/86, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, Kok. 1988, s. 905, kohta 19;
Asia C-180/96 R, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, Kok. 1996, s. I-3903, kohta 63.

⁽²⁾ 43 ja 100 a artiklan välinen suhde on parhaillaan tuomioistuimen käsiteltävänä.

⁽³⁾ Hedelmien ja vihannesten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 76/895/ETY, viljojen torjunta-ainejäämistä annetun direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 86/363/ETY, ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvukunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun direktiivin 90/642/ETY muuttamisesta 25. kesäkuuta 1997 annettu direktiivi 97/41/EY.
EYVL L 184, 12.7.1997, sivu 33.

(98/C 158/79)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3227/97 komissiolle**esittäjä(t): Dominique Souchet (I-EDN)***(9. lokakuuta 1997)**Aihe:* Kasvinsuojelutuotteiden markkinoille saattamista koskeva lupa

Ottaen huomioon tuomioistuimen 12.11.1996 antaman päätöksen lääkkeitä koskevasta asiasta C-201/94, kun jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on todisteita siitä, että kasvinsuojelutuote, jolle on myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa toisessa jäsenvaltiossa, ja kasvinsuojelutuote, jolle tämä on jo myöntänyt markkinoille saattamista koskevan luvan, valmistetaan saman yrityksen tai sen lisenssin saaneen toimesta ja vaikka nämä kaksi kasvinsuojelutuotetta eivät ole täysin identtisiä, niitä valmistetaan kuitenkin samalla kaavalla ja käyttäen samaa aktiivista ainesosaa ja niillä on kaiken lisäksi samat fysiokemialliset vaikutukset, pitääkö jäsenvaltion viranomaisen antaa tuodulle kasvinsuojelutuotteelle markkinoille saattamista koskeva lupa, jolleivät sitten ihmisten elämän ja terveyden suojeluun liittyvät näkökohdat sitä estä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(7. marraskuuta 1997)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra des Placesin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2431/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 134, 30.4.1998. s.8

(98/C 158/80)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3230/97 komissiolle**esittäjä(t): Klaus Rehder (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Teurashevosten kuljetus Euroopan unioniin

Teurastettaviksi tarkoitettujen hevosten ja aasiin kuljetukseen Euroopan unioniin tai vientiin EU:n kautta käytetään usein epäinhimillisiä kovia menetelmiä.

1. Miten paljon hevosia ja aaseja kuljetetaan vuosittain teurastettaviksi Keski- ja Itä-Euroopan maista?
2. Kuinka suuri osa näistä hevosista ja aaseista tulee vuosittain a) Puolasta, b) Romaniasta?
3. Kuinka paljon hevosia ja aaseja kuljetetaan vuosittain Italiaan?
4. Mihin muihin maihin kuin Italiaan teurashevosta kuljetetaan Itä-Euroopan maista?
5. Kuinka monta hevosta ja aasia on kahden viime vuoden kuluessa kuollut kuljetuksen aikana?
6. Kuinka paljon teurashevonen maksaa Puolassa ja Romaniassa (per kilo elävää painoa)?
7. Kuinka paljon hevosenlihaa (elävänä tai jäädytettynä) toimitetaan Italiasta Sveitsiin?
8. Kuinka monta tonnia salamia, joka valmistetaan suureksi osaksi hevosen- ja/tai aasiinlihasta, Italia toimittaa Euroopan unioniin maihin?
9. Kuinka paljon pakastettua hevosenlihaa EU:hun tulee muista maista (Kanadasta, Argentiinasta, USA:sta ja mahdollisesti muista maista)?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Kysymysten 1–4, 7 ja 9 osalta komissio lähettää pyydetty tiedot suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle.

Komissio pahoittelee, ettei voi vastata kysymyksiin 5, 6 ja 8, koska sillä ei ole käytössään riittäviä tietoja.

(98/C 158/81)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3232/97 komissiolle**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE)***(20. lokakuuta 1997)*

Aihe: Alueiden välistä yhteistyötä koskevan PACTE-ohjelman toimintaan liittyvät ongelmat

Alueiden välistä yhteistyötä koskevan PACTE-ohjelman kreikkalaisilta osanottajilta saamiene tietojen mukaan ohjelmassa määriteltyjen toimien toteuttamiseen tarkoitettujen varojen maksamisessa on esiintynyt suuria viivytyksiä.

Näyttää siltä, että nämä viivytykset aiheutuvat ohjelman hallinnoinnin puutteista; hallinnosta vastaa PACTEn Strasbourgin toimisto AER, joka ei maksa rahoja, vaikka kaikki tarvittavat liitteet on toimitettu ja esitetty. Näyttää jopa siltä, että muutkin samaan alueelliseen yhteistyöohjelmaan tai muihin ohjelmiin osallistuvat jäsenvaltioiden kunnat ovat esittäneet vastaavia valituksia.

Komissiota pyydetään ilmoittamaan, onko se tietoinen asiasta, mikä aiheuttaa nämä viivytykset, sekä mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa, jotta rahoitus alkaa sujua normaalisti.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(13. marraskuuta 1997)*

Esitetty kysymys koskee yhtä PACTE-ohjelmalle vuonna 1993 myönnettyistä tuista. Ohjelmaa on rahoitettu Euroopan alueiden neuvostolle hankkeiden hallinnoinnin seurantaan varten myönnetyn kokonaisavustuksen kautta. Saamiensa selvitysten perusteella komissio maksoi vuoden 1997 alussa kyseiselle järjestölle vuodesta 1993 alkaen myönnettyjen eri avustusten nojalla kuuluvan yhteisön yhteisrahoituksen koko määrän.

Euroopan alueiden neuvoston hallintotoimiston jälkikäteen suorittamien kaikkia hankkeita koskevien tarkastusten perusteella voitiin joissakin tapauksissa todeta, että tukikelpoisten menojen määrä erosi hankkeesta vastaavan henkilön lopullisessa kertomuksessaan ilmoittamasta määrästä. Ennen viimeisen erän suorittamista Euroopan alueiden neuvosto pyysi hankkeista vastaavia henkilöitä toimittamaan tositteet kokonaisuutena. Neuvosto on ilmoittanut komissiolle, että suurin osa heistä on tehnyt niin ja täten saanut maksamatta olleen määrän.

Niiden hankkeiden osalta, joille maksuja ei ole vielä suoritettu, tilinpäätös tehdään yksinomaan tukikelpoisiksi katsottujen menojen osalta, jos hankkeista vastaavat henkilöt eivät ole toimittaneet pyydettyjä tietoja määräaikaan mennessä.

(98/C 158/82)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3234/97 komissiolle**esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)***(20. lokakuuta 1997)*

Aihe: Ydinjätteitä sisältävien laivojen upottaminen Välimereen

Ympäristöjärjestö Greenpeacen Roomassa paljastaman tapauksen mukaan myrkyllisen ydinjätteen kuljetus ja varastointi on päätyynyt mafian käsiin.

Koko toiminnan ”koordinoija” on Luginossa, Sveitsissä pääkonttoriaan pitävä kansainvälinen yritys ”Oceanic Disposal Management”, joka ottaa tehtäväkseen monien EU-maiden ja EU:n ulkopuolisten jätteiden ”varastointiin” upottamalla laivoja Välimereen.

On syytä huomata, että kyseisellä yrityksellä on — pelkästään Italiassa — asiakkainaan 25 yritystä, jotka tuottavat 3 000 tonnia jätteitä päivässä, ja se on jo upottanut 12 jätteillä lastattua laivaa varsin lähellä unionin Välimeren rannikkoa.

Komissiota pyydetään ilmoittamaan, mikä on sen virallinen kanta näihin paljastuksiin, sekä millä tavalla se aikoo välittömästi reagoida, ennen kuin Välimerestä tulee hautausmaa.

(98/C 158/83)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3320/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Ydinjätteiden laitton kauppa ja ympäristöön päästäminen

Greenpeacen syytöksessä mainitaan, että osa myrkyllisten jätteiden ja ydinjätteiden kaupasta ja varastoinnista on siirtynyt laittomien piirien käsiin. Italian oikeusviranomaiset ovat jo aloittaneet tutkimukset jätteiden laittomasta päästämisestä Välimereseen. Greenpeacen julkisuuteen antamissa asiakirjoissa mainitaan kansainvälinen yritys Oceanic Disposal Management (ODM), jonka päämaja on Luganossa ja joka on "The Network"-verkon sivuliike, joka harjoittaa laitonta kauppaa ja jolla on toimistot Saksassa, Itävallassa, Ranskassa, Italiassa, Venäjällä, Iso-Britanniassa ja Sveitsissä.

Komissiolta kysytään:

1. Voiko se antaa meille tietoja ongelman laajuudesta?
2. Mihin toimiin se aikoo ryhtyä edellä mainittujen laittomien piirien tunnistamiseksi?

**Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3234/97 ja E-3320/97**

(4. joulukuuta 1997)

Komissiolla ei ole Greenpeacen julkaisemia tietoja, joiden mukaan vastuu myrkyllisen jätteen ja ydinjätteen kuljetuksesta ja käsittelystä olisi ajautunut mafialle. Komissiolla ei myöskään ole toimivaltaa rikosasioissa, joten se ei voi antaa tietoja ongelman laajuudesta. Parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella se haluaa kuitenkin esittää seuraavat huomautukset:

Yleissopimus Välimeren suojelemisesta pilaantumiselta (Barcelonan yleissopimus) ja sen pöytäkirja aluksista ja ilma-aluksista tapahtuvan jätteen mereen laskemisen aiheuttaman Välimeren pilaantumisen ehkäisemisestä tulivat yhteisön osalta voimaan 15. huhtikuuta 1978. Pöytäkirjan 4 artiklassa on kielletty radioaktiivisen jätteen, radioaktiivisten aineiden ja useiden muuntotyypisten, liitteessä I lueteltujen vaarallisten jätteiden laskeminen Välimereseen. Muuntotyypisten jätteiden laskeminen Välimereseen ei ole sinänsä kiellettyä, mutta siihen tarvitaan viranomaisten myöntämä lupa – joko erityislupa (liitteessä II lueteltuja jätetyyppejä varten) tai yleislupa.

Lisäksi vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY (1) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaaralliset jätteet kirjataan ja yksilöidään kussakin paikassa, johon tällaisia jätteitä kaadetaan tai tyhjenetään.

Yhtiö, joka Greenpeacen mukaan on vastuussa alusten upottamisesta Välimereseen, sijaitsee Luganossa Sveitsissä. Sveitsi ei ole Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen sopimuspuoli, joten se ei ole velvollinen soveltamaan yhteisön lainsäädäntöä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että kyseisellä yhtiöllä on toimistoja useissa jäsenvaltioissa. Jos jätteistä huolehditaan jäsenvaltion lainkäyttöalueella, kaikkeen tällaiseen toimintaan, kuten jätteiden mereen laskemiseen, tarvitaan jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY (2) mukainen lupa.

Vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävistä siirroista on säädetty Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 259/93 (3) ja radioaktiivisen jätteen osalta Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden välillä sekä yhteisöön ja yhteisöstä pois tapahtuvien radioaktiivisen jätteen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta annetussa neuvoston direktiivissä 92/3/Euratom (4). Asetuksen (ETY) 259/93 14 artiklan mukaan on kiellettyä viedä lopulliseen käsittelyyn tarkoitettua vaarallista jätettä yhteisön ulkopuolelle EFTA-maita lukuun ottamatta.

Direktiivin 92/3/Euratom 11 artiklassa kielletään radioaktiivisen jätteen siirrot määräpaikkaan, joka sijaitsee leveyspiirin 60° eteläistä leveyttä eteläpuolella, sekä sellaiseen valtioon, joka on neljännen AKT-ETY-yleissopimuksen osapuoli, mutta ei ole yhteisön jäsenvaltio, ja kolmanteen valtioon, jolla alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten mielestä ei ole teknisiä, lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia edellytyksiä huolehtia radioaktiivisesta jätteestä turvallisella tavalla.

Lopulliseen käsittelyyn tarkoitettua jätettä voidaan siirtää jäsenvaltiosta toiseen, jos siirrosta on ilmoitettu etukäteen ja jos jätteen lähettävän, vastaanottavan ja kauttakulkumaan viranomaiset ovat myöntäneet siihen luvan. Siirtoon voidaan myöntää lupa ainoastaan silloin, kun jätteen käsittelevälle laitokselle on myönnetty asiaankuuluvat valtuudet ja jätteen ympäristön kannalta kestävä huolto on varmistettu. Siirron mukana on oltava siirto- tai seurantalomake, ja jätteen vastaanottajan on toimitettava siirtoilmoituksen tekijälle ja asianomaisille viranomaisille todistus jätteistä huolehtimisesta 180 päivän kuluessa vaarallisen jätteen vastaanottamisesta (radioaktiivisen jätteen siirroissa vastaava määräaika on kaksi viikkoa).

Jos edellä mainittuja vaatimuksia ei täytetä, siirron katsotaan olevan laitton. Tällaisessa tapauksessa on asetuksen (ETY) 259/93 26 artiklan mukaan ryhdyttävä toimenpiteisiin kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun viranomainen on saanut tietää kyseisestä vaarallisen jätteen siirrosta. Näitä toimenpiteitä ovat jätteen vaihtoehtoinen, ympäristön kannalta kestävä huolto ja – joissakin tapauksissa – jätteen palauttaminen. Lisäksi asetuksen 26 artiklan 5 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset oikeustoimenpiteet laittomien siirtojen kieltämiseksi ja niistä rankaisemiseksi. Jäsenvaltioita ei kuitenkaan velvoiteta ilmoittamaan laittomista siirroista komissiolle.

Lisäksi jäsenvaltioiden on perustettava asianmukainen valvonta- ja tarkastamisjärjestelmä jäsenvaltion lainkäyttöalueella tapahtuvia sisäisiä vaarallisen jätteen siirtoja varten. Järjestelmää perustaessaan niiden on otettava huomioon, että sen on oltava yhtenäinen asetuksella (ETY) 259/93 perustetun yhteisön järjestelmän kanssa (asetuksen 13 artikla).

Lopuksi on syytä mainita direktiivi 93/75/ETY, jossa säädetään niitä aluksia koskevista ilmoitusvaatimuksista, jotka kuljettavat vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita radioaktiiviset aineet mukaan lukien. Direktiivin mukaan liikenteenharjoittaja, jonka alus poistuu jäsenvaltion satamasta, on velvollinen ilmoittamaan yksityiskohtaiset tiedot aluksesta ja sen lastista kyseisen jäsenvaltion asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden velvollisuus on antaa kansalliset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joita direktiivin noudattaminen edellyttää.

Edellä esitetyn vuoksi komission on vaikea yksilöidä oletettuja laittomia toimia ja organisaatioita, joiden väitetään upottavan jätteitä kuljettavia aluksia Välimereen. Komissio aikoo kuitenkin kääntyä ensi tilassa Sveitsin ja Italian viranomaisten puoleen saadakseen niiden näkemyksen ja mahdollisesti myös lisätietoja tästä vakavasta asiasta.

(¹) EYVL L 377, 31.12.1991.

(²) EYVL L 194, 25.7.1975.

(³) EYVL L 30, 6.2.1993.

(⁴) EYVL L 35, 12.2.1992.

(98/C 158/84)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3235/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Kolmansille maille annettava rahoitus jäsenvaltioille tarkoitettujen EU-ohjelmien kautta

Vaikka rahoitusnäkyvien menoluokan III ("sisäiset politiikat") tarkoituksena on tukea EU-jäsenvaltioiden toimintaa, sen puitteissa hyväksytään kolmansien maiden kanssa tehtäviä sopimuksia ja näille maille annettavaa rahoitusta ohjelmista, jotka on suunniteltu koskemaan EU-jäsenvaltioita näiden tarpeita silmällä pitäen. Näin tapahtuu, vaikka on jo olemassa menoluokka IV ("ulkoiset toimet"), joka koskee yksinomaan EU:n ulkopuolisia valtioita, jotka jo saavat runsaasti rahoitusta tätä kautta.

Komissiota pyydetään ilmoittamaan, mikä aiheuttaa edellä esitetyn ilmiön, sekä aikooko se mahdollisesti rajoittaa varojen siirtämistä EU:n ulkopuolisiin maihin ohjelmista, joiden tavoitteena on kattaa unionin sisäiset merkittävät tarpeet.

**Komission jäsenen Erkki Liikasen
komission puolesta antama täydentävä vastaus**

(18. joulukuuta 1997)

Useita rahoitusnäkymien otsakkeen 3 (sisäiset politiikat) alaisia koulutusta, ammatillista koulutusta ja nuorisoa koskevia yhteisön ohjelmia (Leonardo da Vinci, Socrates, Nuorten Eurooppa) on äskettäin avattu assosioituneiden kolmansien maiden osallistumiselle.

Yhteisön ohjelmien asteittaista avaamista assosioituneiden kolmansien maiden osallistumiselle on pidettävä tärkeänä tekijänä niiden valmistautumisessa mahdolliseen liittymiseen yhteisöön. Tämänkaltaisen yhteistyö tarjoaa assosioituneille maille ja niiden kansalaisille mahdollisuuden tutustua yhteisön politiikkoihin ja työmenetelmiin helpottaen siten yhteisön säännösten omaksumista eri aloilla.

Sovellettavat rahoitusmekanismit on laadittu siten, että assosioituneiden kolmansien maiden osallistumisen kustannukset katetaan niiden omilla maksuosuuksilla, jotka suoritetaan osallistumista koskevien ehtojen ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti vuosittain yhteisön yleiseen talousarvioon. Nämä lisätulot, jotka on osoitettu ainoastaan osallistumiskustannusten kattamiseen, lisätään siis rahoitusnäkymien otsakkeen 3 varoihin.

Joissakin tapauksissa säädetään mahdollisuudesta täydentää kolmansien maiden maksuosuutta yhteisön varoilla. Nämä täydennykset katetaan otsakkeen 4 varoista (erityisesti PHARE-ohjelmasta) eikä otsakkeesta 3.

Näin ollen alkujaan yhteisön sisäisten tarpeiden tyydyttämiseksi luotujen ohjelmien rahoittamiseen tarkoitettuja määrärahoja ei käytetä kolmansien maiden osallistumiseen näihin ohjelmiin.

(98/C 158/85)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3236/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Euroopan unioni ja Euroopan ympäristökeskus

Euroopan komissio osallistuu Euroopan ympäristökeskuksen hallintoon, koska komission jäsen Bjerregårdin kirjalliseen kysymykseeni (E-2575/97) ⁽¹⁾ esittämän vastauksen (18.9.1997) mukaan komissio esittää Euroopan ympäristökeskukselle myönnettävien määrärahojen kokoa sekä sen henkilöstön määrää koskevia ehdotuksia, jotka käyvät ilmi vuosittaisesta alustavasta talousarvioesityksestä.

Tämän pohjalta pyydän komissiota ilmoittamaan:

1. Mikä on ympäristökeskuksen henkilöstön kansalaisuusjakauma?
2. Mitä vakinaisia ja määräaikaisia sopimuksia ympäristökeskus aikoo vuonna 1998 tehdä eri ura-alueilla, luonnollisesti sillä edellytyksellä, että komission sitä varten jo ehdottama talousarvio hyväksytään?

⁽¹⁾ EYVL C 82, 17.3.1998, s. 109.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmasti tietää, Euroopan ympäristökeskus on riippumaton laitos, jossa komissiolla ei ole välitöntä määräysvaltaa, ja keskuksen kaikista henkilöstöasioista, myös työhönotosta, vastaa keskuksen toiminnanjohtaja, joka on vastuussa keskuksen johtokunnalle.

Komissiolla on edustus keskuksen johtokunnassa, mutta se ei ole mukana keskuksen hallinnossa tai toiminnassa. Komissiolla ei näin ollen ole toimivaltaa keskuksen työhönottoon liittyvissä asioissa eikä se voi antaa pyydettyjä tietoja.

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehoitetaan ottamaan yhteyttä Michel Scoullokseen (Ateenan yliopisto) ja Brian Wynneen (Lancasterin yliopisto), jotka ovat parlamentin nimittämiä edustajia keskuksen johtokunnassa. Mainittakoon lisäksi, että parlamentti voi ottaa kantaa budjettiin ja henkilöstöön liittyviin asioihin keskuksen talousarvion vuosittaisessa käsittelyssä.

(98/C 158/86)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3237/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Ympäristövaikutusten tutkimusten rahoitus

Arvostetuissa kreikkalaisissa sanomalehdissä julkaistujen tietojen mukaan tuhansia direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ mukaisia ympäristövaikutusten arviointeja on vuodesta 1990 lähtien tähän päivään asti annettu tehtäväksi ulkopuolisille yksityishenkilöille, joilla ei ole alan tuntemusta, jolloin tutkimusten laadulliset tulokset jättävät paljon toivomisen varaa, ja seurauksena on, että monet julkiset työt joko estyvät tai ne toteutetaan korvaamattomin seurauksin.

Komissiota pyydetään ilmoittamaan:

1. Miten monta ympäristövaikutusten arviointia Kreikassa rahoitettiin vuosina 1990–1997?
2. Mikä oli näiden tutkimusten rahoittamiseen käytetty kokonaissumma?
3. Kuka teki työn, ja mikä oli tulosten ja tavoitteiden suhde?
4. Aikooko se valvoa, onko sen Kreikassa toteutettuja ympäristövaikutusten arviointeja varten varaamia varoja käytetty asianmukaisesti vai ei?
5. Aikooko se — jos sääntöjen vastaisuuksia todetaan — vaatia aiheettomasti maksettujen summien palauttamista?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 1997)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY mukaan vaikutusten arvioinnin toteutuksesta ja rahoituksesta vastaa hankkeen toteuttaja. Arviointimenettelyn lainmukaisuutta valvovat puolestaan kyseisen direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä vastaavat viranomaiset eli Kreikan tapauksessa ympäristöasioiden ja julkisten töiden ministeriö. Siinä tapauksessa, että hanketta ei rahoiteta yhteisön varoista, komissio ei valvo eikä arvioi menettelyä; sen sijaan komissio edellyttää mainitun direktiivin noudattamista ja ryhtyy toimiin, jos sen soveltaminen on puutteellista.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyn ensimmäinen vaihe on arviointiselostus. Voimassa olevista yhteisön ohjelmista rahoitettavien yksityisten tai julkisten hankkeiden arviointiselostuksiin voidaan myöntää rahoitusta, ja siitä aiheutuvat kulut ovat osa hankkeen kokonaiskustannuksia. Näin ollen komissio ei voi mitenkään tietää vuosina 1990–1997 tehtyjen arviointiselostusten määrää, kokonaiskustannuksia tai sitä, kuka ne on toteuttanut.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti vastuu ympäristövaikutusten arviointimenettelystä samoin kuin itse hankkeen toteutus kuuluvat asianomaisille viranomaisille.

(98/C 158/87)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3238/97 komissiolle**esittäjä(t): Bill Miller (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Valmisteveron yhdenmukaistaminen

Voiko komissio varmistaa sen, ettei valmisteveron yhdenmukaistamiseen liittyvää kysymystä pitketetä turhaan, vaan että tälle kysymykselle annetaan sille kuuluva ensisijainen asema kasvun mahdollistamiseksi tällä vireällä sektorilla?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(18. marraskuuta 1997)*

Komissio on tehnyt jo useita ehdotuksia valmisteveroasioista. Niillä olisi jo voitu saavuttaa sellainen yhdenmukaisuus, jota verojärjestelmän saattaminen sisämarkkinoiden tarpeita vastaavaksi edellyttää. Neuvosto on kuitenkin aina jonkin ehdotuksen hyväksyessään tehnyt ensin huomattavia muutoksia. Tästä syystä yhdenmukaistaminen ei ole vielä läheskään tasolla, jolla sisämarkkinoista saataisiin kaikki hyöty.

Näin ollen arvoisa parlamentinjäsen varmaan ymmärtää, että vaikka komissio pitääkin valmisteverojen yhdenmukaistamista ensisijaisen tärkeänä, se ei voi taata, että nykytila muuttuisi ratkaisevasti lähitulevaisuudessa.

(98/C 158/88)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3239/97 komissiolle**esittäjä(t): Bill Miller (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Yhtenäismarkkinat

Komissaari Monti on antanut ymmärtää, että EU:n rajojen sisäpuolella matkustavat henkilöt menettävät mahdollisuuden tehdä verovapaita ostoksia 1. heinäkuuta 1999 jälkeen osana yhteismarkkinoiden loppuun saattamista. Milloin hänen mielestään voidaan päättää verotuksellinen syrjintä valmisteverojen alalla, mikä myös muodostaa osan yhtenäismarkkinoiden loppuun saattamisesta?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(18. marraskuuta 1997)*

Neuvosto teki päätöksen verottoman myynnin lopettamisesta jo vuonna 1991. Silloin annettiin kuitenkin myös seitsemän ja puolen vuoden pituinen sopeutusaika, jotta kaikki ne, joihin muutos vaikuttaa, voisivat joustavasti siirtyä uuteen tilanteeseen.

Verosyrjinnän osalta on ensinnäkin todettava, että käsitteestä on kovin monenlaisia tulkintoja. Yhteisön oikeudessa se määritellään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklassa, jossa kielletään jäsenvaltiota määräämästä muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia maksuja, että sen omat tuotteet saavat siitä etua. Komissio puuttuu jokaiseen tietoonsa tulevaan verosyrjintätapaukseen.

Näin ollen oletan, että arvoisa parlamentinjäsen tarkoittaa ”verosyrjintää” laajassa merkityksessä ja viittaa sillä jäsenvaltioittain ja tuoteryhmittäin ilmenevään verokantojen huomattavaan vaihteluun, jota edelleen esiintyy ja joka on täysin laillista. Tämä laaja hajonta johtuu nykyisestä vähimmäisverokantoihin perustuvasta järjestelmästä. Komissio tutkii parhaillaan alkoholi- ja tupakkatuotteiden verotusta ja esittää neuvostolle ja Euroopan parlamentille asiasta kertomuksen ja toimenpide-ehdotukset, mikäli sellaisiin ilmenee aihetta.

(98/C 158/89)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3240/97 komissiolle**esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Liikenneonnettomuudet

Viime kesänä eräässä jäsenvaltiossa tapahtuneiden liikenneonnettomuuksien valtavan määrän vuoksi, voisiko komissio ilmoittaa:

1. Onko liikenneonnettomuuksien määrä Espanjassa suurempi, sama vai pienempi kuin muissa jäsenvaltioissa?
2. Onko jo tehty taloudellinen arvio näiden onnettomuuksien kustannuksista?
3. Mitä muutoksia komissio ehdottaa liikenneonnettomuuksien ja -kuolemien määrän vähentämiseksi?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(2. joulukuuta 1997)*

Espanjassa kuoli vuonna 1994 liikenneonnettomuuksissa 6 248 ihmistä ja 114 525 loukkaantui. Miljoonaa henkeä kohti laskettuna Espanjan tilanne oli vuosina 1991–1994 eurooppalaista keskiarvoa huonompi ja suhteellisesti laskettuna huonompi kuin yhdeksän muun jäsenvaltion. Jäsenvaltioiden kesken on ilmeisen vaikea tehdä tarkkoja vertailuja, sillä useat tekijät, kuten infrastruktuuri, eivät ole vertailukelpoisia. Edellä esitetyt luvut ovat kuitenkin selkeä osoitus kuolemantapausten ja loukkaantumisten suhteellisesta määrästä.

Komissio on laskenut, että liikenneonnettomuuksien suorat kustannukset (joihin sisältyvät poliisin ja hälytyspalvelun kustannukset, ajoneuvojen korjaukset ja menetetty talouden tuotos) ovat 45 000 miljoonaa ecua vuodessa koko yhteisön alueella. Kun tämä jaetaan yhteisössä vuosittain tapahtuvilla yhteensä 45 000 liikenneonnettomuudella, saadaan yhden kuoleman ja siihen liittyvien vammojen keskimääräiseksi kustannukseksi 1 miljoona ecua. Espanjassa tällä ”1 miljoonan ecun testillä” arvioituna saadaan liikennekuolemien kustannukseksi noin 6 000 miljoonaa ecua vuodessa.

Komissio on antanut tiedonannon ”Liikenneturvallisuuden edistäminen EU:ssa — Ohjelma vuosiksi 1997—2001”⁽¹⁾, jossa esitetään yksityiskohtaisesti komission suunnitelmat perustaa toimintaansa vuosina 1993—1996 toteutetulla ensimmäisellä toimintaohjelmalla saatuihin hyviin tuloksiin. Komission toiminta keskittyy kolmeen alaan: tiedon kerääminen ja levittäminen tilanteen määrittelyä ja valvomiseksi ja tällä tavoin erityisesti kohdennettujen parannusten edistämiseksi, onnettomuuksia ehkäisevien toimien aloittaminen ja tukeminen ottaen erityisesti huomioon inhimilliset tekijät sekä niiden ja ympäristön — esimerkiksi teiden ja risteysten suunnittelu, liikennemerkit jne. — välinen vuorovaikutus sekä sellaisten toimien aloittaminen ja tukeminen, joilla onnettomuuksien tapahtuessa voidaan vähentää niiden seurauksia — tähän pyritään muun muassa parantamalla ajoneuvojen suunnittelua ja kehittämällä sellaisia ajoneuvoja, jotka kestävät törmäyksiä entistä paremmin. Komissio edistää lisäksi aktiivisesti sellaisten muutosten aikaansaamista ihmisten käyttäytymiseen, joita voidaan toteuttaa ilman kustannuksia ja joilla voidaan pelastaa suuri määrä ihmishenkiä ja vähentää vammojen vakavuutta. Jos esimerkiksi etu- ja takapenkin turvavöiden käyttöaste olisi kaikissa jäsenvaltioissa samaa luokkaa kuin se on niissä maissa, joissa turvavöiden käyttö on yleisintä, noin 6 000 ihmishenkeä säästyisi vuosittain.

⁽¹⁾ KOM(97) 131 lopullinen.

(98/C 158/90)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3252/97 komissiolle**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Direktiivi 94/80/EY

Koska oikeus äänestää ja asettua ehdokkaaksi kunnallisvaaleissa siinä jäsenvaltiossa jossa henkilö asuu, mutta jonka kansalainen hän ei ole, perustuu tasa-arvoisuuden ja syrjintäkiellon periaatteeseen ja ottaen huomioon, että Kreikassa pidetään noin vuoden kuluttua kunnallisvaalit, ovatko Kreikan viranomaiset noudattaneet oikeudellisia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 94/80/EY⁽¹⁾ täytäntöönpanemiseksi? Jos eivät ole, mitä toimenpiteitä komissio tulee toteuttamaan, jotta Kreikka saataisiin noudattamaan kyseistä direktiiviä?

⁽¹⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 38.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(9. joulukuuta 1997)*

Komissiolle ilmoitettiin 19. kesäkuuta 1997 Kreikan antamasta presidentin asetuksesta 133 ⁽¹⁾, joka koskee kyseisen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Asetusta on myöhemmin muutettu presidentin asetuksella 164/97 ⁽²⁾.

Perustamissopimuksesta johtuvien jäsenyysvelvoitteiden noudattamisen laiminlyönnin vuoksi Kreikkaa vastaan aloitettu rikkomisesta johtuva menettely on lopetettu Kreikan saatettua kyseisen direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään.

⁽¹⁾ Vrt. Kreikan virallinen lehti 121/A/1997.

⁽²⁾ Vrt. Kreikan virallinen lehti 145/A/1997.

(98/C 158/91)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3254/97 komissiolle**esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)***(20. lokakuuta 1997)*

Aihe: Lainsäädäntöpaketti meluntorjunnasta

Viime kesäkuun täysistunnossa hyväksyttiin yksimielisesti päätöslauselma, jossa kiirehditettiin komissiota esittämään kuluvan vuoden loppuun mennessä puitedirektiivi ympäristömelusta ja yhdistetty direktiivi ulkona käytettävistä koneista.

Voiko komissio kertoa onko sillä aikomus noudattaa tätä sitoumusta?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(19. marraskuuta 1997)*

Komissio on alkanut valmistella ympäristömelua koskevaa kehysdirektiiviä niiden tulosten perusteella, jotka se on saanut tulevaisuuden melupolitiikkaa koskevasta vihreästä kirjasta ⁽¹⁾ järjestämästään kuulemisesta, ja erityisesti parlamentin antaman päätöslauselman vuoksi. Tässä vaiheessa vaikuttaa siltä, että monia aiheita ei ole määritelty riittävän täsmällisesti ja että niihin liittyviä teknisiä ja tieteellisiä kysymyksiä on käsiteltävä edelleen, jotta komissio voisi tehdä hyvin perustellun ehdotuksen. Tämä alustava työ on suunniteltu tehtäväksi vuonna 1998, ja itse ehdotus on tarkoitus antaa alkuvuodesta 1999.

Komissio antaa ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä koskevan kehysdirektiivin luultavasti tämän vuoden lopulla.

⁽¹⁾ KOM(96) 540.

(98/C 158/92)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3256/97 komissiolle**esittäjä(t): Riccardo Garosci (UPE)***(9. lokakuuta 1997)*

Aihe: ALV-osuuskien nostaminen Italiassa

Miten komissio suhtautuu ja mihin toimenpiteisiin se aikoo mahdollisesti ryhtyä Italian hallitusta vastaan, joka nosti äskettäin ALV-osuuksia, mikä on ristiriidassa EU:n suuntaviivojen kanssa verotusprosentin yhdenmukais-
tamiseksi?

Erityisesti Italian autoala, joka on merkittävä työllisyyslähde, hyötyisi, jos yritysten ostamista autoista voidaan vähentää ALV.

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(12. marraskuuta 1997)*

Komission tähän mennessä saamien tietojen mukaan Italian uudet alv-kannat ovat täysin kuudennen arvonlisädirektiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ ja varsinkin sen 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan, 28 artiklan 2 kohdan i alakohdan ja liitteen H mukaisia. Komission mielestä siirtymäkauden verokannan poistaminen on tervetullut askel kohti yksinkertaisempaa ja yhdenmukaisempaa alv-järjestelmää, joka vastaa komission suunnitelmia uudeksi yhteiseksi alv-järjestelmäksi.

Tilanne ei ole yhtä selvä uusien autojen arvonlisäveron vähennyskelpoisuuden osalta. Komissio tutkii parhaillaan ovatko uudet säännökset yhteisön lainsäädännön mukaisia. Tässä yhteydessä on syytä huomata, että komissio laatii parhaillaan myös ehdotusta neuvoston direktiiviksi, jonka tavoitteena on yhdenmukaisuuden lisääminen tällä alalla, sillä kuudennen arvonlisädirektiivin mukaan eräillä jäsenvaltioilla on oikeus sulkea pois arvonlisäveron vähennys, kun taas eräillä toisilla jäsenvaltioilla tätä oikeutta ei ole.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

(98/C 158/93)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3258/97 neuvostolle**esittäjä(t): Rosemarie Wemheuer (PSE)***(21. lokakuuta 1997)*

Aihe: Kidutusvälineiden valmistus ja vienti

Heinäkuun 1997 lopussa ilmestyneiden sanomalehtiutusten mukaan Iso-Britannia oli hyväksynyt Iso-Britanniassa valmistettujen aseiden maailmanlaajuisia kauppaa koskevia tarkastettuja määräyksiä. Lisäksi Iso-Britannia on kieltänyt kidutusvälineiden viennin.

1. Onko EU:n yksittäisillä jäsenvaltioilla olemassa määritelmää siitä, minkä tavaroiden katsotaan kuuluvan "kidutusvälineisiin" sanan laajimmassa merkityksessä?
2. Missä EU:n jäsenvaltioissa tuotetaan ja markkinoidaan kidutusvälineitä?
3. Onko EU:lla sellaista oikeudellista perustaa, jota voidaan soveltaa kidutusvälineiden tuotannon, markkinoinnin ja erityisesti niiden viennin estämiseksi?
4. Onko tällä alalla tehty aikaisemmin Euroopan laajuisia aloitteita tai onko Euroopan laajuinen aloite suunniteltu tehtäväksi tällä alalla lähitulevaisuuden aikana?

Vastaus*(20. tammikuuta 1998)*

Kidutusvälineisiin kuuluvien välineiden ja tuotteiden määrittäminen on erityisen vaikeaa, koska olosuhteista riippuen täysin lailliseen käyttöön tarkoitettuja tuotteita ja välineitä voidaan käyttää kidutusvälineinä. Tämä on varmasti syynä sille, että tällaista määritelmää ei sisälly Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 10. joulukuuta 1984 hyväksymään kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaiseen yleissopimukseen⁽¹⁾, eikä Euroopan neuvoston 26. marraskuuta 1987 hyväksymään eurooppalaiseen yleissopimukseen kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi⁽²⁾.

Koska tarkkaa määritelmää ei ole, kyseisten tuotteiden ja välineiden valvontaan liittyvään kysymykseen on usein kiinnitetty huomiota neuvoston työryhmissä — tuotteet eivät luonteensa vuoksi sisälly yhteisön kaksikäyttötuotteiden viennin valvontajärjestelmän kattamaan kaksikäyttötuotteiden luetteloon eivätkä kuulu EY:n perustamis-sopimuksen 223 artiklan soveltamisalaan. Aikaisemmin tehdyt perusteelliset tutkimukset ovat osoittaneet, että todellisuudessa monet jäsenvaltiot valvovat sellaisten välineiden vientiä, joiden tavanomainen käyttö on laillista mutta joita saatettaisiin käyttää myös kidutukseen, kuten sähköiset tangot ja pamput.

Neuvoston yksiköt jatkavat asian käsittelyä, jotta löydetäisiin sopivin tapa valvoa yhteensovitetusti näiden tuotteiden vientiä.

- (¹) Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen. Kolmesta jäsenvaltiosta on ratifioinut sen.
 (²) Euroopan unionin 15 jäsenvaltiota ovat tämän yleissopimuksen osapuolia.

(98/C 158/94)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3259/97 komissiolle

esittäjä(t): Rosemarie Wemheuer (PSE)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Kidutusvälineiden valmistus ja vienti

Heinäkuun 1997 lopussa ilmestyneiden sanomalehti uutisten mukaan Iso-Britannia oli hyväksynyt Iso-Britanniassa valmistettujen aseiden maailmanlaajuisista kauppaa koskevia tarkastettuja määräyksiä. Lisäksi Iso-Britannia on kieltänyt kidutusvälineiden viennin.

1. Onko EU:n yksittäisillä jäsenvaltioilla olemassa määritelmää siitä, minkä tavaroiden katsotaan kuuluvan "kidutusvälineisiin" sanan laajimmassa merkityksessä?
2. Missä EU:n jäsenvaltioissa tuotetaan ja markkinoidaan kidutusvälineitä?
3. Onko EU:lla sellaista oikeudellista perustaa, jota voidaan soveltaa kidutusvälineiden tuotannon, markkinoinnin ja erityisesti niiden viennin estämiseksi?
4. Onko tällä alalla tehty aikaisemmin Euroopan laajuisia aloitteita tai onko Euroopan laajuinen aloite suunniteltu tehtäväksi tällä alalla lähitulevaisuuden aikana?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(20. marraskuuta 1997)

1. ja 2. Komissio pahoittelee sitä, että sillä ei ole tarpeeksi tietoa voidakseen vastata näihin kysymyksiin.
3. Oikeudellinen perusta yhteisön toiminnalle kidutusvälineiden tuotannon, myynnin ja viennin kieltämiseksi löytyy ensisijaisesti jäsenvaltioiden omista lainsäädännöistä.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 36 artiklassa sallitaan sellaiset tuontia, vientiä tai kauttakuljetusta koskevat kiellot tai rajoitukset, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalien, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseksi. Kolmansiiin maihin kohdistuvan viennin osalta, neuvoston asetuksessa (ETY) 2603/69 yhteisen vientimenettelyn käyttöönotosta (¹) myönnetään jäsenvaltioille oikeus näihin maihin suuntautuvan viennin kieltämiseen tai rajoittamiseen samoin perustein. Koko yhteisöä koskeva viennin kieltäminen voisi perustua Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 113 artiklaan.

4. Aikaisemmissa vastauksissaan Wayne Davidin ja James Nicholsonin kidutusvälineiden kieltämisestä koskeviin kirjallisiin kysymyksiin E-664/92 (²) ja E-741/95 (³), komissio ilmoitti, että tilanteesta riippuen mitä tahansa esinettä voidaan käyttää kidutusvälineenä vaikka sitä ei alunperin olisi tähän tarkoitukseen suunniteltukaan. Lainsäädännön osalta on siis olemassa selviä rajoituksia niiden tavaroiden tuotannon, myynnin ja viennin estämiseksi, jotka selvästi on suunniteltu kidutustarkoituksiin.

Niiden tietojen valossa, joita jäsenvaltiot ovat antaneet kidutusvälineitä koskevista määritelmistään ja kidutusvälineiden tuotantoa, myyntiä ja vientiä koskevasta kansallisesta politiikastaan, komissio on kuitenkin valmis harkitsemaan aloitetta yhteisestä menettelystä ongelman ratkaisemiseksi.

(¹) EYVL L 324, 27.12.1969.
 (²) EYVL C 247, 24.9.1992.
 (³) EYVL C 139, 5.6.1995.

(98/C 158/95)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3261/97 komissiolle**esittäjä(t): Peter Skinner (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Vertailukelpoiset tulipalotilastot Euroopan yhteisössä

Tulipaloista aiheutuneiden kuolemantapausten, loukkaantumisten ja omaisuuden menetyksien seuranta on tärkeää, jotta voidaan määrittää paras palontorjuntamenetelmä. Nykyinen järjestelmä, jonka mukaisesti tilastoja laaditaan kansallisella tasolla, vaikeuttaa erittäin tärkeää valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä. Maailman tilastokeskuksen tarjoamat tiedot ovat puutteellisia ja Euroopan unionin palomiesjärjestöjen liitto (FEU) pitää niitä epäluotettavina.

Onko komissio samaa mieltä siitä, että yhteisölle olisi hyödyllistä koota yhteen joitakin yleisiä perustietoja, jotka auttaisivat määrittämään tulevia prioriteetteja ja parhaita toimintatapoja?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(25. marraskuuta 1997)*

Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden kannalta olisi erittäin hyödyllistä saada parempia tietoja ja tilastoja tulipalojen vaikutuksista. Komissiolla ei ole tietoja Maailman tilastokeskuksen tarjoamista palotilastoista.

Terveyttä ja turvallisuutta koskevat tilastot on henkilövahinkoihin johtavien onnettomuuksien osalta sisällytetty ensisijaisia toimenpiteitä tilastotietojen alalla koskevaan vuosien 1993–1997 puiteohjelmaan ⁽¹⁾ (neuvoston päätös 93/464/ETY).

Kotona ja vapaa-aikana tapahtuvia tapaturmia koskeva yhteisön tietojärjestelmä (EHLASS) tarjoaa tietoja yhteisön alueella tapahtuvista kodin ja vapaa-ajan tapaturmista, mukaan lukien tulipalot. Työtapaturmista, myös niistä, jotka aiheuttavat palovammoja, kerätään tietoja yhteisön tasolla eurooppalaisia työtapaturmatilastoja (ESAW) koskevan hankkeen avulla. ESAW-hankkeen kehittäminen saattaa tulevaisuudessa mahdollistaa onnettomuusmekanismin määrittämisen (johtuiko onnettomuus tulipalosta).

Tapaturmat ja henkilövammat on lisäksi sisällytetty terveystilanteen seurantaan koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä 30. kesäkuuta 1997 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 1400/97/EY ⁽²⁾ liitteessä II esitettyyn osa-alueiden luetteloon, jota täydennetään tarvittaessa. Lisäksi komissio on antanut tiedonannon henkilövahinkojen ehkäisemisestä sekä ehdotuksen alaa koskevaksi yhteisön vuosien 1999–2003 toimintaohjelmaksi ⁽³⁾.

Kaikki tulipaloihin liittyvät kysymykset on myös sisällytetty yhteisön pelastuspalvelun toimintaohjelmaan, josta parhaillaan keskustellaan neuvostossa ⁽⁴⁾.

Komissio on valmis tukemaan alan yleisten perustietojen kehittämiseen yhteisön tasolla tähtääviä aloitteita sillä edellytyksellä, että tarvittavat resurssit ja välineet sisältyvät asianomaisiin yhteisön toimintaohjelmiin.

⁽¹⁾ EYVL L 219, 28.8.1993.

⁽²⁾ EYVL L 193, 22.7.1997.

⁽³⁾ KOM(97) 178 lopullinen.

⁽⁴⁾ KOM(96) 219.

(98/C 158/96)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3266/97 komissiolle**esittäjä(t): María Estevan Bolea (PPE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Vaarallisten jätteiden hoito

EU:n tietojen mukaan vuosittain kertyy 30 miljoonaa tonnia (1992) vaarallisia jätteitä, joista käsitellään asianmukaisesti 16,5 miljoonaa tonnia vuodessa (55 %). Näistä 7,5 miljoonaa tonnia vuodessa poltetaan.

Kuinka monta tonnia vaarallisia jätteitä poltetaan Euroopan sementtitehtaissa? Saisimmeko tiedot maittain?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Vaarallisten jätteiden käyttö teollisuuslaitoksissa korvaavana polttoaineena kuuluu vaarallisten jätteiden polttamisesta annetun neuvoston direktiivin 94/67/EY soveltamisalaan ⁽¹⁾. Direktiivin mukaan kaikkeen tällaiseen toimintaan vaaditaan lupa, joka annetaan hakijalle, joka voi osoittaa, että 7 artiklassa säädetyt päästörajat täytetään. Laitoksen käynnistymisen jälkeen kuuden kuukauden ajan mahdollisimman epäsuotuisissa olosuhteissa tehtävistä mittauksista on ilmettävä, että 7 artiklan säännöksiä noudatetaan. Nämä säännökset tulivat voimaan 31. joulukuuta 1996 uusien toimintojen osalta ja niitä sovelletaan olemassa oleviin toimintoihin vuoden 2000 kesäkuusta lähtien.

Viimeisen kymmenen vuoden aikana energian talteenottaminen jätteistä polttamalla niitä korvaavana polttoaineena on lisääntynyt ja edistänyt primaaripolttoaineiden kulutuksen vähenemistä teollisuudessa ja varsinkin sementin tuotannossa. Sementtiteollisuus on runsaasti energiaa kuluttava teollisuudenala, jossa primaaripolttoaineiden osuus voi olla 35 prosenttia tuotannon välittömistä kuluista.

Komissiolla ei ole käytettävissään tietoja siitä, kuinka paljon yhteisön sementinvalmistajat käyttävät vaarallisia jätteitä korvaavana polttoaineena. Tällaiset tiedot ovat saatavilla vasta kesäkuussa 2001 direktiivin 94/67/EY täytäntöönpanoa koskevan tietojen vaihdon jälkeen eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämisestä annetun direktiivin 91/692/ETY ⁽²⁾ säännösten mukaisesti.

Saatavilla olevien tietojen mukaan yhteisön alueella tuotettiin kuitenkin vuonna 1996 noin 170 miljoonaa tonnia sementtiä. Koska 120 kiloa ”kivihiiliiekvivalenttia” tarvitaan 1 sementtitonnin tuottamiseen, vuonna 1996 käytettiin 20,4 miljoonaa tonnia ”kivihiiliiekvivalenttia”. Noin 12 prosenttia fossiilisesta polttoaineesta korvattiin jätteillä. Lämpöarvolla mitattuna jätteitä tarvitaan noin 3 miljoonaa tonnia korvaamaan noin 2,5 miljoonaa tonnia ”kivihiiliiekvivalenttia”. Vaarallisten jätteiden arvioitu osuus on 40 prosenttia. Näin ollen yhteisön alueella sijaitsevilla sementtiteollisuudessa poltettiin luultavasti noin 1,2 miljoonaa tonnia vaarallista jätettä vuonna 1996. Suurin osa poltetusta vaarallisesta jätteestä oli käytettyä öljyä.

⁽¹⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

⁽²⁾ EYVL L 337, 31.12.1991.

(98/C 158/97)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3274/97 komissiolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Italian ottama poikkeus teurastamoissa

Kiireellisistä määräyksistä metsäpalojen kansallisesta torjunnasta sekä toiminnasta väestön, ympäristön ja maatalouden suojelemiseksi 16.7.1997 säädetyin lain 228, jolla saatetaan voimaan muutoksineen 19.5.1997 annettu lakiasetus 130, 6 b artiklassa on jälleen kerran lykätty teurastamoiden hygienia- ja terveysstandardien, sekä tuoreen lihan tuotannon ja myynnin terveystarkastusten yhteensovittamisen määräaikoja. Teurastamot eivät vielä ole toimeenpanneet 29.7.1991 annettujen direktiivien 91/497/ETY ⁽¹⁾ ja 91/498/ETY ⁽²⁾ määräyksiä, jotka siirrettiin osaksi Italian lainsäädäntöä asetuksella 286, 18.4.1994.

Tietääkö komissio tästä, ja mikä on sen mielipide?

Jos todetaan yhteisön lainsäädännön selkeä laiminlyönti, aikooko komissio tehdä kanteen Italiaa vastaan?

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 69.

⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s.105.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 1997)

Terveysvaatimukset tuoreen lihan tuottamiselle ja markkinoille saattamiselle on annettu neuvoston direktiivillä 64/433/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 91/497/ETY⁽²⁾ ja 95/23/EY⁽³⁾. Sisämarkkinoiden toteuttamista silmällä pitäen tuoreen lihan tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennettiin direktiivillä 91/497/ETY kattamaan kansalliset markkinat.

Näissä säännöissä otettiin huomioon, etteivät jotkut laitokset voisi täyttää kaikkia uusia vaatimuksia 1. päivään tammikuuta 1993 mennessä. Jotta vältettäisiin laitosten äkillinen sulkeminen, jäsenvaltiot hyväksyivät tietyin neuvoston direktiivissä 91/498/ETY säädetyin edellytyksin periaatteen, joka koskee yhteisön terveysvaatimuksista poikkeamista rajatuissa tapauksissa ja väliaikaisesti ennen 1. päivää tammikuuta 1992 toiminnassa olleissa laitoksissa. Poikkeaminen oli mahdollista 31. päivään joulukuuta 1995 asti. Direktiivillä 95/23/EY sallittiin viranomaisten antaa poikkeuslupan saaneille teurastamoille lisäaikaa vaatimusten täyttämiseen. Tällöin toiminnanharjoittajan on osoitettava viranomaista tyydyttävällä tavalla, että hän on yrittänyt noudattaa tämän direktiivin säännöksiä, mutta ei ole voinut itsestään riippumattomista syistä noudattaa alun perin asetettuja määräaikoja.

Tässä direktiivissä säädettiin myös pieniä yrityksiä (vuosittainen tuotantomäärä enintään 1000 eläinyksikköä) koskevista erityisvaatimuksista (poikkeuksista) sääntöjen täytäntöönpanovaikeuksien välttämiseksi. Nämä poikkeukset koskevat rakenteellisia vaatimuksia.

Lisäksi direktiivillä 64/433/ETY sallittiin sellaisia teurastamoja koskeva poikkeus, jotka käsittelevät vuodessa enintään 2 000 eläinyksikköä. Poikkeuksesta päätettäessä otetaan huomioon erityiset maantieteelliset olot ja infrastruktuuriolosuhteet jäsenvaltioissa. Jäsenvaltiolle voidaan niiden pyynnöstä antaa lupa soveltaa pieniä teurastamoja (1 000 eläinyksikköä vuodessa) koskevia vaatimuksia näihin teurastamoihin, jos ne sijaitsevat alueilla, jotka kärsivät tietyistä maantieteellisistä rajoitteista tai joilla esiintyy toimitusvaikeuksia.

Mahdollisten terveysongelmien toteamiseksi tarvitaan lisätietoja laitosten koosta ja ongelmien laadusta. Komissiolla ei ole tietoja terveysongelmista, jotka liittyvät tuoreen lihan tuotannon ja markkinoille saattamisen sääntöjen soveltamiseen Italiassa. Tilanteen selvittämiseksi komissio tulee ottamaan yhteyttä Italian viranomaisiin pyytääkseen näiltä lisätietoja asiasta.

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964.

⁽²⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 105.

⁽³⁾ EYVL L 243, 11.10.1995.

(98/C 158/98)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3278/97 komissiolle

esittäjä(t): Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Radioaktiivisten aineiden hävittäminen Windscale/Sellafieldin jälleenkäsittelylaitoksella

Komissio julkaisi virallisessa lehdessä C 291 25.9.1997 lausuntonsa "(...)Sellafieldin liuotinkäsittelylaitoksen toiminnasta aiheutuvan radioaktiivisen jätteen hävittämistä koskevasta suunnitelmasta Euratomin perustussopimuksen 37 mukaisesti". Komissio toteaa muiden muassa, että "jos (...) onnettomuuden seurauksena ympäristöön pääsisi radioaktiivisia jätteitä ennalta-arvaamattomasti, muiden jäsenvaltioiden väestön mahdollisesti saamat säteilymäärät eivät olisi terveyden kannalta merkittäviä".

1. Minkä tietojen perusteella komissio tulee lausunnossa julkistamaansa tulokseen ja antaako komissio nämä tiedot Euroopan parlamentin käyttöön?

2. Ottaen huomioon ympäristönsuojelujärjestön Greenpeacen äskettäiset mittaukset La Hagen jälleenkäsittelylaitoksella, eikö komission mielestä ole väärin, että Windscale/Sellafieldin jälleenkäsittelylaitoksen radioaktiiviset aineet hävitetään yksinkertaisesti mereen?

3. Mitä mieltä komissio on näiden toimien vaikutuksista Windscalen/Sellafieldin lähistöllä asuvaan ja työskentelevään väestöön?
4. Tietääkö komissio siitä suuresta radioaktiivisuuspitoisuudesta, jolle Windscalen/Sellafieldin liuotinkäsittelylaitoksen läheisyydessä olevat luonnonvaraiset kasvit ja eläimet altistuvat? Mistä tämä johtuu komission mielestä ja milloin komissio on viimeksi tehnyt mittauksia laitoksen ympäristössä?
5. Mitä mieltä komissio on suunnitelman mukaisesta hävittämistavasta ottaen huomioon OSPAR-yleissopimuksen vaatimukset?
6. Mihin tietoihin perustuen komissio uskoo voivansa arvioida, ettei edes onnettomuustapauksessa – joka on nimenomaan poikkeus normaalista – voi aiheutua mitään vaaraa?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 1997)

1. Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklassa määrätään, että jokaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle yleiset tiedot missä tahansa muodossa olevan radioaktiivisen jätteen hävittämistä koskevista suunnitelmista sen arvioimiseksi, aiheuttaako suunnitelman toteuttaminen veden, maaperän tai ilman radioaktiivista saastumista toisen jäsenvaltion alueella. Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan soveltamisesta annetussa komission suosituksessa 91/4/Euratom ⁽¹⁾ tarkennetaan, mitkä tiedot jäsenvaltioiden on toimitettava, jotta komissio voi antaa lausuntonsa. Sellafieldin liuotinkäsittelylaitoksen tapauksessa Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toimitti tiedot suosituksessa 91/4/Euratom määritellyllä tavalla. Komissio kuulee 37 artiklan määräysten mukaisesti itsenäisten asiantuntijoiden ryhmää, jonka tieteellis-tekninen komitea on tätä tarkoitusta varten nimennyt (Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklan mukaisesti). Koska komission saamat tiedot ovat tulleet jäsenvaltion hallitukselta ja koska niitä on käytetty vapaasti asiantuntijaryhmän raportissa, yleisten tietojen ja asiantuntijoiden raportin levittämistä koskeva lupa on saatava kyseiseltä hallitukselta.
2. Ydinvoimalaitosten päästöjä säännellään tiukasti kansallisten viranomaisten myöntämällä luvilla. Tällaisilla luvilla varmistetaan, että päästöistä suurelle yleisölle aiheutuvat säteilymäärät ovat yhteisön perusnormien lisäksi myös ALARA-periaatteen mukaisia, eli että säteilymäärät ovat niin alhaisia kuin kohtuudella on mahdollista saavuttaa. ALARA-periaatteen soveltaminen on johtanut tekniikan jatkuvaan kehittymiseen, joten Sellafieldin päästöjen radioaktiivisuustasot vastaavat nykyisellään alle yhtä prosenttia aiemmista arvoista. ALARA-periaatteen onnistunut täytäntöönpano on ilmeistä otettaessa huomioon, että näiden päästöjen huomattava vähentyminen on tapahtunut aikana, jona uudelleenjalostetun säteilytetyn polttoaineen määrä on lisääntynyt merkittävästi.
3. - 4. Perusnormien noudattamisen valvonta on jäsenvaltioiden vastuulla ja komissio puuttuu asiaan ainoastaan, jos se katsoo, että jäsenvaltiot eivät huolehdi tästä vastuustaan. Vakuutan kuitenkin parlamentin jäsenelle, että komissio tarkasti joulukuussa 1993 Euratomin perustamissopimuksen 35 artiklan mukaisesti Sellafieldin laitoksessa ja sen ympäristössä sijaitsevat valvontajärjestelmät. Tarkastuksessa havaittiin, että asianmukaiset järjestelyt oli toteutettu ympäristön radioaktiivisuuden valvomiseksi ja yhteisön perusnormien noudattamisen varmistamiseksi. Komissio ei itse arvioi yksityiskohtaisesti päästöjen vaikutuksia mutta se tutkii tarkoin Yhdistyneeltä kuningaskunnalta säännöllisesti saamansa kertomukset varmistaakseen, että kyseiset vaikutukset eivät ole vastoin perusnormeja. Komissio tarkastelee myös kaikkia muita tutkimuksia käsitteleviä riippumattomia kertomuksia, jotka sisältävät vastaavanlaisia ympäristötietoja. Komissiolle ei ole esitetty minkäänlaisia todisteita kasveissa ja eläimissä havaituista vaikutuksista.
5. Yhteisö on yksi Oslo-Pariisi -yleissopimuksen (OSPAR-yleissopimus) sopimuspuolista. Yhteisön nimissä toimiva komissio pyrkii näin ollen kaikkiin keinoin varmistamaan, että kaikki sopimuspuolet täyttävät yleissopimuksen mukaiset velvoitteensa. Sellafieldin päästöjen tapauksessa ei ole olemassa näyttöä siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta ei täyttäisi velvollisuuksiaan.
6. Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella toimitetuissa tiedoissa selvitetiin suuri määrä mahdollisia onnettomuustilanteita. Mahdollisten muihin jäsenvaltioihin kohdistuvien vaikutusten arvioimiseksi viiteonnettomuudeksi valittiin onnettomuus, jonka vaikutukset olisivat tuhoisimmat mahdolliset, vaikka sen toteutuminen onkin erittäin epätodennäköistä. Näin ollen kaikkien muiden selvitykseen sisältyneiden onnettomuuksien vaikutukset olisivat vähäisemmät. Komissio tarkasteli kaikkia sille toimitettuja tietoja ennen lausuntonsa antamista.

⁽¹⁾ EYVL L 6, 9.1.1991.

(98/C 158/99)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3284/97 neuvostolle**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)***(21. lokakuuta 1997)**Aihe:* Okavango-joen suistoon Botswanassa kohdistuva uhka

1. Onko neuvosto tietoinen vakavaan kuivuuteen liittyvästä Namibian aikomuksesta pumpata vettä Okavango-joesta Botswanan alueelta?
2. Onko neuvosto tietoinen siitä, että Kiina tukee vedenottohanketta taloudellisesti, ja että vastineeksi Namibia antaa Kiinalle kalastusoikeuksia rannikkovesilläään?
3. Aikooko neuvosto Okavango-joen suiston koskemattoman ja rikkaan kasvi- ja eläinmaailman ja Euroopan unionin taloudellisen tuen huomioon ottaen keskustella Namibian ja Botswanan hallitusten kanssa, jotta nämä etsisivät vaihtoehtoisia ratkaisua Namibian vesipulaan?
4. Onko neuvosto valmis käyttämään hyväksi eurooppalaista vesihuoltoalan asiantuntemusta ja nimenomaan Alankomaissa pääkonttoriaan pitävää englantilaista kosteikkoalueiden tutkimuslaitosta etsiessään ratkaisua tähän ongelmaan?

Vastaus*(16. helmikuuta 1998)*

Neuvostolla ei ole tietoja Namibian aikomuksesta pumpata vettä Okavango-joesta Botswanan alueella. Lisäksi neuvostolla ei ole suoraa toimivaltaa puuttua tähän asiaan.

Tämän tyyppinen ongelma voitaisiin ottaa esille Lomé'n yleissopimuksen hallinnoinnin yhteydessä, joka kuuluu ensisijaisesti komissiolle.

(98/C 158/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3285/97 komissiolle**esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Televiestintämarkkinat

Kuten tiedetään, kilpailu tulee lisääntymään kun televiestintämarkkinat vapautetaan 1. tammikuuta 1998 alkaen.

Onko komissiolle valtuudet tehdä vapauttamisen lisäksi muita aloitteita, joiden tarkoituksena on varmistaa, että sisäiset rajat eivät vaikuta teleoperaattoreiden laskutukseen sisämarkkinoilla?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(12. marraskuuta 1997)*

Komissio on tehnyt ja tekee jatkossakin kaikkensa estääkseen sisäisten rajojen vaikutuksen teleorganisaatioiden tariffeihin. Ulkomaanpuhelinien tariffit ovat korkeampia kuin kotimaan kaukopuhelujen tariffit pääasiassa sen vuoksi, että ulkomaanpuhelinien tariffit eivät vieläkaan perustu kustannuksiin, nykyiset verkot on suunniteltu kansallisisiksi ja ulkomaanpuhelinien päättämiseen sovelletaan korkeita yhteenliittämis- tai yhdysliikennemaksuja.

Täydellisen kilpailun toteuttamista televiestintämarkkinoilla pohjustavan direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta 13 päivänä maaliskuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/19/EY⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltioiden on annettava teleorganisaatioilleen mahdollisuus tasapainottaa tariffinsa 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä, ja jos tasapainottamista ei saada loppuun ennen tätä päivää, toimitettava komissiolle yksityiskohtainen aikataulu jäljellä olevien epätasapainoisuuksien asteittaisesta poistamisesta.

Avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta pientaajuuspuheviestitykseen 13 päivänä joulukuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/62/EY (2) 12 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että puhelintoimintatariffit ovat kustannuksiin suhteutettuja. Tämä velvoite säilytetään kyseisen direktiivin tarkistetussa versiossa (nyt 17 artikla), joka on parhaillaan lopullisessa hyväksymiskäsittelyssä. Useat jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole vielä varmistaneet, että niiden teleorganisaatiot käyttävät kustannuslaskentajärjestelmää, jonka avulla voidaan valvoa kustannuksiin suhteuttamisen periaatteen tehokasta täytäntöönpanoa. Kilpailijoiden tuleminen näille markkinoille lisää kuitenkin joka tapauksessa tariffien tasapainottamista.

Toinen syy tariffieroihin kotimaan- ja ulkomaanpuheluiden välillä on se, että infrastruktuuri suunniteltiin aikoinaan kansallisten monopolien puitteissa kansallisen näkökannan mukaan. Tämän kustannusrakenteen sopeuttamiseksi on perustettava uutta infrastruktuuria, esimerkiksi rautatiekiskoja pitkin. Heinäkuun 1. päivästä 1996 alkaen jäsenvaltioiden on täytynyt sallia tällaisten verkkojen käyttöönotto muiden palveluiden kuin puhelintoimintapalveluiden tarjoamiseen, ja jäljellä olevat erityis- ja yksinoikeudet tällaisten infrastruktuurien perustamiseen on poistettava 1. tammikuuta 1998 mennessä. Toisaalta komissio ottaa huomioon mahdollisen myötävaikuttamisen rajat ylittävien verkkojen perustamiseen hyväksyessään maailmanlaajuisia liittoutumia EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan nojalla.

Korkeat ulkomaanpuheluiden tariffit ovat seurausta myös yhteenliittämistariffien ja kansainvälisten yhdysliikennemaksujen nykyisestä tasosta. Komissio tarkastelee näitä tariffeja ja niiden oikeutusta pian viimeisteltävässä tiedonantoluonnoksessaan kilpailusääntöjen soveltamisesta liittymäsopimuksiin televiestinnän alalla. EY:n perustamissopimuksen 86 artiklassa kielletään määräävässä asemassa olevia operaattoreita käsittelemästä eri tavalla samanlaisia suorituksia samoin kuin perimästä kohtuuttomia hintoja. Operaattoreiden puheluiden päättämisestä perimän maksun tulisi olla yhteydessä tämän palvelun tarjoamisesta aiheutuviin todellisiin kustannuksiin, ja operaattorit voivat tehdä eron kotimaan- ja ulkomaanpuheluiden päättämisestä perittävien maksujen välillä ainoastaan silloin, kun näiden palveluiden tarjoamisesta operaattorille aiheutuvien kustannusten välillä on todellinen ero.

Televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY (3) 7 artiklan 2 kohdassa vakiintuneita teleorganisaatioita vaaditaan myös tarjoamaan kustannuksiin perustuvia yhteenliittämistariffeja 1. tammikuuta 1998 alkaen, mikä tarkoittaa sitä, että ainakaan yhteisön alueella ei enää sovelleta nykyisiä korkeita yhdysliikennemaksuja. Ulkomaanpuheluiden yhteenliittämistariffeista sovitaan siitä alkaen yhteenliittämisneuvotteluissa, minkä pitäisi laskea huomattavasti ulkomaanpuheluiden hintoja yhteisössä. Komissio hyväksyi 15. lokakuuta 1997 suosituksen yhteenliittämisen hinnoittelusta (ei vielä julkaistu), jossa määritellään suosittu ”parhaan käytännön” mukaiset yhteenliittämismaksut niiden kolmen jäsenvaltion hintojen perusteella, joissa hinnat ovat alhaisimmat.

Näiden toimenpiteiden vaikutusta vahvistaa lisäksi neuvostossa parhaillaan käsiteltävä direktiivin 97/33/EY muuttaminen, jolla määrätään ottamaan käyttöön mahdollisuus valita operaattori puhelukohtaisesti tai ennalta.

(1) EYVL L 74, 22.3.1996.

(2) EYVL L 321, 30.12.1995.

(3) EYVL L 199, 26.7.1997.

(98/C 158/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3292/97 komissiolle

esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Vähiten kehittyneiden maiden markkinoille pääsy

Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt ottaen huomioon neuvoston päätöksen, jonka mukaan kolmansiä maita olisi kehotettava lisäämään ponnisteluja vähiten kehittyneiden maiden markkinoille pääsyn parantamiseksi?

(98/C 158/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3293/97 komissiolle**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Vähiten kehittyneiden maiden markkinoille pääsy

Millä tavoin komissio aikoo toteuttaa neuvoston päätöksen, joka koskee vähiten kehittyneiden maiden asettamista samanarvoiseen asemaan AKT-maiden kanssa? Mitkä seikat aiheuttavat vaikeuksia päätöksen täytäntöönpanon yhteydessä? Onko jo esitetty tätä asiaa koskevia konkreettisia ehdotuksia?

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3292/97 ja E-3293/97***(1. joulukuuta 1997)*

Kesäkuussa 1997 neuvosto pyysi komissiota esittämään sille ehdotuksia, joilla saavutettaisiin samanlainen kohtelu kaikille vähiten kehittyneille maille 1. tammikuuta 1998 mennessä. Komissio valmistelee aktiivisesti kyseisiä ehdotuksia ottaen huomioon yhteisön Lomén sopimuksen mukaiset velvoitteet sekä yleisen tullietuusjärjestelmän määräykset. Ottaen huomioon rakenteelliset erot niissä kauppajärjestelyissä, joita yhteisöllä on toisaalta Lomén sopimuksen sopimuspuolina olevien vähiten kehittyneiden maiden kanssa ja toisaalta niiden vähiten kehittyneiden maiden kanssa, jotka eivät ole Lomén sopimuksen sopimuspuolia ja joihin sovelletaan yleistä tullietuusjärjestelmää, on olemassa tiettyjä teknisiä ongelmia, joihin etsitään mahdollisia ratkaisuja. Ratkaisujen löydyttyä ehdotus esitetään neuvostolle mahdollisimman pian.

(98/C 158/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3294/97 komissiolle**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* EU:n kauppapolitiikka

Mistä sellaisista aiheista, jotka on mainittu kauppapolitiikkaan liittyvässä komission kertomuksessa, on tarkoitus keskustella Genevessä järjestettävässä WTO:n kokouksessa? Onko komissio tehnyt arvion siitä, missä määrin kauppapolitiikka vaikuttaa työpaikkojen luomiseen ja missä määrin sen avulla voidaan varmistaa tasa-arvoiset mahdollisuudet myös ammattitaidottomille työntekijöille ja naisille?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Maailman kauppajärjestön WTO:n Geneven kokouksessa keskustellaan kauppapolitiikkaan liittyvistä useista eri kysymyksistä. Useimmat Uruguayn kierroksen aikana neuvotellut sopimukset sisältävät tarkistuslausekkeita ja niissä on nimenomaisia määräyksiä lisäneuvotteluista. Edellä mainitut muodostavat niin sanotun kiinteän toimintaohjelman.

Kiinteä toimintaohjelma lisättiin Maailman kauppajärjestön ministerikokouksessa joulukuussa 1996. Ministerit hyväksyivät vähiten kehittyneitä maita koskevan toimintasuunnitelman ja keskustelivat alustavasti alueellisista kauppaetuksista, valtion hankintojen avoimuudesta, kauppaa koskevien sääntöjen ja menettelyjen helpottamisesta, kaupasta ja sijoituksista sekä kaupasta ja kilpailusta.

Komissio on vahvasti vakuuttunut siitä, että yhteisön kauppapolitiikka, jota kuvastaa Uruguayn kierroksen tuloksen ja myöhemmin tehtyjen ministeritason päätösten hyväksyminen, edistää huomattavasti työllisyyttä yhteisössä. Komissio on myös vakaasti ammattitaidottomien työntekijöiden ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien kannalla. Yhteisössä näitä kysymyksiä käsitellään yhteisön lainsäädännössä. Kyseisten kysymysten

ratkaisemisessa kolmansissa maissa olisi komission mielestä haettava tukea Kansainväliseltä työjärjestöltä ILO:lta. Maailman kauppajärjestön vuoden 1996 Singaporen ministerikokouksessa sovittiin, että ILO on toimivaltainen elin vahvistamaan ja käsittelemään kansainvälisesti tunnustettuja työelämän perusnormeja. Ministerit vakuuttivat tukeaan ILO:n toiminnalle sen kyseisten normien edistämisessä.

(98/C 158/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3295/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Sähköttäjiä koskevat toimenpiteet

Kauppalaivaston sähköttäjiä erikoisala katoaa lopullisesti jäsenvaltioiden kauppalaivaston organisaatiokaavista 1.2.1999 alkaen teknologian muuttumisen vuoksi. Tästä johtuen syntyy suuri työtä koskeva ongelma, joka koskee kokonaista työntekijöiden luokkaa ja erityisesti ikääntyneitä työttömiä, joilla ei ole muuta ammatillista koulutusta ja joita ei kuitenkaan ole iän ja terveysongelmien vuoksi mahdollista ottaa uusien koulutusohjelmien piiriin.

Komissiolta kysytään:

1. Mitä sähköttäjiä koskevia yhteiskunnallisen suojelun ohjelmia jäsenvaltiot ovat ryhtyneet toteuttamaan?
2. Millä ohjelmilla se aikoo tukea sähköttäjiä heidän vakavan tilanteensa ja heidän yhteiskunnallista syrjäytymistään koskevan ongelman hoitamiseksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Lukuun ottamatta toimenpiteitä, joilla pyritään toteuttamaan miesten ja naisten tasa-arvoa sosiaaliturvan alalla, sekä toimenpiteitä, joilla pyritään suojelemaan yhteisön alueella liikkuvia henkilöitä, komission toimet sosiaalisen suojelun alalla rajoittuvat siihen, että komissio edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, sillä jäsenvaltioilla on toimivalta tehtäessä yksittäisiin toimenpiteisiin liittyviä päätöksiä.

Komissio on kehittänyt jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiä koskevia tietokantoja keskinäisen sosiaalista suojelua koskevan tietojärjestelmän ja Euroopan sosiaalista suojelua koskevan kertomuksen myötä. Tietokannat sisältävät kuitenkin vain yleisluontoisia tietoja. Tietyistä ammattiryhmistä kuten sähköttäjistä komissiolla ei ole tietoja.

Komissio ei voi antaa yleistä vastausta siihen, voitaisiinko yhteisön alue- ja rakennepoliittisiin välineisiin sisällyttää tukitoimenpiteitä. Sen selvittämiseksi tarvittaisiin tapauskohtaista asian tarkastelua.

Rakennerahastojen 4 tavoitteessa tuetaan työntekijöiden sopeutumista teollisuuden muutoksiin ja uusiin tuotantjärjestelmiin. Muutokset voivat liittyä tekniseen kehitykseen tai työjärjestelyissä taikka tuotannonhallinnassa tapahtuneisiin muutoksiin.

Tavoite 4 koskee ensisijaisesti työntekijöitä, jotka ovat vaarassa jäädä työttömiksi iäkkyyden, alhaisen koulutustason tai heikon urakehityksen takia, koska heillä on vaikeuksia vastata uusiin vaatimuksiin. Tarkoituksena on turvata tällaisten työntekijöiden työllistyminen neuvonta-, koulutus- ja uudelleen koulutustoimin.

Ammatinvalinnan ohjaus- ja neuvontatoimilla pyritään määrittelemään työntekijöiden osaaminen (amatilliset ja henkilökohtaiset kyvyt), suuntautuminen sekä tiedot ja taidot, jotta löydetäisiin sellaisia työtehtäviä, joita he voisivat lisäkoulutuksen jälkeen suorittaa. Lisäkoulutuksessa voidaan antaa tiettyyn työhön tarvittavia teknisiä taitoja tai yleisiä tietoja ja taitoja.

(98/C 158/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3298/97 komissiolle**esittäjä(t): Mark Watts (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Autojen hinnat EU:n alueella

Onko komissio tietoinen autojen hintojen suuresta vaihtelusta EU:n alueella?

Jos vastaus on myönteinen, mihin toimenpiteisiin ollaan ryhtymässä tilanteen sääntelemiseksi yhteismarkkinaehtotusten mukaisesti?

Onko komissio lisäksi tietoinen siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan autoilijoiden on lähes mahdotonta ostaa vasemman puoleiseen liikenteeseen suunniteltu ajoneuvo Euroopan mantereelta tuotavaksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Mitä mahdollisuuksia kuluttajilla on saada apua tällaisissa ostoissa?

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(18. marraskuuta 1997)*

Komissio on tietoinen siitä, että uusien autojen suositushinnat vaihtelevat yhteisön alueella. Jos hintaerot muunnetaan ecumääräisiksi, ne heijastavat jäsenvaltioiden kansallisten automarkkinoiden erilaisia olosuhteita, ja toisaalta kansallisilla verojärjestelmillä sekä valuuttakurssien heilahtelulla on vaikutusta hintaeroihin. Valuuttakurssit vaikuttavat tällä hetkellä erityisen paljon Yhdistyneessä kuningaskunnassa myytävien autojen hintoihin. Englannin punnan viimeaikainen vahvistuminen muihin eurooppalaisiin valuuttoihin nähden on johtanut siihen, että brittiläisten kuluttajien kannattaa ostaa autonsa Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelta.

Komissio julkaisee joka vuosi toukokuussa ja marraskuussa kertomuksen autojen hinnoista, jotta ne saataisiin julkisemmiksi ja kuluttajat saisivat selville, missä jäsenvaltiossa autot ovat halvimpia. Kertomuksessa annetaan hintatiedot 72:stä yhteisön alueella markkinoitavasta automallista. Viimeisintä kertomusta on jaettu veloitusetta 4500 kappaletta kuluttaja- ja yrittäjäjärjestöille sekä yksityisille kuluttajille. Komission tavoite on saada aikaan autojen yhtenäismarkkinat parantamalla eurooppalaisten kuluttajien mahdollisuuksia ostaa autonsa haluamastaan jäsenvaltiosta. Markkinavoimien odotetaan kaventavan hintaeroja.

Komissio on tietoinen siitä, että kuluttajan voi olla vaikea ostaa vasemmanpuoleiseen liikenteeseen tarkoitettua autoa manner-Euroopasta. Käytännön ongelmien (kieli, etäisyydet, väliaikainen rekisteröinti) lisäksi on muistettava, että eurooppalaisilla autokauppiaille ei ole lain mukaan velvollisuutta myydä kuluttajille oikeanpuoleista tai vasemmanpuoleista liikennettä varten varustettuja autoa. Taloudellisesta näkökulmasta katsottuna yritykset haluavat luonnollisesti myydä mahdollisimman paljon autoja. Asiakkaat ovat kertoneet komissiolle, että useat manner-Euroopassa toimivat autoliikkeet myyvät vasemmanpuoleiseen liikenteeseen tarkoitettuja autoja. Toisin kuin autokauppiaille, autonvalmistajilla on perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä ja huoltopalvelua koskevien sopimusten ryhmiin 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) 1475/95⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan d alakohdan mukaan velvollisuus valmistaa oikeanpuoleisella ohjauslaitteistolla varustettuja autoja, jotta autonvalmistajien kaikilla jälleenmyyjillä on mahdollisuus myydä niitä brittiläisille tai irlantilaisille kuluttajille. Komissio on ilmoittanut autonvalmistajille, että se ei hyväksy käytäntöjä, joilla kierretään edellä mainitussa asetuksessa säädettyjä velvoitteita. Komission puututtua asiaan useat autonvalmistajat ovat muistuttaneet jälleenmyyjäänsä siitä, että niille toimitetaan oikeanpuoleisella ohjauslaitteistolla varustettuja autoja, ja että niitä voidaan vapaasti myydä. Oikeanpuoleisesta ohjauksesta aiheutuneita lisäkustannuksia lukuun ottamatta näiden autojen suositushinnat on asetettava tasolle, joka vastaa autoliikkeen sijoittautumispaikan hintatasoa eikä vastaavien autojen hintoja asiakkaan kotimaassa.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995.

(98/C 158/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3304/97 komissiolle**esittäjä(t): Raymonde Dury (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Tieliikenteen onnettomuuksien vähentäminen

Voiko komissio arvioida liikennekuolemista Belgiassa koituvien taloudellisten menetysten suuruuden, ja voiko komissio ilmoittaa minulle, mitä ratkaisuja komissio suosittaa, jotta kuolemantapaukset ja loukkaantumiset saataisiin vähenemään kaikkialla Euroopassa?

(98/C 158/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3305/97 komissiolle**esittäjä(t): Raymonde Dury (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Tieliikenteen onnettomuudet Belgiassa

Voiko komissio antaa minulle hallussaan olevien tietojen perusteella selvityksen siitä, kuinka suuria ovat Belgiassa viime vuosien aikana olleet tieliikenteen onnettomuuksissa kuolleiden tai loukkaantuneiden henkilöiden määrät, ja voiko komissio ilmoittaa minulle näiden lukujen perusteella suhdeluvun, joka ilmaisee prosenteissa kuolonuhrien määrän miljoonaa autoa kohti, a) Belgian osalta ja b) käyttämällä vertailuperusteena Euroopan unionin kokonaistilannetta?

**Komission jäsenen Neil Kinnockin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3304/97 ja E-3305/97**

(15. joulukuuta 1997)

Vuonna 1994 Belgiassa kuoli liikenneonnettomuuksissa 1 543 henkilöä ja 73 338 loukkaantui. Jos tarkastellaan kuolleiden lukumäärää miljoonaa asukasta kohden ajanjaksona 1991–1994, niin tilanne on Belgiassa huonompi kuin Euroopan keskiarvo tai seitsemän muun jäsenvaltion tilanne. Jäsenvaltioita on kuitenkin vaikea verrata keskenään, koska eräät tekijät kuten infrastruktuurin laatu eivät ole vertailukelpoisia.

Komissio on laskenut, että liikenneonnettomuuksien välittömät kustannukset (mukaan lukien poliisin ja pelastuspalvelujen kustannukset, ajoneuvojen korjaus ja menetetty työpanos) kohoavat koko yhteisössä 45 000 miljoonaa ecuun vuodessa. Kun yhteisössä tapahtuu yhteensä 45 000 liikennekuolemaa vuodessa, saadaan yhdestä kuolonuhrista aiheutuviksi kustannuksiksi keskimäärin 1 miljoona ecu.

Komissio on antanut tiedonannon ”Liikenneturvallisuuden edistäminen EU:ssa — ohjelma vuosiksi 1997–2001”⁽¹⁾, jossa esitetään komission yksityiskohtaiset suunnitelmat ensimmäisen toimintaohjelman aikana vuosina 1993–1996 menestyksekkäästi alkaneen toiminnan jatkamiseksi. Komission toiminta keskittyy kolmelle alueella: tiedon kerääminen ja levittäminen tilanteen selvittämiseksi ja sen seuraamiseksi, onnettomuuksia ehkäisevien toimien aloittaminen ja tukeminen ottaen erityisesti huomioon inhimilliset tekijät sekä niiden ja ympäristön välinen vuorovaikutus, sekä sellaisten toimien aloittaminen ja tukeminen, joilla onnettomuuksien tapahtuessa voidaan vähentää niiden seurauksia. Jos toimintaohjelmassa ehdotetut toimenpiteet toteutetaan, komissio uskoo, että vuosittaisten kuolonuhrien määrää voidaan pienentää 18 000:lla vuoteen 2010 mennessä.

⁽¹⁾ KOM(97)131 lopullinen.

(98/C 158/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3306/97 komissiolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Italian laiminlyönti kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevan direktiivin täytäntöönpanossa

Viitaten 8.7.1997 annettuun vastaukseen kirjalliseen kysymykseeni E-1874/97⁽¹⁾ on katsottava, että Italian viranomaisten toimittamat tiedot, joiden mukaan viranomaiset suorittavat rekistereiden säännöllisiä tarkastuksia, ovat yleisluontoisia eikä niiden tueksi ole lainsäädännöllisiä päätöksiä.

Komissio ilmoitti sananmukaisesti vastauksessaan kysymyksiin nro 2455/92 ⁽²⁾ ja nro 1747/93 ⁽³⁾, että Italian lainsäädännöllinen määräys nro 116, jolla valtio on saattanut direktiivin 86/609/ETY ⁽⁴⁾ osaksi kansallista oikeutta, ei ole direktiivin 17 artiklan mukainen, ja se aikoi välittää tiedon Italian viranomaisille.

Tämän tiedonannon johdosta Italian terveysministeriö valmisteli 22.12.1993 hallituksen asetuksen tämän laiminlyönnin poistamiseksi, mutta asetusta ei ole koskaan saatettu voimaan.

Koska direktiivin 86/609/ETY 17 artiklaa ei ole konkreettisesti saatettu osaksi Italian lainsäädäntöä, eikö komissio aio käynnistää rikkomismenettelyä Italiaa vastaan?

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.1998, s. 116.

⁽²⁾ EYVL C 141, 19.5.1993, s. 32.

⁽³⁾ EYVL C 46, 14.2.1994, s. 34.

⁽⁴⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 1997)

Mitä parlamentin jäsenen ensiksi mainitsemaan seikkaan tulee, komissio ei ole sitä mieltä, että Italian viranomaisten toimittamat tiedot olisivat luonteeltaan yleisiä. Kuten parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1874/97 annetussa vastauksessa mainitaan, paikallisen terveysviraston eläinlääkintäyksiköt (U.S.L — Unità Sanitarie Locali) suorittavat Italiassa luetteloiden säännölliset tarkastukset, joista säädetään kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24. marraskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY 17 artiklassa. Kyseisillä yksiköillä on velvoite tarkastaa säännöllisesti eläinten kasvattajien tilat sekä koe-eläimiksi tarkoitettujen eläinten toimittajien tilat. Tarkastuksiin kuuluu jatkuva eläinlääketieteellinen valvonta, ja niitä säännellään eläinlääkintäpoliisista annetun asetuksen 24 artiklan mukaisesti. Asetus vahvistettiin 8. helmikuuta 1954 annetulla määräyksellä (DPR) 320. Italian lainsäädännössä asetukset on lakeihin nähden toissijainen oikeusperusta, mutta yhteisön tuomioistuimen selkeän oikeuskäytännön perusteella asetuksilla on tarvittavat ominaisuudet yhteisön direktiivien saattamiseksi moitteettomasti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Asetusta käsitellään myös kahdessa selittävässä kiertokirjeessä (5. toukokuuta 1993 julkaistu kiertokirje 18 ja 22. huhtikuuta 1994 julkaistu kiertokirje 8), jotka liittyvät lainsäädäntömääräykseen 116/92. Tällä lainsäädäntömääräyksellä direktiivi 86/609/ETY saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Mitä taas toiseen mainittuun seikkaan tulee, komission tekemän arvioinnin kannalta ei ole merkitystä sillä, että hallitus olisi laatinut säädöksen mutta jättänyt sen saattamatta voimaan. Jos kansallinen lainsäädäntö jo vastaa yhteisön direktiivejä säädösten ansiosta, jotka on annettu ennen kyseisten direktiivien voimaantuloa, uudet säädökset eivät ole tarpeen direktiivin saattamiseksi kansalliseen lainsäädäntöön. Se, annetaanko uusia säädöksiä, kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Näistä syistä komissio katsoo, ettei yhteisön oikeutta ole rikottu.

(98/C 158/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3307/97 komissiolle

esittäjä(t): Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Budjettikohta ”Työllisyys ja kasvu Euroopassa”

Vuoden 1997 talousarviossa (luku B0-040) pidetään varauksessa 25 miljoonaa ecua Elise-ohjelmalle (korkotuet ja lainatakuut pienille ja keskisuurille yrityksille investointeihin työpaikkojen luomiseksi). Neuvosto ei kuitenkaan ole vielä onnistunut saavuttamaan yhteisymmärrystä Elise-ohjelman sisällöstä varsinkin siksi, että Itävallan, Alankomaiden ja Saksan hallitukset katsovat, että järjestely on ristiriidassa toissijaisuusperiaatteen kanssa ja altistaa niiden omat järjestelmät epäreilulle kilpailulle.

Mitä tapahtuu varaukseen merkitylle 25 miljoonan ecun määrärahalle? Käytetäänkö se työllisyyttä ja kasvua koskevan budjettikohdan (B5-322) hengessä vai sikaruton vastustamiseen, niin kuin jotkut väittävät?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(3. joulukuuta 1997)*

Budjettikohtaan Työllisyys ja kasvu Euroopassa varaukseen otetut 25 miljoonaa ecua on sisällytetty kokonaismäärärahasiirtoon (määrärahasiirto 47/97), jonka tarkoituksena on mahdollistaa määrärahojen tasapainottaminen kuluvan varainhoitovuoden lopussa. Otsakkeen 3 Sisäiset politiikat sisällä ehdotetaan siirrettäväksi 65,5 miljoonan ecun kokonaismäärä ilman, että eri budjettikohtien ottojen ja lisäysten välillä olisi erillistä yhteyttä. Kokonaismäärärahasiirrosta 26 miljoonaa ecua on kuitenkin tarkoitettu neljännen tutkimuksen puiteohjelman negatiivisen varauksen purkamiseen.

(98/C 158/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3315/97 komissiolle**esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE)***(20. lokakuuta 1997)**Aihe:* Albanialle annettava apu

Jokin aika sitten sain tietoja EU:n Albanialle antaman avun yhteydessä esiintyneistä puutteista.

Siksi tiedustelen seuraavaa:

1. Kuinka paljon varoja EU on tähän mennessä (Pharen tai Echon kautta) asettanut Albanian käytettäväksi?
2. Kuinka paljon varoja eri alueet ovat saaneet?
3. Kuinka suuri osa tästä avusta on annettu terveyskeskuksille?
4. Kuinka paljon varoja on tähän menessä voitu maksaa Albanian terveyskeskuksissa loppuun suoritettujen töiden perusteella?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

1. Yhteisön Albanialle antama apu oli vuosina 1991–1996 yhteensä 550 miljoonaa ecua, josta 203 miljoonaa ecua annettiin Phare-ohjelmien kautta ja 80,7 miljoonaa ecua humanitaarisena apuna. Vuoden 1997 alun poliittisten tapahtumien vuoksi komissio joutui keskeyttämään useimmat Phare-ohjelmat. Kun poliittinen tilanne on vakiintunut, Phare-ohjelmia aiotaan jatkaa täydessä laajuudessaan elvytysstrategiassa esitettyjen ensisijaisten ehtojen mukaisesti ja yhteisön kansainvälistä yhteisöä varten laatimaa Albaniaa koskevaa kansainvälistä toimintasuunnitelmaa noudattaen. Vuonna 1997 Phare-ohjelmista annettava apu yltää 70,4 miljoonaan ecuun ja humanitaarinen apu tulee olemaan 17 miljoonaa ecua. Tulevaisuudessa Phare-ohjelmien kautta ja muulla tavoin annettava apu riippuu Albanian hallituksen yhteistyöhalukkuudesta ja tärkeimpien uudistusten edistymisestä. Albanialle annettavalla budjettivulla (14,9 miljoonaa ecua Phare-tukea ja 10 miljoonaa ecua elintarviketurvaan tarkoitetuista varoista) yhteisö varmistaa, että Albanian hallitus tosiasiallisesti täyttää esitetyt ehdot.

2. Albaniassa on käynnissä kolme erityisesti eri alueita koskevaa Phare-ohjelmaa:

- Albanian ja Kreikan raja-alueyhteistyön Phare-ohjelma, joka koskee Kreikkaan rajoittuvaa eteläistä aluetta (Sarandasta Korçaan),
- Albanian ja Italian raja-alueyhteistyön Phare-ohjelma, joka koskee Adrianmeren rannikkoa (Vlorasta Durresiin),
- paikallisyhteisöjen kehitysohjelma koskee alueita Keski- ja Pohjois-Albaniassa.

Molemmat raja-alueiden yhteistyöohjelmat keskittyvät ennen kaikkea infrastruktuuria koskeviin hankkeisiin. Niiden kokonaisbudjetti oli 58 miljoonaa ecua vuosina 1994–1996, lisäksi vuodelle 1997 on varattu 20 miljoonaa ecua. Paikallisyhteisöjen kehitysohjelman kautta rahoitetaan pieniä alueellisia hankkeita 8,5 miljoonan ecun kokonaisbudjetilla (1995). Tämän ohjelman rahoittamiseen on myös varattu 5 miljoonan ecun lisämääräraha vuoden 1997 maakohtaisessa toimintaohjelmassa kiireellisiä kunnostustoimia varten.

3. Terveydenhuollon alalla Phare-apua annetaan 23 miljoonan ecun arvosta. Vuoden 1997 kriisin aikana Phare-apu keskeytettiin osittain, mutta humanitaarista apua (elintarvikkeita ja lääkkeitä) annettiin 7 miljoonan ecun arvosta. Vuonna 1997 humanitaarista apua on suunniteltu myönnettävän vielä 10 miljoonan ecun arvosta. Tälle vuodelle varatusta 17 miljoonan ecun kokonaismäärästä noin 10 miljoonaa ecua käytetään terveydenhuollon alalla (kiireelliset lääketoimitukset, lääkinnälliset laitteet ja kiireellinen kuntoutus).

4. Terveydenhuoltoala Albanian kansallisessa Phare-ohjelmassa

(miljoonaa ecua)

Talousarvio	Määrärahat	Maksut
1992	10,0	8,8
1993	6,0	5,5
1994	7,0	2,8
Yhteensä	23,0	17,1

(98/C 158/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3319/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Kloorifluorihilivetyjen laitton kauppa

Euroopan kemianteollisuuden neuvoston (CEFC:n) arvioiden mukaan 10 000 tonnia laitonta CFC:tä on laittomasti liikkeellä EU:ssa, ja suuremmissa mittakaavassa sen salakauppa on havaittu harjoitettavan USA:ssa ja muussa maailmassa. Komissio on jo ilmoittanut salakuljetustapauksesta koskien 1000:tta tonnia laitonta CFC:tä Kiinasta. Eräät tahot arvioivat, että tämän salakauppa on saanut epidemian kaltaiset mittasuhteet.

Koska tullien infrastruktuurin ja tarkastusten katsotaan olevan riittämättömät, komissiolta kysytään:

1. Sisältyykö sen CFC-yhdisteiden salakaupan torjuntaa koskeviin suunnitelmiin tullivirkamiesten yksityiskohtaisen, eurooppalaisella tasolla tapahtuvan koulutuksen mahdollisuus, jotta tämän vaikeasti tunnistettavan materiaalin tunnistaminen tulisi helpommaksi?
2. Mitä muita toimia se omalta taholtaan ehdottaa tämän ilmiön kitkemiseksi?

Komission jäsenen Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 1997)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille nostaman ongelman vakavuudesta.

Kloorifluorihilivetyjen (CFC) ja halonien laitonta kauppaa vastaan on tehty useita eri aloitteita. Montrealin pöytäkirjan sopimuspuolten kymmenvuotiskokouksessa 17. syyskuuta 1997 hyväksyttiin pöytäkirjan muutos: sopimuspuolien on perustettava lupajärjestelmä, jota sovelletaan kaikkeen otsonikerrosta heikentävien aineiden tuontiin ja vientiin. Vaikka yhteisöllä on jo tuontilupajärjestelmä, vientilupapalveloite mahdollistaa asiasta ilmoittamisen ja tapahtuman tarkistamisen. Montrealin kokouksessa tehtiin myös päätös, joka velvoittaa teollisuusmaita harkitsemaan CFC-yhdisteiden myyntikiellon käyttöönottoa. Lisäksi sopimuspuolet päättivät tarkistaa ja vahvistaa Montrealin pöytäkirjan mukaista velvoitteiden noudattamista jättämistä koskevaa menettelyä, jotta voidaan toteuttaa entistä tehokkaampia toimenpiteitä erityisesti silloin, kun jokin sopimuspuoli jättää velvoitteensa täyttämättä.

Komissio koordinoi yhdessä jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa lisätutkimuksia, jotka koskevat CFC-yhdisteiden mahdollista laitonta tuontia yhteisöön. Lisäksi on tehty uusia aloitteita tulli- ja ympäristöviranomaisten yhteistyön vahvistamiseksi.

Komissio valmistelee parhaillaan luonnosta otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun neuvoston asetuksen (ETY) 3093/94 ⁽¹⁾ tarkistusta koskevaksi ehdotukseksi. Tässä yhteydessä on tullut esiin ajatus CFC-yhdisteiden myyntikiellon käyttöönottamisesta. Tämän toimenpiteen pitäisi huomattavasti vähentää laittomasti tuotujen CFC-yhdisteiden markkinoita. Lisäksi komission edustajista ja jäsenvaltioiden viranomaisista koostuva laitonta kauppaa käsittelevä tilapäinen työryhmä kutsutaan uudelleen koolle vaihtamaan tietoja ja käytännön ohjeita parhaista toimintamuodoista. Tähän alaan liittyvän tullipolitiikan osalta komissio julkaisi Tulli 2000 -toimintaohjelman ⁽²⁾ yhteydessä riskianalyysi- ja tullivalvontaoppaan (kopio tästä asiakirjasta on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön), jossa kansallisille hallintoviranomaisille ehdotetaan tehokkaita työtapoja kemikaalituotteiden, myös otsonikerrosta heikentävien tuotteiden, tuontia, vientiä ja passitusta varten. Tässä on otettava huomioon se, että yhteisöön tuotavia tavaroita on mahdoton valvoa, koska se vaikuttaisi epäoikeudenmukaisella tavalla lailliseen kaupankäyntiin. Lisäksi Tulli 2000 -toimintaohjelman yhteydessä otettiin äskettäin käyttöön toimenpiteet Euroopan tullilaboratorioiden uudistamiseksi. Tämän aloitteen tavoite on parantaa kaikkien jäsenmaiden tullilaboratorioita, jotta ne voisivat toimia hallintoviranomaisten tehokkaana apuvälineenä otsonikerrosta heikentävien kemiallisten tuotteiden ja aineiden tunnistamisessa ja analysoimisessa.

Vuodesta 1991 lähtien Matthaesus-ohjelman ⁽³⁾ avulla on tehty erilaisia pääasiassa yhteisön mutta myös assosioituneiden maiden tulliviranomaisille tarkoitettuja koulutusaloitteita. Erityisesti 19. joulukuuta 1994 tehty komission päätös 94/844/EY velvoittaa luomaan muun muassa konttien valvontaan, tullivalvonnassa tapahtuvaan jalostukseen ja tullivarastointiin liittyviä tullivirkamiesten ammatillista koulutusta koskevia yhteisiä erityisohjelmia ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 333, 22.12.1994.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 210/97/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1996, yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman hyväksymisestä ("Tulli 2000") – EYVL L 33, 4.2.1997.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 341/91/ETY, 20.6.1991. – EYVL L 187, 13.7.1991.

⁽⁴⁾ EYVL L 352, 31.12.1994.

(98/C 158/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3325/97 komissiolle

esittäjä(t): Maartje van Putten (PSE)

(20. lokakuuta 1997)

Aihe: Euroopan parlamentin päätöslauselmat alkuperäiskansojen ihmisoikeuksien loukkauksista ja trooppisten metsien hakkuista Yamdenan saarella Indonesiassa – päätöslauselmien täytäntöönpano

Voiko neuvosto antaa, liittyen parlamentin päätöslauselmiin B4-0065/97 ja 0130/97 ⁽¹⁾, vastauksen seuraaviin kysymyksiin:

1. Tietääkö komissio, onko Indonesian hallitus jo vetänyt pois PT Inhutani ja PT Mohtra Agungille myönnettyt luvat 164 000 hehtaarin hakkuita varten trooppisissa sademetsissä Yamdenan saarella ja Moluokeilla?
2. Onko Indonesian hallitus ottanut jo käyttöön menettelyn, jolla turvataan Yamdenan saaren alkuperäiskansojen maanomistusoikeudet?
3. Tukeeko komissio Moluokeilla alkuperäiskansojen kehittämiseksi työskenteleviä "ruohonjuuritason" järjestöjä?
4. Jos komissio tukee niitä, miten tuki annetaan?

⁽¹⁾ EYVL C 85, 17.3.1997, s. 147.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(14. marraskuuta 1997)*

Komissio on käynyt tiiviitä neuvotteluja Indonesian hallituksen kanssa siitä, mitä toimenpiteitä 20. helmikuuta 1997 Yamdenan tilanteesta annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman johdosta toteutetaan. On sovittu, että Yamdenaan lähetetään yhteinen valtuuskunta ennen tämän vuoden loppua asiassa toteutettavien toimien yksilöimiseksi. Kyseisen matkan tuloksista keskustellaan asianmukaisimman toimintamallin yksilöimiseksi Yamdenan alkuperäiskansan tukemiseksi, köyhyyden lievittämiseksi sekä kokonaisvaltaisen ja kestäväen kehityksen tukemiseksi Yamdenassa. Euroopan parlamentin päätöslauselma on antanut suuntaviivat komission kannalle kyseisissä keskusteluissa.

Komission hakkuuluvista saaman tiedon mukaan PT Inhutan I ja PT Mohtra Agung Persada jatkavat toimiaan. Olisi kuitenkin muistettava, että lupa koskee 2 500 hehtaaria suojeltua metsää, 84 375 hehtaaria rajoitettua talousmetsää ja 77 125 hehtaaria talousmetsää.

Komission saamien tietojen mukaan maanomistusoikeutta koskevassa kysymyksessä ei ole tapahtunut viime aikoina myönteistä kehitystä. Komissio on säännöllisessä yhteydessä eurooppalaiseen kansalaisjärjestöön, joka yhteisön rahoituksen turvin tukee kehitys- ja koulutustoimilla lukuisia paikallisyhteisöjä, muun muassa kuutta kylää Yamdenassa. Kyseistä asiaa tarkastellaan kuitenkin yksityiskohtaisemmin valtuuskunnan matkaa valmisteltaessa ja itse matkan aikana.

(98/C 158/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3329/97 neuvostolle**esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE)***(23. lokakuuta 1997)*

Aihe: Italian tasavalta ja yhteisön oikeuden loukkaaminen

1. Italiassa on voimassa säädös, jonka mukaan unionin kansalaisen on — riippumatta siitä, mistä maasta hän on kotoisin — esitettävä Italiassa asuinpaikkatodistus ajoneuvon rekisteröintiä varten. Onko tämä säädös yhteisön oikeuden mukainen?
2. Italiassa on voimassa säädös, jonka mukaan Italian kansalaiset, jotka on merkitty nk. AIRE-listaan (koskee ulkomailla asuvia Italian kansalaisia) — mutta joilla on yritys Italiassa — eivät voi rekisteröidä ajoneuvojaan Italiassa ilman asuinpaikkatodistusta. Onko tämä säädös yhteisön oikeuden mukainen?

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

Neuvoston tehtävänä ei ole arvioida ajoneuvojen rekisteröintiä koskevan Italian lainsäädännön yhteensopivuutta EY:n perustamissopimuksen kanssa.

EY:n perustamissopimuksen mukaan tämä tehtävä kuuluu komissiolle ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle (ks. tähän liittyen perustamissopimuksen 155 ja 164 artikla).

(98/C 158/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3332/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(22. lokakuuta 1997)*

Aihe: Maarekisterin perustamisen edistyminen Kreikassa

Julkisuuteen tulleiden tietojen mukaan Kreikan hallitus pyytää määrärahojen siirtämistä maarekisterin — joka on ”Ympäristö”-nimisen toimintaohjelman 5.1, 5.2 ja 5.3 -kohtiin sisällytetty hanke — talousarviosta muihin hankkeisiin.

Komissiolta kysytään: Kuinka suuri osa maarekisterille varatuista määrärahoista on otettu käyttöön tähän mennessä? Mitkä ovat sen mielestä syyt tälle hankkeelle myönnettyjen määrärahojen alhaiseen käyttöönottoasteeseen? Missä hengessä komissio käsittelee edellä mainittua Kreikan hallituksen pyyntöä?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(3. joulukuuta 1997)*

Komissio vahvistaa, että Kreikan viranomaiset ovat yhteisön Kreikkaa koskevan tukikehyksen (CCA) puolivälin tarkastelun yhteydessä ehdottaneet muun muassa, että määrärahat, jotka on varattu maarekisterin perustamiseksi Kreikkaan, siirrettäisiin muihin hankkeisiin. Koska 30. ja 31. lokakuuta pidetyssä seurantakomitean kokouksessa komissio ja Kreikan viranomaiset eivät olleet vielä saaneet asiaa koskevia asiakirjoja valmiiksi, tarkkoja määriä on mahdotonta ilmoittaa. Joka tapauksessa määrä on varmasti paljon alhaisempi kuin mitä alun perin suunniteltiin.

Hanke vie tällä hetkellä 11 prosenttia määrärahoista, ja vuoden 1997 lopussa, jolloin allekirjoitetut sopimukset vastaavat 70 prosenttia kaikista yhteisön tukikehyksestä rahoitetuista sopimuksista, määrän arvioidaan olevan kaksinkertainen (22 prosenttia). Komissio arvioi, että uuden kansallisen maarekisterin käyttöön ottamiseksi tarvitaan huolellisia lainsäädännöllisiä ja organisatorisia valmisteluja, jotka luonnollisesti ovat olleet aikaavieviä, ja että määrärahojen käyttö voidaan aloittaa aikaisintaan tästä vuodesta alkaen. Komissio on sitä mieltä, että määrärahojen käytölle yhteisön tukikehyksessä määrättyihin määräaikoihin mennessä ei ole olemassa esteitä, ja se tutkii Kreikan tekemää ehdotusta tältä kannalta.

(98/C 158/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3333/97 neuvostolle**esittäjä(t): Yiannis Roubatis (PSE)***(23. lokakuuta 1997)*

Aihe: Esber Yamukderelin tuomitseminen ja Turkissa jatkuvasti tapahtuvat ihmisoikeuksien loukkaukset

Turkin ulkoministeri Ismail Cem luonnehtii turkkilaisen "Sabah"-sanomalehden 29. syyskuuta julkaisemassa artikkelissa nk. terrorismin vastaisen lain 8 artiklaa "häpeän laiksi". Itse Turkin pääministeri Mesut Yilmaz myöntää saksalaisen Bild-sanomalehden haastattelussa 22. syyskuuta, että ihmisoikeuksien suojelua koskevia lakeja on muutettava perusteellisesti. Turkin presidentti Süleiman Demirel julisti 1. lokakuuta, että on ensisijaisen tärkeää "lopettaa ihmisoikeuksien loukkaamisen häpeä". Vaikka kaikki nämä lausunnot esitettiin, kuitenkin lokakuun ensimmäisellä viikolla turkkilainen 52-vuotias sokea lakimies Esber Yamukdereli, joka tunnetaan siitä, että hän on ajanut kymmenien toisinajattelijoiden asiaa turkkilaisissa oikeusistuimissa, tuomittiin Ankaran hovioikeudessa 23 vuodeksi vankeuteen nk. terrorismin vastaisen lain 8 artiklan perusteella.

Neuvostolta kysytään:

1. Mihin konkreettisiin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä Esber Yamukderelin välittömäksi vapauttamiseksi ja Turkin hallituksen velvoittamiseksi kumoamaan kaikki lainsäädännökset, joita korkea-arvoiset viranomaiset itse kutsuvat "häpeän laeiksi"?
2. Kuinka kauan siedetään sitä vaihtuvien turkkilaisten hallitusten osoittamaa vilpillisyyttä, epäjohtonmukaisuutta ja epäluotettavuutta, hallitusten, jotka jo kahden vuoden ajan ovat luvanneet kumota kaikki ne lainsäädännökset, joita käytetään ihmisoikeuksien loukkaamiseen ja ajatuksenvapauden rajoittamiseen ja tekosyinä jopa elämän riistämiseen Turkin kansalaisilta?
3. Eikö se katso, että niin kauan tilanne jatkuu tällaisena, ei ole kuviteltavissa, että Euroopan unionin ja Turkin välisiä suhteita millään tavoin entisestään lujitettaisiin?

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

1. Neuvosto pahoittelee syvästi lakimies Esber YAGMURDERELIn saamaa tuomiota. Vaikka vankeusrangaistusta lykättiin terveydellisistä syistä vuodella, neuvosto on pyytänyt Turkia muuttamaan lykkäyksen lopulliseksi vapauttamiseksi.
2. Neuvosto muistuttaa, että sananvapaus on yleismaailmallinen perusoikeus, joka kaikkien demokraattisten valtioiden on turvattava. Neuvosto aikoo tuomita kaikki perusoikeuksia koskevat rikkomukset yhteydenpidossaan Turkin viranomaisiin.

3. Unionin kanta ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Turkissa vahvistettiin äskettäin uudelleen Luxemburgissa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa 12. ja 13. joulukuuta 1997.

Eurooppa-neuvostossa muistutettiin erityisesti siitä, että Turkin ja Euroopan unionin välisten yhteyksien vahvistaminen riippuu myös Turkin aloittamien poliittisten uudistusten jatkamisesta, etenkin ihmisoikeuksia koskevien vaatimusten ja käytäntöjen mukauttamisesta Euroopan unionissa voimassa oleviin vaatimuksiin ja käytäntöihin.

(98/C 158/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3346/97 neuvostolle

esittäjä(t): Frank Vanhecke (NI)

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Belgian osuus Euroopan yhteisön talousarviosta

Valtionvarainministerien kokouksessa Mondorfissa 13. – 14. syyskuuta Alankomaat pyysi osuutensa pienentämistä unionin rahoituksessa ja väitti, että sisäisten tilastojen mukaan Alankomaat on unionin suurin nettorahoittaja.

Voiko neuvosto toimittaa kopion tilastoista, joihin Alankomaiden edustaja viittasi?

Onko neuvostolla omia laskelmia, joista saa yksityiskohtaisia tietoja siitä, mitkä ja kuinka paljon unionin jäsenmaat ovat nettomaksajia tai nettoedunsaajia vuosina 1995, 1996 ja 1997?

Vastaus

(20. tammikuuta 1998)

1. Alankomaiden valtuuskunta mainitsi arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittaman valmisteluasiakirjan valtiovarainministerien epävirallisessa kokouksessa ilman, että siitä on laadittu virallista tiedonantoa neuvostossa. Tavallisen käytännön mukaisesti mainitunlaisen, valtuuskunnan sisäisen ja epävirallisissa puitteissa esille tuodun asiakirjan toimittaminen on pelkästään sen laatineen valtuuskunnan eli tässä erityisessä tapauksessa Alankomaiden valtuuskunnan asia.

2. Toisen kysymyksen osalta neuvosto on merkinnyt tiedoksi komission yksiköiden laatimat numerotiedot, jotka koskevat varojen ja useimpien menojen jäsenvaltiokohtaista jakautumista. Samanlaisia tietoja on luovutettu neuvoston käyttöön aikaisempien rahoituskokonaisuuksien käsittelyjen yhteydessä. Vastaavat tiedot löytyvät lisäksi myös tilintarkastustuomioistuimen kertomuksista. Komissio ja neuvosto eivät kuitenkaan ole koskaan määrittäneet jäsenvaltioiden nettorahoitusosuuksia.

(98/C 158/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3351/97 komissiolle

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE)

(22. lokakuuta 1997)

Aihe: LIFE II -ohjelman puitteissa rahoitetut hankkeet

Heinäkuussa 1997 Euroopan komissio valitsi 188 uutta hanketta, jotka rahoitetaan yhdessä yhteisön ympäristönsuojeluohjelma Life II:n rahoitusvälineen kanssa.

Onko ohjelmaan valittujen hankkeiden joukossa yhtään portugalilaista hanketta ja jos on, mitkä ne ovat?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(27. marraskuuta 1997)*

Niistä kaikkiaan 188 uudesta hankkeesta, joita rahoitetaan Euroopan yhteisön uudella ympäristörahoitusvälineellä Life II:lla, yhteensä 112 edustaa toimia, joilla pyritään toteuttamaan yhteisön ympäristöpolitiikkaa ja -lainsäädäntöä, ja 60 kuuluu ympäristönsuojelutoimien alaan. Loput 16 hanketta ovat ns. kolmansien maiden hankkeita. Ensimmäiseen ryhmään kuuluu kuusi portugalilaista hanketta ja toiseksi mainittuun ryhmään kaksi. Tiedot näistä hankkeista toimitetaan välittömästi arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön.

Täydellinen luettelo valituista hankkeista julkaistaan pian Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(98/C 158/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3352/97 komissiolle**esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE)***(22. lokakuuta 1997)*

Aihe: Taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen pilottihankkeet

Euroopan komissio on myöntänyt 103 miljoonaa ecua 106 pilottihankkeelle Euroopan unionin kaupunkien ja alueiden talouden ja yhteiskunnallisten olojen parantamiseksi. Hankkeiden avulla pyritään keksimään uusia keinoja työpaikkojen luomiseksi. Näitä keinoja ovat: uudet työmuodot, alueiden välinen yhteistyö ja kulttuuriin liittyvät aiheet, edistys ja uudistus, alueiden tietoyhteiskuntaan liittyvät aloitteet ja kaupunkien kehitykseen liittyvät uudistustoimet.

Onko näiden hankkeiden joukossa Portugalille suunnattuja hankkeita? Jos on niin, mitkä ne ovat?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(21. marraskuuta 1997)*

Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen ⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisesti (aluekehitystä koskevat innovatiiviset toimenpiteet) on toteutettu 28 Portugalia koskevaa pilottihanketta, joiden arvo on yhteensä 19,2 miljoonaa ecua. Näistä hankkeista 26 on alueiden välisiä yhteistyöhankkeita, joiden kokonaismäärärahat ovat 15,9 miljoonaa ecua. Kahdessa pilottihankkeessa määrärahat on tarkoitettu erityisesti Portugalin alueille, ja näiden varojen suuruus on 3,3 miljoonaa ecua. Parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle toimitetussa taulukossa on esitetty täydellinen luettelo hyväksytyistä hankkeista ja varojen jakautuminen niiden kesken.

Parhailtaan ollaan lisäksi saattamassa päätökseen useita Portugalia koskevia hankkeita, kuten RECITE II ja ECOS-Ouverture -ohjelmaa sekä aluesuunnittelua koskevia pilottihankkeita. Näistä ohjelmista kerrotaan aikanaan tarkemmin.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 31.7.1993.

(98/C 158/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3355/97 komissiolle**esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE)***(15. lokakuuta 1997)*

Aihe: Lapsiorjuus Afrikassa

Togon ja Nigerian ihmisoikeusryhmät, Amnesty International ja orjuutta vastustava kansainvälinen järjestö ovat äskettäin julkaisseet raportteja, joissa vahvistetaan, että lapsiorjuus on leviämässä Afrikassa. Köyhimpien alueiden kylistä kaapataan lapsia tai heidät ostetaan omilta vanhemmiltaan orjiksi myyntiä varten. Lapsia käytetään palvelijoina, vuohipaimenina, sotilaina tai prostituoituina. Heidän elinolosuhteensa ovat usein epäinhimillisiä.

Mitä mieltä komissio on tästä tilanteesta? Onko komissio ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin yhteistyössä näiden valtioiden hallitusten kanssa tilanteen parantamiseksi?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(26. marraskuuta 1997)*

1. Komissio on erittäin huolestunut lasten tilanteesta yleisesti kolmannen maailman maissa, erityisesti kaikenlaisesta hyväksikäytöstä, pakkotyöstä ja jopa orjuudesta. Se tukee Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomissiolle esitettyä yhteisön kantaa. Siinä tuomitaan lapsia kohtaan tehdyt vakavat rikkomukset ja vedotaan kaikkiin lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen allekirjoittaneisiin valtioihin, jotta ne ratifioivat kyseisen yleissopimuksen mahdollisimman nopeasti ja panevat sen täytäntöön varauksetta kaikkialla. Komissio palauttaa mieliin, että kaikkien on pidettävä lapsiorjuuden ja lasten seksuaalisen hyväksikäyttämisen poistamista ensisijaisen tärkeänä.
2. Komissio muistuttaa erityisesti Afrikan osalta, että ihmisoikeuksien, demokraattisten periaatteiden ja oikeusvaltion kunnioittaminen on olennainen osa tarkistettua neljättä Lomé'n yleissopimusta. Lapsiorjuuden kieltäminen sopii hyvin kyseiseen yhteyteen.
3. Komissio arvioi, että erityisesti koulutusta koskevat myönteiset toimenpiteet ovat ensiarvoisen tärkeitä kyseisessä yhteydessä. Komissio rahoittaa jo kehitysohjelmissa hankkeita, joilla pyritään parantamaan lasten asemaa eri maissa. Se aikoo yhteistyössä kansainvälisten elinten ja kansalaisyjärjestöjen kanssa toimia samansuuntaisesti jatkossakin.

(98/C 158/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3368/97 komissiolle**esittäjä(t): Kirsi Piha (PPE)***(22. lokakuuta 1997)**Aihe:* Laajentumisen rahoituksen varmistaminen

Komission Agenda 2000 -asiakirjan laajentumisen rahoitusta koskevassa osassa todetaan, että laajentumisesta aiheutuvat maksusuudet nykyunionin jäsenmaille eivät saa ylittää 1,27 prosenttia bruttokansantuotteesta. Vaikka jakovaraa syntyy unionin tukipolitiikan rakenteellisiin uudistuksiin myös voimakkaan talouskasvun kautta, arvio rahoituksen riittävydestä nykytasolla vaikuttaa ylioptimistiselta.

Viime aikojen keskustelu sekä neuvostossa että Euroopan parlamentissa osoittaa, että on epätodennäköistä olettaa jäsenyysneuvottelujen alkavan komission esittämässä puhtaassa 5 + 1 -muodossa. Tämä aiheuttaa sen, että kokonaisrahoitussuunnitelma keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä muuttuu merkittävästi komission nykyarvioista.

Yllä mainittuun viitaten kysyn: uskooko komissio kokonaisrahoituskehityksen pysyvän kaikissa olosuhteissa Agenda 2000:n esitetyissä raameissa? Kuinka komissio on varautunut ja tulee jatkossa varautumaan tilanteeseen, jossa nykyiset arviot rahoituksesta kenties osoittautuvat alimitoitetuiksi?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(9. joulukuuta 1997)*

Komissio toi Agenda 2000 -tiedonannossa ⁽¹⁾ esiin ne edellytykset, joiden avulla yhteisön politiikkojen kehittäminen ja ensimmäisten hakijamaiden liittäminen unioniin voidaan sen mielestä rahoittaa ylittämättä tämänhetkistä omien varojen enimmäismäärää (1,27 prosenttia bruttokansantulosta) ja säilyttämällä samalla kyseiseen enimmäismäärään sisältyvä käytettävissä oleva marginaali. Koska enimmäismäärä määritetään koko yhteisön osalta, sitä sovelletaan tarpeen tullen laajentuneen yhteisön BKTL:on.

Agenda 2000 -tiedonannossa esitetty rahoituskehityksen kokonaiskuva perustuu tiettyihin laajenemisedellytyksiä koskeviin lähtökohtiin (maiden määrä, liittymisajankohta, yksityiskohtaiset säännöt). Se perustuu etenkin siihen olettamukseen, että viisi Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaata ja Kypros liittyvät unioniin vuonna 2002. Jos laajenemisen toteuttamisedellytykset poikkeavat olennaisesti komission odotuksista, Agenda 2000 -tiedonannon sisältyvässä rahoitusta koskevassa osassa mainittuja määriä voidaan muuttaa vastaavasti.

⁽¹⁾ KOM(97)2000.

(98/C 158/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3371/97 neuvostolle**esittäjä(t): Lis Jensen (I-EDN)***(23. lokakuuta 1997)**Aihe:* Amsterdamin sopimuksen täytäntöönpano työllisyyden osalta

EU:n työllisyysaloitteen esittämisen yhteydessä 1. lokakuuta 1997 Euroopan komission puheenjohtaja ilmoitti, että neuvoston mukaan osia Amsterdamin sopimuksen työllisyyttä koskevista kohdista voidaan soveltaa jo Eurooppa-neuvoston ylimääräisessä työllisyyshuippukokouksessa 20.–21. marraskuuta 1997.

Se, että neuvosto ilmeisesti katsoo, että osia Amsterdamin sopimuksesta voidaan soveltaa jo ennen kuin jäsenvaltioiden parlamentit ovat ratifioineet sopimuksen ja ennen kuin sopimusta koskeva kansanäänestys on järjestetty, herättää suurta ihmetystä.

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

1. Amsterdamissa 16. ja 17. kesäkuuta 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti jälleen sitä, kuinka tärkeää on edistää työllisyyttä ja alentaa sietämättömän suureksi kasvanutta työttömyyttä Euroopassa ja pani tyytyväisenä merkille sen, että hallitusten välisessä konferenssissa päästiin yhteisymmärrykseen uuden työllisyyttä koskevan osaston sisällyttämisestä perussopimukseen. Eurooppa-neuvosto katsoi, että ”neuvoston olisi pyrittävä siihen, että kyseisen osaston määräykset tulisivat voimaan välittömästi”. Tällä välin Amsterdamin sopimus on allekirjoitettu, ja kaikkien jäsenvaltioiden on ratifioitava se kunkin jäsenvaltion valtiosäännön asettamien vaatimusten mukaisesti. On kuitenkin aivan selvää, että 2. lokakuuta 1997 allekirjoitettu Amsterdamin sopimus tulee voimaan ja sen vaikutukset tuntuvat vasta sitten, kun kansalliset ratifiointimenettelyt on saatu päätökseen. Näin ollen mitään säädöstä ei voida hyväksyä ennen kuin tarvittavat oikeudelliset perustat ovat tulleet voimaan.

2. Työllisyyttä käsittelevä ylimääräinen Eurooppa-neuvosto (Luxemburg, 20.–21. marraskuuta 1997) vahvisti Amsterdamin Eurooppa-neuvoston suuntaviivat. Se ei päättänyt saattaa Amsterdamin sopimusten asiaa koskevia määräyksiä ennenaikaisesti voimaan, vaan päätti yksimielisesti aloittaa sopimuksen 128 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisen käytännössä ennen sopimuksen ratifiointia, jotta kaikki käytettävissä olevat keinot työttömyyden torjumiseksi saataisiin hyödynnettyä.

3. Neuvosto, joka toimii voimassa olevien perussopimusten määräysten mukaisesti, käsittelee aikanaan kaikki komission sille esittämät ehdotukset.

(98/C 158/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3376/97 neuvostolle**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE)***(23. lokakuuta 1997)**Aihe:* Kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöt

Joulukuussa 1996 Euroopan parlamentti hyväksyi päätöslauselman A4-0400/96 ⁽¹⁾, joka koski ihmisoikeuksia maailmassa vuosina 1995–1996 ja unionin ihmisoikeuspolitiikkaa.

20 artikla kehottaa neuvostoa ”esittämään nopeasti ehdotuksen kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöistä, joissa ne velvoitetaan kunnioittamaan ihmisoikeuksia kaikissa muodoissaan (kansalaisoikeudet, sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät oikeudet) ja joihin sisältyy OECD:n esittämään ehdotukseen perustuvia valvonta- ja rangaistusmekanismeja”.

Milloin Euroopan parlamentti voi odottaa neuvostolta tällaista ehdotusta?

⁽¹⁾ EYVL C 20, 20.1.1997, s. 161.

Vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Arvoisalle parlamentin jäsenelle muistutetaan, että perussopimusten määräyksissä ei edellytetä, että neuvosto tekee parlamentille ehdotuksen kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöiksi.

(98/C 158/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3377/97 komissiolle**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE)***(23. lokakuuta 1997)*

Aihe: Kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöt

Joulukuussa 1996 Euroopan parlamentti hyväksyi päätöslauselman A4-0400/96 ⁽¹⁾, joka koski ihmisoikeuksia maailmassa vuosina 1995–1996 ja unionin ihmisoikeuspolitiikkaa.

20 artikla kehottaa komissiota ”esittämään nopeasti ehdotuksen kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöistä, joissa ne veloitetaan kunnioittamaan ihmisoikeuksia kaikissa muodoissaan (kansalaisoikeudet, sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät oikeudet) ja joihin sisältyy OECD:n esittämään ehdotukseen perustuvia valvonta- ja rangaistusmekanismeja”.

Voiko komissio antaa kehityskertomuksen työnsä edistymisestä koskien ehdotusluonnosta kolmansissa maissa toimivien eurooppalaisten yritysten käyttäytymissäännöiksi?

⁽¹⁾ EYVL C 20, 20.1.1997, s. 161.

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) antaa monikansallisille yrityksille ohjeita, jotka muodostavat yhteisen suosituksen ohjelmaan osallistuvien maiden hallitusten lainkäyttövallan alueella toimiville monikansallisille yrityksille. Näiden ohjeiden tarkoitus on auttaa monikansallisia yrityksiä varmistamaan, että niiden toiminta on sopusoinnussa niiden maiden kansallisten politiikkojen kanssa, joissa ne toimivat. Ohjeet sisältävät erityisesti työllisyyttä, työmarkkinasuhteita ja ympäristön suojelua koskevia suosituksia. Nämä ohjeet ovat osa OECD:n 21. kesäkuuta 1976 antamaa julistusta kansainvälisistä investoinneista ja monikansallisista yrityksistä sellaisena kuin se on muutettuna.

Monenvälistä investointisopimusta (MAI) koskevissa neuvotteluissa suunnitellaan ohjeiden liittämistä kyseiseen sopimukseen. Vaikka nämä ohjeet eivät jatkossakaan ole sitovia, niiden asema kuitenkin korostuu. Lisäksi harkitaan ohjeiden tarkistamista. Suunnitteilla on edelleen, että monenväliseen investointisopimukseen voisivat liittyä myös OECD:hen kuulumattomat maat, mikä lisää ohjeita noudattavien monikansallisten yritysten määrää.

Komission mielestä tämä lähestymistapa on tehokas. Koska yhteisön odotetaan tulevan monenvälisen investointisopimuksen sopimuspuoleksi, Euroopassa ei tällä hetkellä tarvita erillisten menettelysääntöjen valmistelua.

(98/C 158/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3382/97 neuvostolle**esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)***(23. lokakuuta 1997)*

Aihe: Kypros

Euroopan komission Agenda 2000-asiakirjassa (KOM(97)2000 lop.) uskalletaan puhua Kyproksesta jopa suuremmalla tarkkuudella kuin komission lausunnossa vuodelta 1993.

Agendassa tunnustetaan silti, että ”siitä asti pääasiallisesti YK:n piirissä toteutetut pyrkimykset poliittisen sopimuksen aikaansaamiseksi... eivät ole tuottaneet mainittavia tuloksia”.

Eikö neuvoston mielestä kyseessä ole tyypillisesti ”eurooppalainen ongelma”, johon olisi löydettävä eurooppalainen ratkaisu, ja on itsekästä ja tekopyhää, jos me eurooppalaiset jätämme ongelman koko kansainvälisen yhteisön harteille.

Kun Agenda 2000-asiakirjassakin myönnetään, että Kyproksessa tulee aina olemaan ”kaksi yhteisöä ja kaksi erillistä aluetta”, eikö neuvoston omasta mielestään pitäisi toimia välittäjänä näiden yhteisöjen välillä, ja tehdä kenties ensimmäinen aloite nykyisen rajalinjan oikeudenmukaisemman ja järkevämmän vetämisen puolesta, jotta esimerkiksi Nikosian kaupungin nykyinen hirvittävä kahtiajako voidaan poistaa?

Eikö neuvoston mielestä juuri Kypros on oikea paikka soveltaa ”yhteisen kannan” menetelmää, jota loogisesti seuraisi välittömästi ”yhteinen toiminta” nykyisen häpeällisen ”yhteisen toimimattomuuden” sijaan?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

1. Euroopan unioni pitää tärkeänä sekä Kyproksen ongelman ratkaisemista Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauseلمien mukaisesti luomalla kahden yhteisön ja kahden alueen muodostama liitto että Kyproksen liittymistä Euroopan unioniin.

Yleisten asioiden neuvosto esitti syyskuussa 1997 valittelunsa siitä, että heinäkuussa Troutbeckissa ja elokuussa 1997 Glionissa Yhdistyneiden Kansakuntien suojeluksessa käydyissä neuvotteluissa ei ollut edistytty. Neuvosto muistutti neuvotteluiden olevan kehittyvä prosessi, jonka tarkoituksena on päästä Kyproksen kysymyksen osalta kokonaisratkaisuun. Kysymys rajan määrittämisestä on ratkaistava näissä puitteissa.

Puheenjohtaja aikoo jatkossakin osallistua merkittäväällä tavalla Kyproksen kysymyksen ratkaisemiseen. Kuluneella puolivuotiskaudella puheenjohtaja on vierailut Ateenassa ja Ankarassa, hän on tavannut ulkoasiainministeri Kasoulidesin Luxemburgissa sekä Cordevezin New Yorkissa ja lisäksi on pidetty ministeritason tapaaminen Kyproksen kanssa käytävän rakenteellisen vuoropuhelun puitteissa.

Puheenjohtajavaltion Kyproksen edustaja tarkkailee tiiviisti tilannetta päivittäin ja on läheisessä yhteistyössä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa.

2. Eurooppa-neuvosto päätti Luxemburgissa 12. ja 13. joulukuuta 1997 pidetyssä kokouksessaan, että liittymisneuvottelut Kyproksen kanssa alkavat keväällä 1998.

Eurooppa-neuvosto katsoo, että liittymisestä on oltava etua kaikille Kyproksen väestönsille ja sen on edistettävä niiden välistä rauhaa ja sovintoa. Liittymisneuvotteluilla myötävaikutetaan poliittisen ratkaisun löytymiseen Kyproksen ongelmaan väestönsien välisin, Yhdistyneiden Kansakuntien suojeluksessa käytävin neuvotteluihin, joita on jatkettava kahden yhteisön ja kahden alueen muodostaman liiton luomiseksi. Neuvosto pyysi tässä yhteydessä, että Kyproksen hallituksen halukkuus ottaa Kyproksen turkkilaisväestön edustajat mukaan liittymisestä neuvottelevaan valtuuskuntaan osoitetaan käytännön toimin. Jos tämä pyyntö täytetään, puheenjohtaja ja komissio aloittavat asiaankuuluvat yhteydenpidot.

3. Ottaen huomioon yhdessä komission kanssa Kyproksen kysymyksen ratkaisemiseksi parhaalla tavalla tekemänsä ponnistelut, neuvosto torjuu arvion ”yhteisestä toimimattomuudesta”.

(98/C 158/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3390/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Metron rakentamisen aiheuttamat Ateenan asukkaiden turvallisuutta ja omaisuutta koskevat uhat

Ateenan maanalaisen rautatien rakennustöiden aikana on sattunut tiettyjä äärimmäisen suurta levottomuutta herättäviä tapauksia, jotka synnyttävät vakavia kysymyksiä siitä, kuinka turvallista töiden jatkaminen tiettyissä kohdissa Ateenaa on. Yksi kioski kaupungin keskustassa on nimittäin jo romahtanut, kahdeksankerroksisessa rakennuksessa Ateenan ydinkeskustassa on havaittu halkeama ja kaupungin yhden keskusväylän, Panepistimiou-kadun, päällyste on vajonnut 50 senttimetriä. Ajoneuvojen liikkuminen tällä kadulla on jo kielletty, samoin jalankulkijoiden liikkuminen sortumavaarojen vuoksi.

Kuten tiedetään, Kreikan pääkaupungin maapohja on heikko, ja alueen suuri maanjäristysalttius sekä sellaisten rakennusmateriaalien käyttö, joiden laadusta ei ole selvyyttä, on synnyttänyt suunnatonta huolestuneisuutta Ateenan asukkaissa, joiden turvallisuus ja omaisuus on vakavasti uhattuna.

Haluaisin saada tietää Euroopan komissiolta, joka yhteisrahoittaa koko tätä hanketta, vastaukset seuraaviin kysymyksiin:

1. Tietääkö se, onko suoritettu yksityiskohtaisia ja luotettavia Ateenan maapohjaa koskevia tutkimuksia?
2. Mitkä ovat näiden tutkimusten johtopäätökset?
3. Onko aivan varmasti tarkastettu, että käytetyt rakennustarpeet ovat laadultaan erinomaisia ja niitä koskevat erityismääräykset täyttyviä vai tuodaanko niitä valvomatta maahan EU:hun nähden kolmansista maista (esim. Turkista), ilman laatutarkastuksia?
4. Onko suoritettu laboratoriotutkimuksia siitä, ovatko nämä materiaalit sopivia maanjäristysalttiille ja heikolle Ateenan maapohjalle, ennen kuin näitä materiaaleja alettiin käyttää metron rakennustöissä?
5. Mitä toimia Euroopan komissio aikoo toteuttaa Ateenan asukkaiden terveyden, turvallisuuden ja omaisuuden suojelemiseksi?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Osakeyhtiö "Attiko Métro", joka on Ateenan suuren metrohankkeen rakennuttaja, vakuuttaa, että:

- täydelliset geologiset, geotekniset, geofyysiset ja hydrologiset tutkimukset on suoritettu. Lisäksi on tehty porauksia noin viidentoista metrin välein silloin, kun maaperän laatu on ollut tyydyttävä, ja 10 metrin välein silloin, kun maaperän laatu on ollut huono;
- näiden tutkimusten ja porausten perusteella on ryhdytty kaikkiin asianmukaisiin toimiin, jotta taataan rakennusten kestävyys tunnelin kaivamisen aikana (paalutusten, betonin ruiskutusten ja maaperän parantamisen avulla). Tunnelin yläpuolella oleva alue on kuitenkin aina riskialue, sillä koeporausten ja tutkimustenkaan avulla ei aina voida havaita 15 tai 10 metrin välein tehtävien porausten väliin jäävien kaivojen, putkien tai maanalaisten virtojen olemassaoloa. Tämän seurauksena voi tapahtua esimerkiksi tunnelin yläpuolella olevan tienpinnan päällestevaurioita. Rakennuksiin kohdistuvia vaurioita ei voi syntyä;
- tunnelin rakentamiseen käytettävät rakennusaineet ovat peräisin joko muista jäsenvaltioista tai muista Euroopan maista ja ne ovat aina yhteisön valtuuttamien laboratorioden hyväksymiä. Rakennuttaja suorittaa kairausten avulla lisäksi ylimääräisiä kokeita ja tarkastuksia; ja
- metrotunnelin ja -asemien rakentaminen toteutetaan viimeisintä Kreikassa voimassa olevaa maanjäristyksiä koskevaa asetusta noudattaen. Sellaisten rakennustöiden osalta, joka eivät kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, noudatetaan Yhdysvaltain seismisimmän alueen, Kalifornian, voimassa olevaa asetusta.

Ateenan asukkaiden terveyden, turvallisuuden ja omaisuuden suojeleminen kuuluu Kreikan viranomaisten toimivaltaan.

(98/C 158/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3391/97 komissiolle

esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Liikematkailu

Vuonna 1996 komissio sai Horwath & Axen valmistaman liikematkailua koskevan kertomuksen. Mitä tarkkaan ottaen on tehty sen suositusten toteuttamiseksi?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 1997)

Keväällä 1996 komissio julkaisi tiivistelmän raportista, jossa käsitellään liike- ja kokousmatkailua Euroopan talousalueella. Tiivistelmää on laajalti levitetty asiasta kiinnostuneille järjestöille ja yksityishenkilöille ja lisäksi se on esitelty kolmen tärkeän kansainvälisen tapahtuman yhteydessä.

Raportista kävi ilmi, että liikematkailusta saatava liikevaihto on huomattava, arviolta 162 000 miljoonaa ecua. Lisäksi liikematkailun arvellaan tuottavan kaksinkertaisen summan siihen liittyvillä aloilla.

Alan valoisista tulevaisuudennäkymistä huolimatta raportissa tultiin siihen johtopäätökseen, että Euroopan liikematkailuteollisuus tarvitsee yhtenäiset menettelytavat ja maailmanlaajuisen strategian saavuttaakseen tavoitteensa. Matkailua ja monia muita aloja hankaloittavia ongelmia mainitaan useita, esimerkiksi tilastojen sekä markkinoita ja markkinointisuuntauksia koskevien tietojen puuttuminen, verotukseen ja lainsäädäntöön liittyvät ongelmat, suuri erikoiskoulutuksen tarve, hajanaiset mainoskampanjat ja epäselvyydet liikematkailun määrittelyssä.

Euroopan yhteisö voi tukea tilanteen selvittämistä, vaikka useimmat esiin tuodut kysymykset ovatkin alakohtaisia. Ehdotuksessaan neuvoston päätökseksi ensimmäisestä monivuotisesta ohjelmasta Euroopan matkailun edistämiseksi – Philoxenia (1997–2000) ⁽¹⁾ komissio esittää, että perustettaisiin kehys Euroopan matkailun laadun ja kilpailukyyn parantamiseksi. Ohjelmassa mainitut välittömät tavoitteet tarjoavat laajan näkökulman raportissa esiin tuotuihin kysymyksiin. Tavoitteiksi mainitaan tiedonkulun parantaminen matkailualalla, matkailua koskevan lainsäädännön ja rahoitusympäristön kehittäminen, Euroopan matkailun laadun parantaminen ja EU:n ulkopuolelta tulevien matkailijoiden määrän lisääminen. Komission ehdotus on parhaillaan käsiteltävänä neuvostossa.

⁽¹⁾ Ehdotus neuvoston päätökseksi, EYVL C 222, 31.7.1996, sellaisena kuin se on muutettuna ehdotuksella neuvoston päätökseksi, EYVL C 13, 14.1.1997.

(98/C 158/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3393/97 komissiolle

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR)

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Agenda 2000 ja ympäristö

Miten ehdotukset EU:n viljamääräysten muuttamiseksi sopivat komission ehdotuksiin ympäristön suojelemiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 1997)

Komissio ei vielä ole tehnyt vilja-alan markkinajärjestelyjä koskevia yksityiskohtaisia ehdotuksia. Suunnitellun uudistuksen yleiset suuntaviivat on esitetty komission Agenda 2000 -asiakirjassa ⁽¹⁾.

Komission aikomuksena on ehdottaa viljan interventiohinnan alentamista nykyisestä 119,19 ecusta tonnilta turvallisena pidettyyn 95,35 ecuun tonnilta, ja alentaa samalla tiettyyn viljalajikkeeseen erikoistumattomasta alueesta maksettavaa palkkiota, joka tulisi olemaan 66 ecua tonnilta, kerrottuna vuoden 1992 uudistusten mukaisilla alueellisilla viljan vertailusadoilla. Nämä maksut on laskettava tarkasti, jotta alhaisempien interventiohintojen taloudelliset vaikutukset olisivat mahdollisimman vähäiset.

Komissio aikoo laatia ehdotuksen, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat tehdä viljelykasveille ja kesannoinnille myönnettävien suorien tukien maksamisen riippuvaiseksi ympäristöä koskevien määräysten noudattamisesta, jolloin tukia voidaan käyttää paremmin ympäristötavoitteiden saavuttamiseen. Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä mahdollisuutta hyväkseen, voivat ympäristölle siitä koituvat edut olla huomattavat.

Komissio uskoo, että maatalouden kohdennettujen ympäristötoimenpiteiden rahoittaminen on paras tapa hyödyntää ympäristötavoitteiden saavuttamiseen tarkoitettuja maataloudelle varattuja talousarviomäärärahoja. Komissio ehdottaakin, että yhteisessä maatalouspolitiikassa vahvistetaan maaseudun ympäristöasioiden osuutta lisäämällä talousarviosta myönnettäviä määrärahoja sekä suurentamalla tarvittaessa osarahoituksen määriä.

Komissio aikoo lisäksi ehdottaa epäsuotuisia alueita koskevan ohjelman muuttamista perusvälineeksi, jonka avulla ylläpidetään ja edistetään matalia tuotantopanoksia käyttäviä maanviljelymenetelmiä. Tämä olisi erityisen merkittävää silloin, kun vilja-alan markkinajärjestelyn ja muiden markkinajärjestelyjen mukautukset yhdessä epäsuotuisen luonnonolosuhteiden kanssa aiheuttavat paineita tämältyyppisen viljelyn jatkamiselle, jonka katsotaan monilla alueilla olevan ennakkoodellytys maaseutu ympäristön säilyttämiselle ja hoitamiseksi.

Komissio odottaa lisäksi uudistetun vilja-alan markkinajärjestelyn saavan aikaan myönteisiä ympäristövaikutuksia niillä alueilla, joilla interventiohintojen alentaminen johtaa markkinahintojen todelliseen laskuun. Tämä vähentää houkutusta liialliseen lannoitteiden ja kasvimyrkkujen käyttöön. Tämänkaltaisten laajaperäistämisen vaikutusten on havaittu olevan seurausta vuonna 1988 käyttöönotetuista niin sanotuista hinnanvakauttajista ja vuonna 1992 tehdyistä yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksista.

(¹) KOM(97) 2000 lopullinen.

(98/C 158/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3397/97 komissiolle

esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)

(23. lokakuuta 1997)

Aihe: Ihmisoikeudet

"Säännöt eivät ole täällä selviä, eivät naisten valokuvaamisen osalta eivätkä muutenkaan". Tämä oli humanitaarisista asioista vastaavan komissaari Emma Boninon ensimmäinen kommentti hänen työmatkallaan Kabulissa, kun ääri-islamilaisten Taleban-liike oli pidättänyt hänet eilen muutamaksi tunniksi. Bonino kertoi amerikkalaiselle CNN- uutiskanavalle, että hänet ja hänen seurueensa oli pidätetty erään naissairaalan läheisyydessä, jossa he olivat juuri käyneet. Pidätyksestä päätettiin ilmeisesti sen vuoksi, että jotkut seurueen jäsenet olivat valokuvanotot ja filmanneet naisia, mikä islamilaisen Taleban-liikkeen lain mukaan ei ole sallittua.

Voiko komissio selvittää viipymättä miten kaikki kävi?

Voiko komissio myös selvittää, onko totta, että tietyt seurueen jäsenet valokuvasivat ja filmasivat vastoin lakia?

Pysyykö ECHO-ohjelma muuttumattomana?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(2. joulukuuta 1997)

Tapaus, joka sattui 29. syyskuuta 1997 humanitaarisesta avusta vastuussa olevan komission jäsenen ja hänen valtuuskuntansa vieraillessa Kabulissa sijaitsevassa sairaalassa, sai alkunsa komission jäsenen seurassa olleiden toimittajien ja uskonnollisen poliisin välisestä väärinkäsityksestä. Välikohtaus sai päätöksensä kahden Talibanin hallintoviranomaisen pahoitellessa tapahtunutta.

Vieraillessaan Afganistanissa humanitaarista apua koskevan komission jäsen totesi, että humanitaarista apua tarvitaan vielä paljon. On siis tärkeää jatkaa avustusta Afganistanissa asuville ihmisille, sekä Talibanin valvomalla maalla että Pohjoisen liiton valvomalla alueella.

Komissio jatkaa Afganistanin kansaa avustavien Yhdistyneiden kansakuntien erityiselinten ja -järjestöjen ja ohjelmien, kansainvälisten avustusjärjestöjen ja eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen rahoitusta sillä edellytyksellä, että kyseinen apu voidaan toimittaa paikalle vapaasti ilman häirintää ja että se noudattaa kansainvälisiä humanitaarisia yleissopimuksia.

(98/C 158/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3399/97 neuvostolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(28. lokakuuta 1997)**Aihe: Ihmisoikeudet Pohjois-Koreassa*

Miljoonan ihmisen arvioidaan kuolleen nälkään Pohjois-Koreassa. Järisyttävä luku on ilmeisesti peräisin Pohjois-Korean kommunistisen puolueen salaisesta asiakirjasta. Varmaa on joka tapauksessa se, että Pohjois-Korealla on niin suuria maatalousvaikeuksia, että lasten arvellaan kärsivän vaikeasta aliravitsemuksesta ja heitä on jätetty jopa heitteille tienvarsiin. Viljelijöiden pelätään olevan niin heikkoja ja nälkiintyneitä, että he eivät pysty vastaamaan ihmisten tarpeisiin viljelemällä maata.

Tällä hetkellä elintarvikevajeen arvellaan olevan yhden ja kahden miljoonan ruokatonnin väliltä, mutta Yhdistyneille kansakunnille viime huhtikuussa esitetty avustuspyyntö oli vain 200 000 tonnia. Haluttomuus pyytää riittävästi kansainvälistä apua johtuu siitä, että Pohjois-Korean johtaja Kim-Jong II pelkää, että valtava elintarvikeavustusohjelma johtaisi kansainvälisten järjestöjen laajaan edustukseen maassa, mikä voisi vahingoittaa hänen johtoasemaansa.

Poliittisen pelin lisäksi Pohjois-Korean tilanne on vakava. Maan siviiliväestön saama avustus on 750 – 1000 kaloria päivässä, vaikka normaali päivittäinen tarve on 2500 kaloria.

Aikooko komissio näin ollen tiedottaa tilanteesta virallisesti ja ottaa yhteyttä Korean hallitukseen pyytääkseen sitä ratkaisemaan tämän vakavan kriisin?

Vastaus*(16. helmikuuta 1998)*

Euroopan unioni on edelleen huolissaan Pohjois-Korean elintarviketilanteesta. Kriisin vakavuutta on ollut vaikea arvioida, lähinnä siksi, että Pohjois-Korean hallitus on salaillut asiaa. On kuitenkin aihetta olettaa, että tilanne on erittäin vakava. Euroopan komissio päättikin äskettäin 55 miljoonan ecun (noin 65 miljoonan USA:n dollarin) arvoisesta humanitaarisesta avustuspaketista. Varat jaetaan valtaosin tiiviissä yhteistyössä Maailman elintarvikeohjelman (WFP) kanssa. Komissio on niin ikään lähettänyt sinne joitakin riippumattomia kenttätöntekijöitä WFP:n ja UNESCO:n ohjelmien yhteydessä.

(98/C 158/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3400/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(28. lokakuuta 1997)**Aihe: Ihmisoikeudet Pohjois-Koreassa*

Miljoonan ihmisen arvioidaan kuolleen nälkään Pohjois-Koreassa. Järisyttävä luku on ilmeisesti peräisin Pohjois-Korean kommunistisen puolueen salaisesta asiakirjasta. Varmaa on joka tapauksessa se, että Pohjois-Korealla on niin suuria maatalousvaikeuksia, että lasten arvellaan kärsivän vaikeasta aliravitsemuksesta ja heitä on jätetty jopa heitteille tienvarsiin. Viljelijöiden pelätään olevan niin heikkoja ja nälkiintyneitä, että he eivät pysty vastaamaan ihmisten tarpeisiin viljelemällä maata.

Tällä hetkellä elintarvikevajeen arvellaan olevan yhden ja kahden miljoonan ruokatonnin väliltä, mutta Yhdistyneille kansakunnille viime huhtikuussa esitetty avustuspyyntö oli vain 200 000 tonnia. Haluttomuus pyytää riittävästi kansainvälistä apua johtuu siitä, että Pohjois-Korean johtaja Kim-Jong II pelkää, että valtava elintarvikeavustusohjelma johtaisi kansainvälisten järjestöjen laajaan edustukseen maassa, mikä voisi vahingoittaa hänen johtoasemaansa.

Poliittisen pelin lisäksi Pohjois-Korean tilanne on vakava. Maan siviiliväestön saama avustus on 750 – 1000 kaloria päivässä, vaikka normaali päivittäinen tarve on 2500 kaloria.

Aikooko komissio näin ollen tiedottaa tilanteesta virallisesti ja ottaa yhteyttä Korean hallitukseen pyytääkseen sitä ratkaisemaan tämän vakavan kriisin?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(25. marraskuuta 1997)

Myös komission mielestä tilanne on vakava Pohjois-Koreassa. Maan eristäytyneisyyden vuoksi on kuitenkin erittäin vaikeata saada luotettavia tietoja ja lukuja ihmisten kärsimysten laajuudesta.

Yhteisö antaa Pohjois-Korealle huomattavaa humanitaarista apua sekä elintarvikeapuna että tukena erityisille terveys- ja ravinto-ohjelmille. Yhteisön hätäapua Pohjois-Korealle on annettu vuodesta 1995 alkaen (jolloin ensimmäinen vakava tulva tapahtui) sekä elintarvikeapuna että ensiaputarvikkeina ja lääkkeinä. Tilanteen huonotessa yhteisö on antanut lisäapua kaikkein tukalimmassa tilanteessa oleville kansanryhmille.

Komissio ilmoitti viimeisimmän apupaketin lähettämisestä toukokuussa tänä vuonna. Se koostuu sekä elintarvikeavusta että kansanterveys- ja ravinto-ohjelmista. Lähinnä viljasta sekä kasviöljystä, sokerista ja palkokasveista koostuva elintarvikeapu jaetaan läheisessä yhteistyössä Yhdistyneiden kansakuntien maailman elintarvikeohjelman (WFP) kanssa. Erillinen lasten ravinto-ohjelma ja kattava terveydenhoitotarvikepaketti toimitetaan yhteistyössä Yhdistyneiden kansakuntien lastenrahaston ja eräiden kansalaisjärjestöjen kanssa. Tietty avustustoimet on keskitetty maan pohjois- ja itäosiin, joissa avun tarve on katsottu erityisen tarpeelliseksi. Lapset, vanhukset ja raskaana olevat naiset ovat ensisijaisia avun saajia.

Yhteisön antaman tuen arvo on yhteensä noin 66,5 miljoonaa ecua vuonna 1997, eli suurempi kuin muiden johtavien avunantajien Yhdysvaltojen, Japanin ja Korean tasavallan.

Komissiolla on tällä hetkellä kuusi teknistä avustajaa Pohjois-Koreassa huolehtimassa yhteisön avun oikeasta jakelusta (neljä valvoo elintarvikeapua ja toimituksia ja kaksi kansanterveys- ja ravinto-ohjelmia). Näiden teknisten avustajien toimenkuvaan kuuluu raportointi humanitaarisesta tilanteesta heidän omien havaintojensa perusteella. Komission saamien tietojen mukaan tilanne pysyy elintarvikeavun ja uuden sadon ansiosta hallinnassa, joskin vakavana. Vuoden 1998 näkymät ovat edelleen erittäin epävarmat eikä komissio sulje pois tarvetta lähettää lisää humanitaarista apua.

Niemimaan vakaus on selkeästi Korean tasavallan hallituksen etujen mukaista, ja tämän vuoksi se antaa avustuksia maailman elintarvikeohjelman kautta.

(98/C 158/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3401/97 komissiolle

esittäjä(t): José Pomés Ruiz (PPE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Hankkeiden tilanne

Espanjassa sijaitsevan Navarran autonomisen yhteisön pääkaupunki Pamplona on maanviljelyalueella sijaitseva kaupunki, jota vaivaa kasvava rakenteellinen työttömyys ja selkeät taloudelliset rajoitteet.

Komission hyväksyttäviksi on esitetty erilaisia hankkeita, jotka tukisivat merkittävästi kyseiselle alueelle suunnattavaa taloudellista apua.

Voiko komissio kertoa Pamplonan kaupunkiin liittyvien toimien sekä muiden Espanjan Navarraa koskevien hankkeiden tämänhetkisestä tilanteesta?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 1997)

Navarran alueen hyväksi koko ohjelmakaudella 1994–1999 toteutettavia rakennerahastojen toimia koskevien tietojen osalta komissio pyytää kunnianarvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan edustaja Campoy Zuecon esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2102/97 annettuun vastaukseen (1).

Mitä tulee erityisesti Pamplonan kaupunkiin, Milagrosan, Chantrea/Orvinan ja Rochapea/San Jorgen piirit voivat hyödyntää Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) tavoitteen 2 mukaisesti toteutettuja toimia, jotka koskevat 67 000 asukasta (180 000 asukkaan kokonaismäärästä vuoden 1991 väestölaskennan tietojen mukaan) ja 14 neliökilometrin aluetta.

Ne todelliset hankkeet, joita Euroopan aluekehitysrahasto on rahoittanut Pamplonassa edellä mainitulla kaudella toteutettujen alueellisten toimien (käynnissä olevien tai päätökseen saatettujen toimien) yhteydessä, ovat tavoitteen 2 kautta 1994–1996 koskevan toimenpideohjelman mukaisia. Näitä hankkeita ovat:

- kaupungin piirien pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) tukeminen. Tukea annetaan alueellisten viranomaisten laatimien suunnitelmien mukaisesti, jotka koskevat teollisuusyritysten tuotannollista välineistämistä (lainojen korkotuki tai avustukset), matkailualan yritysten välineistämistä ja tervehdyttämistä sekä laatua ja muotoilua (design) (ensisijaisen toimintalinjan toimenpiteet 1.1, 1.3, 1.4 ja 1.5)
- kasvihuoneiden, työtilojen ja kokeilupalstojen rakentaminen maatalousoppilaitokselle ja niiden välineistämisen (toimenpide 3.1)
- teollisuuden alojen ja televiestinnän alan insinöörejä kouluttavan oppilaitoksen laboratorion välineistämisen (toimenpide 3.2)
- rautatieaseman raiteiden kunnostaminen (Renfe) (toimenpide 4.2).

Koheesiorahastosta yhteisrahoitetaan Navarran alueella seuraavia hankkeita:

- Eguillorin vedenkäsittelylaitos: veden toimittamista Pamplonaan koskevalle hankkeelle on myönnetty 1 146 000 ecua
- Pamplonan Arazuri Comarquessa sijaitsevaa puhdistamoa koskevalle hankkeelle on myönnetty 18 911 662 ecua
- La Ribera-Tudelan jätteiden kierrätystä koskevalle hankkeelle on myönnetty 2 485 310 ecua
- Port de Velaten valtatie 121-A koskevalle hankkeelle on myönnetty 24 154 308 ecua
- Navarran teollisuusjätteiden käsittelyyn myönnettävää teknistä tukea koskevalle hankkeelle on myönnetty 492 954 ecua.

Seuraavat hankkeet koskevat useita Espanjan alueita, Navarra mukaan lukien:

- Pichra: vesi- ja metsävarojen entistämistä, maaperän suojelua ja jokien parantamista koskevaan kokonaisuunnitelmaan liittyvä hanke
- hankkeelle, joka koskee metsänistutusta ja täydentäviä toimia eroosion ja aavikoitumisen torjumiseksi sekä tulipalon vahingoittamien ekosysteemien korjaamista Ebron hydrografisessa altaassa, on myönnetty 15 352 436 ecua.

Koheesiorahastosta myönnettyjä tukia koskevien päätösten olennaiset tiedot julkaistaan myös Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(¹) EYVL C 60,25.2.1998, s. 97.

(98/C 158/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3402/97 komissiolle

esittäjä(t): Freddy Blak (PSE)

(16. lokakuuta 1997)

Aihe: Työaikadirektiivin ulkopuolelle jätetyt alat

1. Työaikadirektiivin (93/104/EY) (¹)ulkopuolelle jätettyjä aloja ja töitä käsittelevästä komission valkoisesta kirjasta (KOM 97/334) ilmenee, että kuljetusalan ei-liikkuvat työntekijät on jätetty direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Onko komissio tietoinen siitä, että tämä luo erilaiset kilpailuedellytykset varsinaiselle kuljetusalalle ja teollisuudenaloille, jotka ovat tekemisissä kuljetusten kanssa?

2. Voiko komissio täsmentää, katsooko se, että on kohtuullista, että työaikadirektiivi koskee mm. teollisuuslaitoksen kuljetusosastolla työskentelevää huolitsijaa, kun sitä vastoin kuljetusalalla kuljetusosastolla työskentelevä huolitsija jää direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle?

3. Mitä mainittua alaa koskevia aloitteita komissio aikoo tehdä, jotta tämä epäkohta saadaan mahdollisesti poistettua, luomalla yhtäläiset kilpailuehdot ja paremmat työehdot kujetusalalan työntekijöille?

(¹) EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(28. marraskuuta 1997)

Työaikajärjestelyistä 22 päivänä helmikuuta 1993 annetun direktiivin 93/104/EY ulkopuolisia toimialoja käsittelevässä valkoisessa kirjassa komissio toteaa tosiaankin (kohdassa 14), että toimialojen ulkopuolelle jättämisen määrittelytavan on tulkittu merkitsevän sitä, että kaikki liikenteen... alalla toimivat työntekijät jäävät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, myös ne, joiden työtehtävät eivät edellytä liikkumista. Valkoisessa kirjassa todetaan myös, että komission näkemyksen mukaan tilannetta olisi selvennettävä, sillä ei ole objektiivisia syitä kohdella näitä kiinteässä asemapaikassa toimivia työntekijöitä eri tavalla kuin muilla toimialoilla vastaavia tehtäviä tekeviä työntekijöitä.

Valkoisessa kirjassa (kohdassa 17) todetaan, että vaikka tarkoituksena on suojella terveyttä ja turvallisuutta, komissio ottaa kuitenkin huomioon kilpailun mahdollisen vääristymisen vaikutukset sekä määräykset liikenneturvallisuuden varmistamisesta, ja sen vuoksi tässä valkoisessa kirjassa pidetään parhaana yhtenäistä lähestymistapaa yhteisön liikenne- ja sosiaalipolitiikan täytäntöönpanoon.

Tilanteen korjaamiseksi komissio ehdottaa mm., että direktiivin 93/104/EY säännökset ulotetaan koskemaan täysin kaikkia työntekijöitä, joiden työtehtävät eivät edellytä liikkumista, siten, että poikkeuksia mukautetaan asianmukaisesti.

(98/C 158/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3403/97 neuvostolle

esittäjä(t): Ole Krarup (I-EDN)

(28. lokakuuta 1997)

Aihe: Oleskeluoikeutta koskevat direktiivit

Viitaten Amsterdamin sopimuksen uusiin määräyksiin, jotka koskevat vapaan liikkuvuuden lisäämistä, neuvostoa pyydetään selittämään, missä määrin vuonna 1990 annetut kolme oleskeluoikeutta koskevaa direktiiviä nyt tulevat kattamaan entistä laajemman henkilöiden piirin?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa, vuonna 1990 annetuissa kolmessa direktiivissä määritetään selvästi ihmisryhmät, joihin kyseisiä direktiivejä sovelletaan.

Kun Amsterdamin sopimus tulee voimaan, kolmansien maiden kansalaisiin voidaan kohdistaa tulevien 62 artiklan 3 kohdan ja 63 artiklan 4 kohdan perusteella toimenpiteitä, joissa määrätään heidän liikkuvuutensa edellytykset jäsenvaltioiden alueella samoin kuin heidän jäsenvaltioissa oleskeluaan koskevat ehdot.

Amsterdamin sopimuksen tultua voimaan komissio tai jäsenvaltiot tekevät aloiteoikeutensa mukaisesti ehdotukset muiden henkilöryhmien oleskeluoikeutta koskevista määräyksistä.

(98/C 158/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3406/97 komissiolle**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE)***(28. lokakuuta 1997)**Aihe:* Euroopan aluekehitysrahaston uutta luovat toimet

Euroopan komissio on valinnut ajanjaksolle 1995–1999 kahdeksan osallistumis- tai yhteistyötoimintalinjaa EAKR:n uutta luovien toimien puitteissa (EAKR:sta annetun asetuksen 10 artikla). Nämä kahdeksan toimintalinjaa ovat uudet työllisyysläheteet, kulttuuri ja taloudellinen kehittäminen, teknologisen innovaation edistäminen, tietoyhteiskunta, aluesuunnittelu, kaupunkeja koskevat pilottihankkeet, sisäinen alueiden välinen yhteistyö ja ulkoinen alueiden välinen yhteistyö.

Voisiko komissio kertoa kuinka monta hanketta on esitetty kutakin toimintalinjaa ja kutakin jäsenvaltiota (tai useiden valtioiden välisiä hankkeita) kohden sekä montako hanketta on tähän mennessä hyväksytty? Kuinka paljon varoja on myönnetty ecuissa?

Kuinka paljon on kutakin toimintalinjaa kohden asetettu määräraha ajanjaksolla 1995–1999?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(9. joulukuuta 1997)*

Parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön lähetetään suoraan taulukot, joiden tiedot koskevat kuutta mainituista kahdeksasta aihepiiristä. Toistaiseksi näille kuudelle aihepiirille on annettu Euroopan aluekehitysrahastosta noin 133 miljoonaa ecua vuosien 1995–1999 yhteensä 190 miljoonan ecun suuruisesta talousarviosta. Tiettyjä hankkeita rahoitetaan osittain myös Euroopan sosiaalirahastosta tai PHAREsta. Kyseisten kuuden aihepiirin osana ehdotetuista 1483 hankkeesta hyväksyttiin 161. Sisäisen alueiden välisen yhteistyön (RECITE II, talousarvio 110 miljoonaa ecua) ja ulkoisen alueiden välisen yhteistyön (ECOS-OUVERTURE, talousarvio 70 miljoonaa ecua) ohjelmia ei ole vielä vahvistettu.

(98/C 158/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3408/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(28. lokakuuta 1997)**Aihe:* Rooman meijerin yksityistäminen

Italialainen monopoleja valvova elin on harkinnut jo jonkin aikaa Rooman kaupungin meijerin luovuttamista Cirio-yritykselle. Jos Cirio ostaa keskuksen, se saisi lähes 70 prosenttia Latiumin maitomarkkinakiintiöstä. Luku on aivan liian suuri ja toimenpiteellä voitaisiin vääristää vapaata kilpailua alalla.

Lisäksi kahden suurimman italialaisen maidontuottajan, Cirion ja Parmalatin, väliset suhteet voisivat yhteisen edut huomioon ottaen todella häiritä markkinoita, mikä johtuisi hallitsevan aseman saavuttamisesta. Seurauksena olisi myös kilpailun häviäminen. Kaikki tämä aiheuttaa epäilyjä Rooman kaupungin toteuttamasta myyntiopeeraatiosta.

1. Onko komissio tietoinen italialaisen monopoleja valvovan elimen tutkimuksesta, joka koskee Rooman meijerin yksityistämistä?
2. Katsooko komissio, että meijerin luovuttaminen Ciriolle voi aiheuttaa vapaata kilpailua vääristävän hallitsevan aseman lujittumisen?
3. Pitääkö komissio laillisena meijerin yksityistämistä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(26. marraskuuta 1997)*

Komissiolle jätettiin vuoden 1996 lopulla valitus, joka koski julkisten varojen myöntämistä Centrale del latte di Roman saneeraukseen ja Rooman kaupungin suunnitteleman yksityistämismenettelyn yhdenmukaisuutta julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen kanssa.

Kyseistä valitusta tutkitaan parhaillaan, ja näin ollen komissio ei ole vielä muodostanut kantaansa asiasta.

Tämän vuoksi komissio joutuu valitettavasti ilmoittamaan arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei pysty vastaamaan esitettyihin kysymyksiin, jotka koskivat kyseessä olevan yrityksen yksityistämismenettelyä, ennen kuin se on muodostanut kantansa edellä mainitusta valituksesta.

(98/C 158/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3410/97 komissiolle

esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)

(28. lokakuuta 1997)

Aihe: Italian viranomaisille esitetty pyyntö saada tietoja tiettyjen julkisten hankkeiden toteuttamisesta Roomassa

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-1971/97 ⁽¹⁾ komissio sanoi, että Italian viranomaiset eivät olleet vielä vastanneet pyyntöön Rooman C-metrolinjan rakentamista ja Casaleton ja Largo Argentinan välisen raitiovaunulinjan rakentamista koskevien tietojen osalta, oliko hankkeesta suoritettu ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 85/337/ETY ⁽²⁾ määräysten mukaisesti.

Vaikka ensimmäiset pyynnöt esitettiin yli vuosi sitten, molemmissa tapauksissa töissä on edetty alkuperäisten suunnitelmien mukaisesti.

1. Miten komissio suhtautuu Italian viranomaisiin, jotka ovat olleet jo kuukausia käsittämättömästi vaiti?
2. Mitä mieltä komissio on siitä, että toistuneita pyynnöistä huolimatta töitä kuitenkin jatketaan ilman että Italian viranomaiset antavat minkäänlaista selitystä?
3. Mihin muihin aloitteisiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että ellei yhteisön oikeutta noudateta, niin ainakin saataisiin vastaus molemmista hankkeista vastaavalta Rooman kaupungilta?

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.1998, s. 131.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 1997)

Komissiolla on velvoite varmistaa, että yhteisön oikeutta noudatetaan jäsenvaltioissa. Niinpä komissio on käynnistänyt rikkomismenettelyn Italiaa vastaan, koska Italian lainsäädäntö ei vastaa ympäristövaikutusten arviointiin liittyvää direktiiviä 85/337/ETY. Italian laissa ei säädetä ennakkoselvityksestä, jonka perusteella ratkaistaan, onko direktiivin 85/337/ETY liitteessä II mainittujen hankkeiden ympäristövaikutukset tarpeen arvioida. Toisin kuin liitteessä I mainituista hankkeista, (joiden ympäristövaikutukset arvioidaan aina) liitteessä II mainituista hankkeista tehdään ympäristövaikutusten arviointi vain, jos hankkeilla on huomattava vaikutus niiden luonteen, laajuuden tai toteutuspaikan vuoksi. Parlamentin jäsenen mainitsema hankkeet kuuluvat tähän luokkaan (liitteessä II olevan 10 kohdan G alakohtaan).

Kun Italian viranomaisilta pyydettiin tietoa Roberta Angelillin kirjallisessa kysymyksessä E-1273/97 ⁽¹⁾ mainituista hankkeista, nämä ilmoittivat, että hankkeet kuuluvat alueiden toimivaltaan. Alueiden on sovellettava 12. huhtikuuta 1996 annettua määräystä (DPR), joka koskee 22. helmikuuta 1994 annetun lain 146 40 artiklan 1 kohdan soveltamisen suuntaviivoja ja koordinoitua. Määräyksen mukaan viranomaisten on varmistuttava muun muassa siitä, etteivät alueelliset tai paikalliset rautatiehankkeet eivätkä raitiovaunun tai metron kaltaiset liikennemuodot sisällä tekijöitä, jotka luonteensa, laajuutensa tai sijaintinsa vuoksi edellyttäisivät ympäristövaikutusten arviointia.

Koska alueet eivät ole toistaiseksi antaneet tarvittavaa lainsäädäntöä, edellä mainitussa rikkomismenettelyssä otetaan huomioon alueelliset erityisnäkökohdat.

⁽¹⁾ EYVL C 367, 4.12.1997.

(98/C 158/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3411/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(28. lokakuuta 1997)*

Aihe: Latiumissa Guidonian ja Mentanan välisellä alueella sijaitsevan Inviolatan kaatopaikan laajentaminen

Latiumissa Guidonian ja Mentanan välisellä alueella sijaitsevasta Inviolatan kaatopaikasta on esitetty kirjallinen kysymys E-1410/97 ⁽¹⁾ huhtikuussa 1997. Kysymyksessä selvitettiin komissiolle alueen asukkaiden kannalta epäsuotuisaa tilannetta, sillä he joutuvat sietämään päivittäin kaatopaikan jätteistä lähtöisin olevia päästöjä. Äskettäin aluetta hallinnoiva 'Ecoitalia 87' päätti laajentaa kaatopaikkaa ja lisätä kapasiteettia yli 450 000 kuutiometrillä, vaikka suurin osa alueen asukkaista halusi, että kaatopaikka suljettaisiin lopullisesti.

Ottaen huomioon edellä mainitun ja sen, että Latiumin alueen, Rooman maakunnan ja Guidonian kunnan on esitettävä kantansa hankkeesta, kysyn komissiolta,

1. onko Inviolatan kaatopaikan laajentaminen jätteiden käsittelystä annetun direktiivin 91/156/ETY ⁽²⁾ määräysten mukainen,
2. onko hankkeesta, joka merkitsee kapasiteetin lisäämistä 450 000 kuutiometrillä, tehtävä ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 85/337/ETY mukaisesti,
3. onko mainittujen direktiivien lisäksi olemassa muita yhteisön määräyksiä, joilla säädellään jätteiden keruusta vastaavien laitosten perustamista tai laajentamista koskevia hankkeita?

⁽¹⁾ EYVL C 373, 9.12.1997, s. 120.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(27. marraskuuta 1997)*

Jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, 4 artiklassa säädetään, että jätteistä on huolehdittava tuottamatta muun muassa melu- tai hajuhaittoja. Jätteiden käsittelylaitoksilla on myös oltava viranomaisten lupa.

Komissio on jo ottanut yhteyden Italian viranomaisiin arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen E-1410/97 johdosta ja pyytänyt lisätietoja Rooman provinssissa Guidonian ja Mentanan kuntien välissä sijaitsevan Inviolatan kaatopaikan aiheuttamasta voimakkaasta pahasta hajusta. Komissio ei ole saanut vastausta pyyntöönsä, ja se aikoo kirjoittaa uudelleen Italian viranomaisille mainiten kirjeessään arvoisan parlamentin jäsenen antamat uudet tiedot.

Vaarallisten jätteiden kaatopaikoista on tehtävä välittömästi ympäristövaikutusten arviointi (yva), mutta tämä ei koske muiden kuin vaarallisten jätteiden kaatopaikkoja, jotka mainitaan tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾ liitteen II 11 kohdan c alakohdassa teollisuus- ja kotitalousjätteiden käsittelylaitoksien luokassa. Liitteen II hankkeista on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi silloin, kun jäsenvaltiot toteavat niiden laadun sitä vaativan. Näistä hankkeista on kuitenkin tehtävä ennakkotarkastus, jonka avulla määritetään, onko niistä tehtävä ympäristövaikutusten arviointi. Yva voi osoittautua tarpeelliseksi, jos vaikutukset ympäristöön ovat hankkeen laadun, koon tai sijainnin vuoksi merkittävät.

Käsittelylaitoksiin sovellettavasta sääntelystä on huomattava, että voimassa oleva yhteisön lainsäädäntö koskee erityisesti yhdyskuntajätteiden olemassa olevia polttolaitoksia (direktiivi 89/429/ETY ⁽²⁾) ja yhdyskuntajätteiden uusia polttolaitoksia (direktiivi 89/369/ETY ⁽³⁾). Parhailaan tutkitaan direktiiviehdotusta, jonka tarkoituksena on luoda oma sääntely kaatopaikkoja varten ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ EYVL L 203, 15.7.1989.

⁽³⁾ EYVL L 163, 14.6.1989.

⁽⁴⁾ KOM(97) 105.

(98/C 158/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3412/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberta Angelilli (NI)***(28. lokakuuta 1997)**Aihe:* Jätteiden käsittelyä koskevan yhteisön määräysten soveltaminen Italiassa

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-2350/97 ⁽¹⁾ Euroopan komissio sanoi, että Italian säännöstö ei ole yhdenmukainen jätteiden käsittelystä annetun direktiivin 91/156/ETY ⁽²⁾ kanssa ja että tällä hetkellä on erityistapauksia, joista on aloitettu rikkomusmenettely.

1. Voiko komissio selvittää, millä tavoin Italian lainsäädäntö ei ole yhteensopiva direktiivin 91/156/ETY kanssa?
2. Voiko komissio sanoa, missä erityistapauksissa on aloitettu rikkomusmenettely?

⁽¹⁾ EYVL C 117, 16.4.1998, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(5. joulukuuta 1997)*

Italian viranomaisia vastaan on käynnissä rikkomismenettely, koska Italian lainsäädäntö ei vastaa jätteistä annettua direktiiviä 75/442/ETY ⁽¹⁾, jota on viimeksi muutettu direktiivillä 91/442/ETY ⁽²⁾. Rikkomismenettelyjen sisältö on luottamuksellinen. Pääsyyinä on tiettyjen jäteluokkien sulkeminen kansallisen lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle.

Jätteiden hävittämiseen liittyvä rikkomismenettely on aloitettu erityistapauksissa, jotka liittyvät luvattomaan jätteiden kaatamiseen suojeltavalle alueelle (Vallone di S. Roccon), Italian oikeusjärjestelmän ja vaarallisten jätteiden polttamisesta annetun direktiivin 94/67/EY ⁽³⁾ yhteensopivuuteen sekä Italian oikeusjärjestelmän ja vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY ⁽⁴⁾ ja pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY ⁽⁵⁾ yhteensopivuuteen.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991.

⁽³⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

⁽⁴⁾ EYVL L 377, 31.12.1991.

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

(98/C 158/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3420/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Romaaneja ja pomakkeja koskevat toimenpiteet

Työmarkkinoilta syrjäytymisen torjuntaa koskevan toimintaohjelman alaohjelman 3, joka koskee muiden yhteiskuntaryhmien, jotka kärsivät työmarkkinoilta syrjäytymisestä, mukaantuloa ja palaamista työmarkkinoille, toimi 4 on suunnattu romaaneille ja pomakeille lukutaidottomuuden poistamista, heidän ammatillista kehitystään ja muita toimenpiteitä varten.

Koska alaohjelmaa 3 varten on laadittu aikataulu, komissiolta kysytään:

1. Miten alaohjelma on edennyt ja missä toimissa on edistytty?
2. Onko määrärahojen käyttöönotossa ilmennyt viivästymisiä ja jos näin on käynyt, mitkä ovat niiden tärkeimmät syyt?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(12. joulukuuta 1997)*

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Kreikan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan työmarkkinoilta syrjäytymisen torjuntaa koskevan toimintaohjelman (vuosien 1994—1999 yhteisön tukikehykset Kreikalle) muita syrjäytyneitä ryhmiä koskevan alaohjelman 3 toimenpiteelle 4, joka liittyy romaneihin (mustalaisiin) ja pomakkeihin, varatusta kokonaistalousarviosta oli heinäkuuhun 1997 mennessä käytetty noin 20 prosenttia. Toimenpiteistä hyötyi yhteensä noin 1 560 ihmistä. Heinäkuussa 1997 pidetyssä toimintaohjelman seurantakomitean kokouksessa hyväksyttiin 948 000 ecua (Euroopan sosiaalirahaston maksuosuus) vuoden 1997 toiminnalle.

Toteutettuihin projekteihin kuului toimia, joilla pyrittiin torjumaan edellä mainittujen kohderyhmien sosio-ekonomista syrjäytymistä. Esimerkkejä toimista ovat esiopetus, (myös luku- ja kirjoitustaidon), koulutus, työllisyyden edistäminen sekä näitä täydentävät toimet ja tukitoimet.

Toimintaohjelman täytäntöönpano on tietyiltä osin viivästynyt, koska sen innovatiivista otetta on ollut vaikea soveltaa käytännössä ja koska toimintojen toteuttamiselle ei ole ollut sopivia rakenteita. Lisäksi vaikeuksia oli erityisesti vuosina 1995—1996 sellaisten järjestelmien ja menetelmien luomisessa ja soveltamisessa, joilla voitaisiin taata tehokkaampi toteuttaminen.

Kreikan viranomaiset muuttavat parhaillaan perusteellisesti toimintaohjelmaa ensimmäisen täytäntöönpanokauden aikana saadun kokemuksen perusteella. Pyrkimyksenä on kehittää politiikkoja ja toimia, jotka vastaavat tehokkaammin kyseisten kohderyhmien erityistarpeita.

(98/C 158/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3424/97 komissiolle**esittäjä(t): José Pomés Ruiz (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Lihakiintiöt

Voisiko komissio selittää, millä perusteella myönnetään Argentiinasta ja Brasiliasta peräisin olevan häränlihan tuontikiintiöt ja millä ehdoilla yritys voi toimia kyseisen lihan maahantuojana?

Voisiko komissio antaa minulle tiedot viimeisistä näistä maista peräisin olevan häränlihan kiintiöiden jakaantumasta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(26. marraskuuta 1997)*

Korkealaatuisen naudanlihan, kuten selkäfileen ("Soromillo"), maakohtaiset tuontikiintiöt perustuvat Uruguayn kierroksen tuloksena syntyneen maataloutta koskevan sopimuksen mukaisesti yhteisön sitoumuksiin.

Tuontivuoden 1997/1998 tariffikiintiöiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 27 päivänä toukokuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) 936/97 ⁽¹⁾. Yhteisön asettamista edellytyksistä korkealaatuisen naudanlihan tuojille säädetään kyseisen asetuksen 4 artiklan a kohdassa, jossa sanotaan, että "hakijan on oltava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka hakemuksen esittämisetkellä on harjoittanut vähintään 12 kuukauden ajan naudanlihakauppaa jäsenvaltioiden tai kolmansien valtioiden kanssa ja joka on merkitty jonkin jäsenvaltion alv-rekisteriin".

Tuontivuoden 1997/1998 korkealaatuisen naudanlihan kiintiö Argentiinan osalta on 28 000 tonnia ja Brasilian osalta 5 000 tonnia.

⁽¹⁾ EYVL L 137, 28.5.1997.

(98/C 158/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3425/97 komissiolle**esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Norjalaisten lohen kassikasvattamot Tenovuonossa

Norjan valtio on myöntänyt, vastoin alueellisten ympäristöviranomaisten sekä suomalais-norjalaisen rajavesistökomission suosituksia, Tenovuonoon lupia kasvattaa lohia kassilaitoksissa. Erityisen ihmeelliseksi lohen kassikasvatuksen Tenovuonossa tekee se, että Norjan valtio yhdessä norjalaisen luonnonsuojelujärjestön kanssa vaati inarilaisen kalanviljelylaitoksen sulkemista uhkana Tenon luonnonlohikannalle. Suomen valtio sulki inarilaisen kalanviljelylaitoksen.

Tämän jälkeen Norjan valtio on osoittanut suurta edesvastuuttomuutta sallimalla lohen kassikasvatuksen Tenovuonossa. Kassikasvattamot lisäävät riskejä lohisairauksien leviämiseksi ja Tenon luonnonlohen perimän huonontumiselle. Norjalaisten toimenpiteet uhkaavat ennen kaikkea Tenon luonnonlohta, mutta myös Tenonlaakson kalastus- ja matkailuelinkeinoa. Luonnonlohikannan tuhoutumisella olisi arvaamattomat seuraukset koko jokilaaksoille.

Haluan kysyä Euroopan komissiolta, minkälaisiin toimenpiteisiin komissio voisi ryhtyä selvittääkseen Tenon kalastustilannetta ja suojellakseen Tenon luonnonlohikantaa ja koko jokilaaksoa tuhoutumiselta?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus*(11. joulukuuta 1997)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi rouva Hautalan esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2907/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 134, 30.4.1998, s.35.

(98/C 158/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3430/97 neuvostolle**esittäjä(t): Johannes Swoboda (PSE)***(3. marraskuuta 1997)**Aihe:* Indonesian metsäpalokatastrofin poliittiset, taloudelliset ja ekologiset vaikutukset

Useissa eri tiedotusvälineissä on viitattu siihen yhteyteen, mikä on suurten konsernien erityisesti palmuöljyteollisuuden etujen mukaisen tarkoituksellisen maan kulutuksen, presidentti Suharton tai hänen perheensä henkilökohtaisten taloudellisten intressien ja äskettäisten suurpalojen ja niistä ympäristölle aiheutuneiden seurausten välillä.

Missä määrin neuvosto on käsitellyt näitä Indonesian hallituksen vastaisia syytteitä ja mihin toimiin neuvosto ryhtyy estääkseen tulevaisuudessa tällaiset ympäristön kannalta tuhoisat kulotukset, sekä pientilallisten karkottamisen ja tuhoamisen?

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

ASEMin (Aasian ja Euroopan huipputapaaminen) talousministerien kokouksessa Makuharissa Japanissa 30. syyskuuta 1997 Euroopan unionin jäsenvaltioiden ministerit, neuvoston puheenjohtaja ja komissio keskustelivat Aasian maiden (Indonesia mukaan luettuna) kanssa tulipaloihin liittyvästä ongelmasta. Ministerit korostivat alueiden välisen yhteistyön ja yhteisvastuun tärkeyttä suurten ympäristökatastrofien, esimerkiksi metsäpalojen ja tulvien, ehkäisyssä ja niiden vaikutusten lieventämisessä.

Euroopan unioni sitoutui 27. lokakuuta 1997 myöntämään yhteensä 326 000 ecua Indonesialle nykyisistä maa- ja metsäpaloista aiheutuneiden vakavien ongelmien voittamiseksi. Sitoumus perustuu Euroopan komission yhteisön ja jäsenvaltioiden puolesta tekemään päätökseen noudattaa yhteensovittua EU:n lähestymistapaa Indonesian hallituksen ja kansan avustamiseksi vallitsevassa hätätilanteessa. Tuki käsittää 194 000 ecun arvoisen palontorjuntavälineistön toimittamisen, 115 000 ecua etäseurantaa varten ja 17 000 ecua palontorjunnan asiantuntemukseen. Tarjous perustuu Euroopan unionin palontorjuntaryhmän (European Union Fire Response Group), komission ja jäsenvaltioiden perustaman neuvon-antavan asiantuntijaryhmän suosituksiin.

Edellä mainittu sitoumus tarjoaa lisätukea EU:n avustamille metsäpaloön liittyville hankkeille Etelä-Sumatralla ja Itä-Kalimantanissa palontorjuntavälineistön ja peruskoulutusmenetelmien ja asiantuntemuksen muodossa.

EU:n jäsenvaltiot ja Euroopan yhteisö myöntävät yhdessä lähes 35 prosenttia kaikesta ulkopuolisesta tuesta Indonesian metsäsektorille. Euroopan unioni on siten sitoutunut pitkällä aikavälillä Indonesian metsätalouden hoitoon useiden hankkeiden muodossa, jotka keskittyvät Indonesian metsävarojen suojeluun ja kestävään hoitoon.

Euroopan unionin ja ASEAN-maiden välisten tulevien neuvotteluiden osalta suunnitellaan, että lähikuukausina järjestettäisiin neuvottelut, joissa käsiteltäisiin ympäristönsuojelun tukemista ja luonnonvarojen kestäväää käyttöä edistäviä yhteisiä pyrkimyksiä.

(98/C 158/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3431/97 komissiolle

esittäjä(t): Patricia McKenna (V)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Isossa-Britanniassa sijaitsevassa Sellafieldin ydinvoimalassa tapahtunut välikohtaus

Brittiläisessä Sellafieldin ydinvoimalassa, joka sijaitsee Calder Hallissa, oli yksi vanhenevista Magnox-reaktoreista poistettava käytöstä 11. syyskuuta 1997 säätösauvamoottorin sähkösaannissa esiintyneiden ongelmien vuoksi.

Vaikka näyttääkin siltä, ettei tämän operaation yhteydessä päässyt lainkaan radioaktiivista säteilyä vapaaksi, on monien mielestä kaikkia Magnox-reaktoreissa esiintyviä ennakkolta arvaamattomia tilanteita tarkasteltava suurta huolestuneisuutta herättävänä kehityksenä, koska näissä reaktoreissa käytetty teknologia on teknisen kehityksen kannalta asiaa tarkasteltuna ollut lähes täysin vanhentunutta jo laitoksen rakentamisesta lähtien.

Onko komissio laatinut yhtään Sellafieldin Magnox-reaktoreiden ja muiden Euroopan unionissa sijaitsevien vanhenevien reaktoreiden turvallisuusstandardeja koskevaa arviota? Jos ei ole, aikooko se laatia tällaisen arvion? Onko komissio tyytyväinen kyseisten reaktoreiden turvallisuusstandardeihin vai onko se samaa mieltä siitä, että ne eivät periaatteessa vastaa lainkaan turvallisuudelle asetettuja vaatimuksia?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 1997)

Ydinvoimalan turvallisuus on toiminnanharjoittajan vastuulla. Toiminnanharjoittajaa valvoo sille toimiluvan antanut kansallinen ydinturvaviranomainen. Calder Hallin tapauksessa sen toiminnanharjoittaja, British Nuclear Fuels Ltd (BNFL), suorittaa säännöllisiä tarkastuksia varmistaakseen, että reaktoreiden turvallisuutta parannetaan nykyisen käytännön mukaiseksi niin pitkälti kuin on kohtuullisesti mahdollista. Tarkastukset toimitetaan ydinturvaviranomaiselle riippumatonta arviointia ja hyväksymistä varten.

Komissiolla ei ole toimivaltaa pyytää minkään laitoksen turvallisuusarviointia. Komissio kuitenkin edistää jäsenvaltioiden ydinturvaviranomaisten välistä keskustelua eri aiheista, kuten vanhenevista ydinvoimaloista.

(98/C 158/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3432/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Kabuln hallituksen harjoittamat ihmisoikeuksien loukkaamiset

Teologiaa opiskelevien afgaanien muodostama Taleban-liike valtasi syyskuussa 1996 Kabuln ja määräsi ihmiset viettämään hyvin ankaraa, islamilaista elämää, joka vääristää oikeaa puhdasoppisuutta ja tukahduttaa kansalaisyhteiskunnan itsensä ilmaisemisen.

Liike on luonut ”hyveiden ja paheiden ministeriön” ja antanut määräyksiä, joita on toteltava ankarasti silpomisten ja ruumiillisten rangaistusten uhalla.

Naisten on puettava itsensä kokonaan pitkiin vaatteisiin eivätkä he voi esimerkiksi mennä kadulle, opiskella tai tehdä työtä. Miehet eivät saa harjoittaa toimintaa, joka etäännyttää heidät työstä ja rukoilemisesta. Lapset eivät voi leikkiä vapaasti.

Hallitus suhtautuu jyrkästi ja vihamielisesti myös kansainväliseen yhteisöön ja humanitaarisiin järjestöihin, sillä sen tavoitteena on korvata länsimaiset järjestöt islamilaisilla.

Voiko komissio tilanteen huomioon ottaen suhtautua hallitukseen tuomitsevasti ja hillitä ihmisoikeuksien jokapäiväistä loukkaamista?

Voiko se myös käyttää taloudellisia pakotteita, jotta Kabuln hallitus saataisiin kunnioittamaan alueella olevia rauhaa ja demokraattista kehittymistä edistäviä järjestöjä?

Komission jäsenen Manuel Marinin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Komissio tuomitsee voimakkaasti vuoden 1996 lokakuussa Kabuln vallanseen Taleban-liikkeen lukuisat ihmisoikeusloukkaukset. Vierailtuaan Afganistanissa lokakuussa 1997 humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen arvosteli lisäksi ankarasti sitä vaarallista tilannetta, jossa väestö yleensä ja naiset erityisesti joutuvat elämään Taleban-liikkeen säättämien lakien takia, jotka mielivaltaisesti rajoittavat ihmisten perusvapauksia.

Jotta komissio voisi lopettaa nämä ihmisoikeuksien loukkaukset, sillä olisi oltava huomattavaa vaikutusvaltaa eri ryhmittymiin niiden pakottamiseksi noudattamaan kansainvälisiä normeja. Tässä yhteydessä on tuotu usein esiin kaksi mahdollisuutta. Ensiksikin avun tekeminen riippuvaiseksi tiettyjen ehtojen täyttämisestä ja toiseksi poliittinen päätös olla tunnustamatta mitään ryhmittymää. Koska humanitaarinen apu on luonteeltaan puolueetonta ja varauksetonta ja koska yhteisön Afganistaniin antama apu on kokonaisuudessaan humanitaarista, on yhteisön Afganistanille antaman avun tekemiseen riippuvaiseksi ehtojen täyttämisestä suhtauduttava erittäin varauksellisesti.

Koska Taleban-liike haluaa kansainvälistä tunnustamista, sille olisi ilmoitettava, että kansainvälinen tunnustaminen on mahdollista ainoastaan, jos hallitukset noudattavat kansainvälistä oikeutta ja kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja. Kansainvälistä yhteisöä olisi kannustettava vahvistamaan asiaa koskeva yhteinen kanta.

Koska yhteisön ja Afganistanin välinen kauppa on vähäistä, yhteisöllä ei ole juurikaan mahdollisuuksia toteuttaa taloudellisia painostustoimenpiteitä, jotta rauhaa ja demokraattista kehitystä edistävien järjestöjen toimintaan ei puututtaisi.

On muistettava, että unionin puheenjohtajamaa toi julki huolensa valtiosta riippumattomien järjestöjen toiminnan rajoittamisesta julistuksessaan lokakuussa 1996. Ottaen kuitenkin huomioon Afganistanin tilanteen ainoastaan konfliktin rauhanomainen ratkaisu voi saada aikaan vaadittavat muutokset. Yhteisö aikoo sen vuoksi osallistua poliittisten toimenpiteiden elvyttämiseen tältä osin.

(98/C 158/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3433/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Umbrian maanjäristyksestä maailman yhteiselle taideomaisuudelle aiheutuneet vahingot

Komissio vahvisti äskettäin myöntävänsä 100 000 ecua Umbrian maanjäristyksen aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen. Varat ovat peräisin Rafael-ohjelmasta, joka on yhteisön kulttuuriomaisuuden tukemiseksi tarkoitettu ohjelma. Ohjelma umpeutuu tietyiltä osin juuri näinä päivinä.

Eikö komissio katso, että määräraha on varsin riittämätön vahinkojen laajuuden huomioon ottaen? Maanjäristysten voimakkuus ja ennen kaikkea päiviä myöhemmin jatkuneet seismiset liikkeet ovat niitä pahentamistaan pahentaneet.

Maanjäristykset ovat vahingoittaneet sekä yksityisiä koteja että pienimuotoista paikallista kauppaa, mutta ennen kaikkea uskonnollisia rakennuksia, kuten Pyhän Fransiskuksen basilikaa Assisissa. Rafael-ohjelman tavoitteena on kulttuuriomaisuuden suojaaminen ja säilyttäminen, mutta myönnetystä määrärahasta ei voida päätellä, että komissio ottaisi täysin huomioon kyseisten rakennusten historiallisen ja taiteellisen arvon, joka on mittaamaton paitsi Italialle myös muulle maailmalle ja jota siis myös Euroopan unionin olisi tuettava.

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(16. joulukuuta 1997)*

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen komissio ilmoittaa myöntäneensä kulttuuriin kohdistuvien määrärahojen muodossa hätäapua 100 000 euron arvosta. Kyseinen summa, joka ei luonnollisestikaan vastaa valtaisia tarpeita, on kohdistettu Italian viranomaisten kuulemisen perusteella Pyhän Fransiskuksen basilikan vahingoittuneiden freskojen kartoitukseen. Kyseisellä työllä on huomattavaa tieteellistä merkitystä, sillä se voi toimia arvokkaana pohjana muille vastaaville toimille Euroopan tasolla. Niinpä muiden maiden osallistuminen tähän työhön voi johtaa muihin yhteistyömuotoihin komission kanssa kulttuurin alalla ja erityisesti Rafael-ohjelman puitteissa, kunhan vain otetaan huomioon kyseisen ohjelman rajalliset resurssit.

Tähän liittyen voidaan myös myöntää huomattavaa tukea rakenneluonteisen tuen muodossa. Kyseiset maanjäristykset koettelivat voimakkaasti maaseutualueita, joita komissio pitää ensisijaisen tärkeinä ja jotka tavoite 5b kattaa miltei kokonaisuudessaan.

Kaksi puheena olevaa aluetta ovat esittäneet komissiolle, että tavoitteen 5b ohjelmatyötä mukautettaisiin uusiin toimintalinjoihin ja maanjäristyksen esiin nostamiin tarpeisiin.

Komissio on valmis ryhtymään kumppanuuden puitteissa toimiin vahvistaakseen tavoitteen 5b yhtenäisiä ohjelma-asiakirjoja uudelleenrakennukseen tähtäävillä toimilla. Tässä yhteydessä voidaan arvioida mahdollisuuksia tukea taiteellista ja arkkitehtonista omaisuutta sekä tuotantokykyä ja maaseutukylien uudelleenrakentamista.

(98/C 158/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3434/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Eläimiin kohdistuva julmuus

Alitalian tilauslennolla, jolla kuljetettiin koiria Crimeaan metsästyskilpailua varten, kohdeltiin jälleen julmasti ihmisen parasta ystävää.

Lastaustyöntekijöiden erehdyksen vuoksi koirat joutuivat matkustamaan ruumassa, mistä oli seurauksena, että 27 koiraa 30:stä kuoli hirvittävästi kärsien hapen puutteeseen.

Tapaus tuo esille jälleen eläimiin kohdistuvan julmuuden.

Voiko komissio laatia direktiivin, jolla määrätään asianmukaisista olosuhteista eläinten kuljetuksessa ja turvataan hapen saanti kuljettaessa eläimiä lentokoneiden ruumassa.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 1997)

Mitä lainsäädäntöä koirien kuljetukseen sovelletaan, riippuu siitä, onko kyseessä kaupallisuonteinen kuljetus vai ei.

Eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annettuun direktiiviin 91/628/ETY⁽¹⁾ sisältyy säännöksiä, jotka koskevat koirien lentokuljetusta. Tosin direktiiviä ei sovelleta muuhun kuin kaupallisuonteiseen eläinten kuljetukseen eikä se koske yksittäisiä eläimiä, joiden mukana matkustaa niistä kuljetuksen aikana vastuussa oleva henkilö. Eläinten muuhun kuin kaupallisuonteiseen kuljetukseen sovelletaan jäsenvaltioiden kansallisia sääntöjä. Kun lentokuljetuksen hoitaa lentoyhtiö, joka on Kansainvälisen ilmakuljetusliiton IATAN jäsen, sovelletaan myös IATAN sääntöjä.

Eläinten kaupallisen kuljetuksen osalta direktiivin 91/628/ETY liitteessä, I luvun E kohdassa, säädetään lentokuljetuksia koskevista erityissäännöksistä. Sen 27 alakohdassa edellytetään, että eläimet on kuljetettava lajille sopivissa kuljetuskonteissa, pilttuissa tai karsinoissa, jotka ovat vähintään IATAN viimeisimpien eläviä eläimiä koskevien määräysten mukaisia.

IATAN määräysten mukaan lentokoneessa on eläinten kuljetuksen yhteydessä vältettävä erittäin korkeita tai matalia lämpötiloja sekä ilmanpaineen suurta vaihtelua. Niihin kuuluu myös kuljetusyksikköjen rakennetta, ilmanvaihtoa ja lastaustiheyttä koskevia sääntöjä. Nämä määräykset takaavat asianmukaisesti eläinten hyvinvoinnin. Komission näkemyksen mukaan ei sen vuoksi ole tarpeen lisätä IATAN määräyksiin eläinten lentokuljetuksia koskevia uusia vaatimuksia kuten arvoisa Euroopan parlamentin jäsen esittää.

Kysyjän lyhyen selostuksen perusteella ei voida päätellä, johtuivatko kysymyksessä mainitut tapahtumat direktiivin säännösten rikkomisesta vai oliko syynä laitteistojen pettäminen.

Direktiivin 91/628/ETY käytännön täytäntöönpano on pääasiassa jäsenvaltioiden vastuulla. Komissio on kuitenkin tarvittaessa valmis ottamaan asiassa yhteyttä jäsenvaltioihin.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

(98/C 158/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3435/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Aids-lääkkeet

Aidsin torjumiseen tähtäävässä tutkimuksessa on edistytty huomattavasti. Aivan äskettäin Napolin yliopiston tutkija onnistui saksalaisen tutkijaryhmän kanssa kopioimaan HIV-viruksen, joka pystyy tuottamaan vasta-aineita. Tämä on ensimmäinen askel rokotuksen löytämiseen. Kuitenkin byrokratia estää uuden sukupolven lääkkeet viivyttämällä vihreän valon näyttämistä kokeiluille. Jopa 40 000 hakemusta odottaa tällä hetkellä lupaa lääkkeiden kokeilusta vastaavissa toimistoissa.

Voiko komissio laatia yhteisön direktiivin, jolla keskitetään uusien aids-lääkkeiden kokeilut perustamalla kokeiluista vastaava virasto, joka yhteensovittaa jäsenvaltioiden tutkimusjärjestelmät?

Voiko komissio laatia myös direktiivin, jolla lyhennetään odotusaikoja kokeilujen myöntämiseksi?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(16. joulukuuta 1997)*

Aidsin ilmaantumisen lähtien sen hoitoon tarkoitettujen lääkkeiden kehittäminen on tapahtunut useimmiten kansainvälisenä yhteistyönä etenkin lääkkeiden tehokkuuden ja turvallisuuden varmistamiseksi. Kliiniset tutkimukset toteutetaan toisinaan useissa jäsenvaltioissa sijaitseissa sairaaloissa. Ne suoritetaan kansainvälisellä tasolla vuodesta 1990 toimineessa kansainvälisessä yhdenmukaistamiskonferenssissa (ICH) hyväksytyjen suuntaviivojen mukaisesti. Suuntaviivoissa vahvistetaan ehdot, joilla tulevien lääkkeiden kokeileminen on tapahduttava. Noudattaakseen sekä kansanterveyden että farmaseuttisten tuotteiden vapaan liikkuvuuden vaatimuksia ja täydentääkseen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevaan lupaan liittyvää yhteisön lainsäädäntöä komissio on äskettäin laatinut parhaillaan keskusteltavana olevan ehdotuksen neuvoston direktiiviksi ⁽¹⁾. Siinä pyritään säätelemään kliinisten tutkimusten suorittamista yhteisön tasolla. Tutkimusten suorittamisessa noudatetaan pääasiassa jäsenvaltioiden noudattamia suuntaviivoja. Niihin lisätään eettisen komitean lausunto sekä määräajat tutkimusten suorittamiselle. Tällä direktiiviehdotuksella täydennetään neuvoston direktiivin 75/318/ETY liitettä, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 91/507/ETY ⁽²⁾, sääntelemällä markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen tueksi toimitettujen kliinisten tutkimusten tulosten sisältöä ja esittämistä. On myös muistettava, että useimpien aids-lääkkeiden innovatiivisen luonteen vuoksi ne on hyväksytty tai hyväksytään asetuksessa (ETY) 2309/93 säädetyin yhteisön keskitetyn lupamenettelyn mukaisesti, jossa rajataan markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämisaika enintään 210 päivään.

⁽¹⁾ EYVL C 306, 8.10.1997.

⁽²⁾ EYVL L 270, 26.9.1991.

(98/C 158/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3442/97 komissiolle**esittäjä(t): Nel van Dijk (V)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Hamstereiden tahallinen häirintä ja niiden pesäkoloihin kajoaminen

Limburgissa maanviljelijät tuhoavat yhä kyntötöilläään hamstereiden pesäkoloja ⁽¹⁾.

Onko tämä toiminta komission mielestä perusteltua inventoitujen hamsterienpesien osalta, kun otetaan huomioon elinympäristödirektiivi ⁽²⁾, jonka 12 artiklassa jäsenvaltioita kehoitetaan kieltämään kyseisellä direktiivillä suojeltujen lajien tahallinen häiritseminen ja niiden lisääntymis- tai levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen?

Aikooko komissio painostaa Alankomaiden hallitusta, että sen toimivaltaiset viranomaiset pitäisivät tiukemmin huolta tämän kiellon noudattamisesta?

⁽¹⁾ Algemeen Dagblad, 18. syyskuuta 1997. Katso myös: Is er nog redding voor de hamster? – Weer een Nederlandse diersoort met uitsterven bedreigd (Voideaanko hamsterit vielä pelastaa? – Taas yksi alankomaalainen eläinlaji vaarassa kuolla sukupuuttoon) Maataloudesta, luonnonsuojelusta ja kalastuksesta vastaavan ministeriön alaisuuteen kuuluvan metsän ja luonnon tutkimuslaitoksen sanomalehtikirjoitus, syyskuu 1997.

⁽²⁾ Neuvoston 21. toukokuuta 1992 antama direktiivi 92/43/ETY luonnonvaraisen elinympäristön ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemisesta – EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, hamsteri mainitaan liitteessä IV.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(15. joulukuuta 1997)*

Vastauksena parlamentin jäsenen kysymykseen, jonka mukaan Limburgin alueen maanviljelijät tuhoavat tahallaan hamstereita ja vahingoittavat niiden pesäkoloja, komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että väitetty hamstereiden pesäkolojen tuhoaminen kyntämällä on sen mielestä periaatteessa vastoin luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua direktiiviä 92/43/ETY ("luontotyyppidirektiivi"), joka kieltää näiden lajien tahallisen häirinnän ja lisääntymis- tai levähdyspaikkojen heikentämisen ja hävittämisen.

Direktiivin 12 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet liitteessä IV olevassa a kohdassa olevia eläinlajeja koskevan tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamiseksi niiden luontaisella levinneisyysalueella ja kiellettävä kaikki näiden lajien yksilöitä koskeva tahallinen pyydystäminen tai tappaminen luonnossa, näiden lajien tahallinen häiritseminen sekä lisääntymis- tai levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen. Hamsteri (*Cricetus cricetus*) sisältyy liitteeseen IV.

Hamsteri on suojeltu myös Alankomaiden kansallisessa luonnonsuojelulainsäädännössä, joten sen pyydystäminen tai tappaminen on kiellettyä.

Luontotyyppidirektiivin 16 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat poiketa 12 artiklan säännöksistä, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole ja jollei poikkeus haittaa kyseisten lajien kantojen suotuisan suojelun tason säilyttämistä niiden luontaisella levinneisyysalueella. Poikkeusta voidaan käyttää muun muassa luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemiseksi ja luontotyyppien säilyttämiseksi sekä erityisen merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi, jotka koskevat viljelmiä, karjankasvatusta, metsiä, kalataloutta sekä vesistöjä ja muuta omaisuutta. Poikkeus on mahdollinen myös kansanterveyttä ja yleistä turvallisuutta koskevista tai muista erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset ja taloudelliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle.

Parlamentin jäsenen kysymyksen johdosta komissio pyytää Alankomaiden viranomaisilta yksityiskohtaisia tietoja hävittämisen luonteesta ja lajin häiritsemisen syistä. Jos vastauksista ilmenee, että maankäyttö tai maanviljelijöiden toiminta vahingoittaa tai tuhoaa suojeltuja lajeja (kuten hamstereita) luontotyyppidirektiivin vastaisesti, komissio pyrkii varmistamaan, että direktiivin säännöksiä noudatetaan.

(98/C 158/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3443/97 komissiolle

esittäjä(t): Nel van Dijk (V)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Hamstereiden vakava tilanne Alankomaissa

1. Tietääkö komissio, että ”hamstereiden levinneisyysalue Limburgissa on pienentynyt (...) ja pesäkolojen määrä on vähentynyt selvästi” siinä määrin, että voidaan puhua ”erittäin vakavasta tilanteesta”?⁽¹⁾
2. Tietääkö komissio, että kaksi ja puoli vuotta sen jälkeen kun Alankomaiden maataloudesta, luonnonsuojelusta ja kalastuksesta vastaava ministeriö antoi ilmoituksen hamstereita koskevasta toimintasuunnitelmasta, hamstereiden pelastamisesta tehdään yhä ensisijaisesti tutkimusta?⁽²⁾
3. Tietääkö komissio, että pelastustoimenpiteille ei ole toistaiseksi osoitettu määrärahoja?⁽³⁾
4. Mitä aloitteita komissio on tehnyt aikaisemmin esittämäni kysymysten P-0930/95⁽⁴⁾, E-0950/95⁽⁵⁾ ja E-0667/97⁽⁶⁾ johdosta, jotka koskevat Limburgin hamstereita ja elinympäristödirektiivin⁽⁷⁾ noudattamista? Mitä ovat tulokset?
5. Kuinka paljon hamsterinpesien lukumäärän Limburgissa — viimeksi suoritettun laskennan mukaan vain 99 — on vielä laskettava, ennen kuin komissio nostaa Alankomaita vastaan kanteen perustamissopimuksen velvoitteen rikkomisen johdosta?

⁽¹⁾ Is er nog redding voor de hamster? — Weer een Nederlandse diersoort met uitsterven bedreigd (Voideaanko hamsterit vielä pelastaa? — Taas yksi alankomaalainen eläinlaji vaarassa kuolla sukupuuttoon) Maataloudesta, luonnonsuojelusta ja kalastuksesta vastaavan ministeriön alaisuuteen kuuluvan metsän ja luonnon tutkimuslaitoksen sanomalehtikirjoitus, syyskuu 1997.

⁽²⁾ Katso 1. alaviite.

⁽³⁾ Katso 1. alaviite. Sen lisäksi: *Algemeen Dagblad*, 18. syyskuuta 1997.

⁽⁴⁾ EYVL C 79, 18.3.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EYVL C 91, 27.3.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL C 319, 18.10.1997, s. 153.

⁽⁷⁾ Neuvoston 21. toukokuuta 1992 antama direktiivi 92/43/ETY luonnonvaraisen elinympäristön ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemisesta — EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, hamsteri mainitaan liitteessä IV.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 1997)

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että hamstereiden tilanne vaikuttaa vakavalta ja että hamstereiden levinneisyysalueen supistuminen Limburgissa ja hamsteriyhteisöjen lukumäärän pieneneminen on vastoin luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun direktiivin 92/43/ETY (luontotyyppidirektiivi) tavoitteita. Direktiivin tavoitteena on suotuisan suojelun tason varmistaminen lajien luontaisilla levinneisyysalueilla, ja siinä säädetään suojeltujen lajien hoitotoimenpiteistä, jos niiden suojelun taso sitä edellyttää.

Direktiivin 12 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltuja eläinlajeja koskevan tiukan suojelujärjestelmän käyttöönottamiseksi niiden luontaisella levinneisyysalueella ja kiellettävä kaikki näiden lajien yksilöitä koskeva tahallinen pyydystäminen tai tappaminen luonnossa, näiden lajien tahallinen häiritseminen sekä lisääntymis- tai levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen. Hamsteri (*Cricetus cricetus*) mainitaan liitteessä IV olevassa a kohdassa.

Direktiivin 12 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on otettava käyttöön liitteessä IV olevassa a alakohdassa lueteltujen eläinlajien tahatonta pyydystämistä ja tappamista koskeva tarkkailujärjestelmä. Jäsenvaltioiden on saatujen tietojen perusteella suoritettava uusia tutkimuksia tai toteutettava tarvittavia suojelutoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tahattomalla pyydystamisellä tai tappamisella ei ole merkittävää kielteistä vaikutusta kyseisiin lajeihin.

Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että hamstereiden suojelemiseksi on laadittu erityisiä suojelutoimenpiteitä sisältäviä suunnitelmia, joiden avulla saadaan yleiskuva viranomaisten jo suorittamista ja suunnittelemissa toimenpiteistä hamstereiden suojelemiseksi. Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle myös erityisestä hamstereiden suojelua koskevasta lisäsuojelusuunnitelmasta vuodelle 1999. Komissio pyytää parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen johdosta Alankomaiden viranomaisilta yksityiskohtaisempia tietoja hamstereiden nykyisestä tilanteesta Limburgissa sekä niistä toimenpiteistä, joita viranomaiset aikovat toteuttaa tilanteen mahdollisimman pikaiseksi parantamiseksi.

Mitä tulee komission parlamentin jäsenen aikaisempien kysymysten johdosta toteuttamiin toimenpiteisiin ja näiden toimenpiteiden tuloksiin, komissio voi ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että Alankomaiden viranomaisilta on pyydetty tietoja kyseisistä hankkeista ja hamstereiden suojelusta. Alankomaiden viranomaisten toimittamien tietojen valossa vaikuttaa siltä, että A73-moottoritiehankkeella ja Heerlen-Aken-hankkeella on todennäköisesti hamstereiden kannalta haitallisia vaikutuksia. A73-moottoritiehankkeen osalta arvioitiin, että hamstereiden elinalueita menetettäisiin mahdollisesti 160 hehtaaria, mikä korvataan varaamalla 200 hehtaarin alue hamstereiden suotuisan suojelun tason säilyttämiseksi niiden luontaisella levinneisyysalueella. Myös Heerlen-Aken-hankkeen yhteydessä suunnitellaan korjaavia toimenpiteitä hamstereiden suotuisan suojelun tason säilyttämiseksi niiden luontaisella levinneisyysalueella. Maastricht-Aken-lentokenttähankkeen ja Margraten-hankkeen osalta suoritetaan lisätutkimuksia näiden hankkeiden hamstereihin kohdistuvien vaikutusten arvioimiseksi. Tällöin tutkitaan myös sitä, onko hamsterin suojelemiseksi syytä toteuttaa korjaavia tai lieventäviä toimenpiteitä. Roerdal, Mergelland, Centraal plateau -hankkeen osalta komissiolle ilmoitettiin, että kyseinen alue sisältyy nykyisin luonnonsuojelualueeseen, jossa ei esiinny mitään häiritsevää toimintaa. Alueella toteutetaan erityishankkeita sellaisten toimenpiteiden kokeilemiseksi, joiden avulla pyritään säilyttämään suotuisa suojelun taso hamstereiden luontaisilla levinneisyysalueilla.

Mitä tulee lopuksi hamstereiden yleiseen tilanteeseen Limburgissa, komissio aikoo pyytää Alankomaiden viranomaisilta lisätietoja lajin yleisestä tilanteesta ja muistuttaa viranomaisia heidän luontotyyppidirektiivin mukaisista velvollisuuksistaan hamstereiden suojelemiseksi. Komissio pyrkii varmistamaan luontotyyppidirektiivin noudattamisen, jos näiden tiedustelujen tuloksista käy ilmi, että direktiiviä on rikottu. Edellä mainittujen hankkeiden osalta komissio seuraa kiinteästi hamstereiden suojelua koskevien toimenpiteiden edistymistä varmistaakseen direktiivin vaatimusten noudattamisen.

(98/C 158/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3445/97 komissiolle**esittäjä(t): Jean-Antoine Giansily (UPE)***(27. lokakuuta 1997)**Aihe:* Tiedotuskeskuksiin liittyvien määrärahojen käyttö

Euroopan unionin talousarvion momenttiin B3-301 (Tiedotuskeskukset) sisältyy merkittävä summa määrärahoja, joilla on tarkoitus kattaa muun muassa ”kansainvälisen Eurooppa-taloliiton rahoitus” varainhoitovuonna 1997 (1 700 000 ecua).

Pyydän komissiota täsmentämään, onko se myöntänyt tai myöntääkö se tämän budjettikohdan perusteella määrärahoja Pariisin Eurooppa-talolle (35, rue des Francs Bourgeois, 4ème arrondissement, Pariisi)? Jos näin on, voiko komissio kertoa, kuinka paljon Pariisin Eurooppa-talo sai määrärahoja varainhoitovuosina 1993, 1994, 1995 ja 1996?

Lisäksi kyseisen talousarvion momentin selvitysosassa sanotaan, että ”budjettivallan käyttäjälle toimitetaan komission tiedonanto, jossa esitetään tämän toimen pääasiallisten edunsaajien (taloudellisessa mielessä) selvitykset niiden toiminnan vaikutuksista kansalaisille suunnattuun Eurooppaa koskevaan tiedotukseen ja kansalaisten tietämyksen lisäämiseen näistä asioista”.

Onko Pariisin Eurooppa-talo toimittanut komissiolle selkeät selvitykset toiminnastaan ja toisaalta katsooko komissio näiden selvitysten perusteella, että rahoitetut toiminnot edistävät yhteisön etua, kuten esimerkiksi äskettäin tapahtuneessa tiedottamisessa siirtymisestä yhtenäisvaluuttaan?

Aikooko komissio tiedottaa näiden selvitysten sisällöstä?

Komission jäsenen Marcelino Orejan komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Pariisin Eurooppa-taloa ei tueta budjettikohdan B3-301 (tiedotuskeskukset) määrärahoista siksi, että se ei ole Eurooppa-talojen kansainvälisen liiton (IFEH) jäsen.

Pariisin Eurooppa-talon ei siis tarvitse toimittaa komissiolle toimintakertomuksia.

(98/C 158/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3452/97 komissiolle**esittäjä(t): Edith Müller (V)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Luonnonmukainen viljely Asturiasissa

Luomuviljelystä ja sen osoittamisesta maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24.6.1991 säädetyssä asetuksessa 2092/91/ETY (1) annettiin jäsenvaltioille 9 kuukauden määräaika panna täytäntöön ekoviljelyn valvontajärjestelmät ja luvat.

Puolentoista vuoden viipeellä EU:n asettaman määräajan jälkeen Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö julkaisi 22.10.1993 asetuksen 1852/1993, jossa esitetään, että ”itsehallintoalueiden toimivaltaisten hallintoelinten on nimettävä vastuunalainen viranomainen ja valvontaviranomaiset ja tarpeen mukaan valtuuttaa yksityiset valvontayritykset ja tarkastaa niiden toimintaa”.

Vain kolme vuotta myöhemmin (13.11.1996 julkaistu asetus 67/96) Asturiasin maatalouslautakunta laati asetuksissa 2092/91/ETY ja 1852/93/ETY määritellyt asianmukaiset määräykset ja nimesi maatalouslautakunnan Asturiasin vastuunalaiseksi toimielimeksi ja perusti Asturiasin luonnonmukaisen maataloustuotannon neuvoston, jolla on laajat valtuudet, mukaanlukien toimenpiteet luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden kulutuksen ja levityksen edistämiseksi sekä ekologisen maanviljelyn tarkastaminen, tukeminen, tuotanto ja neuvonta.

Asturiasin maatalouslautakunta ei ole vielä nimennyt kuluttajajärjestöjen, sosiaalilautakunnan tai maatalouslautakunnan omia edustajia eikä sihteeriä, joten neuvoston toiminta on toistaiseksi jäissä, ja näin ollen yli 25 ekotilan uusia hakemuksia luonnonmukaisen viljelyn virallistamiseksi ei ole voitu käsitellä, mikä on suuresti jarruttanut tämän tyyppisen maanviljelyn kehitystä, jonka kasvu- ja työllistämismahdollisuudet ovat huomattavat, kuten on jo käynyt ilmi suurimmassa osassa Eurooppaa ja muilla Espanjan alueilla.

Asturiasin maatalouslautakunta ei ole vielä hyväksynyt neuvoston toiminta-asetusta, vaikka tuottajat ovat esittäneet ehdotuksen asiasta jo kuukausia sitten.

Voiko komissio selvittää mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa pyytäkseen Espanjan toimivaltaisia viranomaisia poistamaan esteet luomuviljelyltä Asturiasissa? Aikooko komissio aloittaa rikkomusmenettelyn Espanjan valtiota ja Asturiasia vastaan niiden asetuksen 2092/91/ETY noudattamatta jättämisestä Euroopan unionin perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti?

(¹) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 1997)

Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö hyväksyi 4 päivänä lokakuuta 1989 asetuksen, jonka mukaisesti perustettiin luonnonmukaista tuotantoa valvomaan valvontalautakunta, jota yleensä nimitetään "Agricultura ecológicaksi". Tämä elin määriteltiin kansalliseksi viranomaiseksi. Valvontalautakunta toimi edellä mainitun ministeriön alaisuudessa ja sovelsi omia kansallisia standardejaan.

Sen jälkeen, kun luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annettu asetus (ETY) 2092/91 hyväksyttiin ja se tuli voimaan, Espanjan hallitus osoitti kansallisen valvontalautakunnan suorittamaan tarkastuksia kansallisella tasolla asetuksen säännösten mukaisesti. Tämä merkitsi sitä, että Asturiasissa asetus pantiin käytännössä täytäntöön tämän kansallisen viranomaisen toimesta, kunnes (Asturiasin itsehallintoalueen) aluehallitus otti valvonnan hoitaakseen huhtikuussa 1996.

Vuonna 1993 Espanjan hallitus aloitti alueellistamishankkeen. Aluehallitukset alkoivat asteittain soveltaa asetusta (ETY) 2092/91 ja kansallinen valvontalautakunta varmisti asetuksen täytäntöönpanon alueellistamishankkeen päättymiseen asti noudattaen maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriön 28 päivänä joulukuuta 1993 antaman asetuksen määräyksiä.

Komission saamien tietojen mukaan asetusta (ETY) 2092/91 on sovellettu Asturiasissa vuodesta 1992 lähtien. Asturiasin tuotannonharjoittajien luettelosta käy ilmi, että vuonna 1995 alueella oli 15 tarkastuksenalaista tuotannonharjoittajaa ja vuonna 1996 niitä oli 16.

Siltä osin kuin on kyse asetuksen (ETY) 2092/91 täytäntöönpanon viivästymisestä, komissio pyytää Espanjan viranomaisilta yksityiskohtaisempia tietoja asiasta. Jos niistä käy ilmi, että asetuksen mukaisia velvoitteita ei ole riittävästi pantu täytäntöön, voidaan harkita jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn aloittamista.

(98/C 158/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3453/97 komissiolle

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE)

(31. lokakuuta 1997)

Aihe: Tuholaismyrkkujen käyttö banaaninviljelyssä

Monesta eri lähteestä saatujen tietojen mukaan banaaninviljelyssä käytetään joissakin espanjankielisen Amerikan maissa todistettavasti useita kemiallisia yhdisteitä, lannoitteita ja tuholaismyrkköjä, varsinkin hyttysmyrkköjä.

Jotkut näistä aineista ovat luotettavien lähteiden mukaan terveydelle haitallisia, sekä banaaninviljelykseen osallistuville, eli maataloustyöntekijöille, että kuluttajille. On todistettu, että jotkut näistä hyttysmyrkyistä kuten "nemagon" aiheuttavat sairauksia ja muita sivuvaikutuksia.

Arvioidaan, että yli 6 000 maatalouden työntekijää kärsii tämän aineen käytöstä johtuvasta hedelmättömyydestä. Jotkut heistä ovat saaneet heidät työllistäneiltä banaaniyhtiöiltä korvauksia ja monet muut ovat vieneet oikeuteen vaatimuksensa sekä joissakin tuottajamaissa että Yhdysvalloissa.

Onko komissiolla mielipidettä tästä ihmisten terveyteen vaikuttavasta vaikeasta ongelmasta? Mitä toimenpiteitä se on hyväksynyt tai aikoo hyväksyä varmistaakseen, että Euroopassa syötävät joistakin espanjankielisen Amerikan maista tuodut banaanit ovat vaarattomia kuluttajien terveydelle?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Komissiolle tähän mennessä toimitetuista tiedoista ilmenee, että aldikarbi on tärkein banaaninviljelysten sukkulamatojen torjunta-aine, jota käytetään Latinalaisen Amerikan maiden lisäksi myös kaikissa muissa banaanintuottajamaissa.

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ mukaisesti laaditussa työohjelmassa todetaan, että on luotava yhteisön järjestelmä kasvinsuojeluaineina käytettävien tehoaineiden arviointia varten. Kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaan tehoaineen sisällyttäminen direktiivin liitteessä olevaan luetteloon edellyttää, että kyseisellä tehoaineella ei ole kohtuuttomia haitallisia vaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön. Komissiota arvioi lisäksi riskejä, joita yhteisön kuluttajille aiheutuu yhteisön ulkopuolisista maista tuotavista tehoaineilla käsitellyistä tuotteista. Tehoaineiden käytön haittavaikutukset ympäristöön ja yhteisön ulkopuolisissa maissa toimiviin eivät kuitenkaan kuulu direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan, vaan niiden sääntely on annettu viejäjäsenvaltioiden viranomaisten tehtäväksi.

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) 3600/92⁽²⁾ julkaistiin ensimmäinen luettelo tehoaineista, jotka yhteisön on arvioitava neuvoston direktiivin 91/414/ETY säännösten mukaisesti. Aldikarbi oli yksi tässä ensimmäisessä luettelossa mainituista tehoaineista. Aldikarbia koskevat tekniset ja tieteelliset tutkimukset ovat edenneet jo loppusuoralle ja ne saadaan todennäköisesti päätökseen seuraavien kuukausien aikana. Komissio esittää tuolloin aldikarbia koskevan toimenpide-ehdotuksen ja aloittaa muut kuluttajien terveyden suojelemisen edellyttämät toimenpiteet.

Komissio on joka tapauksessa sitoutunut vahvistamaan 1 päivään kesäkuuta 2000 mennessä yhteisön torjunta-ainejäämien enimmäismäärät banaaninviljelyssä käytettävän aldikarbin osalta, kuten torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvukunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun direktiivin 90/642/ETY liitteen I ja II muuttamisesta sekä ensimmäisen enimmäismääriä koskevan luettelon laatimisesta 17 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/38/EY⁽³⁾ säädetään. Komissio aloittaa kuitenkin nämä toimenpiteet jo ennen tätä määräaika, jos se katsoo ne direktiivin 91/414/ETY mukaisen arvioinnin perusteella aiheelliseksi.

Yhteisön ulkopuolisille maille ilmoitetaan kaikista päätöksistä, jotka koskevat torjunta-aineiden kieltämistä tai niiden käytön ankaraa rajoittamista yhteisössä. Tämä velvollisuus perustuu tiettyjen vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 2455/92⁽⁴⁾ säädettyyn järjestelmään.

Banaanien sallittujen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien tiukentamisesta on terveys- ja kasvinsuojelutoimia koskevan sopimuksen mukaan ilmoitettava Maailman kauppajärjestölle (WTO), jos kyseinen toimenpide aiheuttaa muutoksia banaanien tuontiin liittyviin terveyttä koskeviin vaatimuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991.

⁽²⁾ EYVL L 366, 15.12.1992.

⁽³⁾ EYVL L 197, 22.8.1995.

⁽⁴⁾ EYVL L 251, 29.8.1992.

(98/C 158/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3457/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Ispran YTK

Isprassa sijaitsevassa YTK:ssa on toistuvasti esitetty protesteja henkilökunnan taholta, joka katsoo, että työtehtäviä on jaettu ottamatta asianmukaisesti huomioon kyseisten työntekijöiden pätevyyttä.

Kuinka on mahdollista, että italialaista henkilöstöä, jolla on tutkinto esimerkiksi oikeustieteessä, taloustieteissä tai valtiotieteissä, ei juuri koskaan käytetä koulutusta vastaavissa tehtävissä, mutta hallinnollisissa tehtävissä käytetään teknisen koulutuksen saaneita, joilla ei ole minkäänlaista kokemusta tai koulutusta hallinnolliselta alalta?

Onko vain sattumaa, että kyseinen henkilöstö ei ole kansalaisuudeltaan italialaista?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(16. joulukuuta 1997)*

Komissio valitsee työntekijän sisäisellä menettelyllä, ja jos tämä ei johda minkäänlaiseen tulokseen, lopulta ulkoisella menettelyllä. Ilmoitus avoimesta paikasta ei heikennä kenenkään vaatimukset täyttävän hakijan mahdollisuuksia hakea paikkaa.

Virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti virkamiesten valinnassa ei kiinnitetä huomiota heidän rotuunsa, uskontoonsa tai sukupuoleensa.

Luonteeltaan vahvasti tieteellis-teknisessä työyhteisössä myös teknisen koulutuksen saaneilla hakijoilla on mahdollisuus hakea hallinnollisiin tehtäviin. Henkilöstösääntöjen mukaisesti kaikissa tapauksissa hakijoiden pätevyys avoimena olevan paikan tehtävien hoitamiseen arvioidaan heidän toimittamiensa tutkinto- ja muiden todistusten perusteella, samoin kuin tehtävien hoidossa vaadittavien tietojen ja taitojen perusteella.

(98/C 158/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3458/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Ispran YTK

Ispran YTK:ssa työskentelevästä henkilöstöstä suuri, kansalaisuudeltaan vaihteleva joukko on suurten ponnistusten jälkeen onnistunut suorittamaan loppututkinnon ja osallistuttuaan sääntöjen mukaisiin kilpailuihin on päässyt ura-alueelle A. Olen huomannut, että monet italialaiset virkamiehet, jotka täyttävät edellä mainitut edellytykset, eivät sen sijaan onnistu läpäisemään näitä kilpailuja. Lisäksi Isprassa toimivien ammattiyhdistysten ilmoitukset ja myös YTK:n pääjohtajan lausunto italialaisesta henkilöstöstä ovat kaiken kaikkiaan olleet kiittäviä. Tästä herää kysymys komissiolle: henkilöstösääntöjen 24 artiklassa kehoitetaan virkamiehiä kouluttautumaan ja määrätään, että tämä otetaan huomioon myös urakehityksessä. Miksi tällaista ei satu tai sattuu harvoin italialaiselle henkilöstölle, toisin kuin on laita muunmaalaisen henkilöstön suhteen?

Kuinka komissio perustelee tällaista tukemansa valkoisen kirjankin perusteella? Siinä komissio lupaa suosia uutta kouluttautumista, joka ei lopulta todellisuudessa johdakaan uran kehittymiseen.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(11. joulukuuta 1997)*

Komissio takaa erityisjärjestelyin, että joka vuosi valitaan ansioituneimmat työntekijät, joille myönnetään ylennys. Komissio antaa samaten ajoittain virkamiehilleen ja toimihenkilöilleen mahdollisuuden esittää tarvittavat todisteet pätevyystään ura-alueelta toiselle siirtymiseksi. Kansallisuudestaan riippumatta henkilöstö voi lisäksi hyödyntää komission tarjoamia mahdollisuuksia seurata koulutuskursseja, joilla pyritään lisäämään kursseille osallistujien taitoja ja suorituskykyä.

(98/C 158/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3459/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe: Ispran YTK*

Olen saanut tietooni, että Giorgio DEVISONI, syntynyt Luinossa Varesessa 14. joulukuuta 1964, on esittänyt valituksen tutkimuksen alan kilpailun COM/R/D/3 lautakunnan kielteisestä päätöksestä. Valituksessa sanotaan: "On yleisesti tiedossa, että lautakunta, jonka tehtävänä oli arvioida ehdokkaiden kelpoisuutta, ei soveltanut samoja perusteita kaikkiin ehdokkaisiin, sillä lautakunnan muodostaneet hallinnon ja henkilöstön edustajat eivät päässeet yksimielisyyteen perusteista, joilla valittaisiin ensimmäiset 14 pätevää ehdokasta 33 ehdokkaan varallaololuettelosta. Sekin on yleisesti tiedossa, että tästä umpikujasta päästäkseen lautakunta päätti toimia hyvin epätavallisella tavalla: se antoi seitsemän ehdokkaan valinnan hallinnon edustajille ja seitsemän ehdokkaan valinnan henkilöstön edustajille. Tämä vakava seikka johti siihen, että yksikään ensisijaisena pidetty ehdokas ei saanut koko lautakuntaa taakseen. Itse asiassa ketään lautakunnan toisen puoliskon — oli tämä sitten hallinnon tai henkilökunnan edustama puolisko — etusijalle asettamista ehdokkaista ei toinen puolisko pitänyt etusijalla olevana." On selvää, että mikäli tämä on totta, ei voida puhua sääntöjen mukaisesta kilpailusta.

Joka tapauksessa pyydän Euroopan komissiota selvittämään tämän asian, jotta YTK:n työntekijöitä ja työntekijäjärjestöjä huolestuttavista ongelmista päästäisiin eroon.

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(11. joulukuuta 1997)*

Kahdeksanhenkinen valintalautakunta — neljä johdon ja neljä henkilöstön edustajaa — tutki kyseisessä kilpailussa yli 1 640 hakijaa. Hakijoista tekemänsä ensimmäisen arvion jälkeen valintalautakunta haastatteli suullisesti huomattavasti pienempää hakijamäärää. Nämä hakijat vastasivat pätevyyksiltään parhaiten avoimena olevien toimien vaatimuksia.

Lopullinen varallaololuettelo, jonka valintalautakunnan jäsenet laativat yksimielisesti ja jonka nimitysvaltaa käyttävä taho on hyväksynyt, koostuu 33 nimestä. Luettelossa olevien henkilöiden työhönotto riippuu talousarviosta.

(98/C 158/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3461/97 komissiolle**esittäjä(t): Amedeo Amadeo (NI)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe: Ispran YTK*

Olen saanut tietooni, että Isprassa sijaitsevassa YTK:ssa olisi meneillään tutkimuksia, jotka koskevat tiettyjä ulkopuolisten yritysten kanssa tehtyjä tutkimussopimuksia. Joskus määrältään huomattavienkin ennakkomaksujen maksamisen jälkeen on huomattu, että kyseiset yritykset eivät ole olleet tehtäviensä tasolla tai, mikä vielä pahempaa, niitä ei edes ollut olemassa.

Voiko komissio vahvistaa, onko tämä totta, ja jos on, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa niitä työntekijöitä kohtaan, jotka ovat tällaisista urakoista sopiessaan käyttäytyneet näin pinnallisella tavalla?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(4. joulukuuta 1997)*

Yhteisessä tutkimuskeskuksessa Isprassa on käynnistetty hallinnollinen selvitys siitä, onko ulkopuolisten yritysten kanssa tehtävissä sopimuksissa noudatettu säännönmukaisia menettelyitä.

Nimittävä viranomainen on päättänyt aloittaa tässä vaiheessa kurinpitotoimet ja kuulla virkamiehiä, joita asia koskee, henkilöstösääntöjen 87 artiklan mukaisesti.

Nimittävä viranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet menettelyjen jälkeen.

(98/C 158/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3464/97 komissiolle**esittäjä(t): Allan Macartney (ARE)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Kiinasta, Egyptistä, Intiasta, Pakistanista ja Turkista tuotavia valkaise mattomia puuvillakankaita koskevat polkumyynnin vastaiset toimet

21. helmikuuta 1996 Euroopan komissio käynnisti tutkimukset Eurocotonin valitettua yllämainittujen maiden tuotteiden polkumyynnistä. Ehdollinen polkumyöntitulli asetettiin 20. marraskuuta 1996, jotta tutkimukset voitaisiin saattaa loppuun. Komissio totesi toukokuussa 1997 etteivät toimenpiteet olleet aiheellisia, ja polkumyynnin vastaisista toimista 20. marraskuuta 1996 lähtien kertyneet rahat palautettiin takaisin maahan-tuojille. Sitten Eurocoton jätti toisen, samanlaisen valituksen.

Onko EU:n sisällä olemassa mekanismia, jolla voidaan vastustaa komission aiheelliseksi katsomaa valitusta sillä perusteella, että valitus on hyvin samanlainen, ellei jopa identtinen, toisen äskettäin tutkitun valituksen kanssa?

Mitkä olivat Eurocotonin alkuperäisen valituksen tutkimisesta, käsittelystä ja hallinnoimisesta koituneet kustannukset?

Koskien Eurocotonin jättämää toista valitusta, aikooko Euroopan komissio toistaa kaikki äskettäin käsitellyn tapauksen toimenpiteet?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus*(4. joulukuuta 1997)*

Komissio haluaa ensinnäkin huomauttaa, että lopullista kannanmäärittelyä varten se päätyi aiemmassa tutkimuksessaan toteamukseen, että kyseiset viejamaat harjoittivat vahingollista polkumyöntä. Neuvostolle ehdotettiin näin ollen, että yhteisön edun mukaista olisi ottaa käyttöön lopulliset toimenpiteet. Koska suurin osa jäsenvaltiosta kuitenkin vastusti komission ehdotusta, lopullista polkumyynnin vastaista tullia ei asetettu ja väliaikaiset toimenpiteet jäivät pois käytöstä. Pian tämän jälkeen valituksen tekijä Eurocoton jätti uuden valituksen.

Tämän uuden valituksen jälkeen komissio päätti aloittaa uuden polkumyöntä koskevan menettelyn 11. heinäkuuta 1997. On muistettava, että komission velvollisuutena on yhteisön polkumyynnin vastaisen lainsäädännön mukaisesti aloittaa polkumyynnin vastainen menettely silloin, kun tarpeeksi edustava joukko yhteisön tuottajia tekee valituksen ja kun polkumyynnistä sekä siitä koituvasta vahingosta on ensi käden todisteita. Koska näin oli asian laita, komission oli lain velvoittamana aloitettava menettely. Itse asiassa kyseinen lainsäädäntö ei sisällä säännöksiä, jotka oikeuttaisivat komission hylkäämään riittävästi perustellun valituksen, vaikka neuvosto ei hyväksyntykään komission ehdotusta lopullisen tuontitullin määrittämiseksi edellisessä menettelyssä, jonka ajankohta ei ollut sama.

Nykyinen menettely noudattaa yhteisön polkumyynnin vastaisen lainsäädännön asettamaa normaalia menettelytapaa, jossa tutkitaan tapaukseen liittyvää polkumyöntä, sen aiheuttamaa vahinkoa, syitä ja yhteisön etuun liittyviä näkökantoja.

Asianomaiset osapuolet voivat oikeuksiaan käyttäessään ilmaista mielipiteensä kaikista menettelyn kohdista. Jos tutkimus paljastaa, että nämä huomautukset ovat hyvin perusteltuja, komissio ottaa ne asianmukaisesti huomioon tehdessään väliaikaisia tai lopullisia määräyksiä.

Tietoa kaikista Eurocotonin tekemän alkuperäisen valituksen tutkimisesta, käsittelystä ja hallinnoimisesta aiheutuneista kustannuksista ei ole saatavissa, sillä komissio ei laske yksittäisten tapausten kustannuksia ja henkilöstökustannukset ovat nähtävissä komission henkilöstöä koskevassa kokonaisbudjetissa. Voidaan kuitenkin taata, että tapaus saatiin asianmukaisesti loppuun tiukkoihin, sääntömääräisiin määräaikoihin mennessä ja näin ollen tehokkaalla ja kustannuksiin nähden kannattavalla tavalla.

(98/C 158/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3473/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: YMP:n säästöt

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) katsotaan, että tulevalla yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksella, jolla pyrittäisiin lisäämään unionin kilpailukykyä alalla maailmanlaajuisen elintarvikkeiden kaupan vapauttamisen oloissa, voitaisiin säästää varoja, jotka osaltaan kattaisivat Itä-Eurooppaan laajentumisen kustannuksia ilman että kasvatettaisiin yhteisön talousarviota yli 1,27 % BKT:sta. Tämä maatalouden uudistus koostuisi pääosin uusista muutoksista hintatukijärjestelmään, siirtymisestä suoriin maksuihin, jotka määritellään sopivalle tasolle.

Voiko komissio esittää arvionsa uuden YMJ:n toteuttamisella säästettävästä määrästä ajalla 2000–2006?

(98/C 158/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3474/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: YMP:n säästöt

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) katsotaan, että tulevalla yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksella, jolla pyrittäisiin lisäämään unionin kilpailukykyä alalla maailmanlaajuisen elintarvikkeiden kaupan vapauttamisen oloissa, voitaisiin säästää varoja, jotka osaltaan kattaisivat Itä-Eurooppaan laajentumisen kustannuksia ilman että kasvatettaisiin yhteisön talousarviota yli 1,27 % BKT:sta. Tämä maatalouden uudistus koostuisi pääosin uusista muutoksista hintatukijärjestelmään, siirtymisestä suoriin maksuihin, jotka määritellään sopivalle tasolle.

Voiko komissio tarkentaa mistä maatalouspolitiikan osista odotetaan budjettisäästöjä ja kuinka paljon?

(98/C 158/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3475/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: YMP:n säästöt

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) katsotaan, että tulevalla yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksella, jolla pyrittäisiin lisäämään unionin kilpailukykyä alalla maailmanlaajuisen elintarvikkeiden kaupan vapauttamisen oloissa, voitaisiin säästää varoja, jotka osaltaan kattaisivat Itä-Eurooppaan laajentumisen kustannuksia ilman että kasvatettaisiin yhteisön talousarviota yli 1,27 % BKT:sta. Tämä maatalouden uudistus koostuisi pääosin uusista muutoksista hintatukijärjestelmään, siirtymisestä suoriin maksuihin, jotka määritellään sopivalle tasolle.

Voiko komissio tarkentaa mitkä tulevan maatalouspolitiikan osat kuormittaisivat yhteisön budjettia nykyistä maatalouspolitiikkaa enemmän ja kuinka paljon?

**Komission jäsenen Franz Fischlerin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3473/97, E-3474/97 ja E-3475/97**

(18. joulukuuta 1997)

Komissio ehdottaa, että se osana Agenda 2000:ta jatkaisi vuoden 1992 uudistusten linjaa, eli vähentäisi keinotekoisesti korotettuihin taattuihin hintoihin perustuvaa tukea ja vahvistaisi suoriin tukiin perustuvaa maanviljelijöille myönnettävää tukea.

Hintatuki on pääasiassa kuluttajien maksettavana, kun taas suorien tukien kautta maksettava maatalouden tulotuki on veronmaksajien maksettavana ja se merkitään näin ollen yleiseen talousarvioon. Tähän tukeen liittyy kuitenkin huomattavia etuja:

- hintojen alentamisen avulla on mahdollista viedä enemmän tuotteita ilman tukea ja välttää näin ylijäämäisestä tuotannosta syntyvien uusien interventiovarastojen lisääntyminen; se vahvistaa myös yhteisön tuotteiden kilpailukykyä sisämarkkinoilla;
- sitä mukaa kun tuetut hinnat muutetaan kuluttajahinnoiksi ja ruokakulujen osuus matalatuloisten perheiden kokonaismenoissa kasvaa, on hintojen kautta myönnettävällä tuella yhteiskunnalliselta kannalta regressiivisiä piirteitä; tämä ei kuitenkaan koske suorita tukia;
- tuen vaikutukset tuottajien tulotason kannalta tarkasteltuna ovat selvästi suuremmat, koska tuottajat saavat tuen suoraan ilman välikäsiä, kun taas korotettujen hintojen vaikutukset tulotasoon riippuvat tuotantokustannuksista;
- suoriin tukiin perustuva tukimuoto on kansainvälisiä neuvotteluja ajatellen hyväksyttävämpää;
- matalampi hintataso helpottaa KIE-maiden liittymistä yhteisöön.

Talousarvion kannalta se tosiasia, että tuki rahoitetaan yhteisön talousarviosta kuluttajien sijaan, merkitsee kulutuksen lisääntymistä alkujakson aikana. Koko ajanjaksoa 2000–2006 sekä sen viimeistä vuotta (2006) koskeva yksityiskohtainen arvio esitetään jäljempänä (taulukko 1). Koko ajanjakson osalta, kaikki alat mukaan lukien, ehdotetusta uudistuksesta aiheutuvat ylimääräiset kustannukset ovat vallitsevaan tilanteeseen verrattuna arviolta noin 22 miljardia ecua. Tätä vertailua tehtäessä ei kuitenkaan tule unohtaa, että vallitsevan tilanteen ylläpitäminen johtaisi komission ennusteiden mukaan vuoden 2000 jälkeen pian kestävämmään tilanteeseen (tuotannon ylijäämä ja interventiovarastojen lisääntyminen, koska niitä joidenkin avaintuotteiden kohdalla ei pystyttäisi myymään).

Vuoden 2006 jälkeen on uudistetun yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja uudistamattoman YMP:n vertailu yhä vaikeampaa. Voidaan kuitenkin todeta, että suoriin tukiin perustuvan YMP:n kustannukset olisivat suurin piirtein vakaat (tukitasojen muutoksia lukuun ottamatta), kun taas uudistamattoman YMP:n seurauksena tuotettaisiin jatkuvasti ainoastaan interventioihin tarkoitettuja tuotantomääriä ja kustannukset kasvaisivat jatkuvasti, paitsi jos tuotantomäärät rajoitettaisiin yhteiskunnallisesti kestävämmille tasoille.

Menojen lisääntymisestä huolimatta pitäisi menolinjausten nykyisen laskentamenetelmän mukaan olla mahdollista rahoittaa tunnistetut maatalousmenot, mukaan lukien tasaushyvitykset, uudet maaseudun liitännäistoimenpiteet ja jäsenvaltioehdokkaana olevien maiden liittymisestä aiheutuvat menot.

Kuten Agenda 2000:n taulukosta 2 käy ilmi, otsakkeeseen 1 sisältyisi vuonna 2006 seuraavanlaisia lukuarvoja:

- menolinjaus käypinä hintoina: 59,2 miljardia ecua
- maatalousmenot: 54,5 ”
- marginaali: 4,7 ”

Maatalousmenoihin sisältyisi:

1) 15 valtion EU:

- uudistettu YMP tasaushyvitykset mukaan lukien: 47,9 miljardia ecua
- Uudet maatalouden liitännäistoimenpiteet ja kalastusalan laaja-alaiset toimenpiteet: 2,1 ”

2) Uudet jäsenvaltiot:

- YMP (markkinatoimenpiteet) 1,4 miljardia ecua
- Erityiset maatalouden liitännäistoimenpiteet: 2,5 ”

3) Liittymistä edeltävän ajan tuki: 0,6 miljardia ecua

Nämä ennusteet perustuvat tiettyihin ennako-oletuksiin, joita ovat bruttokansantuotteen (bkt) 2,5 prosentin kasvu, 2 prosentin inflaatiotaso sekä tuotantoa ja kulutusta koskevat arviot. Maatalouden menolinjaukseen sisältyvän liikkumavaran avulla pitäisi olla mahdollista kohdata näiden oletusten ja todellisten arvojen eroista johtuvat menojen mahdolliset poikkeamat.

(Miljardia ecua)

	2006	2000–2006
1) Viljelykasviala:		
a) Säästöt:		
– vientihyvitykset ja varastointi:	– 1,40	– 5
– säilörehumaissin tuen poistaminen:	– 1,00	– 6
Säästöt yhteensä	– 2,40	– 11
b) Ylimääräiset menot:		
– tukien määrien muutokset:	+ 1,60	+ 9
c) NETTOKUSTANNUKSET:	– 0,80	– 2
2) Maito- ja maitotuoteala:		
a) Säästöt:		
– vientihyvitykset, varastointi ja myyntituet:	– 0,77	– 4
b) Ylimääräiset menot:		
– lypsylehmäpalkkio korvaukseksi maidon hinnan alenemisesta:	+ 3,04	+ 14
c) NETTOKUSTANNUKSET:	+ 2,03	+ 10
3) Naudanliha-ala:		
a) Säästöt:		
– vientihyvitykset ja varastointi:	– 1,20	– 5
b) Ylimääräiset menot:		
– nykyisten palkkioiden poistaminen:	+ 2,60	+ 13
– lypsylehmäpalkkio korvaukseksi lihan hinnan alenemisesta:	+ 1,50	+ 7
Menot yhteensä:	+ 4,10	+ 20
c) NETTOKUSTANNUKSET:	+ 2,9	+ 15
4) Muut alat:		
– Säästöt sianlihan ja siipikarjan tuista lukuun ottamatta liitettä II sekä viljan hinnan alenemisen kautta myönnettävä elintarviketuki:	– 0,20	– 1
5) NETTOKUSTANNUKSET YHTEENSÄ:	+ 4,20	+ 22

(98/C 158/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3478/97 komissiolle**esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE)**

(27. lokakuuta 1997)

Aihe: Yhteisön satamien valtiontuki

Aikooko komissio yhtenäistää yhteisön satamien kilpailuedellytykset?

Onko komissio tietoinen siitä, että keskenään kilpailevat yhteisön satamat toimivat hyvin erilaisten valtiontukien varassa? Harwich ja Felixstowe esimerkiksi joutuvat perimään kaikilta satamiinsa saapuvilta aluksilta satamamaksuja, joilla katetaan sataman pääomahuolto, ruoppaus, VTS-operaatioiden henkilöstö ja varusteet, majakat ja navigointilaitteet, ympäristönsuojelu sekä saasteiden valvonta ja luotsipalvelut.

Onko komissio tietoinen siitä, että naapurisatamissa kaikki nämä maksut rahoitetaan joko kokonaan tai osaksi valtion laitosten tuella? Esimerkkinä voidaan mainita, että äskettäin julkaistujen tietojen mukaan Saksan valtio tukee Bremerhavenin ja Hampurin satamien ruoppausta DEM 320 miljoonalla kun taas Harwich ja Felixstowe joutuvat ottamaan ruoppausta varten pankkilainan. Pitääkö komissio hyväksyttävänä sitä, että nämä satamat joutuvat sen vuoksi korottamaan satamamaksuja?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(21. marraskuuta 1997)*

Yhteisön eri satamien rahoitus- ja satamamaksujärjestelmissä on huomattavia eroja. Kukaan jäsenvaltio päättää itse, veloittaako satamapalveluista ja -tiloista, kuten satamaan pääsystä ja navigointilaitteista, ja kuinka paljon. Komissio ei tavallisesti seuraa maksukäytäntöjä, eikä sen tavoitteena ole yhtenäistää satama-alan maksuja.

Sataman infrastruktuurin julkista tukea ei yleensä katsota EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan mukaiseksi valtiontueksi niin kauan kuin infrastruktuuri on yleisen edun mukainen ja avoinna kaikille käyttäjille ketään syrjimättä. Jos pääsy sataman rakennuksiin ja osittain tai kokonaan liikuteltaviin laitteisiin (ns. superstruktuuriin) on rajoitettu tiettyihin käyttäjiin, näiden rakenteiden julkinen rahoitus katsotaan valtiontueksi ja niiden EY:n perustamissopimuksen mukaisuutta on tarkasteltava tältä pohjalta.

Satamia ja meriliikenteen infrastruktuuria käsittelevässä tulevassa vihreässä kirjassa infrastruktuurin rahoitusta ja maksuja tarkastellaan perusteellisesti. Vihreä kirja hyväksyttäneen vuoden 1997 lopussa ja annetaan myöhemmin parlamentin käsiteltäväksi. Satama-alalla myöhemmin tehtävät toimenpiteet riippuvat suurelta osin vihreän kirjan julkaisemisen jälkeen muiden yhteisön toimielimien, jäsenvaltioiden ja kolmansien kanssa käytävien keskustelujen tuloksista.

(98/C 158/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3481/97 komissiolle**esittäjä(t): Panayotis Lambrias (PPE)***(31. lokakuuta 1997)*

Aihe: Jäsenvaltioiden kansallisten tuomioistuinten suorittama yhteisön oikeuden soveltaminen

Pitäen silmällä sitä tosiasiaa, että tapa, jolla jäsenvaltioiden kansalliset oikeusistuimet soveltavat yhteisön lainsäädäntöä, muodostaa merkittävän yhteisön oikeuden lähteen, komissiolta kysytään, seuraako se järjestelmällisesti kansallisten oikeusistuinten oikeuskäytäntöä ottaen huomioon Euroopan unionin lainsäädäntöön välittömästi tai välillisesti vaikuttavat päätökset.

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus*(16. joulukuuta 1997)*

Komissio pitää itsensä jatkuvasti ajan tasalla yhteisön oikeuden soveltamiseen liittyvästä kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännöstä.

Tällä perusteella komissio julkaisee aina yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaa koskevan vuosikertomuksensa ⁽¹⁾ liitteenä VI yhteisön oikeuden soveltamista kansallisissa tuomioistuimissa koskevan kertomuksen. Vuosikertomus toimitetaan myös parlamentille. Liitteessä on tavallisesti kaksi osaa: ensimmäinen osa EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan soveltamisesta ja toinen osa ylimpien kansallisten tuomioistuinten viimeisenä oikeusasteena antamista merkittävistä tuomioista.

⁽¹⁾ EYVL C 332, 3.11.1997.

(98/C 158/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3484/97 neuvostolle**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE)***(3. marraskuuta 1997)*

Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa – korvausvaatimus British Airwaysia vastaan

Viitaten essexiläisen Edward Hammettin ja British Airwaysin lennolla 149 olleiden 367 matkustajan pitkään meneillään olleeseen valitukseen, jonka mukaan lentoyhtiö laskeutui vastuuttomasti ja tarkoituksella

Kuwaitiin Irakin miehitettyä maan Persianlahden sodan aikaan, aikooko neuvosto ottaa tarkasteltavaksi mahdollisen Euroopan unionin toimivallan suhteessa mahdolliseen tutkintaan?

Erityisesti, voiko neuvosto kertoa asiaan liittyvistä yhteisön oikeuden näkökohdista, joilla saattaa olla merkitystä, etenkin kun Ranskassa matkustajat ovat saaneet korvauksia BA:lta ranskalaisen oikeusistuimen toimien seurauksena, mutta Britanniassa asuvat kanssamatkustajat eivät ole saaneet korvauksia omassa maassaan?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Neuvosto kiinnittää Arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että 21. marraskuuta 1994 siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan peruseriaateista (EYVL L 319, 12.12.1994) neuvostossa annetussa direktiivissä 94/56/EY rajoitetaan säätämään, että jäsenvaltioiden on tutkittava jokainen onnettomuus ja vakava vaaratilanne (4 art.) ja että tutkinnan suorittaa jokaisessa jäsenvaltiossa toiminnallisesti riippumaton toimielin tai yhteisö (6 art.).

Neuvoston asetus (EY) 2027/97 lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta onnettomuustapauksissa (EYVL L 285, 17.10.1997) koskee puolestaan nimensä mukaisesti ainoastaan matkustajille onnettomuustapauksissa aiheutuneita vahinkoja.

Neuvosto palauttaa Arvoisan parlamentin jäsenen mieleen, että komission tehtävänä on huolehtia siitä, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan.

(98/C 158/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3485/97 komissiolle

esittäjä(t): **Richard Howitt (PSE)**

(3. marraskuuta 1997)

Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa — korvausvaatimus British Airwaysia vastaan

Viitaten essexiläisen Edward Hammettin ja British Airwaysin lennolla 149 olleiden 367 matkustajan pitkään meneillään olleeseen valitukseen, jonka mukaan lentoyhtiö laskeutui vastuuttomasti ja tarkoituksella Kuwaitiin Irakin miehitettyä maan Persianlahden sodan aikaan, aikooko komissio ottaa tarkasteltavaksi mahdollisen Euroopan unionin toimivallan suhteessa mahdolliseen tutkintaan?

Erityisesti, voiko komissio kertoa asiaan liittyvistä yhteisön oikeuden näkökohdista, joilla saattaa olla merkitystä, etenkin kun Ranskassa matkustajat ovat saaneet korvauksia BA:lta ranskalaisen oikeusistuimen toimien seurauksena, mutta Britanniassa asuvat kanssamatkustajat eivät ole saaneet korvauksia omassa maassaan?

(98/C 158/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3487/97 komissiolle

esittäjä(t): **Richard Howitt (PSE)**

(3. marraskuuta 1997)

Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa — korvausvaatimus British Airwaysia vastaan

Viitaten essexiläisen Edward Hammettin ja British Airwaysin lennolla 149 olleiden 367 matkustajan pitkään meneillään olleeseen valitukseen, jonka mukaan lentoyhtiö laskeutui vastuuttomasti ja tarkoituksella Kuwaitiin Irakin miehitettyä maan Persianlahden sodan aikaan, onko komissio sitä mieltä, että lento-onnettomuuteen joutuville matkustajille maksettavaa korvausta koskeva asetuseritys muodostaa ennakkotapauksen, jolla puolletaan Euroopan unionin toimivaltaa suhteessa Varsovan sopimukseen? Aikooko komissio siten sitoutua kannattamaan uutta asetusta, jonka myötä Euroopan komissio voisi tutkia lentoyhtiöiden mahdollista vastuullisuutta muissa kuin lento-onnettomuuksiin liittyvissä valituksissa, riippumatta siitä voidaanko Varsovan sopimuksen näkökohtia soveltaa?

Onko komissio sitä mieltä, että Hammettin kaltaisissa tapauksissa kyseisen lainsäädännön läpimeno olisi vain hyödyksi valitusten tekijöille?

**Komission jäsenen Neil Kinnockin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3485/97 ja E-3487/97**

(11. joulukuuta 1997)

Irakin miehitettyä Kuwaitin sinne laskeutuneella British Airwaysin lennolla 149 mukana olleiden matkustajien valitettavassa ja ahdistavassa kokemuksessa ei ole kyse yhteisön oikeuden rikkomisesta. Koska tapaukseen ei voida soveltaa yhteisön lainsäädäntöä, komissiolla ei ole perusteita asian tutkimiseksi. Niinpä matkustajien oikeudet riippuvat asianomaisten kansallisten lakien sekä Varsovan sopimuksen soveltamisesta.

Komissio selvittää kuitenkin mahdollisuutta kehittää lentoliikenteen kuluttajapolitiikkaa entisestään. Lentoliikenteen kuljetusehtoja arvioiva perusteellinen selvitys on saatu valmiiksi ja toimitettu äskettäin komissiolle, joka on käynnistänyt kaikille asiasta kiinnostuneille tarkoitetun kuulemismenettelyn selvityksen tuloksista.

(98/C 158/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3486/97 neuvostolle

esittäjä(t): Richard Howitt (PSE)

(3. marraskuuta 1997)

Aihe: Varsovan sopimus ja essexiläisen panttivangin kohtalo Kuwaitissa — korvausvaatimus British Airwaysia vastaan

Viitaten essexiläisen Edward Hammettin ja British Airwaysin lennolla 149 olleiden 367 matkustajan pitkään meneillään olleeseen valitukseen, jonka mukaan lentoyhtiö laskeutui vastuuttomasti ja tarkoituksella Kuwaitiin Irakin miehitettyä maan Persianlahden sodan aikaan, onko neuvosto sitä mieltä, että lento-onnettomuuteen joutuville matkustajille maksettavaa korvausta koskeva asetusluonnos muodostaa ennakkotapauksen, jolla puolletaan Euroopan unionin toimivaltaa suhteessa Varsovan sopimukseen? Aikooko neuvosto siten sitoutua kannattamaan uutta asetusta, jonka myötä Euroopan komissio voisi tutkia lentoyhtiöiden mahdollista vastuullisuutta muissa kuin lento-onnettomuuksiin liittyvissä valituksissa, riippumatta siitä voidaanko Varsovan sopimuksen näkökohtia soveltaa?

Onko neuvosto sitä mieltä, että Hammettin kaltaisissa tapauksissa kyseisen lainsäädännön läpimeno olisi vain hyödyksi valitusten tekijöille?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Neuvosto muistuttaa Arvoisalle parlamentin jäsenelle, että 9 päivänä lokakuuta 1997 annettu neuvoston asetukset (EY) 2027/97 lentoliikenteen harjoittajien korvausvastuusta onnettomuustapauksissa (EYVL L 285, 17.10.1997, sivu 1) koskee lento-onnettomuuksissa mukana olleiden matkustajien korvauksia. Asetus tulee voimaan vuosi sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Neuvostolle ei ole tehty tähän mennessä tätä asetusta koskevia muutosehdotuksia. Näin ollen neuvosto ei ilmeisesti voi esittää kantaansa ottaen huomioon kyseisen asetuksen mahdollisten muutosten sisällön.

(98/C 158/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3489/97 komissiolle**esittäjä(t): Richard Howitt (PSE)***(3. marraskuuta 1997)*

Aihe: Työkyvyttömyysetuusia koskevien oikeutusten yhteensopimattomuus Britannian ja Espanjan välillä

Voiko komissio kertoa vaalipiirissäni asuvan Thomas Hawkingin tapauksen taustalla olevista periaatteista? Hän muutti Britannian Espanjaan vuonna 1995, minkä jälkeen vakava sairaus aiheutti työkyvyttömyyden vuonna 1996.

Komissio huomioikoon, että Hawking maksoi säännöllisesti sosiaaliturvamaksunsa Espanjassa, mutta häneltä evättiin etuudet, koska kahden vuoden maksut eivät olleet riittäviä. Muutto puolestaan vei häneltä oikeuden Britannian etuuksiin, koska hänen aiemmat täysimääräiset maksunsa olivat loppuneet muuton myötä, eikä kahden vuoden vaadittuja maksuja siten syntynyt.

Onko tämä komission mielestä täysin epäoikeudenmukaista? Aikooko komissio luoda esityksiä, jotka lopettaisivat kyseiset säännöttömyydet liikkumisvapauttaan Euroopan unionin alueella käyttävien kansalaisten kohdalla? Sillä välin, mitä mekanismeja komissiossa tai jäsenvaltioissa on olemassa, jotta tällaisia tapauksia voidaan tarkastella henkilökohtaisesti?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(25. marraskuuta 1997)*

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymys käsittelee siirtotyöläisten oikeutta saada työkyvyttömyyseläkettä.

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 1408/71 ⁽¹⁾ säädetään yksityiskohtaisesti työkyvyttömyydestä. Erityisesti henkilön, jonka osalta vakuutuskaudet ovat täyttyneet sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa eläkkeen määrä on riippumaton vakuutuskausien kestosta, olisi saatava eläkettä siitä jäsenvaltiossa, jossa hän on ollut vakuutettu joutuessaan työkyvyttömäksi. Tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen on määritettävä, täyttääkö kyseinen henkilö etuuksien saamiseksi asetetut edellytykset, ja otettava tarpeellisessa määrin huomioon ne vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan (38 artikla). Ainoa edellytys on, että henkilö on ollut vakuutettu vähintään vuoden ajan siinä jäsenvaltiossa, josta hän eläkettä hakke.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämät tiedot ovat kuitenkin liian yleisluontoisia, että komissio voisi määrittää tässä nimenomaisessa tapauksessa sen, onko yhteisön oikeutta noudatettu. Komissio pyytää tämän vuoksi arvoisaa parlamentin jäsentä toimittamaan lisätietoja asiasta, jotta komissio voi tarkastella niitä yhteisön oikeuden pohjalta.

⁽¹⁾ Tämän asetuksen ajan tasalle saatettu versio on hyväksytty 2. joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) 118/97, EYVL L 28, 30.1.1997.

(98/C 158/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3492/97 komissiolle**esittäjä(t): Hugh McMahon (PSE)***(29. lokakuuta 1997)*

Aihe: Agenda 2000

”Agenda 2000”-asiakirjassa ehdotetaan, että tällä hetkellä tavoitteen 1 alaisuuteen kuuluvat alueet, jotka ylittävät 75 %:n kynnyksen, jätetään vaiheittain pois tämän tavoitteen piiristä siirtymäkauden aikana. Siinä ehdotetaan myös, että tällä hetkellä tavoitteiden 2 ja 5b piiriin kuuluvien alueiden, jotka eivät enää tulevien valintaperusteiden mukaan ole oikeutettuja tukeen, tulisi myös saada taloudellista tukea siirtymäkauden ajan. Mikä on komission näkemys näiden siirtymäkausien pituudesta ja tulevatko ne olemaan samat tavoitteen 1 piiriin kuuluville ja muille kuin tavoitteen 1 piiriin kuuluville alueille?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Komissio on ehdottanut maantieteellistä keskittämistä, jonka tarkoituksena on vähentää tavoitteiden 1 ja 2 kohdeväestön osuus 51 prosentista noin 35–40 prosenttiin.

Tämä voidaan saavuttaa noudattamalla tiukasti 75 prosentin rajaa tavoitteen 1 osalta ja soveltamalla uuden tavoitteen 2 osalta valintaperusteita, jotka ovat yksinkertaisempia, avoimempia ja tavoitteen erilaisille kohdealueille ominaisia.

Niillä alueilla, jotka tällä hetkellä voidaan valita tavoitteiden 1, 2 ja 5b kohdealueiksi, mutta jotka eivät enää täyttäisi tulevia valintaperusteita, komissio ehdottaa siirtymäkautta, jonka aikana rakennerahastojen tuki pienenee asteittain. Tavoitteen 1 osalta siirtymäkauden tuki olisi huomattava ja se olisi kestoaltaan pitkäaikainen. Uuden tavoitteen 2 osalta siirtymäkauden kesto olisi rajoitetumpi. Näitä kahta siirtymäkautta koskevat yksityiskohtaiset säännöt täsmennetään rakennerahastoja koskevista uusista asetusehdotuksissa, jotka komissio esittää vuoden 1998 alussa.

(98/C 158/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3493/97 komissiolle**esittäjä(t): W.G. van Velzen (PPE)***(29. lokakuuta 1997)*

Aihe: Määrävässä asemassa olevien toimijoiden tarjoamien uusien televiestintäpalvelujen valvonta

Alankomaalaisissa lehdissä ilmestyi 21. lokakuuta 1997 uutisia, jotka käsittelivät Alankomaiden televiestintämarkkinoiden valvontaa. Uutisten mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten on joskus vaikeaa tai jopa mahdotonta tutkia sellaisten uusien (internet-) palvelujen tarjontaa, jota harjoittavat televiestintämarkkinoilla määrävässä asemassa olevat toimijat, jotka voivat täten aiheuttaa vaikeuksia markkinoilla oleville pienille toimijoille. Myös muissa EU-maissa sanottiin ilmenevän samanlaisia ongelmia.

1. Mitä mieltä komissio on televiestintämarkkinoilla määrävässä asemassa olevien toimijoiden harjoittamasta uusien palvelujen tarjonnasta, ottaen huomioon 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun direktiivin 97/33/EY⁽¹⁾ (yhteenliittämisdirektiivi) 8 artiklan yhdessä EY-sopimuksen 5, 86 ja 90 artiklan kanssa?
2. Onko komissio neuvotellut asiasta Alankomaiden hallituksen kanssa?
3. Onko komissio sitä mieltä, että olemassa olevien televiestintään liittyvien direktiivien perusteella jäsenvaltioiden on annettava kansallisille sääntelyviranomaisille laajat toimivaltuudet mitä tulee uusien palvelujen tarjonnan valvontaan?
4. Onko komissio valmis tekemään pikaisesti yleisen tutkimuksen Euroopan televiestintämarkkinoilla määrävässä asemassa olevien toimijoiden harjoittaman uusien palvelujen tarjonnan yhteensopivuudesta Euroopan oikeuden kanssa?

⁽¹⁾ EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32.

Komission jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus*(24. marraskuuta 1997)*

1. Yhteisön lainsäädännössä ei ole määräyksiä, jotka estäisivät vakiintuneita teleoperaattoreita tarjoamasta uusia palveluja. Kuluttajat voivat hyötyä tällaisten palvelujen suuremmasta valikoimasta silloin kun markkinoilla toimii mahdollisimman paljon uusia palvelujen tarjoajia. Kilpailulainsäädännöllä, erityisesti EY:n perustamissopimuksen 86 artiklalla, pyritään estämään määrävässä asemassa olevia operaattoreita ryhtymästä toimintaan, joka vaikeuttaisi uusien markkinoille tulijoiden kilpailua uusilla markkina-alueilla tai tekisi sen mahdottomaksi. Sikäli kun uudet markkinoille tulijat ovat riippuvaisia vakiintuneista teleoperaattoreista uusien palvelujen tarjoamiseen tarvittavien toimintojen osalta, sovelletaan 86 artiklan yleisiä periaatteita, erityisesti laittomien ristikkäistukien ja syrjinnän kieltoa.

Kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa direktiivissä 90/388/ETY⁽¹⁾ tai televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa direktiivissä 97/33/EY ei kummasakaan vaadita merkittävässä markkina-asemassa olevia yrityksiä pitämään erillistä kirjanpitoa jokaisesta harjoittamastaan uudesta toiminnasta. Direktiivissä 97/33/EY vaaditaan tosin vakiintuneita teleoperaattoreita pitämään erillistä kirjanpitoa yhteenliittämistoiminnoita ja muista toiminnoista sekä tarjoamaan muille toimijoille vastaavan laatuista yhteenliittämistoimintoja ja -tietoja samoin edellytyksin kuin omille yksiköilleen, tytäryhtiöilleen tai liikekumppaneilleen.

2. Osana kilpailusääntöjen hajautettua täytäntöönpanoa komissio on säännöllisesti yhteydessä sekä televiestinnän sääntelystä että kilpailusta vastaaviin Alankomaiden viranomaisiin. Nämä yhteydenpidot ulottuvat kilpailusääntöjen mukaisiin yksittäisiin valituksiin, mukaan lukien vakiintuneiden teleoperaattorien uusia markkinoille tulijoita kohtaan tekemiä väärinkäytöksiä koskevat valitukset.

3. Voimassa olevissa televiestintädirektiiveissä edellytetään jäsenvaltioita myöntämään kansallisille sääntelyviranomaisilleen tarvittavat valtuudet määrättyillä aloilla, kuten yhteenliittämistä koskevien kiistojen alalla. Yhteisön tason tai kansalliset kilpailuviranomaiset tarkastelevat tapauksia, joissa määräävässä asemassa olevien yhtiöiden väitetään käyttävän väärin asemaansa. Yhteisön lainsäädännön yleisenä ja tärkeänä periaatteena on kuitenkin, että kaikkien kansallisten viranomaisten ja näin ollen myös televiestintäalan sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kaikki heidän toteuttamansa toimet ovat yhdenmukaisia yhteisön kilpailulainsäädännön kanssa. Tästä syystä viranomaisten edellytetään pidättävän toiminnasta, joka heikentäisi yhteisön kilpailusääntöjen mukaisten oikeuksien tehokasta suojelua.⁽²⁾

4. Neuvoston asetuksen 17/62, joka on perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus⁽³⁾, 12 artiklassa annetaan komissiolle lupa suorittaa joillakin elinkeinoelämän aloilla yleinen tutkimus, jos on aihetta epäillä, että kyseisen alan kilpailu on rajoittunutta tai vääristynyttä. Tällaisen tutkimuksen on asetuksen 17/62 mukaisesti liityttävä kuitenkin tietyyn elinkeinoelämän alaan eikä sitä näin ollen voitaisi toteuttaa sellaisesta laajasta ja määrittelemättömästä käsitteestä kuin vakiintuneiden teleoperaattorien tarjoamat "uudet palvelut".

(1) EYVL L 192, 24.7.1990.

(2) Katso tiedonantolouonnos televiestintäalan liittymäsopimuksista, EYVL C 76, 11.3.1997.

(3) EYVL 13, 21.2.1962.

(98/C 158/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3494/97 komissiolle

esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)

(29. lokakuuta 1997)

Aihe: Euro ja valuutanvaihdon välityspalkkio

Eräs korkea-arvoinen espanjalainen valtiontalouden virkamies pitää mahdollisena, että rahoituslaitokset perivät välityspalkkion vaihtaessaan pesetaa euroiksi 1. tammikuuta 1999 alkaen.

Ottaen huomioon, että tämä valuutanvaihto on pakollista kaikissa jäsenvaltioissa, jotka ottavat euron käyttöön alusta alkaen:

voisiko komissio vahvistaa, jääkö tämä mahdollinen toimintatapa jäsenvaltioiden harkinnan varaan, ja voisiko komissio siinä tapauksessa selvästi täsmentää, että tämä pakollinen valuutanvaihto ei aiheuta lisäkustannuksia Euroopan kansalaisille?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguy'n komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 1997)

Vaikka luonnoksessa neuvoston asetukseksi euron käyttöön ottamisesta⁽¹⁾ ei suoraan käsitellä valuutanvaihtokustannuksia, se tarjoaa kuitenkin vastauksia parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen.

Luonnoksen 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että pankkien on hoidettava asiakkaiden tileille tulleiden maksujen muuntaminen euromääräisiksi. Tämä artikla kattaa samalla sekä siirtymäkautena 1999–2001 välttämättömät valuutanvaihdot (esim. tapauksissa, joissa maksajan ja maksun saajan tileistä toinen on euromääräinen ja toinen kansallisen valuutan määräinen) että pankkitilien lopullisen muuntamisen vuonna 2002.

Koska kysymys on pakollisesta toimenpiteestä, valuutanvaihdon voidaan olettaa olevan asiakkaille ilmaista. Tämä käsitys koskee myös kolikkojen ja setelien lopullista vaihtamista kansallisesta valuutasta euroiksi vuonna 2002.

On kuitenkin huomattava, että 8 artiklan 3 kohdan säännökset eivät kata kaikkia vaihtokustannuksiin liittyviä kysymyksiä. Näin ollen pankkien asiakkaiden vuosina 1999–2001 pyytämien palvelujen laskuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt jäävät avoimiksi samoin kuin kolikkojen ja seteleiden vaihto vuosina 1999–2001 euroalueeseen osallistuvien valuuttojen välillä.

Komissio nimesi keväällä 1997 työryhmän tutkimaan näitä kysymyksiä. Tämän työryhmän jäsenet edustavat kaikkia asianomaisia. Mukana ovat pankkiyhdistykset, ammattiyhdistykset, kuluttajajärjestöt ja julkinen valta. Työryhmä pyrkii selvittämään tämän vuoden loppuun mennessä, tarvitaanko kaikissa euroalueeseen osallistuvissa maissa mahdollisesti yhteistä lähestymistapaa. Lisäksi sen tavoitteena on kartoittaa vuoden loppuun mennessä mahdolliset lainsäätöön tai menettelyohjeisiin liittyvät tarpeet.

(¹) EYVL C 236, 2.8.1997. Neuvosto hyväksyi yksimielisesti tämän luonnoksen. Oikeusperustansa vuoksi (EY:n perustamissopimuksen 109 artiklan 1 kohdan 4 alakohta) se voidaan kuitenkin antaa virallisesti vasta sitten, kun euroalueeseen osallistuvat maat ovat selvillä.

(98/C 158/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3495/97 komissiolle

esittäjä(t): Katerina Daskalaki (UPE)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Kyproksen arkeologisten ja uskonnollisten aarteiden ryöstäminen

Münchenistä löydettiin lokakuun lopulla kallisarvoisia uskonnollisia ja arkeologisia aarteita, jotka oli ryöstetty Kyproksen miehitetyn osan kirkoista ja luostareista. Kyse on ensimmäiseltä bysanttilaiselta kaudelta peräisin olevista yli 40 ikonista, mosaiikista ja seinämaalauksesta, joita kaupitteli turkkilainen muinaisesineiden salakauppias Alitin Dikman, jonka luovuttamista Kyproksen tasavallan viranomaiset ovat pyytäneet. Koska tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun turkkilaisten maahantunkeutujien todetaan ryöstäneen Kyproksen arkeologisia ja uskonnollisia aarteita, komissiolta kysytään: Aikooko se kiinnittää merkittävällä tavalla huomiota tähän rikolliseen yritykseen tuhota ja kaupitella merkittäviä Euroopan kulttuuriperintöön kuuluvia muinaismuistoja? Jos se aikoo näin tehdä, mitä konkreettisia toimenpiteitä se voi toteuttaa ja ehdottaa toteutettavan?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 1997)

Komissio viittaa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3079/96 antamaansa vastaukseen (¹) sekä parlamentin jäsen Alexandros Alavanosin kirjalliseen kysymykseen P-3094/96 antamaansa vastaukseen (²). Tässä vaiheessa ei asiaan ole uutta lisättävää.

(¹) EYVL C 105, 3.4.1997.

(²) EYVL C 83, 14.3.1997.

(98/C 158/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3497/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Egnatia-tien jatkaminen

Egnatia-tie kuuluu eurooppalaisiin verkkoihin, ja EU sekä Euroopan investointipankki osallistuvat jo sen rakentamisen yhteisrahoitukseen. Balkanin pääkaupunkeja yhdistäviä pystysuoria pääväyliä koskeva hanke on jo päätetty ja poikkeuksellisen tärkeä hanke. Tien jatkaminen Istanbuliin asti antaisi verkolle uuden ulottuvuuden.

Katsooko komissio tällaisen ajatuksen olevan käyttökelpoinen? Voisiko EU yhteisrahoittaa tällaista hanketta ja tutkia yhdessä Euroopan investointipankin kanssa tämänkaltaista suunnitelmaa?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Yhteisö on määritellyt Via Egnatia-moottoritien rakentamisen Euroopan laajuisten liikenneverkkojen ensisijaiseksi hankkeeksi. Se liittyy myös yleiseurooppalaiseen liikennekäytävähankkeeseen, joka hyväksyttiin Kreetalla vuonna 1994 järjestetyssä toisessa yleiseurooppalaisessa liikennekonferenssissa ja tarkistettiin Helsingissä vuonna 1997 käydyssä kolmannessa yleiseurooppalaisessa liikennekonferenssissa. Hankkeet tarjoavat tehokkaat yhteydet Balkanille. Liikennekäytävästä X yhdistyy kaksi haaraa Via Egnatiaan, toinen Thessalonikiin ja toinen Florinasta etelään. Käytävät IV ja IX vievät kumpikin Ormenion läpi, käytävä IV Edirneen ja edelleen Istanbuliin sekä käytävä IX Alexandroupolista etelään.

Koska Via Egnatia jatkuu Ormenioon saakka ja koska käytävä IV jatkuu Ormeniosta Istanbuliin, näitä kahta solmiva yhteys on jo otettu huomioon yhteiseurooppalaisen liikenteen infrastruktuurin kehittämisessä.

On totta, että Via Egnatian mahdollinen jatkaminen Istanbuliin (suoralla yhteydellä Kipistä Istanbuliin, kuten vanha Via Egnatia) tarjoaisi suoran yhteyden Istanbuliin ja tekisi käytävän IV yhteyden tarpeettomaksi. Koska kyseinen jatko-osuus sijaitsisi kuitenkin täysin Turkin alueella, tien kehittäminen sekä mahdolliset rahalaitosten yhteisrahoitukset olisivat Turkin viranomaisten vastuulla. Jos tien jatkaminen kiinnostaa useita Mustanmeren alueen maita, siitä voitaisiin keskustella Mustanmeren yhteiseurooppalaisen liikennealueen yhteydessä, jolla pyritään multimodaalisen liikenneverkon kehittämiseen Mustanmeren alueella.

Yhteisö ei ole suunnitellut yleisrahoitusta Via Egnatia-tien jatkamiselle Istanbuliin nykyisessä vuosien 1994–1999 rahoitussuunnitelmassa. Hankkeen toteutettavuutta voisi harkita tulevaisuudessa.

(98/C 158/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3500/97 komissiolle

esittäjä(t): Arthur Newens (PSE)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Aasiassa toteutettava perhesuunnittelualoite

Euroopan komission ja Yhdistyneiden kansakuntien väestörahoitusrahaston (UNFPA) tehtyä sopimuksen perhesuunnittelualoitteen käynnistämiseksi Aasiassa (30.1.1997), kuinka monille ja mille kansalaisjärjestöille on myönnetty määrärahoja aloitteen piirissä toimeenpantavia hankkeita varten? Paljonko nämä määrärahat maksavat ja missä maissa niitä käytetään? Milloin komissio otaksuu aloitteen päättyvän?

Millaisella menettelyllä Euroopan komission ja UNFPA:n väliset päätökset tehdään? Kumpi organisaatio on viime kädessä vastuussa aloitteen koordinoinnista?

Aikooko komissio toistaa tämän aloitteen muualla, esimerkiksi latinalaisessa Amerikassa tai arabimaissa?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(28. marraskuuta 1997)

Yhdistyneiden kansakuntien väestörahoitusrahaston (UNFPA) kanssa tehdyn sopimuksen allekirjoituksesta 31. tammi-kuuta 1997 lähtien ohjelma on edennyt toimintasuunnitelmansa mukaisesti, johon sisältyi vuoden valmisteluvaihe seuraavine toimintoinen:

- maissa käytävien neuvottelujen ensimmäinen vaihe — johon osallistuvat eurooppalaiset ja kansalliset kansalaisjärjestöt, komission valtuuskunnan edustajat ja kansalliset viranomaiset — jonka tarkoituksena on luoda yhteiset tavoitteet kyseisissä maissa suoritettavalle toiminnalle. Nämä neuvottelut on jo käyty Kamputseassa, Laosissa, Pakistanissa, Nepalissa, Bangladeshissa ja Vietnamissa;
- täytäntöönpanon valmistelu kahdessa Brysselissä järjestetyssä, hankkeen kulkuun perustuvia johtamisjärjestelmiä ja yhteisiä indikaattoreita käsittelevässä seminaarissa, johon eurooppalaiset kansalaisjärjestöt osallistuivat.

Hakemuksen muoto ja ohjeet hankkeen esittämislle viimeistellään ja lähetetään kaikille eurooppalaisille tai kansallisille kansalaisjärjestöille.

Tähän mennessä 17 eurooppalaista kansalaisjärjestöä on ilmoittanut olevansa kiinnostunut ja ensimmäisen toimintasuunnitelman odotetaan olevan valmis vuoden 1997 loppuun mennessä. Se koskee aluksi kolmea maata, Pakistania, Nepalia ja Kamputseaa. Valmistelut etenevät kuitenkin nopeasti koskemaan myös muita maita. UNFPA on vastuussa hankkeen arvioimisesta. Lopullisen päätöksen ohjelmasuunnitelmasta tekee komissio esivalinnan kirjallisten perustelujen pohjalta.

Aloitteen laajentamisen osalta muihin maantieteellisiin alueisiin, komissio ottaa huomioon kaiken tiedon Aasiassa tapahtuvasta kehityksestä tehdäkseen mahdollisesti päätöksen ohjelman käyttöönottamisesta myös muilla alueilla.

(98/C 158/174)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3504/97 komissiolle

esittäjä(t): Mathieu Grosch (PPE)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Tarjouspyyntöilmoitus (PO XXII/19/97) NETDAY:n järjestämiseksi

Komissio julkisti kesän aikana tarjouspyyntöilmoituksen (PO XXII/19/97) NETDAY 1998:n järjestämiseksi. Ilmoitukseen saatiin vastaus kahdelta konsortiolta; toisen tarjouksen arvo oli 494 000 ecua ja toisen noin 900 000 ecua.

Komissio ei hyväksynyt kumpaakaan kahdesta hankkeesta, mutta ei ilmoittanut tästä tarjoajille. Sen sijaan komissio julkisti uuden tarjouspyyntöilmoituksen, jossa mainittu määräaika kuluu umpeen 31. lokakuuta; komissio ei kuitenkaan ilmoittanut, ovatko tarjouspyynnön tiedot saatavilla Internetissä eikä sitä, missä virallisen lehden numerossa tiedot julkaistaisiin.

Voiko komissio, jonka olisi toimittava esimerkillisesti soveltaessaan direktiivejä, joita se itse ehdottaa, antaa vastaukset seuraaviin kysymyksiin:

1. Minkä vuoksi esitettyjen hankkeiden tapauksessa ei ole ryhdytty jatkotoimiin ja miksi edullisempaa hanketta ei ole hyväksytty?
2. Onko normaalia, että komissio mitään selvitystä antamatta päättää julkistaa uuden tarjouspyyntöilmoituksen, joka on lähes samanlainen kuin aiempi ilmoitus, vaikka NETDAY 1997:n arviointi tuodaankin siinä entistä painotetummin esille?
3. Onko normaalia, että konsortio, johon kuuluu kaksi ruotsalaista yritystä, joita tukee ohjausryhmä, johon opetusministerit kuuluvat, on jo voinut saada kilpailun ulkopuolella 500 000 ecua nykyisen WEB-SITEn perustamista ja hoitamista varten, ja voi edelleen osallistua uuteen tarjouskilpailuun COREPERin jäsenen virallisesti tukemana?
4. Onko komissio tietoinen avoimuuden periaatetta näin heikosti noudattaen tekemiensä päätösten oikeudellisista ja poliittisista seurauksista?

Komission jäsenen Édith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 1997)

Komissio katsoi, että tarjouspyynnön XXII/19/97 perusteella ei saatu hyväksyttäviä tarjouksia ja prosessi oli käynnistettävä uudestaan. Komissio pyysi sen vuoksi uuden tarjouspyyntöilmoituksen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (!).

1. Ensimmäisen tarjouspyynnön seurauksena saatiin tosiaankin kaksi tarjousta. Niitä ei kuitenkaan pidetty riittävinä, jotta ne olisi voitu hyväksyä. Kussakin tarjouksessa oli erilaisia puutteita. Lisäksi vaikka ohjeissa määritettiin selvästi, että sopimus kattaa sekä Netd@ys 1997:n arvioinnin että Netd@ys 1998:n valmistelun, kummassakaan tarjouksessa ei käsitelty riittävästi arviointiosuutta. Tarjouspyyntöilmoituksen julkaisemisen jälkeen huomattavasti suurempi määrä organisaatioita (136) pyysi tarjouspyyntöön liittyviä ohjeita. Komissio otaksui tämän vuoksi, että ohjeet eivät olleet riittävän tarkkoja, jotta kiinnostuneet organisaatiot olisivat voineet laatia tyydyttävän tarjouksen.

2. Komissio on varmistanut, että uuteen tarjouspyyntöön liittyvät ohjeet ovat tarkemmat, jotta mahdolliset tarjouksen tekijät saavat paremmin tietoa sopimuksen kattamista tehtävistä. (Kuten arvoisa parlamentin jäsen tuo esiin, tarkempia tietoja on annettu erityisesti Netd@ys 1997:n arviointiin liittyvästä sopimuksen osasta.) Uudet ohjeet eroavat aiemmista huomattavasti erityisesti tavoitteiden määrittämisen osalta. (Tavoitteet on nyt selvästi asetettu kolmen eri otsikon alle: vuoden 1997 kokemusten arviointi, Netd@ys 1998:n valmistelu sekä vuosien 1997 ja 1998 kokemuksiin perustuvat suuntaviivat, joiden tarkoituksena on edistää uuden tieto- ja viestintätekniikan käyttöönottoa kouluissa.) Uusien ohjeiden perusteella komissio onkin saanut huomattavasti enemmän tarjouksia.
3. Julkisia hankintoja koskevien määräysten mukaisesti komissio valitsi tarjouskilpailua varten avoimen menettelyn. Tarjouksen tekijän osallistuminen muihin kuin sopimuksen kattamiin tehtäviin ei aiheuta hylkäämistä. Mainitussa tapauksessa toinen kahdesta tarjouksen tekijästä oli todellakin hyväksytty Netd@ys 1997:n toteuttajaksi tarjouspyyntömenettelyn perusteella. Toisen tarjouksen tekijän esittämä hanke oli myös valittu tätä tapahtumaa varten ehdotuspyynnön seurauksena.
4. Komissio ei katso, että se olisi laiminlyönyt avoimuutta julkaistessaan tarjouspyynnön uudestaan. On kuitenkin huomattava, että ohjauskomitea (johon kuuluu kahden tarjouksen tehneen organisaation jäseniä) on seurannut Netd@ys-aloitteen toteuttamista. Ohjauskomitealle tiedotettiin tarpeesta käynnistää uudelleen tarjouspyyntö XXII/19/97.

(¹) EYVL L 209, 24.7.1992.

(98/C 158/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3505/97 komissiolle

esittäjä(t): Giuseppe Rauti (NI)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: 250 miljoonan lapsen tekemä orjatyö

Neljäkymmentä maata ja satoja ammattiliittojen ja kansalaisjärjestöjen edustajia keskusteli Oslossa 27. – 28. lokakuuta 1997 kokoontuneessa konferenssissa niistä vakavista ongelmista, joita erityisesti köyhimmässä maissa lisääntynyt lapsityövoiman käyttö aiheuttaa. Onko komissio seurannut kyseisen konferenssin valmistelutyötä?

Onko komissio tietoinen siitä, että tällaisen ”työn” ankarimmat ja halveksuttavimmat muodot ovat käytännössä uudenlaista orjatyötä, kuten kahden YK:n viraston (Unicef ja ILO) selvitykset ovat vahvistaneet? Onko komissio tietoinen siitä, että tällaista työtä tekee 250 miljoonaa lasta, jotka ovat usein iältään 9–10 vuotiaita, ja että he työskentelevät (esim. mattojen valmistuksessa Intiassa ja Pakistanissa) jopa 16 tuntia päivässä keskimäärin 100 frangin kuukausipalkalla (n. 30 000 Italian liiraa)?

Mitä komissio aikoo tehdä saadakseen Euroopan unionin puuttumaan tällaiseen häpeälliseen tilanteeseen?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 1997)

Komissio ei ole seurannut Oslossa 27. ja 28. lokakuuta 1997 kokoontuneen konferenssin työskentelyä.

Unioni kiinnittää suurta huomiota lasten oikeuksien noudattamiseen sekä heidän ihmisarvonsa ja elämänsä puolustamiseen.

Juuri unionin aloitteesta ihmisoikeuksien komissio ja Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous ovat vuodesta 1995 lähtien hyväksyneet joka vuosi lasten oikeuksia koskevan päätöslauselman, jossa käsitellään maailman lapsia koskettavia erittäin vakavia ongelmia, erityisesti lapsityövoiman hyväksikäytön lopettamista.

Näissä samoissa yhteyksissä puheenjohtajisto puuttuu asiaan unionin nimissä ja pyytää maita, jotka vielä eivät ole sitä tehneet, allekirjoittamaan ja ratifioimaan ensi tilassa lasten oikeuksia koskevan yleissopimuksen ja kehottaa kaikkia maita täyttämään velvollisuudet, jotka ne ovat hyväksyneet. Tämän yli 190 maan ratifioiman sopimuksen 32 artiklassa määrätään, että sopimusosapuolimaiden on tunnustettava lapsen oikeus tulla suojelluksi taloudelliselta hyväksikäytöltä ja että lasta ei saa pakottaa sellaiseen työhön, joka sisältää riskejä tai joka saattaa vaarantaa lapsen koulunkäynnin tai vahingoittaa hänen fyysistä, älyllistä, henkistä, moraalista tai sosiaalista kehitystään.

Komissio ottaa puolestaan nämä kysymykset esille ollessaan yhteydessä kyseisten maiden viranomaisiin ja pyrkii kaikilla käytössään olevilla keinoilla osaltaan auttamaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien käytäntöjen poistamisessa.

Tästä on kyse erityisesti komission lokakuun lopussa hyväksymässä ehdotuksessaan työntekijöiden oikeuksia ja ympäristöä koskevien kannustuslausekkeiden täytäntöönpanosta Euroopan unionin yleisessä tullietuusjärjestelmässä (GSP). Luonnoksessa neuvoston asetukseksi säädetään lisäetuuksien myöntämisestä niille järjestelmän edunsaajamaille, jotka hakevat sitä erikseen ja todistavat, että ne ovat hyväksyneet ja toteuttavat tehokkaalla tavalla Kansainvälisen työjärjestön (ILO) asettamat työntekijöiden suojelua koskevat kansainväliset normit, erityisesti työhön pääsemiseksi vaadittavan vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen 138 säännöt.

(98/C 158/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3508/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(14. marraskuuta 1997)

Aihe: Tiedustelu- ja turvallisuuspalvelujen parlamentaarinen valvonta Agenda 2000 puitteissa

1. Onko neuvosto tietoinen siitä, että K.M. Meulmeester, joka on Alankomaiden pääministerin neuvonantaja, osallistui Bukarestissa 20. syyskuuta 1997 pidettyyn Eurooppa 2000 konferenssiin, jonka pääaiheena oli ”European models on parliamentary control regarding law enforcement and intelligence organizations”?
2. Onko neuvosto tietoinen siitä, että Meulmeester, joka oli Alankomaiden nyttemmin lakkautetun ulkomaan tiedustelupalvelun (IDB) entinen johtaja, ja Alankomaiden yleisistä asioista vastaavan ministeriön entinen pääsihteeri R.J. Hoekstra antoivat ilman parlamentin suostumusta tuhota IDB:n yleisten asiakirjojen lisäksi sellaisia asiakirjoja, jotka liittyvät erityisesti Surinamia koskevien asioiden jatkokäsittelyyn?
3. Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että ne virkamiehet, jotka eivät noudata demokraattisia pelisääntöjä omassa maassaan, eivät saa missään tapauksessa osallistua sellaisiin toimiin, joiden tarkoituksena on antaa tietoa ja tukea tiedustelu- ja turvallisuuspalveluille Itä-Euroopassa?
4. Aikooko neuvosto pyytää komissiota laatimaan suuntaviivoja sen takaamiseksi, että tulevaisuudessa ne virkamiehet, jotka ovat rikkoneet demokraattisia pelisääntöjä, eivät missään tapauksessa saa osallistua sellaisiin toimiin, joiden tarkoituksena on antaa tietoa tai tukea tiedustelu- tai turvallisuuspalveluille?

Vastaus

(20. tammikuuta 1998)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämät kysymykset eivät kuulu neuvoston toimivaltaan.

(98/C 158/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3509/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(14. marraskuuta 1997)

Aihe: Yksityisyyden loukkaus eurooppalaisten (paikallisten) viranomaisten taholta

1. Haagin hotellikorttelissa Molenstraatin ja Prinsestraatin kulmassa liikennettä kuvataan, jalankulkijat mukaan lukien, paikallisten viranomaisten toimesta videokameroilla, mikä liittyy kaupungin tietyn osan sulkemiseen moottoriliikenteeltä. Videokuvaava valvovat myös yksityiset ihmiset, nimittäin Haagissa sijaitsevan Park-hotellin henkilöstö, sillä kyseinen hotelli on antanut määrätyille moottoriajoneuvoille luvan ajaa kävelykadulla klo 11.30 ja 17.30 välisenä aikana. Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että kaupungin viranomaisten toimesta suoritettavaa julkisten teiden valvontaa ei saisi antaa yksityishenkilöiden tehtäväksi?

2. Aikooko neuvosto pyytää komissiota laatimaan direktiivin sen takaamiseksi, että yksityishenkilöt eivät saa loukata julkisilla teillä kulkevien kansalaisten yksityisyyttä, tapahtui se sitten paikallisten viranomaisten kehotuksesta tai ei?
3. Aikooko neuvosto pyytää komissiota laatimaan direktiivin sen takaamiseksi, että paikalliset viranomaiset eivät voi antaa yksityishenkilöille, kuten edellä mainitussa tapauksessa hotellin henkilökunnalle, valtuuksia myöntää lupia julkisten teiden käyttämiseen?
4. Onko neuvosto sitä mieltä, että paikallisten viranomaisten hyväksi käytettävien ja yksityishenkilöiden valvomien videokameroiden nopea yleistyminen on Euroopan kansalaisten yksityisyyden vakava loukkaus, ja aikooko neuvosto ryhtyä tarvittaviin toimiin tällaisen toiminnan lopettamiseksi pyytämällä komissiota laatimaan direktiiviehdotuksia asiasta?

Vastaus

(20. tammikuuta 1998)

On hyödyllistä kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomio siihen, että yleisen järjestyksen ylläpito Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueella kuuluu kunkin jäsenvaltion viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan.

Arvoisa parlamentin jäsen ymmärtäneenä näin ollen, että neuvostolla ei ole valtuuksia ottaa kantaa asiaan, joka ei kuulu perussopimuksissa sille määrättyyn toimivaltaan.

(98/C 158/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3510/97 neuvostolle

esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)

(14. marraskuuta 1997)

Aihe: Ikääntyneiden ja vammaisten syrjintä Euroopan paikallisten viranomaisten taholta

1. Haagin hotellikorttelissa Molenstraatin ja Prinsestraatin kulmassa liikennettä kuvataan, jalankulkijat mukaan lukien, paikallisten viranomaisten toimesta videokameroilla, mikä liittyy kaupungin tietyn osan sulkemiseen moottoriliikenteeltä. Videokuvaa valvovat myös yksityiset ihmiset, nimittäin Haagissa sijaitsevan Park-hotellin henkilöstö, sillä kyseinen hotelli on antanut määrätuille moottoriajoneuvoille luvan ajaa kävelykadulla klo 11.30 ja 17.30 välisenä aikana. Tämän vuoksi ainoastaan Park-hotellin ja Paleis-hotellin asiakkaat voivat saada taksin. Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että tämä on kansalaisten syrjintää, joka kohdistuu varsinkin niihin vammaisiin ja ikääntyneisiin, jotka ovat muiden kuin Park-hotellin ja Paleis-hotellin asiakkaita?
2. Voisiko neuvosto pyytää komissiota laatimaan direktiivejä sen takaamiseksi, etteivät yksityishenkilöt voi haitata kansalaisten ja erityisesti ikääntyneiden ja vammaisten liikkuvuutta julkisilla teillä edellä mainitun tapauksen kaltaisesti?

Vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Arvoisa parlamentin jäsen ymmärtäneenä, että neuvosto ei voi olla perillä yksittäistapauksista, jotka hän esittää kysymyksessään ja jotka liittyvät ilmeisesti paikalliseen tilanteeseen, josta on vaikeaa tehdä koko Euroopan unionin aluetta koskevia yleisiä johtopäätöksiä.

Neuvosto muistuttaa, että se pitää hyvin tärkeänä vammaisten liikkumiseen liittyviä ongelmia. Tältä osin arvoisan parlamentin jäsenen huomiota kiinnitetään kahteen tekstiin, vammaisten yhtäläisistä mahdollisuuksista tehtyyn päätöslauselmaan (20.12.1996, EYVL C 12/97) ja suositukseen vammaisten pysäköintiluvasta, jonka neuvosto antanee piakkoin.

(98/C 158/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3515/97 komissiolle**esittäjä(t): John Iversen (PSE)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Interventiovarasto

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon EU:n interventiovarastoon varastoidun 600 000 tonnin suuruisen naudanlihaerän hävittäminen tulee maksamaan?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Komissio haluaa korostaa parlamentin jäsenen kysymyksen teoreettisuutta, sillä komission aikomuksena ei ole polttaa kyseistä naudanlihaa.

Naudanlihan polttamiskustannukset riippuvat erityisesti käytettävissä olevasta kapasiteetista ja lihan kuljetustarpeesta. Kun Yhdistyneen kuningaskunnan interventioelin pani täytäntöön poikkeuksellisista lisätukitoimenpiteistä Yhdistyneen kuningaskunnan naudanlihemarkkinoilla 10 päivänä syyskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) 1757/96 ⁽¹⁾, sen saamat tarjoukset olivat 300–1 200 ecua tonnilta.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 11.9.1996.

(98/C 158/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3517/97 komissiolle**esittäjä(t): Niels Sindal (PSE)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Liikenneturvallisuus

Kuinka monta ihmistä kuoli tai loukkaantui liikenneonnettomuuksissa Tanskassa viime vuonna tilastojen mukaan, ja miten näitä lukuja olisi tulkittava suhteessa miljoonaa rekisteröityä autoa kohti a) Tanskassa ja b) koko EU:ssa sattuneisiin kuolonkolareihin.

Kuinka suuriksi Tanskassa sattuvien kuolonkolareiden aiheuttamat taloudelliset kustannukset arvioidaan?

Mitä toimia komissio ehdottaa liikenneonnettomuuksien aiheuttamien kuolonuhrien ja loukkaantumisten määrän vähentämiseksi?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Tanskassa kuoli vuonna 1994 liikenneonnettomuuksissa 546 ihmistä ja 9 757 loukkaantui. Miljoonaa henkeä kohti laskettuna tilanne Tanskassa oli vuosina 1991—1994 eurooppalaista keskiarvoa huonompi ja suhteellisesti laskettuna huonompi kuin yhdeksän muun jäsenvaltion. Jäsenvaltioiden kesken on ilmeisen vaikea tehdä tarkkoja vertailuja, sillä useat tekijät, kuten infrastruktuuri, eivät ole vertailukelpoisia. Edellä esitetyt luvut ovat kuitenkin selkeä osoitus kuolemantapausten ja loukkaantumisten suhteellisesta määrästä, ja kuten kansalliset, paikalliset ja poliisiviranomaiset sekä turvallisuutta edistävät järjestöt jatkuvasti korostavat, aina voi pyrkiä parempaan.

Komissio on laskenut, että liikenneonnettomuuksien suorat kustannukset (joihin sisältyvät poliisin ja hälytyspalvelun kustannukset, ajoneuvojen korjaukset ja menetetty talouden tuotos) ovat 45 000 miljoonaa ecua vuodessa koko yhteisön alueella. Kun tämä jaetaan yhteisössä vuosittain tapahtuvilla yhteensä 45 000 kuolemaan johtaneella liikenneonnettomuudella, saadaan yhden kuoleman ja siihen liittyvien vahinkojen keskimääräiseksi kustannuksiksi 1 miljoona ecua. Tällä ”1 miljoonan ecun laskutavalla” arvioituna saadaan liikennekuolemien kustannuksiksi noin 550 miljoonaa ecua vuodessa.

Komissio on antanut tiedonannon ”Liikenneturvallisuuden edistäminen EU:ssa — Ohjelma vuosiksi 1997—2001”⁽¹⁾, jossa esitetään yksityiskohtaisesti komission suunnitelmat perustaa toimintaansa vuosina 1993—1996 toteutetulla ensimmäisellä toimintaohjelmalla saatuihin hyviin tuloksiin. Komission toiminta keskittyy kolmeen alaan: tiedon kerääminen ja levittäminen tilanteen määrittelemiseksi ja valvomiseksi ja tällä tavoin erityisesti kohdennettujen parannusten edistämiseksi, onnettomuuksia ehkäisevien toimien aloittaminen ja tukeminen ottaen erityisesti huomioon inhimilliset tekijät sekä niiden ja ympäristön — esimerkkeinä teiden ja risteysten suunnittelu, liikennemerkki jne. — välinen vuorovaikutus sekä sellaisten toimien aloittaminen ja tukeminen, joilla onnettomuuksien tapahtuessa voidaan vähentää niiden seurauksia — tähän pyritään muun muassa parantamalla ajoneuvojen suunnittelua ja kehittämällä sellaisia ajoneuvoja, jotka kestävät törmäyksiä entistä paremmin. Komissio edistää lisäksi aktiivisesti sellaisten muutosten aikaansaamista ihmisten käyttäytymiseen, joita voidaan toteuttaa ilman kustannuksia ja joilla voidaan pelastaa suuri määrä ihmishenkiä ja vähentää vammojen vakavuutta. Jos Tanskassa esimerkiksi etu- ja takapenkin turvavöiden käyttöaste olisi kaikissa jäsenvaltioissa samaa luokkaa kuin se on niissä maissa, joissa turvavöiden käyttö on yleisintä, arviolta 76 ihmishenkeä säästyisi vuosittain.

(¹) KOM(97) 131 lopullinen.

(98/C 158/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3519/97 neuvostolle

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)

(14. marraskuuta 1997)

Aihe: Suhteet Kuubaan

Lehdistön mukaan Kuuban varaulkoministeri Allende antoi äskettäin ”Luxemburgin korkea-arvoiselle virkamiehelle” hallituksensa vastauksen EU:n jäsenvaltioiden viime joulukuussa hyväksymään yhteiseen kantaan.

Pystyykö neuvosto vahvistamaan tai kieltämään tämän tiedon ja vahvistamisen yhteydessä julkistamaan Kuuban hallituksen vastauksen ja omat sitä koskevat kommenttinsa?

Vastaus

(16. helmikuuta 1998)

Ulkopolitiikasta ja kehitysyhteistyöstä vastaavan valtiosihteerin Wohlfartin ja Kuuban varaulkoasianministeri Allenden Luxemburgissa 30. syyskuuta 1997 käymän keskustelun yhteydessä varaulkoasianministeri Allende antoi Kuuban ulkoasianministeri Robainan vastauskirjeen neuvoston puheenjohtaja Poosin 30. elokuuta 1997 päivättyyn kirjeeseen.

Euroopan unionin ja Kuuban välisten suhteiden osalta ulkoasianministeri Robainan kirjeen pääkohdat ovat seuraavat:

- On täysin perusteetonta sitoa Kuuban kanssa toteutettava yhteistyö parannuksiin ihmisoikeuksien alalla tai demokraattisiin muutoksiin. Tämä lähestymistapa ei ole yhdenmukainen Kuuban ja useimpien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kahdenvälisen suhteiden lujittamisen eikä eurooppalaisten valtioista riippumattomien järjestöjen välityksellä nykyisin harjoitettavan erinomaisen yhteistyön kanssa.
- Euroopan unionin vaatimus kuubalaisten toisinajattelijoiden vapauttamisesta on puuttumista Kuuban sisäpolitiikkaan.
- Tämän vuoropuhelun käynnistämisestä uudelleen voidaan päästä yhteisymmärrykseen laatimalla sellainen esityslista, jossa otetaan huomioon sekä Euroopan unionia kiinnostavat että Kuuban kannalta tärkeät asiat.
- Kuuban hallitus on useaan otteeseen toistanut olevansa valmis jatkamaan todellista vuoropuhelua Euroopan unionin kanssa kaikilla tasoilla ja kaikissa yhteyksissä; tämän vuoropuhelun on perustuttava keskinäiseen kunnioitukseen ja periaatteeseen, jonka mukaan sisäisiin asioihin ei puututa.
- Kuuba toivoo, että löydettäisiin yhdessä tapa saada aikaan rakentava ja toista osapuolta kunnioittava vuoropuhelu ja että luotaisiin uusia antoisampia yhteyksiä.

Kuuban viranomaisten kanssa käytyjen viimeisimpien yhteydenpitojen jälkeen Euroopan unioni tutkii mahdollisuutta käynnistää Kuuban kanssa asteittain vuoropuhelu, joka alkaisi teknisellä tasolla ja joka, Kuuban viranomaisten suhtautumisesta riippuen, voisi jatkua yhteistyöllä ihmisoikeuksien alalla.

On aiheellista täsmentää, että tämä lähestymistapa perustuu olettamukselle, että Euroopan unioni ei luovu niistä keinoista, jotka ovat sen käytettävissä, jos Kuuban ihmisoikeustilanne ei parane. Euroopan unioni pitää itsellään myös oikeuden esittää julkisia kannanottoja myös asianmukaisissa kansainvälisissä yhteyksissä, jos ihmisoikeuksia selvästi rikotaan.

Lisäksi Euroopan unioni jatkaa yhteydenpitoa Havannan hallitukseen, jotta tällä hetkellä vangittuina olevat toisinajattelijat vapautettaisiin.

(98/C 158/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3520/97 neuvostolle

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)

(14. marraskuuta 1997)

Aihe: Hongkong ja Tiibet

Neuvosto on seurannut läheisesti Hongkongin kehittymistä sen jälkeen kun Yhdistynyt kuningaskunta luovutti sen Kiinan kansantasavallalle. Onko se ottanut huomioon, mitä tapahtui niin sanotun 17 kohdan sopimuksen kanssa, sekä kaikki mahdolliset vertailukelpoiset seuraukset sopimuksen ja nykyisen tilanteen välillä? Kiinan kansantasavalta allekirjoitti 23. toukokuuta 1951 kyseisen sopimuksen, jossa Tiibetin pienen armeijan tappion jälkeen luvattiin Tiibetin rauhanomainen vapauttaminen.

Katsooko neuvosto, että Kiinan tasavallassa näiden 46 vuoden aikana toimineet viranomaiset ovat kunnioittaneet tai rikkoneet näitä 17 kohtaa, ja voisiko heidän käytöksestään oppia jotakin Iso-Britannian entisen siirtomaan tulevaisuutta varten?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Tiibetin ihmisoikeuskysymykset ovat perinteisesti olleet näkyvästi esillä Euroopan unionin ja Kiinan viranomaisten välisissä yhteyksissä. Jäsenvaltioiden Pekingissä olevien suurlähetystöjen päälliköt seuraavat jatkuvasti Tiibetin kansan ihmisoikeustilannetta.

Hongkongin osalta Euroopan unioni on toistuvasti tukenut Kiinan kansantasavallalle kuuluvan Hongkongin erikoishallintoalueen tulevaa vakautta ja vaurautta. Euroopan unioni on myös korostanut pitävänsä tärkeänä Hongkongin kansalaisten oikeuksien ja vapauksien kunnioittamista kaikilta osin sekä laajaa autonomiaa, joka myönnettiin erikoishallintoalueelle Kiinan ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisessä julistuksessa ja peruslainsa. Näiden täytäntöönpano samoin kuin vapaiden ja rehellisten vaalien pitäminen Kiinan lupaaman ajan kuluessa tarjoaa parhaat takeet Hongkongin tulevaisuudelle.

(98/C 158/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3521/97 komissiolle

esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Panaman kanava

Yhdysvallat luovuttaa vuonna 2000 Panaman kanavan Panamalle ja antaa sille täyden vallan kanavan suhteen. Viime kuussa maassa pidettiin tämän tärkeän vesiväylän, joka syntyi ranskalaisen insinöörin Lessepsin aloitteesta, tulevaisuutta käsittelevä kansainvälinen konferenssi.

Miten Euroopan unioni osallistui tähän konferenssiin ja miten komissio katsoo EU:n voivan tulevaisuudessa toimia yhteistyössä, jotta Panaman kanava voisi palvella samoin kuin tähän saakka?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(3. joulukuuta 1997)*

Juhlistaakseen Torrijos-Carter -sopimuksien allekirjoittamisen 20-vuotispäivää, Panaman viranomaiset järjestivät Panaman kanavaa käsittelevän maailmankongressin Panamassa 7 – 10. syyskuuta 1997. Tämän kahden valtameren välisen väylän tulevaisuutta käsittelevä tapahtuma kokosi yhteen hallitusten edustajat, kanavan käyttäjät ja mahdolliset investoijat. Vaikka yhteisön jäsenvaltioiden edustus olikin odotettua vähäisempi – yhtään eurooppalaista ministeriä ei ollut paikalla – Latinalaisen Amerikan suhteista vastuussa olevan komission varapuheenjohtajan osallistuminen ja puheenvuoron sisältö oli selkeästi havaittavissa. Varapuheenjohtaja korosti puheenvuorossaan toisaalta yhteisön uskovan Panaman haluun ja kykyyn ottaa kanavan hoito vastuulleen vuodesta 2000 lähtien ja toisaalta vahvisti yhteisön tuntevan mielenkiintoa ja antavan tukensa tähän strategisesti tärkeään kahden valtameren väliseen väylään liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi.

Komission varapuheenjohtaja muistutti puheessaan yhteisön antaneen tukea maailmankongressin järjestämiseksi, kanaalin historiasta kertovan museon rakentamiseksi ja teknologisen puiston rakentamiseksi takaisin luovutetulle alueelle "Ciudad del saber"-hankkeen yhteydessä. Varapuheenjohtaja julkaisi puheessaan myös tärkeimmät tulokset komission rahoittamasta tutkimuksesta, jonka tarkoituksena oli auttaa tekemään päätös kanavan tulevaisuudesta.

Kongressin työskentely johti kahteen merkittävään saavutukseen. Ensimmäinen oli se, että tiedostettiin yleisesti kanavan leventämisen välttämättömyys. Kanavan toimintakyvyn lisääminen on tarpeen, jos halutaan säilyttää kilpailukyky maailmanlaajuisen laivaliikenteen kasvaessa. Kanavan nykyisen kapasiteetin uskotaan riittävän noin vuoteen 2010 asti. Toinen tulos oli kanavan tulevaisuudesta tehty ja julkistettu päätös: 150 000 tonnin aluksille asennetaan uudet sulkuportit. Nykyiseen kanavaan pääsevät vain 65 000 tonnin alukset (verrattuna Suezin kanavan kautta nykyisin kulkeviin 150 000 tonnin aluksiin). Ottaen huomioon, että työ vaatii kymmenen vuotta (kustannukset arvioidaan kahdeksaksi miljardiksi Yhdysvaltain dollariksi = 7 300 miljardia ecua) ja että tutkimukset tällaisen työn tekniseksi toteuttamiseksi kestävät useita vuosia, määräaika näiden kolmansien sulkuporttien rakentamiseksi on suhteellisen lyhyt.

Ottaen huomioon, että nämä tulokset ovat täsmälleen samat kuin yhteisön rahoittamalla tutkimuksella saadut, on syytä korostaa, että komission varapuheenjohtaja avauspuheenvuorossaan ennakoi kokouksen päätelmät.

Jos kanavaa ei mukauteta meriteitse tapahtuvan kaupankäynnin asettamiin uusiin vaatimuksiin, väistämättömänä seurauksena on tämän kahden valtameren välisen väylän joutuminen toisarvoiseen asemaan verrattuna muihin reitteihin, joista osa on jo käytössä, kuten konttien kuljetus rautateitse Yhdysvalloissa.

Yhteisön ja Panaman välisen tulevan yhteistyön osalta on korostettava, että Panama tarjoaa nykyään useita eri mahdollisuuksia lisätä taloudellista yhteistyötä: talousuudistus ja sen avautuminen sekä kanavan ja entisen kanavaan kuuluvan alueen takaisinluovutus, jonka tarkoitus on määritelty uudelleen puhtaasti taloudelliselta ja taloudellis-maantieteelliseltä kannalta. Palautetuilla alueilla, kuten turistikeskuksissa, satamissa ja tavaroiden varastointi- ja rahtauskeskuksissa toteutettavien taloudellisten hankkeiden kehittämiseksi voidaan antaa eurooppalaista asiantuntija-apua. Erityistä apua voidaan antaa Panaman avustamiseksi tässä siirtymävaiheessa (meriväylän hallinto ja hoito, nykyisen kanavan laajennustöiden ympäristövaikutuksia koskevat tutkimukset).

(98/C 158/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3522/97 neuvostolle**esittäjä(t): Carlos Robles Piquer (PPE)***(14. marraskuuta 1997)**Aihe:* Yliopistotutkimuksen avoinna oleva uudistus

Aikakauslehti NATUREn (nro 388, 31. heinäkuuta 1997) mukaan Iso-Britannian hallitus valmistelee uusia ratkaisuja korkeakoulutukselle. Tämä vaatii samanaikaisesti enemmän resursseja ja tiettyjä asennemuutoksia akateemisissa piireissä, mitä tarvitaan luottamuksen palauttamiseksi tieteellisten yhteisöjen ja valtioiden välillä.

Dearingin kertomuksessa esitetyt tärkeät aiheet, jotka varmastikin ilmestyvät seuraavassa valkoisessa kirjassa, eivät liity pelkästään Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Kaikki Euroopan unionin hallitukset ja muut kehittyneet taloudet käsittelevät sellaisia aiheita kuten perustutkimuksen laadun ja riittävyyden varmistaminen, samanlaisen arvon antaminen opetussäätöille ja tutkimukselle yliopistoissa, riittävien hallintokustannusten myöntäminen tutkimukselle ja teollisuuden osallistumisen varmistaminen.

Voiko neuvosto tiedottaa Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa samanlaisista uudistuksista ja tutkimuksista, joita toteutetaan Euroopassa, Yhdysvalloissa ja Japanissa?

Vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Neuvosto seuraa tarkasti koulutusjärjestelmien kehitystä Euroopan yhteisössä, erityisesti komission pääosasto XXII:n toteuttamien tutkimusten kautta, mukaan lukien EU:n EURYDIKE-yksikön ja sen verkoston tekemät tai niiden avulla tehdyt tutkimukset.

Neuvoston tehtävänä ei kuitenkaan ole antaa sellaisia tietoja, jotka koskevat jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden hallitusten koulutuksen alalla tekimiä aloitteita. Neuvosto muistuttaa lisäksi, että jäsenvaltioilla on yksinomainen vastuu kaikesta siitä, mikä koskee korkeakoulujärjestelmien järjestämistä ja rakennetta (ks. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 126 artikla, 1 kohta).

(98/C 158/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3527/97 komissiolle

esittäjä(t): **Kirsi Piha (PPE)**

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Komission Agenda 2000 -ohjelman tietovuodot ennen virallista julkistamista

Komission jäsenen van der Broekin 1.10.1997 antama vastaus kirjalliseen kysymykseeni E-2669/97 ⁽¹⁾ oli epätydyttävä, koska se ei käsitellyt lainkaan kysymykseäni ydintä eli tietovuoto-ongelmaa. Komissaari itse oli viime heinäkuussa Agenda 2000 -asiakirjan julkistamista edeltävänä iltana EPP-ryhmän kokouksessa, jossa hän kategorisesti kieltäytyi kommentoimasta asiakirjan sisältöä vedoten sen salaisuuteen. Kuitenkin kaikissa tiedotusvälineissä välitettiin samana päivänä hyvin yksityiskohtaista tietoa esim. siitä, mitkä maat ovat komission listan kärjessä.

Yllä mainittuun viitaten esitän seuraavan jatkokysymyksen (itse asiassa saman kysymyksen, johon en saanut vastausta ensimmäisellä kerralla):

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä selvittääkseen, miten ja miksi yksityiskohtaiset tiedot maalausuntojen sisällöstä vuotivat ennalta-arvaustensa julkisuuteen?

⁽¹⁾ EYVL C 102, 3.4.1998, s. 86.

Komission jäsenen Hans van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 1997)

Komission vastauksessa parlamentin jäsenen aiempaan kysymykseen kuvattiin työtä, jolla se pyrki varmistamaan, että parlamentti saisi Agenda 2000:n luettavaksi ensimmäisenä heti sen jälkeen, kun komissio oli virallisesti luovuttanut maalausnnot asianomaisten hakijamaiden suurlähettiläille.

Valitettavasti komissio ei parhaalla tahdollaankaan aina pysty välttämään tietovuotoja. Vuodot aiheuttavat vahinkoa sekä komissiolle itselleen että muille asianosaisille, ja komissio pahoittelee asiasta mahdollisesti aiheutunutta hämmennystä.

(98/C 158/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3531/97 komissiolle**esittäjä(t): Hiltrud Breyer (V)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Munivien kanojen tehokasvatus Neubukowissa

Mecklenburg-Etu-Pommerissa sijaitsevaan Neubukowiin ollaan rakentamassa 800 000 munivan kanan häkki-kompleksia.

1. Missä määrin EU tukee tämän kompleksin rakentamista joko suoraan tai epäsuoraan?
2. Käytetäänkö EU:n varoja infrastruktuurin kehittämiseen?
3. Käytetäänkö tämän kompleksin kehittämiseen rakennerahastojen varoja?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(11. joulukuuta 1997)*

Siltä osin kuin on kyse Neubukowiin, Mecklenburg-Vorpommerniin (Saksa), rakennettavan 800 000 kanan häkkikanalan rahoituksesta, ei laitoksen rakentamiseen eikä siihen liittyvään infrastruktuuriin aiota myöntää yhteisön tukea. Yhteisön maatilojen investointitukia koskevan, maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) 950/97 ⁽¹⁾ mukaisesti tukia ei myönnetä muna- ja siipikarja-aloille paitsi ympäristönsuojeluun sekä karjankasvatuksen hygieniaan ja eläinten hyvinvointiin edellyttäen, etteivät ne lisää kapasiteettia. Tähän hankkeeseen ei myöskään ole suunniteltu minkäänlaista yhteisrahoitusta osana Mecklenburg-Vorpommernin tavoitteen 1 toimenpideohjelmia. Myös kansallisella tasolla liittohallitus on kieltäytynyt myöntämästä infrastruktuuritukea maaseudun teiden rakentamiseen. Kysymykseen rakentamisen kansallisista tuista ei voida vielä antaa vastausta, sillä kansallinen hyväksymismenettely on vielä kesken.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997.

(98/C 158/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3534/97 komissiolle**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)***(12. marraskuuta 1997)**Aihe:* Trapeza Ergasias -pankin osallistuminen sosiaalirahaston ohjelmiin

Kysymykseeni P-3140/97 ⁽¹⁾ antamassaan vastauksessa komissio jätti vastaamatta kysymykseeni, joka koski sitä, osallistuuko Trapeza Ergasias (työväenpankki) yhteisön ohjelmiin ja erityisesti sosiaalirahaston ohjelmiin, joiden tarkoituksena on sen henkilökunnan kouluttaminen ja erikoistuminen. Pyydän komissiota vastaamaan edellä mainittuun kysymykseen ja lisäksi, sikäli kuin pankki on osallistunut tällaisiin ohjelmiin, kertomaan, mitkä ovat olleet miesten ja naisten osallistumisosuudet viimeisinä kolmena vuotena.

Lopuksi, komissio ilmoitti vastauksessaan viitaten rikkomukseen, jota kysymys koski, että vaikka kyseessä olisikin rikkomus, se on yksityisen yrityksen teko eikä näin ollen komission suora puuttuminen asiaan ole perusteltua. Komissiolta kysytään siis, millä menettelyllä se puuttuu asioihin yksityisellä sektorilla (Trapeza Ergasias) siinä tapauksessa, että yksityinen yritys rikkoo yhteisön lainsäädäntöä samalla kun se osallistuu ohjelmiin, joita Euroopan unioni rahoittaa. Eikö tässä tapauksessa yksityisellä yrityksellä ole velvollisuus noudattaa sen ohjelmia rahoittavan Euroopan unionin lainsäädäntöä?

⁽¹⁾ EYVL C 102, 3.4.1998, s. 166.

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(12. joulukuuta 1997)*

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) piiriin kuuluvissa ohjelmissa yksittäisten projektien johtaminen on kunkin jäsenvaltion kansallisen hallinnon vastuulla.

Komissio on pyytänyt Kreikan työministeriötä toimittamaan asiaa koskevat tiedot. Toimitettujen tietojen mukaan vuonna 1995 rahoitettiin yksi koulutustapahtuma 28:lle ”työväenpankin” johtoon kuuluvalla henkilöllä, joista kolme oli naisia. Kokonaiskustannukset olivat 20 400 000 drakmaa (noin 60 000 ecua), ja ESR:n osuus oli 7 650 000 drakmaa (noin 25 000 ecua).

Tämän toiminnan toteuttamisessa ei näytä olevan mitään epätavallista, eikä se riko yhteisön oikeutta.

(98/C 158/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3535/97 neuvostolle**esittäjä(t): Yiannis Roubatis (PSE)***(14. marraskuuta 1997)*

Aihe: Vaarallinen arsenikkisäiliö Albaniassa

Italian senaatin terveystoimikunnan puheenjohtaja Francesco Carella sai Albaniaan tekemänsä virallisen vierailun aikana tietää, että Fierissä Albaniassa sijaitsevan kemiantehtaan laitoksilla on reikiä täynnä oleva säiliö, jossa on 800 kuutiometriä arsenikkia. Tämä säiliö on romahtamisen partaalla, ja sen romahtaminen aiheuttaisi suunnaton ympäristötuhoa ja vaarantaisi välittömästi Albanian, Kreikan ja Italian kansalaisten terveyden.

Aikooko neuvosto myöntää Albanian hallitukselle teknistä ja taloudellista apua tämän vaarallisen säiliön kunnostamiseen tai sen poistamiseen?

Vastaus*(12. helmikuuta 1998)*

Siitä lähtien, kun Albanian eristäytyneisyys päättyi, yhteisö on avustanut maata huomattavasti: vuosina 1991 — 1996 tuen määrä on ollut 557 miljoonaa ecua. Albanian taannoisen kriisin jälkeen neuvosto on useaan otteeseen, viimeksi 10. marraskuuta 1997 pidetyssä istunnossaan, toistanut yhteisön aikovan jatkaa avustustoimintaansa. On kuitenkin selvää, että maan hallinnosta vastaavat yksinomaan ja täysivaltaisesti Albanian viranomaiset.

Mitä Fierin tehtaalla varastoitavaa arsenikkia koskevaan erityistapaukseen tulee, neuvosto pitää arvoisan parlamentin jäsenen tavoin tilannetta huolestuttavana. Koska avustushjelmien ja erityisesti PHARE-ohjelman hallinnoinnista vastaa komissio, joka on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen ilmoittamista seikoista ja joka tekee parhaillaan tilannearviota, sen tehtävänä on järjestää tarpeellista apua ongelmien ratkaisemiseksi yhdessä Albanian viranomaisten kanssa.

(98/C 158/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3536/97 komissiolle**esittäjä(t): Yiannis Roubatis (PSE)***(12. marraskuuta 1997)*

Aihe: Vaarallinen arsenikkisäiliö Albaniassa

Italian senaatin terveystoimikunnan puheenjohtaja Francesco Carella sai Albaniaan tekemänsä virallisen vierailun aikana tietää, että Fierissä Albaniassa sijaitsevan kemiantehtaan laitoksilla on reikiä täynnä oleva säiliö, jossa on 800 kuutiometriä arsenikkia. Tämä säiliö on romahtamisen partaalla, ja sen romahtaminen aiheuttaisi suunnaton ympäristötuhoa ja vaarantaisi välittömästi Albanian, Kreikan ja Italian kansalaisten terveyden.

Aikooko komissio myöntää Albanian hallitukselle teknistä ja taloudellista apua tämän vaarallisen säiliön kunnostamiseen tai sen poistamiseen?

(98/C 158/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3739/97 komissiolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe: Albania*

Albanian ympäristön hygienia- ja terveystilanne on jo ylittänyt hälyttävän tilanteen rajan. Viimeaikainen kansannousu ja sitä seurannut valtatyhjiö heikensi sitä entisestään. Vesi- ja viemärintijärjestelmä on kelvoton, vanhentunut tai se puuttuu kokonaan, tästä aiheutuu 53 % väestön vatsa- ja suolistosairauksista, mukaan lukien 120 000 vakavaa ripulitapausta vuodessa sekä vakavien kolera- ja hepatiittiepidemioiden vaara. Elintarvikkeiden ja eläintuotteiden valvontaa ei ole. Vesivarat kaupungeissa ovat täysin riittämättömät arteesisten kaivojen saastumisen vuoksi ja saastuneiden kohtien kuivattaminen ja hylättyjen teollisuuslaitosten myrkyllisten ja haitallisten aineiden varastointi on edelleen polttava ongelma. Fierissä esimerkiksi 800 m³ arsenikkisuoloja makaa lannoitetehtaan korroosion vahvasti syövyttämissä varastotiloissa, seuraukset voivatkin olla tuhoisat koko eteläiselle Adrianmerelle.

Millaisia ympäristötukea ja kuinka paljon Albanialle on myönnetty tähän asti (sekä määrät että prosenttiosuus kokonaismäärästä)?

Katsooko komissio ympäristökysymykset ensisijaisiksi rahoituskohteiksi nyt ja tulevaisuudessa?

Miten komissio aikoo toimia syntyneen hätätilan ratkaisemiseksi?

Oliko ympäristön hätätila esillä viimeaikaisessa Albanian avunantajamaiden konferenssin tapaamisessa ja mitä päätöksiä siellä tehtiin asiassa?

(98/C 158/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3776/97 komissiolle**esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe: Arsenikkisäiliö Albaniassa*

Lehdistössä esiintyneiden tietojen ja Albaniassa vierailleen Italian senaatin puheenjohtajan esittämien syytösten mukaan Fierin alueella on arsenikkia sisältävä säiliö, joka on hajoamisen partaalla. Tämä säiliö on hylätyllä kemiantehtaalla ja sisältää 800 kuutiometriä nestettä. Jos säiliö murtuu, vaarallinen neste päätyy eteläiseen Adrianmereen ja saastuttaa Albanian rantojen lisäksi myös Kreikan ja Italian merialueet. Kreikka ja Italia ovat sopineet Albanialle annettavasta taloudellisesta avusta säiliön korjaamiseksi.

Komissiolta kysytään: Tietääkö se nämä tosiseikat ja aikooko se antaa Albanialle taloudellista tukea tämän ympäristötuhon välttämiseksi?

**Komission jäsenen Hans Van den Broekin
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3536/97, E-3739/97 ja E-3776/97**

(5. tammikuuta 1998)

Kestävän kehityksen periaatteet ohjaavat yhteisön Albanialle antamaa tukea ympäristöasioissa. Tuki perustuu vuonna 1993 hyväksytyyn ympäristöä koskevan kansallisen toimintasuunnitelman mukaiseen Albanian hallituksen ympäristöpolitiikkaan. Komissio on erityisesti tukenut yksilöityjä etusijalle asetettuja toimia ja tehnyt seuraavat aloitteet:

- vuosille 1993–1999 on varattu yhteensä 28,7 miljoonaa ecua (474 miljoonan ecun kokonaismäärästä) Phare-ohjelman yhteydessä toteutettaviin ympäristöön liittyviin hankkeisiin (toimielinten lujittaminen, politiikkoihin liittyvä neuvonta, kosteikkojen hoito, vesi- ja jätehuollon strategiat, vedenjakelun ja jäteveden käsittelyn infrastruktuuri, torjunta-aineiden käsittely). Lisäksi Italian ja Kreikan kanssa rajayhteistyöohjelmia toteutettavien jätevesien käsittelyhankkeiden rahoitus on harkittavana. Toimintaa täydennetään Albanian kehityssuunnitelman varoista rahoitettavilla pienimuotoisilla hankkeilla, joilla on välitön vaikutus ympäristöön,

- LIFE-ohjelman 2,1 miljoonan ecun suuruisilla varoilla tuetaan jätehankkeita Phare-aloitteiden ja rannikko-alueiden hoidon jatkotoimenpiteiden muodossa.

Avunantajien kokouksia varten laaditussa komission mietinnössä esitetään ympäristöön liittyvät toimet ensisijaisina kohteina tulevaisuuden rahoituksen kannalta. Sekä paikalliset viranomaiset että kansainvälinen yhteisö ovat esittäneet kokouksissa voimakkaita kantoja kestävän kehityksen tukemiseksi.

Albaniaan on jäänyt aikaisemmin sovelletun keskusjohtoisen talouden ajalta huomattavia määriä kolmansien maiden toimittamia tai Albanian itsensä tuottamia torjunta-aineita ja muita vaarallisia jätteitä. Epätoivottuja varastoja sijaitsee useissa paikoissa ja niihin liittyy ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia suuria vaaroja. Tästä on myös kyse arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa Fierissä sijaitsevan arsenikkisäiliön tapauksessa.

Olisi korostettava, että epätoivottujen aineiden turvallisessa käsittelyssä päävastuu on niitä käyttäneillä tai tuottaneilla yrityksillä (saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti) ja vasta viimeisessä vaiheessa Albanian viranomaisilla. Komissio on kuitenkin tehnyt aloitteita Albanian maatalousministeriön sekä terveys- ja ympäristöministeriön sellaisten pyrkimysten tukemiseksi, jotka koskevat haitallisten aineiden käsittelyn parantamista.

Ensimmäisenä aloitteena nimettiin vuonna 1993 asiantuntija tutkimaan kokonaistilannetta ja antamaan suosituksia varastojen käsittelemiseksi. Asiantuntijanraportin perusteella paikalliset viranomaiset laativat ohjelman määrien vähentämiseksi mahdollisimman pieniksi käyttämällä vanhoja varastoja mahdollisuuksien mukaan niiden alkuperäiseen tarkoitukseen, käyttämällä tiettyjä tuotteita kemianteollisuuden raaka-aineina, sijoittamalla kaatopaikalle tiettyjä pitoisuuksiltaan alhaisia vaarattomia aineita ja polttamalla tiettyjä pitoisuuksiltaan alhaisia jauheita ja pölyjä kiinteää polttoainetta käyttävissä sementtitehtaissa.

Vuonna 1996 sovittiin Phare-ohjelman yhteydessä Albanian aloitteiden tukemisesta laaja-alaisen jätteiden käsittelyohjelman osalta 1,7 miljoonalla eculla. Kyseiseen ohjelmaan kuuluvat (i) täysin käyttökelvottoman 200 tonnin torjunta-ainemäärän käsittely, (ii) Durresin torjunta-ainetehtaalla varastoidun, klooriorganisen Lindane-hyönteistentorjunta-aineen (valmistus lopetettu Albaniassa) valmistajalta peräisin olevan 200 tonnin myrkyllisen sivutuotemäärän käsittely sekä (iii) kahden tonnin elohopeatuotemäärän ja 9,1 tonnin arsenikkituotemäärän (mukaan lukien Fierissä varastoidut tuotteet) uudelleenpakkaaminen ja pitkäaikainen varastointi Albaniassa. Phare-ohjelman teknisen avun ja rahoitusavun turvin laaditaan tarvittavat yksityiskohtaiset suunnitelmat kyseisten torjunta-aineiden epätoivottujen määrien käsittelemiseksi turvallisella ja ympäristöystävällisellä tavalla voimassa olevien yhteisön säännösten mukaisesti. Ohjelmaan sisältyy myös koulutusta erityisesti ekologisen ja orgaanisen maatalouden alalla.

Komissio tarkastelee parhaillaan tilannetta arvioidakseen, mitä olisi erityisesti tehtävä lyhyellä aikavälillä ottaen huomioon varsinkin turvallisuudessa esiintyvät puutteet tietyillä aloilla. Ohjelma on tarkoitus panna täytäntöön vuoden 1998 puolivälissä.

(98/C 158/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3537/97 neuvostolle

esittäjä(t): Wilfried Telkämper (V)

(14. marraskuuta 1997)

Aihe: Kaakkois-Aasian metsäpalojen vaikutus alkuperäiskansoihin

Äskettäinen katastrofi Indonesiassa ja Malesiassa johti huomattaviin ympäristötuhoihin sekä paikallisen väestön vakaviin terveys- ja muihin ongelmiin.

Tietääkö neuvosto, kuinka moni ihminen joutui kärsimään savusta ja varsinaisista tulipaloista, mitkä alkuperäiskansojen alueet kärsivät vahinkoja, tuhosiko tuli alkuperäiskansojen asutuksia, kuoliko paloissa ihmisiä, ja tarvitsevatko hengissä selvinneet humanitääristä apua?

Tietääkö neuvosto lisäksi, kuinka paljon luonnonmetsää ja kuinka paljon talousmetsää tuli tuhosi, onko olemassa suunnitelmia metsän uudelleen istuttamiseksi, ja mitä seurauksia metsäpaloista koitui alkuperäiskansojen maankäyttöoikeuksille?

Onko neuvosto sitä mieltä, että viime aikoina tapahtuneet suuret metsäpalot ja niiden vaikutukset paikalliseen väestöön ovat sopuoinnussa biologista monimuotoisuutta koskevan sopimuksen määräysten sekä Agenda 21:n periaatteiden kanssa?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Vastauksessa Johannes SWOBODAn esittämään kysymykseen n:o E-3430/97 neuvosto on selvittänyt yksityiskohtaisesti Euroopan unionin Kaakkois-Aasian metsäpaloista kärsineille maille antamaa apua.

Jo annettujen tietojen lisäksi on syytä korostaa kansainvälisen yhteisön ja erityisesti unionin jäsenvaltioiden antaman kahdenvälisen avun merkitystä. Kansainvälistä apua koordinoidaan tarkasti itse paikalla Jakartassa, jossa Euroopan komission edustusto on luonut tarvittavat yhteydet Indonesian viranomaisiin avun toimittamisen varmistamiseksi parhaissa mahdollisissa olosuhteissa.

Muistutettakoon myös joistakin kansainvälisistä aloitteista, esimerkiksi Yhdistyneiden Kansakuntien Genevessä sijaitsevan humanitaaristen asiain osaston (DHA) paikalle lähettämästä asiantuntijaryhmästä katastrofin seurausten ja niitä korjaavien toimenpiteiden arvioimiseksi, sekä kansainvälisten asiantuntijoiden seminaarista, jossa käsiteltiin ilmastonmuutoksia ja erityisesti metsäpaloja ja joka pidettiin marraskuussa 1997 Indonesian hallituksen aloitteesta. Jäsenvaltioiden asiantuntijat osallistuivat edellä mainittuun työskentelyyn rakentavalla tavalla.

Lopuksi on korostettava, että erityisesti metsiin kohdistuvan vaikutuksen osalta yhteisön ja sen jäsenvaltioiden pysyvä kanta metsien säilyttämistä koskevan kansainvälisen välineen kehittämisen puolesta on hyvin tunnettu, ja se on ilmaistu useaan otteeseen niin Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen erityisistunnossa kuin hallitustenvälisessä metsäpaneelissa ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolten kokouksissa.

(98/C 158/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3539/97 komissiolle

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Mallorcan kävelyreitit

Onko komissio tietoinen, että Mallorcassa maanomistajat sulkevat perinteisiä kävelyreittejä?

Jos, kuten tietooni on tullut, EU:n tuella toteutettavat rakennushankkeet lisäävät näiden sulkemisten lukumäärää, voisiko komissio käyttää vaikutusvaltaansa sen varmistamiseksi, että autoliikenteen edellytysten parantaminen ei johtaisi kävelyreittien sulkemisiin?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 1997)

Rakennerahastouudistuksen tavoitteeseen 5b kuuluvaan Baleaarien maaseutualueiden kehittämisohjelmaan sisältyy yhteisön osarahoitus tuille, joita alueella myönnetään viljelylohkoja ympäröivien perinteisten kiviaitojen uudelleenrakentamiseksi. Toimella pyritään historiallisen ja kulttuurisen perinnön merkityksen lisäämiseen ja korkealaatuisen matkailun kehittämiseen saarten sisäosien maaseutualueilla.

Tukien myöntämisestä vastaavien Baleaarien toimivaltaisten alueviranomaisten tehtävä on valvoa oikeudellisten ja hallinnollisten määräysten noudattamisen lisäksi toimenpiteen tavoitteen eli maaseutumatkailun kehittämisen saavuttamista. Patikointireitit ovat osoittautuneet hyvin hyödyllisiksi maaseutumatkailun kannalta.

Komissio ottaa kysymyksen esille seuraavassa seurantakomitean kokouksessa tuodakseen alueellisten viranomaisten tietoisuuteen arvoisan parlamentin jäsenen esittämät mahdolliset epäsuotavat vaikutukset.

(98/C 158/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3542/97 komissiolle

esittäjä(t): James Moorhouse (PPE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Euroopan unionin transseksuaalit kansalaiset

Kun otetaan huomioon Euroopan neuvoston suositus 1117 sekä transseksuaalien Euroopan kansalaisten oikeudellisessa asemassa ja kohtelussa esiintyvä suuri hajonta eri jäsenvaltioissa, onko olemassa suunnitelmia ehdotuksiksi näiden vähäosaisten ja syrjittyjen kansalaisten kansalaisoikeuksien kohentamiseksi?

Onko komissio tietoinen siitä syrjinnän asteesta, jota nämä ihmiset kohtaavat työpaikkaa hakiessaan, passia myönnettäessä, vankilaoikeuksien sekä adoptio- ja avioliitto-oikeuden suhteen, ja siitä, kuinka näissä tilanteissa noudatettavat erilaiset käytännöt haittaavat vakavasti monien EU:n kansalaisten hyvinvointia, taloudellista menestystä ja onnea?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Komissio on tietoinen siitä, miten monenlaisia vakavia ongelmia transseksuaaleilla on ja miten hämmentyneitä he ovat niiden ennakkoluulojen edessä, joita heihin yhteiskunnassamme yhä kohdistuu.

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yhteisön lainsäädännössä ei ole erityisiä transseksuaalien asemaa koskevia säännöksiä. Miesten ja naisten tasa-arvoisesta kohtelusta annettuja direktiivejä sovelletaan kuitenkin yleisesti ja siten myös transseksuaaleihin.

Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö on tästä osoituksena, sillä tuomioistuin katsoi hiljattain antamassaan tuomiossa ⁽¹⁾, että miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksista työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY ⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohdassa kielletään transseksuaalin erottaminen sukupuolen vaihdokseen liittyvistä syistä.

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30.4.1996, asia C-13/94 PvS ja Cornwallin kunnanvaltuusto (County council).

⁽²⁾ EYVL L 39, 14.2.1976.

(98/C 158/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3543/97 komissiolle

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Konver-aloite

Euroopan komissio kehotti sotilaallisesta suunnittelusta tehtyyn Konver-aloitteeseen liittyen heinäkuussa 1994 jäsenvaltioiden hallituksia tekemään ehdotuksia alueista, jotka voisivat saada kyseiseen tarkoitukseen varattuja varoja Konver-aloitteesta ennen kuin komissio ratkaisi täsmällisesti, mitkä alueet saisivat näitä yhteisön varoja.

Voisiko komissio toimittaa luettelon niistä Espanjan alueista, jotka ovat saaneet varoja Konver-aloitteesta, ja selvittää valintakelpoisten alueiden koon ja myönnettyjen tukien suuruuden?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus*(22. joulukuuta 1997)*

Luettelo Konver II -yhteisöaloitteen (1995—1999) mukaiseen tukeen oikeutetuista Espanjan alueista on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ⁽¹⁾

Koska tätä yhteisöaloitteita koskeva Espanjan toimenpideohjelma on parhaillaan tutkittavana, komissiolla ei ole antaa tietoja rahoitettavista toimista ja niihin osoitettavista varoista.

Nämä tiedot toimitetaan kysyjälle heti, kun mainittu ohjelma on hyväksytty.

⁽¹⁾ EYVL C 402, 31.12.1994.

(98/C 158/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3544/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(12. marraskuuta 1997)*

Aihe: Vanhuksille tarkoitettut talvilomaohjelmat

Vanhuksille tarkoitettut talvilomaohjelmat, joista Espanjan sosiaaliviranomaiset ilmoittivat, osoittautuivat niin suosituiksi, että 80 prosenttia vapaista paikoista täyttyi ensimmäisenä ilmoittautumispäivänä.

Ottaen huomioon, että kyseinen yhteisö on nauttinut vuosi toisensa jälkeen lomista, joilla vanhusten huvituksen ja virkistykseen lisäksi piristetään myös matkailukeskusten talouselämää hiljaisina kausina, niin kannattaisi harkita, miten yhä useammat vanhukset muissa Euroopan unionin maissa voisivat nauttia näistä lomista.

Voiko komissio selvittää, osallistuuko se jollain tavoin kyseiseen vanhuksille tarkoitettuun talvilomaohjelmaan Espanjassa, ja katsooko se, että ohjelmaa pitäisi toteuttaa muissakin Euroopan maissa, jotta niiden vanhukset voisivat nauttia unionin eteläosan lauhasta talvesta?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus*(12. joulukuuta 1997)*

Komissio on tietoinen siitä, että kausivaihtelu vaikuttaa moniin matkailukohteisiin, jotka huippukausina kärsivät ylikuormituksesta. Tämä on yksi tärkeimmistä matkailualan haasteista.

Kansallisella tasolla on toteutettu lukuisia aloitteita, joilla pyritään lievittämään kausivaihtelun aiheuttamia ongelmia. Yksi tällaisista ohjelmista on vanhusten talvilomaohjelma Espanjassa.

Mitä tulee ohjelmaan laajentamiseen muihin jäsenvaltioihin, komissio uskoo, että tätä ja muita vastaavia aloitteita voitaisiin hyvin tarkastella kokemusten vaihdon ja yhteistyön yhteydessä komission, jäsenvaltioiden ja matkailualan välillä.

(98/C 158/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3546/97 komissiolle**esittäjä(t): Gerardo Fernández-Albor (PPE)***(12. marraskuuta 1997)*

Aihe: Yhteisön rahoitus luotijunahankkeelle Galiciaan

Espanjan Galician alueen rautatieverkossa on osuuksia, joilla junat eivät voi kulkea yli 40 kilometrin tuntivauhdilla. Alueen autonominen parlamentti hyväksyi kaksi vuotta sitten yksimielisesti suunnitelman rautatieverkon täydeksi uudistamiseksi ja luotijunahankkeen toteuttamiseksi.

Tämä edellyttää uuden, tunnelilla varustetun osuuden rakentamista Guadarramaan, josta rautatietä voitaisiin jatkaa koko niemimaan luoteisosaan. Maan talousarviossa annetaan hyvin vähän varoja luotijunahankkeen toteuttamiseen Galiciassa, jossa luotijunia juuri tarvitaan.

Katsooko komissio, että hankkeen kokonaiskustannukset (173 500 miljoonaa pesetaa) luotijunaverkon ulottamiseksi Galiciaan voitaisiin kattaa koheesiorahaston Espanjalle varatuista varoista? Katsooko komissio, että yhteisön pitäisi yhteidvastuun nimissä korjata se puute, että alueella ei ole rautatieverkkoa ja vapauttaa kyseiset varat tähän tarkoitukseen?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 1997)

Espanjan viranomaiset eivät ole tähän päivään mennessä esittäneet komissiolle yhtään pyyntöä kyseisen hankkeen yhteisrahoittamiseksi koheesiorahastosta. Komissio voi vastata kysymykseen yhteisrahoituksen mahdollisuudesta vasta tutkittuaan tällaisen pyynnön.

(98/C 158/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3547/97 komissiolle

esittäjä(t): José Valverde López (PPE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Sähkön siirto avaruusaseman avulla

Suunnitelmia sähkön siirtämiseksi avaruusaseman avulla ei selvitetä monivuotisessa uudistuvien energialähteiden käytön edistämisohjelmassa eikä uudessa tutkimusohjelmassa. Tieteellisessä kirjallisuudessa pidetään kuitenkin aurinkoenergian hyödyntämistä suurena tulevaisuuden mahdollisuutena.

Mitä tietoja komissio on saanut neuvoa antavilta tieteellisiltä komiteoilta?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 1998)

Komission tiedossa on useita, varsinkin yleistajuisissa tiedelehdissä julkaistuja artikkeleita valtavilla aurinkopaneeleilla varustettujen avaruusasemien asettamisesta kiertoradalle aurinkosäteilyn muuntamiseksi sähköenergiaksi.

Ilmakehä absorboi suuren osan auringon säteilystä, joten maanpäälliset aurinkovoimalat tarvitsevat laajempia pintoja tuottaakseen saman määrän energiaa. Niiden asentaminen on kuitenkin paljon halvempaa kuin avaruusasemien asettaminen kiertoradalle. Tuotettu sähkövirta voidaan lisäksi käyttää suoraan tarvitsematta muuntaa sitä potentiaalisesti vaaralliseksi mikroaaltosäteiksi, joilla energia siirretään suuriin maanpäällisiin antenneihin.

Komissio tukee kuitenkin tutkimusta erityisistä aurinkokennoista, joita voidaan käyttää avaruussovelluksiin (esim. galliumarseniaattipuolijohteisiin), koska näitä kennoja voidaan hyödyntää myös maanpäällisissä aurinkovoimaloissa keskittävien linssien ja peilien avulla.

(98/C 158/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3554/97 komissiolle

esittäjä(t): Petrus Cornelissen (PPE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Matkailijavero

Alankomaiden matkailusektori on huolissaan siitä, että yhä useammat kunnat haluavat ottaa käyttöön matkailuveron tai korottaa matkailuveroa kuntien rahoitusvajeen täyttämiseksi.

1. Voiko komissio ilmoittaa, sopiiko matkailun lisääntyvä verotus kunnissa yhteen sen kanssa, että pyritään lisäämään Euroopan yhteisön kilpailukykyä matkailukohteena ja edistääkö matkailuvero oikeudenmukaista kilpailua alan sisällä?
2. Katsooko komissio, että sen tehtävänä on puuttua asiaan?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 1997)

Komissio on tietoinen matkailualan myönteisen yritys ympäristön tarpeellisuudesta ja alan kilpailukykyyn suuresta merkityksestä. Tässä yhteydessä kaikilla tasoilla tapahtuva verotus on merkittävä tekijä. Yleensä voidaan olettaa, että paikallisten matkailuverojen korotukset vaikuttavat jossain määrin matkailualan kilpailukykyyn, mutta korotusten tavoitteet ja veroina kerättävien varojen käyttö on myös otettava huomioon, kun arvioidaan toimien paikallista vaikutusta.

Paikallinen verotus ei kuulu komission toimialaan, mutta se aikoo vastaisuudessa kiinnittää huomiota sellaisen toimintaympäristön edistämiseen, jonka avulla voidaan parantaa Euroopan matkailualan kilpailukykyä.

(98/C 158/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3560/97 neuvostolle

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE)

(3. marraskuuta 1997)

Aihe: Yhteisöön kohdistuneen petoksen johdosta takavarikoitujen tuotteiden hyväksikäyttöä koskeva valistus

Mallisuojaa ja henkistä omaisuutta koskevien asetusten soveltaminen aiheuttaa joka vuosi EU:ssa sen, että petoksen johdosta takavarikoidaan tuotteita miljardien pesetöiden arvosta.

Olemme tilanteessa, jossa kaksi ongelmaa on ratkaistava. Toisaalta on kysymys laillisten valmistajien, joiden mallia, merkkiä ja logoa on matkittu tai ne on plagioitu, oikeuksista. Heille on taattava, etteivät kyseiset tuotteet missään tapauksessa palaa kaupan pariin. Tähän mennessä tämän oikeuden perusteella Espanjassa on tuhottu tuotteita vuosittain 20 000 miljoonan pesetan arvosta.

Toisaalta on pateettista tarkastella välinpitämättöminä tätä tuhoamista, koska tuotteista voisivat aivan mainiosti hyötyä miljoonat eurooppalaiset, jotka kärsivät sosiaalisesta syrjäytymisestä ja köyhyydestä tässä niin sanotussa neljännessä maailmassa..

Onko neuvosto harkinnut mahdollisuutta tiedottaa jäsenvaltioiden eri oikeusviranomaisia ja valistaa heitä tuhoamisen vaihtoehtoista ratkaisusta?

Vastaus

(19. tammikuuta 1998)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan neuvoston samaa aihetta koskeviin vastauksiin 0065/97 ja 0845/97. Neuvosto muistuttaa, että takavarikoitujen tavaroiden kohtalo määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaan ja että yhteisön tasolla pätevän neuvoston asetuksen 3295/94 mukaan mikään ei estä toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta takavarikoituja tavaroita hyväntekeväisyysjärjestöille. Mitään takavarikoituja tavaroita koskevaa tiedotusta tai valistusta neuvosto ei aio antaa tai tehdä, sillä tämä ala kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.

(98/C 158/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3570/97 komissiolle**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Belgian urheiluviranomaisten harjoittama kahden Italian kansalaisen vakava syrjintä

Belgian ranskalainen judoseura on päättänyt jättää yhteisön kansalaisia judokilpailujen ulkopuolelle. Päätös on erityisen hämmäntävä, sillä se sulkee ulkomaan kansalaiset myös judoharjoitusten ulkopuolelle, joita pidetään tavallisesti eri seuroissa, ja ulkomaalaisten jäsenyys seuroihin kielletään.

Kaksi Italian kansalaista, veljekset Ermanno ja Emanuele Agostini, jotka olivat Belgian mestareita vuodesta 1984 vuoteen 1994, ovat omakohtaisesti kokeneet Belgian judoseuran ulkomaan kansalaisia kohtaan harjoittaman syrjinnän.

Aikooko komissio puuttua viipymättä Belgian viranomaisten toimiin, jotta säilytettäisiin EU:n kansalaisten saavuttamat oikeudet ja suojeltaisiin demokraattisia tasa-arvoperiaatteita?

Aikooko komissio antaa direktiivin, jolla tuomitaan Belgian urheiluviranomaisten harjoittama syrjintä, kun he päättivät jättää ulkomaan kansalaiset sekä kilpailujen että judoharjoitusten ulkopuolelle?

Aikooko komissio antaa direktiivin, jonka avulla voitaisiin suojella monikertaisten Belgian mestareiden Agostinin veljesten uraa ja antaa heille jälleen mahdollisuus osallistua asuinvaltionsa urheiluseuran toimintaan?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(15. joulukuuta 1997)*

Yhteisön kansalaisten jättäminen ranskankielisen judoseuran ulkopuolelle saattaa rikkoa yhteisön oikeutta useasta syystä. Yhteisön työntekijöille, jotka harjoittavat palkallista ammattitoimintaansa Belgian alueella, judoseuroihin ja -liittoon pääseminen on työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15. lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 1612/68 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sosiaalinen etu. Tällainen etu on myönnettävä sekä työntekijöille että heidän perheenjäsenilleen.

Jos kuuluminen ranskankieliseen judoseuraan on sen sijaan taloudellista toimintaa, yhteisön kansalaisten jättäminen judoseuran ja -liiton ulkopuolelle rikkoo sijoittautumisvapautta.

Koska arvoisan parlamentin jäsenen ilmoittama syrjintä on saanut alkunsa yksityisen ranskankielisen liiton päätöksestä, komissio ei voi puuttua asiaan. Komissio haluaa kuitenkin huomauttaa, että EY:n perustamissopimuksen 48 ja 52 artiklaa sekä asetusta (ETY) 1612/68 sovelletaan välittömästi kansallisissa tuomioistuimissa, ja näihin säästöksiin voidaan vedota niiden oikeuksien puolustamiseksi, joita perustamissopimuksessa myönnetään yksityishenkilöille.

⁽¹⁾ EYVL L 257, 19.10.1968.

(98/C 158/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3572/97 neuvostolle**esittäjä(t): Leonie van Bladel (UPE)***(17. marraskuuta 1997)*

Aihe: EU:sta varastettujen moottoriajoneuvojen jäljittämistä ja takavarikointia koskevat toimenpiteet entisen Jugoslavian maissa

1. Tietääkö neuvosto, että Euroopan unionin maissa autovuokraamoista ja yksityishenkilöiltä varastetaan runsaasti moottoriajoneuvoja, jotka viedään lopulta entisen Jugoslavian maihin ja myydään siellä?

2. Tietääkö neuvosto, että alankomaalaiset santarmit olivat havainneet, että eräästä alankomaalaisesta autovuokraamosta varastetuilla autoilla ajetaan täysin avoimesti Bosniassa julkisilla teillä ja että näissä autoissa on vielä kyseisen autovuokraamon mainoksia ja alkuperäiset alankomaalaiset rekisteritunnukset?
3. Voisiko neuvosto ilmoittaa, mihin toimenpiteisiin Euroopan unionissa voidaan ryhtyä tämän tilanteen estämiseksi?
4. Voisiko neuvosto lisäksi ilmoittaa, miten ne Euroopan unionin jäsenvaltioista varastetut moottoriajoneuvot voitaisiin jäljittää ja takavarikoida, jotka ovat laittomasti käytössä entisen Jugoslavian maissa?
5. Onko neuvoston mielestä mahdollista tehdä tiivistä yhteistyötä entisen Jugoslavian maiden eri viranomaisten kanssa niiden varastettujen moottoriajoneuvojen jäljittämiseksi ja takavarikoimiseksi, jotka ovat autovuokraamojen ja/tai yksityishenkilöiden omaisuutta Euroopan unionin jäsenmaissa?

Vastaus

(26. tammikuuta 1998)

Neuvosto on täysin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille tuomista ongelmista. Puheenjohtajavaltio järjesti lokakuussa 1997 Euroopan unionin jäsenvaltioiden, Euroopan komission, Keski- ja Itä-Euroopan maiden, Baltian maiden, EDU:n/Europolin, Interpolin ja YK:n välisen, varastettujen ajoneuvojen alan asiantuntijoiden kokouksen, jossa tarkasteltiin toimenpiteitä varastettujen ajoneuvojen kauppaa koskevan ongelman ratkaisemiseksi. EDU:n/Europolin tehtävänä on 10. maaliskuuta 1995 hyväksytyn yhteisen toiminnan mukaisesti ⁽¹⁾ ajoneuvojen laitonta kauppaa koskevien tietojen vaihto ja analysointi ja sen laatima toimintasuunnitelma sai kyseisiltä asiantuntijoilta kiinnostuneen vastaanoton.

Neuvosto on vakuuttunut siitä, että Europol-yleissopimuksen voimaantulo, käytettyjen autojen rekisteröinnin tehostettu tarkastus, rekisteröinti- ja poliisiviranomaisten välinen tietojen vaihto, olemassa oleviin tietopankkeihin syötetyt moottoriajoneuvoja koskevat tiedot ja varastettujen ajoneuvojen palauttamista koskevien kahden- tai monenvälisten sopimusten tekeminen vahvistavat ajoneuvojen laittoman kaupan torjuntaa.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 20.3.1995, s. 1.

(98/C 158/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3576/97 komissiolle

esittäjä(t): Franco Malerba (UPE)

(4. marraskuuta 1997)

Aihe: Energia-, tutkimus- ja teknologiayhteistyö Välimeren kolmansien maiden kanssa: FEMIRC- verkoston laajentaminen

Sen jälkeen kun innovaatioyhteyskeskukset (IRC) perustettiin vuonna 1992, ovat ne menestyksekkäästi kehittyneet strategiseksi eurooppalaiseksi organisaatioksi, joka välittää uutta teknologiaa ja innovaatiota eurooppalaisten yritysten välillä.

Menestys on tunnustettu Keski- ja Itä-Euroopan maiden (KIE-maat) kanssa tehdyn yhteistyön puitteissa ja uusia samanlaisia keskuksia — IRC:n jäsenkumppanuuskeskuksia (FEMIRC) — on perustettu KIE-maihin avustamaan paikallisesti niiden yrityksiä. FEMIRCien ja eurooppalaisten IRCien yhteistoimet ovat myötävaikuttaneet uuden FEMIRC-organisaation oppimisprosessin nopeuttamista.

Komission on käynnistettävä Välimeren yhteistyöpolitiikan ja MEDA-ohjelman yhteydessä yhteistyöhön ja teknologian siirtoon liittyviä toimia sellaisilla aloilla kuten veden laatu ja käsittely, uudistuvat energiat, maatalous ja ympäristösuojelu, kuljetus ja televiestintäjärjestelmät.

Tämän saavuttamiseksi on ilmeistä, että komission on perustettava vahva, työllensä omistautunut organisaatio tukemaan ja johtamaan MEDA-hankkeita.

1. Onko komissiolla aikomus laajentaa IRC-verkostoa Välimeren kolmansiin maihin ja miten se aikoo tehdä sen?
2. Aikooko se harkita yhteisen työryhmän perustamista PO XII:n (innovaatio) ja PO I B:n välillä, jotta uusi FEMIRC-organisaatio voitaisiin nopeasti toteuttaa?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 1997)

Välimeren kaksitoista yhteistyökumppanimaata eivät kuulu innovaatioyhteyskeskusten (IRC) verkkoon, eikä tässä vaiheessa ole tehty päätöstä näiden maiden osallistumisesta siihen.

Komissio voisi tarvittaessa tukea verkoston laajentamista tiettyihin kolmansiin maihin, riippuen käynnissä olevan pilottivaiheen aikana tehtyjen toimien arvioimisesta saaduista tuloksista sekä tutkimuksen ja teknologisen kehityksen (TTK) viidettä puiteohjelmaa koskevista päätöksistä.

Euroopan ja Välimeren alueen kumppanuuden osalta teknologista innovaatiota ja teknologian siirtoa toteutetaan kahdenlaisilla toimilla. Yksityisen sektorin kehittämiseksi annettavalla tuella eli MEDA-ohjelmaan kuuluvilla kansallisilla maaohjelmilla perustetaan liiketoimintakeskuksia, joilla pyritään parantamaan erityisesti kyseisten maiden tuottavuutta ja teknologioita.

Toisaalta taitotiedon ja kokemuksen siirtoon tähtäävä alueellinen yhteistyö kehittyi muun muassa energia-alalla Euroopan ja Välimeren alueen välisen energia-alan foorumin ansiosta sekä veden osalta tietotaitoa koskevan tiedotusjärjestelmän käyttöön oton ansiosta. Teknologiakeskuksia käsittelevä Euroopan ja Välimeren alueiden välinen kokous järjestetään vuoden 1998 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana.

(98/C 158/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3577/97 komissiolle

esittäjä(t): Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Järjestöjen osallistuminen luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelualueiden valitsemiseen

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelua koskevalla direktiivillä 92/43/ETY⁽¹⁾ pyritään ensisijaisesti säilyttämään ja edistämään biologista monimuotoisuutta. Alueita valittaessa tavoitteena on rakentaa eurooppalainen ekologinen alueiden verkosto, johon kuuluu tiettyjä luontotyyppisiä ja tiettyjä eläin- ja kasvilajeja. Direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa todetaan, että kyseisen direktiivin mukaisilla toimilla otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.

1. Voiko komissio tehdä selkoa siitä, missä määrin erilaiset ryhmät kuten luonnonsuojelu- ja ympäristönsuojeluyhdistykset ovat voineet osallistua alueiden valitsemiseen?
2. Kyseisessä direktiivissä ei anneta ohjeita valtion sisäisestä menettelystä alueita valittaessa. Voiko komissio ilmoittaa, miten Saksan eri osavaltioissa on määrätty yhteiskunnallisesti merkittävien ryhmien osallistumisesta, jos yhdistykset voivat osallistua alueiden valitsemiseen?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(1. joulukuuta 1997)*

Eurooppalaisen Natura 2000 -verkoston perustamisesta on säädetty luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ (ns. elinympäristödirektiivi) 3 ja 4 artiklassa sekä direktiivin liitteessä III. Kyseisessä liitteessä vahvistetaan ”yhteisön tärkeiksi pitämiksi alueiksi soveltuvien alueiden ja erityisten suojelutoimien alueiden valintaperusteet” ja kuvataan jako kahteen vaiheeseen: 1 vaiheessa tehdään kansallinen arviointi, jonka lopuksi jäsenvaltiot laativat luettelon ehdotuksiksi yhteisön tärkeinä pitämistä alueista, kun taas 2 vaiheessa arviointi tehdään yhteisön tasolla, minkä lopuksi laaditaan luettelo yhteisesti sovitusta yhteisön tärkeinä pitämistä alueista.

Mainittu 1 vaihe kuuluu kaikilta osin jäsenvaltioiden toimivaltaan. Näin ollen valtiosta riippumattomia järjestöjä ja alueellisia hallintoelimiä (esim. Saksan osavaltiot) koskevat kysymykset kuuluvat nekin jäsenvaltioiden vastuualueeseen.

Jälkimmäisessä eli 2 vaiheessa komissio arvioi alueiden tärkeyttä yhteisön kannalta ja tehtyjen ehdotusten yhtenäisyyttä niiden suositusten mukaisesti, joita kulloinkin kyseessä olevaa luonnonmaantieteellistä aluetta käsittelevissä tieteellisissä kokouksissa on laadittu. Näissä kokouksissa on edustettuna myös Euroopan elinympäristöfoorumien lajien ja elinympäristöjen suojelun alalla toimivien valtioista riippumattomien järjestöjen kattojärjestön ominaisuudessa, ja niihin osallistuu asiantuntijoita jäsenvaltioista ja yhteisöstä sekä riippumattomia tiedemiehiä.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.92, s.7

(98/C 158/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3579/97 komissiolle**esittäjä(t): Klaus Lukas (NI)***(13. marraskuuta 1997)*

Aihe: Berlaymont

Europe-toimiston 13. — 14. lokakuuta 1997 julkaistussa tiedotteessa nro 7078 (N.S.) ilmoitettiin, että Brysselissä sijaitseva komission Berlaymont-rakennus saastui jälleen täysin uudistustöiden yhteydessä.

Komissiolta pyydetään selvitystä tästä asiasta, eli rakennuksen uudelleen saastumiseen liittyvistä vastuukysymyksistä, kustannuksista ja seurauksista.

Millaisia kustannuksia — nykyiset havainnot huomioiden — olisi aiheutunut täysin uuden rakennuksen pystyttämisestä?

Mitkä ovat Berlaymont-rakennuksen uudistamisen todelliset ja lopulliset kustannukset?

Voidaanko luottaa siihen, että välttämätön seuraava uudistaminen ei enää johda rakennuksen täydelliseen saastumiseen?

Millaisia taloudellisia seurauksia koituu siitä, että muuttoa ei voida toteuttaa suunnitelmien mukaisesti vuonna 2000?

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(17. joulukuuta 1997)*

Berlaymont-rakennuksen asbestinpoistotyömaata koskevat artikkelit lehdistössä ovat saaneet alkunsa hankkeesta vastaavan SA Berlaymont 2000:n ranskalaiselta Technip-yhtiöltä tilaamasta raportista. Raportin tarkoituksena oli esitellä työmaan tämänhetkistä tilannetta ja esittää työn jatkoa koskevia ehdotuksia. Kyseisestä raportista käy ilmi, että työmaan hoidossa on paikoin esiintynyt huomauttamisen varaa, ja niinpä jotkut rakennuksen sisäosien aiemmin puhtaat osat olivat saastuneet.

Komissio ei ole vastuussa työmaan hallinnosta. Töistä vastaa Belgian valtio Rakennushallituksen (Régie des bâtiments) sekä sitä kautta SA Berlaymont 2000:n välityksellä. Komissiolla on vain tarkkailijan rooli, ja se on esittänyt useissa yhteyksissä kommentteja tehdyn työn laadusta.

Tällä hetkellä käynnissä oleva asbestin poistaminen on välttämätöntä, ja sen kautta ratkaistaan Berlaymontin tuleva kohtalo, joksi tulee muodostumaan joko uudelleenrakentaminen tai hävittäminen ja uudelleenrakentaminen. Rakennuksen hävittäminen on kuitenkin mahdotonta ennen asbestin poistamista. Tällä hetkellä käynnissä oleva urakka koskee ainoastaan asbestin poistoa. Uudelleenrakennustyöt voidaan aloittaa, kun kyseinen urakka on päättynyt ja voidaan esittää todistus siitä, että asbestia ei enää esiinny.

Hankkeen viivästymiseen on vaikuttanut suurelta osin se, ettei asbestin poistoa voida ilmeisesti saattaa päätökseen ennen vuoden 1999 puoliväliä eikä uudistustöitä ennen vuoden 2001 loppua. Koska Belgian valtion kanssa tehdyssä sopimuksessa määrätään, että asbestin poistosta johtuvat kustannukset kuuluvat Belgian valtiolle ja että tämän on tarjottavat korvaavat tilat aina siihen asti, kunnes uudistetun rakennuksen käyttöön ottamisesta on kulunut kuusi kuukautta, ei tästä aiheudu kuluja komission budjettiin.

Berlaymontia käsittelevä erikoisryhmä, joka toimii komission yhteydessä, vastaa pääasiassa asbestin poiston jälkeisestä uudistushankkeesta. Se jatkaa yhteistyötä Sa Berlaymont 2000:n kanssa hankkeen rajaamiseksi. Jotta komissio sitoutuisi rahoittamaan Berlaymontin uudelleenrakennustöitä, joiden arvoksi on laskettu 325 miljoonaa ecua sekä lisäksi 50 miljoonaa ecua (perusrakenteiden arvo ennen uudistustöitä), ja ostamaan sen itselleen töiden valmistuttua, se edellyttää kuitenkin asbestin lopullista poistoa koskevan todistuksen esittämistä.

(98/C 158/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3580/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Halkidikin Nea Fokean kosteikko-biotoopit

Halkidikin Nea Fokean kunnassa on kaksi merkittävää, metsien ympäröimää rannikon kosteikko-biotooppia. Alueesta on jo suuri osa jaettu tonteiksi valtion myöntämin luvuin, ja vuodesta 1961 lähtien sitä on painostettu muuttamaan maan käyttötarkoitusta.

Monet virastot ovat jo merkinneet kirjoihinsa nämä kaksi kosteikko-biotooppia (maatalousministeriö vuonna 1988, Biotooppien ja kosteikkojen kansallinen keskus/Goulandrisin luonnonhistorian museo vuonna 1994, metsähallituksen Kassandran toimisto vuosina 1996 ja 1997 sekä Halkidikin läänin ympäristöosasto vuonna 1997).

Kuitenkin 4.4.1995 hallitus teki päätöksen luovuttaa 118,1 hehtaaria yhdestä näistä kosteikko-biotoopeista EOT:lle (Kreikan valtion matkailutoimistolle) golf-kentän perustamiseen, perustaen tämän päätöksen siihen, että EOT on luonnehtinut aluetta kuivuneeksi suoksi.

Paikalliset viranomaiset ovat pyytäneet kosteikkojen suojelemista käyttötarkoituksen muutoksilta, mutta samanaikaisesti niiden matkailullista edistämistä, samoin he pyytävät tekemään lopun maan anastamisesta ja kansallista sekä yhteisön oikeutta vastaan tehdyistä rikkomuksista, jotka vahingoittavat maamme kansainvälistä mainetta.

Komissiolta kysytään, tietääkö se näistä valituksista ja aikooko se pyytää kreikkalaisilta viranomaisilta niitä koskevia selvityksiä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 1997)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen esiintuomista seikoista. Mainittua aluetta koskevassa ennakoarvioinnissa kävi ilmi, ettei sitä ole luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY (¹) nojalla nimetty erityiseksi suojelualueeksi. Kreikan valtio ei ole myöskään ehdottanut aluetta luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettuun direktiiviin 92/43/ETY (²) perustuvaksi, Natura 2000 -verkkoon liitettäväksi yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi.

Alueen ekologisesta tärkeydestä on kuitenkin olemassa aineistoa (esim. tieteellisiä kartoituksia ja merkittävistä lintujensuojelualueista äskettäin toimitettu uudelleentarkastelu). Lisäksi alueen välittömässä läheisyydessä sijaitsee rannikkoalue, jota Kreikka on ehdottanut yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi.

Komissio aikoo pyytää Kreikan viranomaisilta lisätietoja kyseessä olevan alueen luonnon suojelusta. Se ei myöskään epäröi ryhtyä asiassa EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisiin toimiin, jos niihin ilmenee tarvetta.

(¹) EYVL L 103, 25.4.1979.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992.

(98/C 158/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3581/97 komissiolle

esittäjä(t): José Apolinário (PSE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Kausittainen vuosikertomus Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) perussäännön 10 artiklan täytäntöönpanosta

Vastauksessaan kysymykseeni E-0850/97 (¹) komissio ilmoitti, että selonteko EAKR:n 10 artiklan täytäntöönpanosta julkaistaan kesän lopulla.

Onko tämä selonteko jo julkaistu? Milloin se mahdollisesti julkaistaan?

(¹) EYVL C 373, 9.12.1997, s. 32.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 1997)

Komissio julkaisi kesäkuussa 1997 Inforegio- tiedotuslehden Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (¹) 10 artiklan mukaisten toimien väliarvioinnista. Tiedotuslehti toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Mainitun asetuksen 10 artiklan mukaisista vuonna 1996 toteutetuista uutta luovista toimista annetaan yksityiskohtaista tietoa hiljattain julkaistussa kahdeksannessa rakennerahastoja koskevassa vuosikertomuksessa (²), joka on toimitettu Euroopan parlamentille.

(¹) EYVL L 193, 31.7.1993.

(²) KOM (97) 526 lopullinen.

(98/C 158/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3583/97 komissiolle

esittäjä(t): Alfonso Novo Belenguer (ARE)

(6. marraskuuta 1997)

Aihe: Oliiviöljyn tuotantotuen leikkaukset

Euroopan unionin rasvojen hallintokomitea antoi vastikään esityksen oliiviöljyn tuotantotuen leikkaamiseksi 34 prosentilla.

Ehdotetun oliiviöljyalan tukijärjestelmän mukaisesti tuki maksetaan kauden lopussa, minkä johdosta Espanjan ja erityisesti Valencian autonomisen maakunnan saama tuki, joka alustavissa ennakoarvioissa vahvistettiin noin 235 pesetaksi oliiviöljykiloa kohti, laskisi jopa 148 pesetaan öljykiloa kohti, jos rasvojen hallintokomitean valmistelema tuen leikkaus toteutuu. Kyseinen leikkaus vaikeuttaisi suuresti öljyntuottajien tulotason säilyttämistä.

Ottaen huomioon, että yhteisön tuen leikkaukset kohdistuvat kautta 1996 – 1997 ja aiheuttavat tuottajille tulonmenetystä,

1. voisiko komissio kertoa, mitä kriteereitä rasvojen hallintokomitea on käyttänyt tehdessään päätöksen ehdotuksesta oliiviöljyn tuotantotuen vähentämiseksi 34 prosentilla?

2. Milloin tämä ehdotus mahdollisesti hyväksytään?
3. Ottaen huomioon, että satokaudella 1996 – 1997 öljytuottajat odottivat saavansa tukea lähes 235 pesetaa kiloa kohti, aikooko komissio toteuttaa minkäänlaisia toimia kyseisen vähennyksen haitallisten vaikutusten lieventämiseksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. marraskuuta 1997)

Oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti keskimäärin vähintään 500 öljykiloa tuottavien viljelijöiden tuotantotuen määrää mukautetaan suhteellisella kertoimella, jos taattu 1 350 000 suuruinen enimmäismäärä ylittyy.

Tämän vakauttavan mekanismin soveltamisen osalta asetuksessa (EY) 1979/97 ⁽¹⁾ on määritetty markkinointivuonna 1996/1997 ennakolta maksettavan tuotantotuen määrä 90,32 eukuksi 100 kilogrammaa kohti, ja tuotannon on arvioitu olevan 1 859 400 tonnia. Tämä määrä on noin 90 prosenttia kyseisen markkinointivuoden ennakoidusta tuesta, joka vahvistetaan kesäkuussa 1998 toteutuneen tuotannon perusteella. Jos arvioidun tuotantomäärän havaitaan toteutuneen, yksikkötukea voidaan vähentää 27 prosenttia eikä 34 prosenttia, kuten parlamentin jäsen sanoi.

Nykyiseen järjestelmään on sisällytetty mahdollisuus tehdä tällaisia leikkauksia, jotta voitaisiin jossain määrin varmistaa tuotannon ja yhteisön kustannusten pysyminen hallinnassa. Ennakolta maksettavan tuen taso ei siten ole taattua enimmäismäärää koskevan menettelyn poikkeuksellinen tai ennakoimaton seuraus, joka edellyttäisi kiireellisiä ja poikkeuksellisia toimenpiteitä. Oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn parantamista, erityisesti tuottajien tulojen vakauttamisen osalta, käsitellään tarkasteltaessa yhteisen markkinajärjestelyn uudistamista yleisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 278, 11.10.1997.

(98/C 158/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3584/97 komissiolle

esittäjä(t): Ilona Graenitz (PSE)

(6. marraskuuta 1997)

Aihe: ”Herodes-palkkio”

Luxemburgissa kokoontunut maatalousasioiden neuvosto sopi siitä, että alle kolmen viikon ikäisten vasikoiden tappamisesta maksettavaa ”Herodes-palkkiota” jatketaan joulukuun 1998 alkuun saakka; Saksa, Itävalta, Tanska ja Ruotsi esittivät asiasta eettisiä epäilyjä.

Miten komissio suhtautuu tähän palkkioon?

Onko ”Herodes-palkkio”, joka on johtanut siihen, että suuret määrät vasikoita kuljetetaan Saksasta Ranskaan, yhteensopiva EU:n eläinkuljetusdirektiivin kanssa?

Onko komission mielestä mahdollista lopettaa nämä palkkion saamiseksi tehtävät vasikoiden kuljetukset?

Millaisia toimenpiteitä suunnitellaan ”Herodes-palkkion” vaihtoehdoksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 1997)

Neuvosto hyväksyi vuonna 1992 vasikoiden prosessointipalkkion sisällyttämisen osaksi naudanlihamarkkinoiden uudistuksia, jotta pystyttäisiin valvomaan paremmin ylijäämiä, joita naudanliha-alalle uhkasi kasautua. Toimenpide käynnistettiin kuitenkin kahden vuoden siirtymäajaksi vasta kun BSE-kriisi puhkesi maaliskuussa 1996. Naudanlihamarkkinoiden runsaan tarjonnan vuoksi näille vasikoille ei valitettavasti löydy ostajia. Komissio ei usko, että näiden vasikoiden lihottaminen ja lihavuorten kasvattaminen, josta veronmaksajat joutuvat myöhemmin maksamaan, on realistinen vaihtoehto.

Vasikoiden prosessointipalkkio on täysin yhdenmukainen eläinten suojelua kuljetusten aikana koskevan direktiivin 91/628/ETY ⁽¹⁾ kanssa edellyttäen, että eläinten kuljetus suoritetaan direktiivin säädösten mukaisesti.

Komissio on pohjautunut perusteellisesti näiden vasikoiden kuljetusten lopettamisen mahdollisuutta ja on tullut siihen lopputulokseen, että tällainen toimenpide kohtaisi huomattavaa vastustusta, koska jos kaikkia yhteisön eläinten kuljetuksia koskevia säännöksiä noudatetaan, se rikkoisi hyödykkeiden vapaan liikkumisen periaatetta.

Jäsenvaltioiden sopiessa lokakuussa 1996 naudanlihamarkkinoiden tasapainon palauttamiseksi suunnatuista toimenpiteistä otettiin käyttöön aikaistettua markkinoille saattamista koskeva palkkio, jonka avulla oli tarkoitus pienentää naudanlihan tuotantoa rohkaisemalla kasvattajia alentamaan vasikanlihantuotantoon käytettävien vasikoiden lopullista painoa sekä lisäämään samanaikaisesti tuotantoon käytettävien vasikoiden lukumäärää. Kukin jäsenvaltio voi päättää, soveltaako se vasikoiden prosessointia vai aikaistettua markkinoille saattamista koskevaa palkkiota.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY, EYVL L 148, 30.6.1995.

(98/C 158/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3585/97 komissiolle

esittäjä(t): Kirsten Jensen (PSE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Pysyvä kasvinsuojelukomitea

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt ovat edustettuina pysyvässä kasvinsuojelukomiteassa?

Euroopan maatyöläisten liitto (EFA) on jo kauan hakenut tämän komitean jäsenyyttä. Voiko komissio ilmoittaa, miksi EFA ei tähän mennessä ole päässyt komitean jäseneksi?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 1997)

Pysyvä kasvinsuojelukomitea perustettiin 23 päivänä marraskuuta 1976 tehdyn neuvoston päätöksen 76/894/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti; se koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja.

Komitea suorittaa neuvoston hyväksymiin kasvinsuojelua koskeviin toimenpiteisiin liittyviä tehtäviä päätöksessä säädettyjen olosuhteiden ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Useissa direktiiveissä, kuten tiettyjä tehoaineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä annetussa direktiivissä 79/117/ETY ⁽²⁾ ja kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetussa direktiivissä 91/414/ETY ⁽³⁾, valtuutetaan komissio toteuttamaan tiettyjä toimenpiteitä sääntelykomiteamenettelyn mukaisesti. Pysyvä kasvinsuojelukomitea antaa lausuntonsa komission tämän päätöksentekomenettelyn mukaisesti esittämistä toimenpide-ehdotuksista.

Ammattijärjestöjen edustajien osallistumista komiteaan ei ole suunniteltu. Ammattijärjestöjä kuullaan kuitenkin neuvoa-antavissa komiteoissa, joita komissio on perustanut yhteisön tärkeimmille maatalousaloille. Pysyvän kasvinsuojelua käsittelevän työryhmän muodostaminen sisältyy näiden komiteoiden uudelleenjärjestelyä koskevaan suunnitelmaan.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 9.12.1976.

⁽²⁾ EYVL L 33, 8.2.1979.

⁽³⁾ EYVL L 230, 19.8.1991.

(98/C 158/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3588/97 neuvostolle**esittäjä(t): Brendan Donnelly (PPE)***(17. marraskuuta 1997)**Aihe:* Maastrichtin sopimuksen jäsenvaltion kansalaisuutta koskeva julistus

Aikooko neuvosto julkaista tekstit, jotka on talletettu puheenjohtajavaltiolle Maastrichtin sopimuksen jäsenvaltion kansalaisuutta koskevan julistuksen mukaisesti? Julistuksessa sanotaan seuraavasti: "Jäsenvaltiot voivat tiedottaakseen asiasta antaa julistuksen siitä, keiden voidaan yhteisön kannalta katsoa olevan niiden kansalaisia, ja tallettaa julistuksen puheenjohtajavaltiolle; jäsenvaltiot voivat tarvittaessa muuttaa julistustaan."

Vastaus*(19. tammikuuta 1998)*

Yksikään jäsenvaltio ei tallettanut puheenjohtajavaltiolle julistuksia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen päätöksiäkirjaan liitetyn jäsenvaltioiden kansalaisuutta koskevan julistuksen (n:o 2) mukaisesti.

On kuitenkin muistettava, että Saksan liittotasavallan julistus ilmaisee "Saksan kansalainen" määritelmästä on Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen liitteenä ja toinen, Yhdistyneen kuningaskunnan julistus, termin "kansalaiset" määritelmästä on vuoden 1972 liittymissopimuksen liitteenä; ottaen huomioon vuoden 1981 Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisuuslain Yhdistynyt kuningaskunta antoi uuden julistuksen, joka on Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 23, 28.1.1983, sivulla 1.

(98/C 158/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3589/97 neuvostolle**esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE)***(17. marraskuuta 1997)**Aihe:* Yhteisöä vastaan kohdistuneen petoksen johdosta takavarikoitujen tuotteiden tehokas jakelu

Mallisuojaa ja henkistä omaisuutta koskevaa lainsäädäntöä sovellettaessa on tullin tarkkailussa löydetty yli 1 500 rikkomustapausta ja rikkomuksia on tapahtunut lähes kaikissa jäsenvaltioissa.

Tuotteiden takavarikoinnin jälkeen niiden kohtalosta ei ole tietoa. Tämänhetkisenä ratkaisuna on huomattavia kustannuksia ja tehottomuutta aiheuttava tuotteiden järjestelmällinen tuhoaminen. Esimerkit ovat pateettisia: takavarikoitujen tekstiilituotteita tuhoataan, mikä aiheuttaa huomattavia kustannuksia ja ympäristövaikutuksia.

Euroopan unionissa on aikaisemmin hyödynnetty markkinoilta poistettuja maataloustuotteita jakamalla ne ilmaiseksi hyväntekeväisyysjärjestöille. EU vaatii, että nämä järjestöt ovat allekirjoittaneet yhteistyösopimukset Euroopan maatalouden tukirahaston (EMOTR) kanssa.

Katsooko neuvosto, että olisi mahdollista luoda samanlainen järjestelmä petoksen vuoksi takavarikoitujen tuotteiden hyödyntämistä varten? Espanjassa on takavarikoitu miljoonia tekstiilituotteita. Onko niiden hyödyntämistä varten harkittu mitään keinoa, esimerkiksi lahjoittamista hyväntekeväisyyttä harjoittaville ja humanitääristä apua antaville järjestöille, kuten Caritasille tai Punaiselle ristille, jotka allekirjoittaisivat samanlaiset sopimukset kuin EMOTRin kanssa allekirjoitetut?

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan neuvoston antamiin samaa aihetta koskeviin vastauksiin 0065/97, 0845/97 ja 3560/97.

(98/C 158/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3592/97 komissiolle**esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* Tietopalvelumarkkinoiden luomisen toimintaohjelma 1989 – 1995

Voiko komissio ilmoittaa, mikä on tilanne tietopalvelumarkkinoita koskevassa toimintaohjelmassa, jonka tarkoituksena on tietopalvelumarkkinoiden luominen ja Euroopan tietopalveluja tarjoavan teollisuuden kilpailukyyn vahvistaminen?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Riippumattomat ulkopuoliset asiantuntijat ovat saaneet valmiiksi lopullisen arviointikertomuksen sisäisten tietopalvelumarkkinoiden luomista koskevasta ohjelmasta ⁽¹⁾. Kyseisessä yhteisön Impact-ohjelman toteuttamisen loppuarvioinnissa kootaan yhteen ohjelman täytäntöönpanon tulokset. Se on toimitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä asiaa koskevan komission tiedonannon ⁽²⁾ kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991 – joulukuun 12 päivänä 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/691/ETY 6 artiklan mukaisesti.

⁽²⁾ KOM (96) 273.

(98/C 158/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3599/97 komissiolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(13. marraskuuta 1997)**Aihe:* ”Taatun häränlihan laatuprojekteja” koskevien tietojen leviäminen

Sain vasta vähän aikaa sitten kuulla, että Venetsiassa huhtikuussa 1997 pidetyssä ensimmäisessä eurooppalaisen häränlihan laatua käsittelevässä konferenssissa levitettiin paperisia tiedotteita, joihin oli painettu Euroopan unionin lippu ja joissa sanottiin ”Euroopan yhteisön osaltaan rahoittama”. Tiedotteen otsikkona oli ”Miksi liha on välttämätön ravintoaine” ja J.D.Maxwellin tekemien tutkimusten otsikko oli: ”Kasvisruokavalio tuberkuloosin riskitekijä Yhdistyneessä kuningaskunnassa”.

Onko komissio tietoinen näistä tiedotuskampanjoista ja tukeeko se niitä?

Tietääkö se, että AEEP/EASA:n (Euroopan mainonnan etiikan liitto) jäsen l’Istituto di Autodisciplina Pubblicitaria (italialainen mainonnan itsesääntelyvirasto) on useaan otteeseen kieltänyt lihan määrittämisen ”välttämättömäksi ravintoaineeksi”? Jos tällainen tieto olisi totta, niin kaiken järjen mukaan se merkitsisi noin kymmenen miljoonan ihmisen kuolemaa EU:n jäsenvaltioissa ja satojen miljoonien koko maailmassa. Kuitenkin Maailman terveysjärjestön ja ravintopoliitikan näkökohdista vastaavan lääkintäkomitean tekemät tutkimukset (julkaistu 15. syyskuuta 1997 Financial Timesissa) todistavat, että liian suuri lihan kulutus on ”vaarallista” ja se voi aiheuttaa sydän- ja verisuonitauteja ja syöpää.

Aikooko komissio rahoittaa tiedotuskampanjan sellaisten ravintovalintojen edistämiseksi, joissa eläinproteiineja käytetään vähän tai ei ollenkaan? Näin tuettaisiin tämän suuntaista eurooppalaista ravintotuotantoa?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Vaikka komissio osallistui Venetsiassa pidetyn eurooppalaisen naudanlihakonferenssin rahoitukseen, se ei ole vastuussa konferenssiin osallistuneiden tiedemiesten esityksistä.

Komission mukaan sekä eläinperäisten että kasvipäristen tuotteiden saatavuus mahdollistaa sen, että jokainen voi valita terveellisen, tasapainoisen ja monipuolisen ruokavalion henkilökohtaisen ravinnontarpeensa tyydyttämiseksi.

(98/C 158/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3602/97 neuvostolle**esittäjä(t): Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)***(7. marraskuuta 1997)**Aihe:* Itä-timorilaiset pakolaiset Itävallan Jakartan lähetystössä

Syyskuun 1997 puolivälistä lähtien joukko itä-timorilaisia, mm. eräs 4-henkinen perhe, on ollut paossa Itävallan lähetystössä Jakartassa. Portugalin hallitus on ilmoittanut voitavansa ottaa pakolaiset vastaan kuten he pyytävät, mutta Indonesian viranomaiset ovat kieltäytyneet myöntämästä heille lähtöviisumia, koska heidän epäillään syyllistyneen toimintaan, jonka vuoksi jo 12 muuta itä-timorilaista on vangittu. Epäillään, että näitä 12:ta itä-timorilaista on kidutettu, mikä näyttää useiden raporttien mukaan olevan Indonesian poliisin tavanomaista toimintaa. He ovat Itävallan lähetystössä juuri vankeutta ja kidutusta paossa. Indonesian viranomaiset ovat mahdollisesti painostaneet Itävallan hallitusta ja pelätään, että Itävallan isännöimän Timoria koskevan kokouksen päätyttyä tämä painostus yhä voimistuisi.

Sekä Itävallan että Portugalin hallitukset ovat neuvoston jäseniä. Eikö neuvosto voisi siksi tukea Itävallan hallitusta sen vastustaessa oikeutetusti Indonesian hallituksen painostustoimia ja pyrkiä vaikuttamaan Indonesian hallitukseen siten, että Itävallan lähetystöön paenneet saisivat lähteä Portugaliin?

Vastaus*(12. helmikuuta 1998)*

Neuvosto on huolestunut Itä-Timorin tilanteesta ja seuraa sitä tiiviisti. Se on huolissaan niiden henkilöiden tilanteesta, jotka ovat tulleet Itävallan suurlähetystöön ja pyytäneet pääsyä Portugaliin.

Euroopan unioni pyrkii kaikin mahdollisin tavoin tekemään Itä-Timoria koskevan kantansa tiedäväksi Indonesian hallitukselle. EU tukee edelleen toimia ja toimenpiteitä, joilla pyritään selvittämään Itä-Timorin kysymys. Ratkaisun löytäminen tähän kysymykseen on ainoa keino välttää tapaukset, joissa ihmiset hakeutuvat suojaan Jakartan ulkomaisiin lähetystöihin. Unioni on myös erityisesti ilmaissut Indonesian hallitukselle huolensa niiden itä-timorilaisten tilanteesta, jotka ovat yhä Itävallan Jakartan suurlähetystössä.

Unioni toivoo, että ratkaisu saadaan aikaan nopeasti.

(98/C 158/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3612/97 neuvostolle**esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE)***(7. marraskuuta 1997)**Aihe:* Euroopan kulttuuripääkaupungit

Granadan lehdistössä julkaistiin tiistaina 28. lokakuuta 1997 ilmoitus, jonka mukaan Espanjan hallitus julkistaa lähipäivien aikana neljän espanjalaisen kaupungin ehdokkuuden Euroopan kulttuuripääkaupungiksi. Ilmoituksen mukaan ”hallituksen päätös tehtiin 23. lokakuuta opetus- ja kulttuuriministeri Esperanza Aguirren ja Luxemburgin kulttuuriministerin ja Euroopan unionin kulttuuri- ja audiovisuaalisen alan ministereiden neuvoston puheenjohtajan Erna Hennicot-Schoepgesin tapaamisen jälkeen”. Edelleen ilmoituksen mukaan ”pätös on tehty ottaen huomioon Euroopan komission kanta Euroopan kulttuuripääkaupunkeja koskevista kriteereistä”.

Ottaen huomioon avoimuutta, tiedon jakamista ja Euroopan unionin toimielinten osallistumista koskevat periaatteet, voiko neuvosto antaa kyseisestä asiasta täsmälliset ja seikkaperäiset tiedot?

Vastaus*(26. tammikuuta 1998)*

Siihen saakka kunnes komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtumaa koskevan yhteisön aloitteen perustamisesta hyväksytään ja kunnes sitä aletaan soveltaa, aihetta käsitellään hallitusten välisenä ja vuoden 2001 Euroopan kulttuuripääkaupunki voidaan valita ainoastaan tähän asti noudatetun käytännön mukaisesti.

Neuvostossa kokoontuvat ministerit ovat tähän asti määritelleet valintakriteerit ja tehneet kyseisen valinnan nimeämällä Euroopan kulttuuripääkaupungit vuodesta 1985 vuoteen 2000.

Espanjan viranomaiset ovat toimittaneet neljän ehdokkaana olevan kaupunkinsa (Valencia vuodeksi 2001, Salamanca vuodeksi 2002, Granada vuodeksi 2003 ja Barcelona vuodeksi 2004) osalta kirjallisen hakemuksen neuvoston puheenjohtajalle noudattaen näin vuosien saatossa vakiintunutta menettelyä.

Puheenjohtaja järjesti avoimuuden periaatteen mukaisesti 7. ja 8. marraskuuta 1997 seminaarin Bourglinsterissä, johon se kutsui Euroopan parlamentin edustajia (Euroopan parlamentin kulttuuriasioita käsittelevän valiokunnan puheenjohtaja osallistui asian käsittelyyn), vuoden 2001 Euroopan kulttuuripääkaupunki -tapahtuman hakija-kaupunkien edustajat sekä jäsenvaltioiden ja komission edustajia.

Kyseisessä seminaarissa käyty näkemysten vaihto helpottanee ministereiden valintatehtävää.

Euroopan parlamentti voi osallistua täysipainoisesti jo siinä vaiheessa, kun komission antamasta uudesta päätösehdotuksesta keskustellaan.

(98/C 158/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3613/97 komissiolle

esittäjä(t): Sirkka-Liisa Anttila (ELDR)

(6. marraskuuta 1997)

Aihe: Euroopan unionin elintarvikkeiden laatu, salmonellattomuus ja elintarvikkeista annettavien todistusten paikkansapitävyys

Suomi sai oikeuden pitää maansa vapaana salmonellasta, mutta siitä huolimatta maahantuodusta lihasta löytyy salmonellaa — kuka väärentää todistuksia?

Salmonellaa sisältävän lihan tuonti EU-alueelta Suomeen on jäsenyys sopimuksemme vastaista. Kuitenkin Suomeen on tuotu mm. salmonellaa sisältävää kalkkunan lihaa. Julkisuudessa olleiden tietojen mukaan salmonellaa sisältävää lihaa on tuotu myös Ruotsiin, joka sai samanlaiset oikeudet kuin Suomikin pitää maansa salmonellavapaana. Ranska, josta viimeisin salmonellaa sisältävä kalkkunan liha on tuotu, on kieltäytynyt ottamasta lihaa takaisin ja niinpä sen hävittäminen jääkin tuojan vastuulle.

Salmonella-ongelmaan tulisi EU:n kiinnittää nykyistä paljon enemmän huomiota, koska se pahenee hoitamattomana. EU:n komissiossa on elintarvikevalvontaa järjesteltykin uudelleen tavoitteena saada aikaan parempi elintarviketurvallisuus EU:n kuluttajille. Käytännön elämä kuitenkin osoittaa, että ongelmia ei ole kyetty ratkaisemaan. Lihantuonnissa käytettävät todistukset lihan salmonellavapaudesta ovat siis väärennettyjä. Vai ovatko tutkimusmenetelmät liian huonoja?

Euroopan unionissa BSE-kriisi ja sikarutto-ongelmat ovat vieneet kuluttajien luottamuksen lihaan. Tilannetta ovat vielä pahentaneet TV:ssä näytetyt eläinkuljetukset, joissa eläimiä on rääkätty raa'asti.

Salmonellan esiintyminen on eräissä EU:n jäsenmaissa niin yleistä, että sille ei voitane mitään. EU:n uusimmissa jäsenmaissa oli liittymisaikana erittäin hyvä eläintautitilanne, salmonellan esiintyminen oli alle 0,5 % kun se monissa EU:n jäsenmaissa on 20 – 70 % tuotetusta lihasta!

Millaisiin toimenpiteisiin EU:n komissio aikoo ryhtyä parantaakseen eurooppalaisten kuluttajien terveydenturvaa? Aikooko komissio edes tosissaan yrittää vähentää salmonellan esiintymistä EU:n elintarvikkeissa? Miten estetään elintarvikkeista annettujen todistusten väärentäminen? Miten parannetaan elintarvikkeista annettavien salmonella- ym. todistusten uskottavuutta?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(9. joulukuuta 1997)*

Sisämarkkinoiden toteuttua vuonna 1992 lihan tuotantopaikalla tehdään tarkastuksia yhteisön eläinlääkintälainsäädännössä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Määräpaikassa viranomaiset voivat tarkastaa tavaran pistokokein ketään syrjimättömällä tavalla sen toteamiseksi, että tulokset vastaavat alkuperäpaikalla tehtyjä tarkastuksia. Näiden sääntöjen tarkoituksena on terveyden suojelemisen varmistaminen.

Liittymissopimuksen mukaisesti on vahvistettu eräitä salmonellaa koskevia lisätakuita tiettyjen eläinten ja eläinperäisten tuotteiden Suomeen ja Ruotsiin tarkoitettujen kuljetusten osalta. Siipikarjanlihan osalta nämä takuut vahvistetaan salmonellan torjumiseksi Suomeen ja Ruotsiin vietävän tuoreen siipikarjanlihan näytteiden avulla tapahtuvaa mikrobiologista testausta koskevista säännöistä tehdyssä neuvoston päätöksessä 95/411/EY⁽¹⁾. Tuoreen naudan- ja sianlihan osalta vastaavat takuut vahvistetaan neuvoston päätöksessä 95/409/EY¹.

Eläinperäisten tuotteiden tarkastamisesta määräpaikassa säädetään eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten annetussa neuvoston direktiivissä 89/662/ETY⁽²⁾. Erityisesti sen 8 artiklassa täsmennetään menettely, jota noudatetaan, jos määrävaltiona olevan jäsenvaltion viranomainen katsoo alkuperämaassa toteutettujen tarkastustoimenpiteiden olevan riittämättömiä. Ensimmäisessä vaiheessa jäsenvaltioiden on yhdessä etsittävä tapa ja keinot tilanteen korjaamiseksi. Jos poikkeavuuksia ilmenee toistuvasti, määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden eläinlääkintäviranomaisille.

Komissio voi määrävaltiona olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan lähettää tarkastustoimikunnan kyseiseen laitokseen tai määrätä virkaeläinlääkärin, jonka eri osapuolet hyväksyvät, tarkastamaan tilanteen. Komissio voi myös vaatia jäsenvaltiota tehostamaan näytteenottoa kyseisistä tuotteista. Kunnes komissio antaa päätelmänsä, lähettäjänä olevan jäsenvaltion on määrävaltiona olevan jäsenvaltion pyynnöstä tehostettava kyseisestä laitoksesta peräisin olevien tuotteiden tarkastuksia ja keskeytettävä hyväksyminen, jos siihen on eläinten tai ihmisten terveyteen liittyviä vakavia syitä. Määrävaltiona oleva jäsenvaltio voi omalta osaltaan tehostaa samasta laitoksesta peräisin olevien tuotteiden tarkastuksia.

Yhteisö on myös sitoutunut toimintaan tiettyjen zoonoosien ja erityisesti salmonelloosin hävittämiseksi. Tiettyjä eläimissä ja eläinperäisissä tuotteissa esiintyviä zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia koskevista suojatoimenpiteistä elintarvikkeista aiheutuvien tartunta- ja myrkytyspesäkkeiden ehkäisemiseksi 17. joulukuuta 1992 annetussa niin sanotussa zoonoosidirektiivissä 92/117/ETY⁽³⁾ vahvistetaan säännöt zoonooseja (ja erityisesti salmonelloosia) ja niiden aiheuttajia koskevien tietojen keräämisestä sekä toimenpiteet, jotka on toteutettava jäsenvaltioissa ja yhteisön tasolla.

Yksityiskohtaiset säännöt todistusten antamisesta vahvistetaan eläimiä ja eläintuotteita koskevien todistusten laadinnasta annetussa neuvoston direktiivissä 96/93/EY⁽⁴⁾. Komission tehtävänä on varmistaa, että jäsenvaltiot täyttävät niille kuuluvat velvollisuudet ja että jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten tarjoamat lisätakuut ovat asianmukaisia. Komissio on äskettäin muistuttanut tästä Ranskan ja muiden jäsenvaltioiden ministereitä. Lisäksi komission eläinlääkinnän tarkastuksista vastaavaa yksikköä pyydetään tutkimaan ongelmien taustalla olevat olosuhteet.

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.10.1995.

⁽²⁾ EYVL L 395, 30.12.1989.

⁽³⁾ EYVL L 62, 15.3.1993.

⁽⁴⁾ EYVL L 13, 16.1.1997.

(98/C 158/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3614/97 komissiolle

esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (V)

(6. marraskuuta 1997)

Aihe: Ympäristövaikutusten arviointi ja rakennerahastosta saatavan tuen jakaminen Brandenburgin osavaltiossa

1. Onko komissio tietoinen, että Brandenburgin osavaltiossa tulkitaan rakennerahastoja koskevan asetuksen 2081/93⁽¹⁾ 8 artiklan (tavoite 1) 4 kohdan kolmatta luetelmakohtaa ympäristövaikutusten arvioinnista siten,

että Euroopan aluekehitysrahastosta saatavia määrärahoja jaettaessa riittää, että osavaltion investointipankki, joka laatii avustussilmoitukset, tarkastaa ympäristövaikutukset?

2. Jos vastaus on myönteinen, katsooko komissio, että tällöin Brandenburgin osavaltiossa on täytetty riittävässä määrin asetuksessa oleva edellytys ympäristöviranomaisten osallistumisesta?

3. Katsooko komissio, että Brandenburgin osavaltion investointipankilla on riittävä pätevyys arvioida asianmukaisesti hankkeiden ympäristövaikutuksia?

(¹) EYVL L 193, 31.7.1993, s. 5.

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 1997)

Niiden tietojen mukaan, jotka komissio on saanut Brandenburgin talousasioista vastaavalta ministeriöltä, joka on vastuussa Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) myöntämän rahoituksen hallinnoinnista Brandenburgissa, investointipankki (Landes-investitionsbank, ILB) ei ole vastuussa EAKR:n yhteisrahoittamien toimien ympäristövaikutusten arvioinnista.

Tehtävän suorittavat osavaltion ympäristöviranomaiset. Suurten hankkeiden (joiden tukikelpoiset kustannukset ovat tapauksesta riippuen yli 15 tai 25 miljoonaa ecua) osalta vaaditaan alueen ympäristöministeriön (Landesumweltamt) kirjallinen suostumus ennen kuin EAKR:n tukea voidaan myöntää. Pienempien hankkeitten osalta ILB voi hyväksyä hankkeille osoitettavat maksut ainoastaan ympäristöviranomaisten (Landesumweltamt, Bauamt) aikaisemmin tekemän kirjallisen hyväksynnän perusteella.

(98/C 158/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3617/97 komissiolle

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Kreikan maarekisterin luomisen edistyminen

Kun otetaan huomioon, että Kreikka on yksi harvoista maista Euroopassa, joilla ei vielä ole kansallista maarekisteriä, jokainen ymmärtää, kuinka suuri merkitys sellaisen luomisella on tälle maalle. Voisiko komissio kertoa minulle käytössään olevien tietojen perusteella, mikä on Kreikan maarekisterin rahoittamiseen varattujen määrärahojen yhteissumma, kuinka suuri summa on tähän mennessä maksettu ja mihin tulokseen niiden avulla on päästy suhteessa hankkeen koko suuruuteen, sekä koska hankkeen odotetaan valmistuvan tähänastisen toteutustahdin perusteella?

Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Ympäristöä koskevaan, 29. heinäkuuta 1994 hyväksytyyn toimenpideohjelmaan on sisällytetty 172 miljoonan ecun suuruiset julkiset menot Kreikan maarekisterin perustamiseksi. Summa vastaa yhtä kolmasosaa mainitun ohjelman talousarviosta. Yhteisön tukikehyksen (YTK) muuttamisesta äskettäin käytyjen keskustelujen perusteella on periaatteessa päätetty maarekisterin määrärahojen alentamisesta 33,3 miljoonalla eculla (julkiset menot).

Tämän hankkeen määrärahojen maksamisen toteutumisaste on tällä hetkellä 11 prosenttia, ja sen on tarkoitus kaksinkertaistua 22 prosenttiin vuoden 1997 mennessä, jolloin allekirjoitettujen sopimusten kokonaissumma on 120 miljoonaa ecua. Komission mukaan kansallisen maarekisterijärjestelmän käyttöönotto on edellyttänyt perusteellista valmistelua sekä lainsäädännön että hallinnon tasolla, mikä on luonnollisesti vienyt runsaasti aikaa. Sen vuoksi määrärahojen maksamisen toteutuminen voitiin käynnistää vasta tänä vuonna. Komissio ei näe enää esteitä maksamisen toteutumiselle YTK:n aikataulun mukaisesti.

Kreikan viranomaisten laatimien suunnitelmien perusteella Kreikan koko alueen kattavan maarekisterin valmistuminen vaatii noin 15 vuotta.

(98/C 158/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3618/97 komissiolle**esittäjä(t): Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)***(10. marraskuuta 1997)**Aihe:* Yliopistotasoiset musiikkiopinnot

Taideaineiden, kuten musiikin opetusta ei anneta vielääkään tiettyjen jäsenvaltioiden yliopistoissa. Aikooko komissio tukea korkeakoulutasoisten musiikkiopintojen liittämistä unionin jäsenvaltioiden yliopistojen opetusohjelmaan?

Komission jäsenen Edith Cressonin komission puolesta antama vastaus*(11. joulukuuta 1997)*

Arvoisa parlamentin jäsen tietää varmasti, että jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien rakenne ja toiminta kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan eikä komissiolla ole valtaa muuttaa niitä.

On kuitenkin syytä huomata, että komissio voi vaikuttaa koulutukseen edistämällä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Siten se voisi vaikuttaa myös korkea-asteen musiikinopetukseen.

Sokrates-toimintaohjelman Erasmus-ohjelmaan kuuluu uusi alakohtaisten verkkojen aloite. Yksi verkoista on musiikin ja taiteen verkko. Siihen kuuluu 11 jäsenvaltiota, Islanti, Norja ja kolme Keski- ja Itä-Euroopan (KIE) maata. Kaikissa näissä maissa musiikkia opetetaan korkeakoulutasolla.

Verkkojen avulla on tarkoitus laatia koulutusalan tilannekatsaus, parantaa opetuksen ja oppimisen tasoa sekä yksilöidä hyvät käytänteet ja levittää niitä. Tässä yhteydessä Sokrates-ohjelman Erasmus-osion alaisella korkea-asteen oppilaitosten välisellä yhteistyöllä voitaisiin varmasti vaikuttaa myönteisesti jäsenvaltioihin, joissa musiikkiopinnot eivät vielä kuulu korkea-asteen opetusohjelmiin

(98/C 158/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3620/97 komissiolle**esittäjä(t): David Thomas (PSE)***(10. marraskuuta 1997)**Aihe:* Eläinten hyvinvointia koskevat komission ehdotukset

Voiko komissio tehdä selkoa siitä, aikooko se lupauksiensa mukaisesti esittää vuoden 1997 aikana ehdotuksia, jotka koskevat munivien kanojen hyvinvointia, teuraseläinten hyvinvointia sekä siitoseläinten hyvinvointia kuljetusten aikana?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(16. joulukuuta 1997)*

Häkeissä pidettävien munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 88/166/ETY (¹) 9 artiklassa säädetään, että komissio antaa kertomuksen tieteellisestä kehityksestä, joka koskee eri järjestelmissä kasvatettavien kanojen hyvinvointia ja liitteen määräyksiä; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia mukauttamisehdotuksia. Komissio aikoo esittää neuvostolle ja parlamentille kertomuksen ja sen johtopäätöksiin liittyvät ehdotukset vuoden 1998 alussa.

Eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä annetun direktiivin 93/119/EY (²) 13 artiklassa säädetään, että komissio antaa neuvostolle tieteellisen eläinlääkintäkomitean lausuntoon perustuvan kertomuksen siihen liittyvine ehdotuksineen pistoolin, kaasujen tai niiden seosten käytöstä tainnutuksessa ja lopettamisessa tai muiden tieteellisesti hyväksytyjen tainnutus- ja lopettamismenetelmien käytöstä. Komissio aikoo esittää neuvostolle ja parlamentille kertomuksen ja asianmukaiset ehdotukset vuoden 1998 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana.

Lisäksi komission tarkoituksena on tutkia, pitäisikö siitossiat purkaa kuljetusvälineestä pysähdyspaikassa, ja tarvittaessa tehdä ehdotuksia näiden eläinten hyvinvoinnin edellytyksistä, jotka olisivat vähintään eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta annetussa neuvoston direktiivissä 91/628/ETY ⁽³⁾ säädetyjä edellytyksiä vastaavia.

(¹) EYVL L 74, 19.3.1988.

(²) EYVL L 340, 31.12.1993.

(³) EYVL L 340, 11.12.1991. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 30.6.1995 annetulla direktiivillä 95/29/EY, EYVL L 148, 30. kesäkuuta 1995.

(98/C 158/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3641/97 komissiolle

esittäjä(t): David Martin (PSE)

(13. marraskuuta 1997)

Aihe: Villieläinten käyttö kokeissa ja muissa tieteellisissä tarkoituksissa

Voisiko komissio esittää, mitkä sen mielestä ovat ne mahdolliset estävät tekijät, joiden vuoksi EU:n alueella voimassa olevaa kieltoa villieläinten käyttämisestä kokeissa ja muissa tieteellisissä tarkoituksissa ei sisällytetäisi valmisteilla olevaan alustavaan yhteisön politiikkaa koskevaan asiakirjaan kädellisiin kuuluvien eläinten käyttämisestä koe-eläiminä?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 1997)

Alustava yhteisön politiikkaa koskeva asiakirja kädellisiin kuuluvien eläinten käyttämisestä koe-eläiminä on tarkoitettu kädellisten käyttöä koskevan keskustelun pohjaksi.

Tämän alustavan asiakirjan kattamista asioista yhdessä muiden kädellisten käyttöä koskevien asioiden kanssa keskustellaan kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta ⁽¹⁾ annetun direktiivin 86/609/ETY täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten seuraavassa kokouksessa, joka on määrä pitää 4. joulukuuta 1997. Tämän kokouksen tulosten perusteella komissio kuulee teollisuuden ja kansalaisjärjestöjen edustajia.

Tässä vaiheessa ei ole vielä mahdollista ottaa kantaa villieläinten käytön kieltoa koskeviin vaihtoehtoihin.

(¹) EYVL L 358, 18.12.1986.

(98/C 158/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3646/97 komissiolle

**esittäjä(t): Angela Sierra González (GUE/NGL)
ja Laura González Álvarez (GUE/NGL)**

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Kansanäänestys Länsi-Saharan itsenäisyydestä

Syyskuussa 1997 Houstonissa (USA) Marokko ja vapautusrintama Polisario sopivat kansanäänestyksestä, jossa päätetään Länsi-Saharan suvereniteetista.

Marokko on tunnetusti tähän saakka asettanut esteitä alueen länsisaharalaisen väestön keskuudessa toimitettavalle kansanäänestykselle. Mutta se, että Marokko on ehdottanut tiettyä päivämäärää kansanäänestyksen järjestämiseksi, näyttää hälventävän epäilyksiä sen tosiasiallisesta toteutumisesta.

Länsi-Saharan väestö on elänyt jo 22 vuotta maanpaossa. Väestön kurjan tilanteen vuoksi EU on lahjoittanut sille suuren määrän välttämättömyystarvikkeita humanitäärisenä apuna

MINURSO:n (YK:n Länsi-Saharassa olevat joukot) valvoman kansanäänestyksen toteuttaminen edellyttää mahdollisimman laajaa tukea kansainväliseltä yhteisöltä mahdollisimman suuren avoimuuden takaamiseksi.

Mikä on Euroopan komission arvio YK:n suojeluksessa tehdystä kahdenvälisestä sopimuksesta?

Missä määrin Euroopan komissio tulee auttamaan mainitun kansanäänestyksen järjestäjiä sen toteutumisen varmistamiseksi?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(9. joulukuuta 1997)

Siitä lähtien, kun Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto antoi päätöslauselman 1084 marraskuussa 1996, kansainvälinen yhteisö on pyrkinyt pääasiallisesti saamaan Länsi-Saharan konfliktin osapuolet suoraan vuoropuheluun kyseisen selkkauksen rauhanomaiseksi ratkaisemiseksi.

James Bakerin nimittäminen Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin erikoislähettilääksi on kiistatta vahvistanut kyseisiä toiveita. Marokon ja Polisario-rintaman kansanäänestystä koskevista menettelysäännöistä tekemä sopimus tuntuu olevan askel konfliktin ratkaisemiseksi.

Komissio seuraa tarkasti tilanteen kehittymistä Länsi-Saharassa. Se on tarvittaessa valmis yhteisen ulkopolitiikan puitteissa edistämään toimenpiteitä, jotka voisivat vaikuttaa kyseiseen selkkaukseen myönteisesti.

(98/C 158/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3650/97 komissiolle

esittäjä(t): Irene Soltwedel-Schäfer (V)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: BSE

Vereinigte Wirtschaftsdienste/Europanachrichten -julkaisussa (1.10. 1997, nro 189 7810b) lainattiin vihreiden poliittisen ryhmän edustajan, Friedrich Graefe zu Bahrngdorfin, lehdistötiedotetta:

Euroopan parlamentin valtuuskunnan lähtökohtana oli tietenkin, että tarkastusmatkan tärkeimpänä tavoitteena oli kylmävarastojen tarkastaminen. Riittämättömän hävityskapasiteetin vuoksi niihin on viime kuukausien aikana varastoitu tilapäisesti noin 250 000 naudanruhoa. Kyseessä ovat yli 30 kuukauden ikäiset naudat, joiden teurastaminen on ollut varoimi. Varastoissa ei enää ole hävitettävää naudanlihaa, jota epäiltäisiin BSE-taudin saastuttamaksi, mikä voidaan edustajan mukaan tulkita joko hyväksi tai huonoksi uutiseksi. Joko Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on lisännyt selvästi hävittämiskapasiteettia tai sitten on tehty kohtalokas laskuvirhe, joka saattaisi selittää myös laittoman viennin. (Suomennos ainoastaan tiedoksi).

1. Missä määrin pitää paikkansa, että kylmävarastoissa on 250 000 sellaisen naudan ruhoa, joiden teurastaminen yli 30 kk sitten on ollut varoimi?
2. Kuinka monessa Yhdistyneen kuningaskunnan kylmävarastossa on ollut varoimena teurastettuja nautoja heinäkuusta 1996 lähtien?
3. Missä nämä hävitettäväksi tarkoitettujen naudanruhojen varastointiin käytetyt kylmävarastot sijaitsevat?
4. Kuinka monta nautaa on varoimena teurastettu kuukausittain heinäkuusta 1996 lähtien?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(13. tammikuuta 1998)

1. Niin kutsuttu 'yli 30 kuukauden ikäisten nautojen teurastusjärjestely' (OTMS) on ollut käytössä vuoden 1996 huhtikuun lopusta lähtien. Järjestelyn suoritusaste on ollut sellainen, että järjestelyn pullonkaulana on vuoden 1997 alkupuolelle asti ollut käsittelykapasiteetti. Käsittelykapasiteetti oli 25 000-30 000 nautaa viikossa, kun vuoden 1996 syksyn joinakin viikkoina teurastettiin lähes 60 000 nautaa. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset päättivät vuokrata kylmävarastotilaa, johon luullinen liha siirrettiin, ja näin vapautettiin kapasiteettia pääasiassa teurasjätteiden käsittelyyn.

IBEAN (Intervention board executive agency) mukaan yhteensä 229 172 ruhoa toimitettiin kylmävarastoon.

2. ja 3. OTMS:n yhteydessä käytettiin IBEAN mukaan yhteensä 42 varastoa (28 Englannissa, 2 Walesissa, 6 Skotlannissa ja 6 Pohjois-Irlannissa). Helmikuusta 1997 lähtien käsittelylaitoksissa voitiin käsitellä kylmävarastoista tulevaa materiaalia (2 000-2 500 tonnia viikossa), koska viikottaiset teurastukset vähenivät 15 000-20 000 nautaan viikossa. Kun järjestelyn alkua ja joulua 1996 ei oteta huomioon, alhaisin viikkoteurastusmäärä oli 6 534 nautaa (helmikuun ensimmäinen viikko vuonna 1997).

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan lokakuun 1997 loppuun mennessä koko jäädytetyn OTMS-materiaalin varasto oli siirretty ja käsitelty (toisin sanoen noin 72 400 tonnia jäädytettyä materiaalia). Kaikki Iso-Britannian varastot tyhjennettiin jäädytetystä OTMS-materiaalista vuoden 1997 syyskuun puoliväliin mennessä, ja Pohjois-Irlannissa tämä tehtiin lokakuun loppuun mennessä.

Käsittelyprosessin tuotteet varastoidaan hävittämistä odottaessa viranomaisten valvonnassa (hävittämisestä huolehtii tällä hetkellä yksi jätteenpolttolaitos). Yhteensä noin 220 000 tonnia liha- ja luujauhoa, 150 000 tonnia talia ja 47 000 tonnia verijauhoa varastoitiin lokakuun 1997 loppuun mennessä Iso-Britanniassa. Lisäksi noin 45 000 tonnia liha- ja luujauhoa varastoitiin Pohjois-Irlannissa, missä ei ole jätteenpolttolaitoksia. Jätteenpolttokapasiteetti on tällä hetkellä järjestelyn pullonkaula. Vuoden 1997 marraskuuhun mennessä vain 5 750 tonnia liha-luujauhoa oli poltettu.

4. Vuoden 1997 marraskuun alkuun mennessä yli 1,8 miljoonaa nautaa on mennyt OTMS-järjestelyn läpi. OTMS-järjestelyn mukaan viikottain teurastettujen nautojen määrästä vuoden 1996 huhtikuun lopusta lähtien kertova raportti lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle.

(98/C 158/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3652/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Kreikkalaista alkuperää oleville Mustanmeren alueelta muuttaneille suunnattu ohjelma

Mustanmeren alueelta isänmaahan Kreikkaan palanneet kreikkalaiset (kreikkalaista alkuperää olevat venäläiset) ovat yhteisön Horizon-, Tacis- ja Phare-ohjelmien sekä Kreikalle suunnatun toisen yhteisön tukikehyksen 1994-1999 alaisen, työmarkkinoilta syrjäytymisen torjumiseen tarkoitetun toimintaohjelman yksi tuensaajaryhmä. Komissiolta kysytään:

1. Mitä edellä mainitun ryhmän tukemiseen tarkoitettuja toimenpiteitä kyseisiin ohjelmiin sisältyy?
2. Mikä on kullekin toimenpiteelle varattujen määrärahojen käyttöönottoaste vuosina 1994, 1995, 1996 ja 1997?
3. Onko määrärahojen käyttöönotto viivästynyt ja mikäli näin on tapahtunut, mitkä ovat pääasialliset syyt siihen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 1998)

Mustanmeren alueelta Kreikkaan palaavat kreikkalaista alkuperää olevat venäläiset ovat työmarkkinoilta syrjäytymisen torjuntaa koskevan toimintaohjelman (vuosien 1994–1999 yhteisön tukikehykset Kreikalle) 2 alaohjelman (siirtolaiset, Kreikkaan palaavat kreikkalaista alkuperää olevat muun valtion kansalaiset ja poliittiset pakolaiset) kohderyhmä.

1. Alaohjelman perusteella myönnetään varoja toisiansa täydentäville toimenpidekokonaisuuksille, jotka helpottavat edellä mainitun kohderyhmän siirtymistä työmarkkinoille. Tällaisia toimenpiteitä ovat valmentava koulutus (Kreikan opettaminen vieraana kielenä, tieteellisen tai ammattisanaston opettaminen tiedemiehille tai erityisammattilaisille sekä oikeudellisia seikkoja, työelämää ja yhteiskuntaa koskevan tiedon antaminen), koulutus, työllistymisen edistäminen sekä oheis- tai tukipalvelut (sosiaalinen ja psykologinen tuki, omaisille tarkoitettu apu ja asunnon hankinnassa avustaminen).

2. Koko alaohjelman käyttöaste (useimmat toteutetut toiminnot suunnattiin varsinaiselle kohderyhmälle) oli 16 % vuonna 1994, 0 % vuonna 1995, 74 % vuonna 1996 ja 43 % (arvio) vuonna 1997 Euroopan sosiaalirahaston (ESR) vastaavista vuotuisista maksusitoumusmäärärahoista.

3. Komissio on jo aiemmin vastannut kysymyksiin, jotka koskivat tämän toimintaohjelman muita kohderyhmiä. Kuten näissä vastauksissa mainittiin, käyttöaste on ollut alhainen, koska toimintaohjelman lähestymistapa on uutta luova, toteuttamiselta puuttuu sopivia rakenteita ja koska erityisesti vuosina 1995-1996 oli vaikeuksia ottaa käyttöön ja soveltaa tehokkaan toteuttamisen takaavia järjestelmiä ja menettelytapoja.

Ensimmäisenä toteuttamisjaksona saatujen kokemusten pohjalta Kreikan viranomaiset valmistelevat toimintaohjelman perusteellista muuttamista siten, että kehitetään politiikkoja ja toimenpiteitä, jotka on vastaavat paremmin kunkin kohderyhmän erityistarpeita.

(98/C 158/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3653/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Oliivintuottajien tulojen väheneminen

Oliiviöljyn tuotanto EU:ssa kaudella 96/97 oli 1,9 miljoonaa tonnia, pääasiassa Espanjan ylituotannon takia, kun taas tuotannon taattu enimmäismäärä on määritelty 1,35 miljoonaksi tonniksi, joten kreikkalaisten tuottajien tuet vähenevät 100 drakmaa kilolta. Tilannetta vielä pahentavat odotettavissa olevat häiriöt oliiviöljymarkkinoilla, jotka johtuvat ylituotannosta ja myös siitä, ettei oliiviöljyyn ole kielletty sekoittamasta siemenöljyjä vaan tällaisia sekoituksia on markkinoilla oliiviöljyn nimellä. Ottaen huomioon, että oliivintuottajat kärsivät huomattavan tulonmenetyksen, komissiolta kysytään, mitä toimia se aikoo toteuttaa, jotta tämä ongelma saadaan hoidettua?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 1997)

Rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 136/66 (*) säädetään tuotantotuen myöntämisestä oliivinviljelijöille. Tuki vaihtelee sen mukaan, ovatko kyseessä pienet tuottajat, jotka tuottavat alle 500 kilogrammaa oliiviöljyä, vai suuret tuottajat, jotka tuottavat yli 500 kilogrammaa oliiviöljyä. Lisäksi suurille tuottajille myönnettävät tuet tarkistetaan tarvittaessa taatun enimmäismäärän ylittyessä.

Tämän vakauttavan järjestelyn mukaisesti oliiviöljyn arvioidun tuotannon sekä ennakolta maksettavan tuotantoa koskevan yksikkötuen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/97 10 päivänä lokakuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) 1979/97 (2) vahvistetaan markkinointivuoden 1996/97 tuotantotuen määräksi 90,32 ecua 100 kilogrammalta oliiviöljyn 1 859 400 tonnin arvioidun tuotannon perusteella. Koska kyseessä on ennakko, tämä määrä vastaa noin 90 prosenttia kyseisen markkinointivuoden arvioidusta tuesta, joka vahvistetaan kesäkuussa 1998 todellisen tuotannon perusteella. Mikäli arvioidut tuotantoluvut saavat tuolloin vahvistuksen, yksikkötuen alennus voi olla jopa 27 prosenttia.

On huomattava, että perusasetuksen perusteella yli 60 prosenttia Kreikan tuottajista katsotaan pieniksi tuottajiksi. Vakautusjärjestelmän soveltaminen koskee siis alle 40 prosenttia Kreikan tuottajista.

Oliiviöljyn ja siemenöljyn sekoittamisen kieltämisen osalta komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että sellaisenaan kaupan pidettävän oliiviöljyn on vastattava asetuksen (ETY) 136/66 liitteen määritelmiä. Tässä liitteessä määrätään, että ainoastaan oliiveista tai oliivirouheesta peräisin oleva öljy vastaa oliiviöljyn eri nimikkeitä.

Komissio osarahoittaa jäsenvaltioissa toimivien oliiviöljyä valvovien toimistojen toiminnasta aiheutuvia kustannuksia. Näiden tehtävänä on muun muassa edellä mainittujen arvioitujen määrien noudattaminen.

Komissio arvioi sekoituksia koskevan kysymyksen eri näkökohtia oliiviöljyn yhteisen markkinajärjestelyn uudistamiseen liittyvien pohdintojen yhteydessä.

(¹) EYVL L 172, 30.9.1966.

(²) EYVL L 278, 11.10.1997.

(98/C 158/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3656/97 komissiolle

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Asekauppa

Ottaen huomioon: — että jotkut EU:n jäsenvaltiot valmistavat aseita ja vievät niitä kolmansiin maihin ja että komissio on vuodesta 1991 tehnyt asekaupan sääntelyä koskevia päätöksiä, joilla ei ole mitään sitovuutta ja jotka eivät ole saaneet mitään jatkoa,

— että tämä ala on erittäin herkkä ja edustaa monia ja merkittäviä etunäkökohtia ja vaikuttaa moniin ja merkittäviin talouden aloihin,

— että vaikka tietyt jäsenvaltiot ovat nykyään laatineet asekauppaa koskevia eettisiä sääntöjä, yhteistä eurooppalaista politiikkaa ei kuitenkaan ole,

komissiolta kysytään, aikooko se, ja koska, tehdä aloitteen käyttäytymissäännöistä, jotka sääntelisivät asekauppaa sitovalla tavalla?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Komissio on huolestunut aseiden tuotannon ja viennin herkkää alaa koskevien politiikkojen ja käytäntöjen eroavaisuuksista jäsenmaiden välillä. Parlamentti hyväksyi toukokuussa 1997 Tittleyn kertomukseen perustuvan päätöslauselman, jossa komissiota pyydettiin laatimaan aseiden vientiä koskeva valkoinen kirja, jotta voitaisiin tehdä parempi arvio yhteisön asemasta maailmanlaajuisessa asekaupassa. Komissio hyväksyi tämän ehdotuksen ja valmistelee parhaillaan kyseistä asiakirjaa.

(98/C 158/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3657/97 neuvostolle

esittäjä(t): Anne McIntosh (PPE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Turvapaikkamääräykset

Euroopan unionin maat soveltavat turvapaikanhakijoihin erilaisia standardeja ja kokeita. Suunnitteleeko neuvosto EU:n tasolla käyttöön otettavia vähimmäiskriteerejä, joilla voitaisiin estää vääriä turvapaikanhakijoita vaatimasta itselleen valtion sosiaalietuuksia.

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Neuvosto on toteuttanut useita toimenpiteitä jäsenvaltioiden turvapaikkahakemusten tarkastelussa soveltamien menettelyjen yhdenmukaistamiseksi. Kyseiset toimenpiteet on tarkoitettu kaikkien turvapaikanhakijoiden kohtelemiseksi oikeudenmukaisesti, mukaan lukien mahdollisuus vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen mukaisen pakolaisaseman epäämiseen sellaisilta henkilöiltä, jotka eivät pysty osoittamaan toteen, että heitä vainotaan kyseisen yleissopimuksen mukaisella tavalla. Erityisesti seuraavia toimenpiteitä on toteutettu:

1. Neuvoston 4 päivänä maaliskuuta 1996 määrittelemä yhteinen kanta pakolaisten oikeusasemaa koskevan 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen 1 artiklassa tarkoitetun 'pakolainen'-käsitteen yhdenmukaistetusta soveltamisesta. (¹)

2. Turvapaikkamenettelyn vähimmäistakuista 20 päivänä kesäkuuta 1995 annettu neuvoston päätöslauselma. ⁽²⁾
3. Päätöslauselma yhteensovitetusta lähestymistavasta vastaanottavien kolmansien maiden osalta. ⁽³⁾
4. Päätöslauselma ilmeisen perusteettomista turvapaikkahakemuksista. ⁽⁴⁾
5. Päätelmät maista, joissa ei yleisesti ole vakavaa vaaraa joutua vainon kohteeksi. ⁽⁵⁾

Tällä hetkellä neuvosto valvoo kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja kyseinen valvonta osoittaa, tarvitaanko mitään muutoksia tai lisätoimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 63, 13.3.1996, s. 2.

⁽²⁾ EYVL C 274, 19.9.1996, s. 13.

⁽³⁾ Asiak. 4464/1/95 CIREA 3

⁽⁴⁾ Asiak. 4464/1/95 CIREA 3.

⁽⁵⁾ Asiak. 4464/1/95 CIREA 3.

(98/C 158/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3661/97 komissiolle

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Ympäristönsuojelua koskeva video

1. Onko totta, että PO XXIV (osasto A5) on lähettänyt 150:een Italian kouluun humoristi Beppe Grillon ympäristöaiheisen videokasetin?
2. Jos on, koskeeko aloite vain Italiaa vai onko kasettia lähetetty myös muihin maihin? Jos on, onko kyseessä sama henkilö vai ovatko esiintyjät vaihtuneet?
3. Paljonko Italiassa toteutettava hanke maksaa?
4. Osallistuivatko esiintyjät hankkeeseen ilmaiseksi?
5. Jos eivät, paljonko hanke maksoi yhteisön veronmaksajille?

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 1997)

1. Komissio on pannessaan täytäntöön tiedonantoon ”Kuluttajapolitiikan ensisijaiset toimet 1996–1998” ⁽¹⁾ käynnistänyt joukon kestäviin kulutusmalleihin keskittyviä tiedotustoimia eteläisissä jäsenvaltioissa.

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistussa tarjouspyynnössä ⁽²⁾ pyydettiin esittämään ehdotuksia tällaisiksi toimiksi Italiassa, Espanjassa, Portugalissa ja Kreikassa. Espanjassa on tehty yksi sopimus viikottaisten radio-ohjelmien toteuttamisesta. Hanketta toteutetaan parhaillaan. Koska Kreikasta ja Portugalista ei saatu vaatimukset täyttäviä ehdotuksia, tarjouspyyntö julkaistiin uudelleen. ⁽³⁾ Komissio saattaa tämän menettelyn päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä ja odottaa, että hyväksytyt toimet toteutetaan vuonna 1998. Nämä toimet eivät noudata yhtä kaavaa, vaan niitä kehitellään ja ne toteutetaan voittaneen ehdotuksen perusteella kansallisten olosuhteiden mukaan.

2. Italiassa on allekirjoitettu sopimus heinäkuussa 1996 julkaistun tarjouskilpailun perusteella. Sopimuksen kokonaisarvo on 617 000 ecua. Toteuttamissuunnitelmaan kuuluu neljä vaihetta:
 - ensimmäisessä vaiheessa tehdään alustava tutkimus ja valmisteluja
 - toisessa vaiheessa käynnistetään tutkimus 150 koulussa, aloitetaan kuluttajatutkimus supermarketeissa, luodaan yhteyksiä tiedotusvälineisiin pyrkimyksenä käynnistää yleinen keskustelu asiasta, aloitetaan kuluttaja- ja ympäristöjärjestöjen helpdesk-toiminta sekä järjestetään kestävää kulutusta käsittelevä seminaari
 - kolmannessa vaiheessa analysoidaan tutkimuksen tulokset pyrkimyksenä kehittää kestäviä kulutusmalleja ja tiedotusaineistoa, jakaa aineistoa kouluissa ja supermarketeissa, julkaista tulokset tiedotusvälineissä erilaisten tiedottajien ja mielipidejohtajien myötävaikutuksella sekä järjestää paikallisia tapahtumia
 - neljännessä vaiheessa analysoidaan lehtileikkeet ja tehdään arviointi.

3. Tiedotustoiminnan osana on Italiassa käynnistetty kouluissa toteutettava projekti. Tämän projektin ensimmäinen vaihe muodostuu tutkimustoiminnasta 150 koulussa. Yksi tätä tutkimustoimintaa tukeva väline on opetuspaketti, joka sisältää erilaista tiedotusaineistoa. Aineistoon kuuluu muun muassa videokasetti ”Un Grillo per la testa”, jonka italiankielisen Sveitsin televisio on tuottanut. Videokasetti sisältää koomikko Beppe Grillon kannanottoja, saksalaisen Wuppertal-instituutin tiedemiesten haastatteluja sekä tietoa kestävästä kehityksestä ja kestävästä kulutuksesta.

4. Sveitsin televisio on antanut luvan tämän videon käyttöön ja saanut siitä yhteensä 500 Sveitsin frangia (noin 800 ecua) (tämä kattaa kolmen ensikopion tekemisen sekä lähetys- ja muut kulut). Kopioiden (150) tekeminen maksettiin kouluprojektille varatusta sopimuskumppanin käyttökustannuksiin osoitetusta talousarviosta. Koomikko on antanut suostumuksensa videon käytölle, eikä hän vaadi mitään rahallista korvausta.

(¹) KOM(95) 519.

(²) EYVL C 260, 7.9.1996.

(³) EYVL S 124, 1.7.1997.

(98/C 158/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3662/97 komissiolle

esittäjä(t): Carlo Ripa di Meana (V)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Rooman keskusmeijerin yksityistäminen

Rooman kaupunginvaltuutettu Adriana Spera lähetti komissiolle noin vuosi sitten yksityiskohtaisen valituksen Rooman keskusmeijerin (Azienda Speciale Centrale del Latte) yksityistämisestä.

Valituksessa huomautettiin ETY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan rikkomisesta. Valitus koskee erityisesti niitä valtion tukia, joita Rooman kunta on käyttänyt valtavien menetysten korjaamiseen (noin 250 miljardia liiraa). Tämä summa siirrettiin vuodesta 1990 tähän päivään. Jos näihin rikkomuksiin todella syyllistyi, niin oikeuskäytännön mukaan Rooman kaupunginvaltuutetun harjoittamaa yksityistä myyntinnettelyä, jolla yhtiö myytäisiin Cirio-ryhmälle, ei voida hyväksyä.

Tutkiko komissio kyseistä valitusta, ja jos tutki, mihin tulokseen se asiassa tuli?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 1997)

Komissiolle lähetettiin vuoden 1996 lopulla valitus, joka koski julkisten varojen myöntämistä Rooman keskusmeijerin (Centrale del latte di Roma) rahoituksen tervehdyttämiseen ja Rooman kaupungin suunnitteleman yksityistämismenettelyn yhdenmukaisuutta julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen kanssa.

Komissio tutkii parhaillaan kyseistä valitusta eikä ole näin ollen vielä muodostanut kantaansa asiasta.

(98/C 158/231)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3664/97 komissiolle

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Jäsenvaltiolle yksinoikeudella kuuluvan kalastusvyöhykkeen laajentaminen Välimerellä

Kuten kaikki tietävät, Espanjan hallitus päätti äskettäin laajentaa Välimeren kalastusvyöhykettään, johon sillä on yksinoikeus, 50 meripenikulmaan.

Voisiko komissio ilmoittaa, minkä kansainvälisen oikeuden tai yhteisön oikeuden oikeudellisen perustan Espanjan hallitus mainitsi päätöksensä tueksi?

Voisiko komissio myös täsmentää, estääkö tämä päätös uudesta kalastusvyöhykkeestä kaikkien muiden kuin espanjalaisten alusten liikkumisen alueella, sekä kielletäänkö siinä kaikkien kalalajien pyydystäminen.

Komission jäsenen Emma Boninon komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 1997)

Espanjan hallitus on ottanut Välimerellä käyttöön kalastusta koskevan suojelualueen, joka sijaitsee 49 kilometrin etäisyydellä Punta Negran ja Cabo de Gatan välisestä peruslinjasta ja ulottuu itään päin muiden rannikkovaltioiden keskilinjaan asti.

Tämän ilman asianmukaista ennakkokuulemista tehdyn päätöksen oikeusperustana toimii vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen 56 artikla. Komission saamien tietojen mukaan Espanjan viranomaiset eivät kuitenkaan vielä ole laatineet merikarttaa, jossa esitettäisiin alueen tarkat rajat kyseisen yleissopimuksen 74 ja 75 artiklan mukaisesti.

Espanjan viranomaisten antamien tietojen mukaan vyöhykkeen käyttöönoton tarkoituksena on suojella erityisesti tonnikalaa.

Heti kun vyöhyke on valmis otettavaksi käyttöön, siihen voidaan soveltaa yhteisön voimassa olevia säädöksiä. Yhteisön kalastusalueet voivat siis toimia sillä ilman kansallisuuteen perustuvaa syrjintää. Muilla kuin yhteisön aluksilla on oikeus vyöhykkeen kalavaroihin ainoastaan kyseisen kolmannen valtion ja yhteisön välisen kalastussopimuksen perusteella.

(98/C 158/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3666/97 komissiolle

esittäjä(t): Honório Novo (GUE/NGL)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Komission jäsenen Franz Fischlerin matka Portugaliin

Komission jäsen Franz Fischler matkusti Portugaliin 3. marraskuuta 1997 osallistuakseen kokouksiin eri kansallisten maatalousjärjestöjen päättäjien kanssa.

Vierailunsa aikana komission jäsen Franz Fischler tapasi Portugalin pääministerin (joka on myös sosialistipuolueen pääsihteeri) ja sosiaalidemokraattisen puolueen puheenjohtajan. Käydessään Portugalissa 7. lokakuuta tänä vuonna komission puheenjohtaja Jacques Santer noudatti samaa käytäntöä tavaten ainoastaan sosialistipuolueen pääsihteerin ja sosiaalidemokraattisen puolueen puheenjohtajan.

Komissio tietää varmaankin, sen täytyy tietää, että Portugalin parlamentissa on edustettuna viisi poliittista puoluetta, ja että Euroopan parlamentissa on portugalilaisia jäseniä neljästä näistä viidestä poliittisesta puolueesta.

Näin ollen useiden Portugalissa vierailneiden Euroopan komission edustajien omaksuma asenne tiettyjä portugalilaisia poliittisia puolueita kohtaan vaikuttaa oudolta ja suorastaan mielivaltaiselta.

Millä komissio perustelee tätä asennetta?

Aikooko komissio viipymättä muuttaa tätä käytäntöä sen nykyisten jäsenten vieraillessa Portugalissa?

Komission puheenjohtajan Jacques Santerin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 1997)

Komission jäsenet tapaavat mielellään mahdollisimman laajoja tahoja, mutta eivät voi jokaisella matkallaan tavata kaikkien puolueiden edustajia, varsinkaan silloin kun tapaamispyyntöä ei ole esitetty.

(98/C 158/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3673/97 komissiolle**esittäjä(t): Patricia McKenna (V)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Kamputsean vaalit

Voisiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja niistä toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa Kamputseassa ensi vuonna järjestettävien vaalien tukemiseksi?

Viime kuukausien aikana on saatu jatkuvasti raportteja ihmisoikeuksien loukkauksista Kamputseassa. Poliittisia aktivisteja on uhkailtu ja häiritty ja monia toimittajia ja ihmisoikeusaktivisteja on vangittu.

Näiden loukkausten johdosta pelätään, että vaaleja ei voida pitää rauhallisessa ilmapiirissä.

Aikooko komissio ryhtyä erityistoimiin sen varmistamiseksi, että vaaleihin osallistuvien ehdokkaiden turvallisuus taataan?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus*(16. joulukuuta 1997)*

Jäsenvaltioiden 11. syyskuuta 1997 Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaakomitean kokouksessa antaman myönteisen lausunnon jälkeen komissio päätti avustaa Kamputsean vaaleja 9,5 miljoonalla eculla. Tästä avustuksesta 7 miljoonaa ecua on tarkoitettu luettelon laatimiseen äänioikeutetuista ja jäljellä olevat 2,5 miljoonaa ecua valvontajärjestelmän perustamiskustannuksiin.

Komissio tuntee Kamputsean poliittisen tilanteen hyvin ja seuraa sitä läheisessä yhteistoiminnassa jäsenvaltioiden, Yhdistyneiden Kansakuntien ja Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) kanssa. Komissio on muutoinkin seurannut erityisen tarkkaan aikaisemmin paljastuneita ihmisoikeuksien rikkomisia. Pelottelua ja väkivaltaa ruokkivan vaali-ilmapiirin välttämiseksi komissio erityisesti asetti ehdon, jonka mukaan sen vaaliavustustoiminta lopetetaan, jos pelottelua ja väkivallantekoja esiintyy.

Sopivat toimenpiteet vaaliehdokkaiden turvallisuuden takaamiseksi edellyttävät kaikkien vaaleihin osallistuvien, erityisesti tietojen hankkimisesta vastuussa olevien kansainvälisen yhteisön edustajien yhteistyötä asioiden valmistelussa ja vaaliehdokkaiden turvallisuuden takaamiseksi tarkoitettujen toimien täytäntöönpanossa paikan päällä.

(98/C 158/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3674/97 komissiolle**esittäjä(t): Patricia McKenna (V)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Total -öljy-yhtiön toiminta Burmassa

Ranskalainen öljy-yhtiö Total ja amerikkalainen yritys Unocal osallistuvat kumpikin maakaasuputken rakentamiseen Burmassa. Molemmat yhtiöt ovat kumppaneita Myanmarin öljy- ja kaasuyhtiön (MOGE) kanssa, joka on hallitsevan sotilasjuntan eli lain ja järjestyksen palauttamisesta vastaavan neuvoston (SLORC) hallinnassa.

Saatujen tietojen mukaan molemmat yhtiöt ovat käyttäneet burmalaisia joukkoja putken turvallisuuden takaamiseen ja sen rakentamiseen. Usealta taholta on esitetty syytteitä siitä, että kyseiset joukot ovat olleet osallisina ihmisoikeuksien loukkauksissa, mukaan lukien pakkotyössä, pakkosiirroissa, kidutuksessa, raiskauksissa ja jopa murhissa.

Öljy-yhtiöt, Total ja Unocal mukaan lukien, ovat suurin ulkomaanvaluutan laillinen lähde SLORC:lle. Kansainvälinen yhteisö on tuominut hyvin laajalti Burman sotilashallinnon sen ihmisoikeuksien ja kansanvaltan loukkausten vuoksi.

Ottaen huomioon, että EU:ssa sijaitsevaa yhtiötä syytetään yhteyksistä vakaviin ihmisoikeuksien loukkauksiin Burmassa, aikooko komissio tutkia näiden syytteiden todenperäisyyttä? Mitä toimia se aikoo ehdottaa tämän asian suhteen?

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Komissiolla ei ole valtuuksia ryhtyä arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin yhteisössä asuvien henkilöiden tai siellä sijaitsevien yritysten vastaisiin toimiin.

Komissio sai tietää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista väitteistä tehdessään yleiseen tullietuusjärjestelmään (GSP) liittyvää tutkimusta pakkotyövoiman käytöstä monivuotisen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta vuosina 1995-1998 tiettyihin kehitysmaista peräisin oleviin teollisuustuotteisiin 19 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) 3281/94⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisesti. Kyseisen tutkimuksen perusteella peruutettiin Burman oikeus tullietuusjärjestelmään.

Tutkimuksessa ei kuitenkaan pystytty vahvistamaan Total-yhtiön yhteyksiä burmalaisten joukkojen suorittamiin ihmisoikeusloukkauksiin. On myös muistettava, että tämän hallinnollisen tutkimuksen ainoa tarkoitus oli pakkotyövoiman käytön olemassaolon toteaminen, eikä yksittäisten vastuunkantajien nimeäminen.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 31.12.1994.

(98/C 158/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3677/97 komissiolle

esittäjä(t): Georg Jarzembowski (PPE)

(10. marraskuuta 1997)

Aihe: Tavaroiden ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden estäminen lakkoilulla

Sisämarkkinoilla varmistetaan erityisesti tavaroiden ja henkilöiden vapaa liikkuvuus (vrt. EY:n perustamissopimuksen 7 a artiklan 2 kohta). EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sopimuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi. Komission on turvattava yhteismarkkinoiden moitteeton toiminta (EY:n perustamissopimuksen 155 artikla), joten komission on ryhdyttävä perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti toimiin, jos se havaitsee, että yhteisön velvoitteita ei kenties ole noudatettu. Kun edellä mainittu otetaan huomioon, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko komissio kanssani samaa mieltä siitä, että ranskalaisten kuorma-autoilijoiden lakkoilu haittaa tavaroiden ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja erityisesti unionin alueella tapahtuvaa kauttakulkuliikennettä? Mihin toimiin komissio on aiemmin ryhtynyt vastaavissa lakoissa, jotta kauttakulkuliikenteen moitteeton sujuminen Ranskan halki voitaisiin jatkossa varmistaa?
2. Katsooko komissio, että jäsenvaltio loukkaa yhteisön oikeudesta johtuvia velvoitteita, mikäli sen vallitsevan hallinto- tai oikeuskäytännön mukaan poliisi tai muu järjestysvalta ei voi puuttua työtaistelutoimiin, joiden seurauksena tukitaan valtateitä tai kyseisen jäsenvaltion ja muiden jäsenvaltioiden välisiä rajanylityspaikkoja?
3. Mikäli komissio katsoo, että edelliseen kysymykseen annettava vastaus riippuu kauttakulkuliikenteelle koituvien haittojen ajallisesta kestosta ja vakavuudesta, missä kulkee se raja, jonka ylitettyään kyseinen jäsenvaltio syyllistyy sopimusrikkomukseen?
4. Jos komissio käynnistäisi sopimusrikkomusmenettelyn, merkitsisikö se sellaista unionin kansalaisten ja yritysten tukemista, jotka esittävät vahingonkorvausvaatimuksia kyseiselle jäsenvaltiolle teiden tukkimisen johdosta?
5. Katsooko komissio, että kyseistä ongelmakenttää varten on luotava erityisiä säännöksiä yhteisön primaari- tai sekundaarioikeuden tasolla?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Komissio myöntää ranskalaisten kuorma-autoilijoiden lakkoilun aikaisten tiesulkujen aiheuttamat kielteiset vaikutukset tavaroiden ja henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen yhteisön alueella. Kuluneen vuoden aikana komissio on puuttunut toimintaan varhaisessa vaiheessa jokaisessa tiesulkutapauksessa ja kehottanut Ranskan viranomaisia ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin EY:n perustamissopimuksessa säädetyn tavara- ja henkilöliikenteen vapaan liikkuvuuden turvaamiseksi maanteillä. Koska yhteisön lainsäädäntö ei velvoita jäsenvaltioita korvaamaan työtaistelujen seurauksena liikennöitsijöille aiheutunutta ansionmenetystä, komissio on myös toistuvasti painottanut kirjallisilla ja suullisilla yhteydenotoillaan, että Ranskan viranomaisten on suoritettava Ranskan hallituksen lupaamat korvaukset pikaisesti ja riittävän suuruisina. Jollei yhteisön lainsäädäntöä muuteta ja niin kauan kun se pysyy samana, ansionmenetysten korvaaminen kuuluu kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan.

Komissio ottaa huomioon kaikki tarvittavat tiedot sekä olosuhteet arvioidessaan, täyttääkö jäsenvaltio yhteisön lainsäädännön noudattamisesta johtuvat velvoitteensa. Komission arvioinneissa pidetään tärkeänä kyseisen jäsenvaltion toimenpiteiden merkittävyyttä ja johdonmukaisuutta ongelmien ratkaisemiseksi. Yhteisön laissa ei ole määritelty määrällistä rajaa ainoassakaan tapauksessa.

Tällä hetkellä komissio harkitsee, onko yhteisön mahdollista ja toivottavaa ryhtyä lisätoimiin, jotka liittyvät vapaan liikkuvuuden häiriytymisen hoitoon ja seurauksiin. Komissio tiedottaa tästä asiasta aikanaan tavalliseen tapaan.

(98/C 158/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3680/97 komissiolle**esittäjä(t): Anita Pollack (PSE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Liikematkailu

Vuonna 1996 komissio sai Horwath & Axen laatiman kertomuksen liikematkailusta. Mitä tarkkaan ottaen on tehty kertomuksen suositusten toimeenpanemiseksi?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus*(5. joulukuuta 1997)*

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämäänsä kirjalliseen kysymykseen E-3391/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 96.

(98/C 158/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3681/97 komissiolle**esittäjä(t): Thomas Megahy (PSE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* EU:n terveys- ja turvallisuuslainsäädännön saattaminen voimaan jäsenvaltioissa

Voiko komissio ilmoittaa:

1. Kuinka moni jäsenvaltio ei ole mukauttanut lainsäädäntöönsä terveyttä ja turvallisuutta koskevia direktiivejä, joita jo sovelletaan?
2. Kuinka monia toimenpiteitä on käynnistetty niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole yhtyneet voimassa olevaan lainsäädäntöön?
3. Onko komissio sitä mieltä, että kaikkialla Euroopan unionissa ollaan samalla tasolla terveyden ja turvallisuuden suhteen?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(22. joulukuuta 1997)*

1. Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että työturvallisuuden ja työterveyden alalla annetuista 36 direktiivistä jo 32 on tullut voimaan ja näistä 24 on jo saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa, joissa niitä sovelletaan asianmukaisesti. Niiden kahdeksan direktiivin osalta, joita ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa, tilanne on seuraava:

- Direktiiviä 91/322/ETY (kemialliset, fysikaaliset ja biologiset tekijät) ⁽¹⁾ ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Kreikassa, Espanjassa, Ranskassa eikä Alankomaissa.
- Direktiiviä 92/29/ETY (aluksilla tapahtuva sairaanhoito) ⁽²⁾ ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Belgiassa, Irlannissa eikä Luxemburgissa.
- Direktiivejä 92/91/ETY (kaivannaisteollisuus) ⁽³⁾ ja 92/104/ETY (avo- ja kaivoslouhintateollisuus) ⁽⁴⁾ ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Irlannissa.
- Direktiiviä 93/103/EY (työskentely kalastusaluksilla) ⁽⁵⁾ ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Belgiassa, Irlannissa eikä Italiassa.
- Direktiiviä 93/104/EY (työajan järjestäminen) ⁽⁶⁾ ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Kreikassa, Ranskassa, Italiassa, Luxemburgissa, Portugalissa eikä Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- Direktiiviä 94/33/EY (nuorten työntekijöiden suojelu) ⁽⁷⁾ ei ole vielä täysin saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Kreikassa, Ranskassa, Italiassa, Luxemburgissa, Itävallassa eikä Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- Direktiiviä 95/30/EY (biologiset tekijät työssä) ⁽⁸⁾ ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä Saksassa, Irlannissa, Italiassa, Luxemburgissa eikä Itävallassa.

2. Aina kun direktiivin täytäntöönpanon määräpäivä tulee, komissio käynnistää EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisesti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole toimittaneet komissiolle ajoissa tiedoksi kansallisia täytäntöönpanotoimiaan. Vastikään julkaistun yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaa koskevan neljännetoista vuosikertomuksen (1996) ⁽⁹⁾ liitteessä IV on esitetty tiedot 31. joulukuuta 1996 käynnissä olevista jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevista menettelyistä.

3. Sen valvominen, että säädökset siirretään yhdenmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä, on jatkuvaa toimintaa. Sitä jatketaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalla alalla, jotta voitaisiin varmistaa eurooppalaisten säädösten yhtäläinen soveltaminen kaikkialla yhteisön alueella. Jos siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä näyttää komission mielestä joiltakin osin puutteelliselta, jäsenvaltioita pyydetään esittämään huomautuksensa. Komissio päättää jatkotoimista näiden vastausten, perusteluiden ja mahdollisesti puutteiden korjaamisaikojen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 177, 5.7.1991.

⁽²⁾ EYVL L 113, 30.4.1992.

⁽³⁾ EYVL L 348, 28.11.1992.

⁽⁴⁾ EYVL L 404, 31.12.1992.

⁽⁵⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽⁶⁾ EYVL L 307, 13.12.1993.

⁽⁷⁾ EYVL L 216, 20.8.1994.

⁽⁸⁾ EYVL L 155, 6.7.1995.

⁽⁹⁾ EYVL C 332, 3.11.1997.

(98/C 158/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3682/97 komissiolle**esittäjä(t): Thomas Megahy (PSE)***(19. marraskuuta 1997)**Aihe:* Hampun kasvatusta EU:ssa

Olen kuullut yhdysvaltalaisista lähteistä, että hampukkuidun kysyntä tekstiilien ja paperin valmistuksessa on kasvamassa. Hampukkuidun suosio puuvillan vaihtoehtona on nousussa USA:ssa, sillä ilmeisesti 50 prosenttia maailman torjunta-aineista käytetään puuvillaan, ja hamppu ei vaadi niitä lainkaan.

Suurena ongelmana on se, että hamppu kuuluu kannabis-kasveihin, ja esimerkiksi Britanniassa sitä ei saa kasvatkaa ilman lupaa. On kuitenkin väitetty, että EU:n alueella sitä voidaan kasvatkaa Ranskassa ja Italiassa ilman kyseisiä rajoituksia.

Voiko komissio kertoa, pitääkö tämä paikkansa? Voiko komissio myös ilmoittaa, onko EU:ssa olemassa hampun kasvatusta koskevia toimintaperiaatteita?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 1997)

Pellava- ja hampunalan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) 1308/70 ⁽¹⁾ mukaisesti otettiin käyttöön hehtaarituki yhteisön alueella kasvatettavalle hampulle.

Hampulle myönnetään tukea ainoastaan, jos se on kasvatettu sellaisista varmennetuista siemenlajeista, joiden päihdyttävien aineiden pitoisuus (tetrahydrokannabinolitaso) on enintään 0,3 prosenttia. Lisäksi tukea maksetaan ainoastaan sellaisista pinta-aloista, jotka on kylvetty kokonaan ja joilta sato on korjattu kokonaisuudessaan ja joilla on toteutettu normaalit viljelytoimenpiteet. Luettelo varmennetuista siemenlajeista sekä valvontaa koskevat muodollisuudet esitetään kuitupellavan ja hampun tukea koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa komission asetuksessa (ETY)N:o 1164/89 ⁽²⁾.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien jäsenvaltioiden osalta hampun viljelypinta-alat, joille tukea on myönnetty, ovat viiden viimeisimmän markkinointivuoden osalta seuraavat:

(ha)

Vuosi	Ranska	Yhdistynyt kuningaskunta
1993	5 862	407
1994	6 352	872
1995	6 143	1 119
1996	7 588	1 697
1997	10 980	2 293

Italian osalta viimeisin markkinointivuosi, jolloin hampulle on haettu yhteisön tukea, on markkinointivuosi 1982/83.

Yhdistyneen kuningaskunnan sisäasiainministeriö valvoo hampunviljelyä tarkasti. Markkinointivuodesta 1993/94 (ensimmäinen vuosi, jolloin hampua kylvettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa) lähtien jokaisen tuottajan on hankittava etukäteen hallinnollinen lupa viljelylle. Ranskassa ei vaadita vastaavanlaista lupaa.

⁽¹⁾ EYVL L 146, 4.7.1970.

⁽²⁾ EYVL L 121, 29.4.1989.

(98/C 158/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3683/97 komissiolle

esittäjä(t): Mark Watts (PSE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Hevosten tuonti Bulgariasta Euroopan unioniin

Onko komissio tietoinen Bulgariasta EU:n alueelle suuntautuvasta hevosaupasta, jossa Kreikan ja Italian kautta tuodaan hevosia teurastettaviksi?

Onko komissio ryhtynyt toimiin lopettaakseen tämän kaupan, tai varmistaakseen vähintään sen, että kuljetukset noudattavat hyväksytyjä suuntaviivoja, etenkin kun otetaan huomioon, että Bulgaria on hakenut Euroopan unionin jäsenyyttä?

Komission jäsenen Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Komissio on tietoinen siitä, että Itä-Euroopan ja Italian välillä käydään laajaa teurashevoskauppaa. Pieni prosenttiosuus näistä eläimistä tulee Bulgarian kautta ja kuljetetaan lauttareittejä pitkin Kreikan kautta Etelä-Italiaan.

Eläinten suojelusta kuljetusten aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19 päivänä marraskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/628/ETY ⁽¹⁾ edellytetään, että yhteisön alueelle eläimiä tuovien henkilöiden on sitouduttava noudattamaan direktiivin vaatimuksia ja toteutettava tarpeelliset järjestelyt näiden vaatimusten toteuttamiseksi.

Direktiivin tämän kohdan toteuttaminen on kuitenkin osoittautunut vaikeaksi, sillä yhteisön lainsäädäntöä ei voida soveltaa kolmansiin maihin suoraan.

Komissio on ottanut useaan kertaan yhteyttä Italian viranomaisiin varmistaakseen, että direktiivin vaatimuksia noudatetaan myös Itä-Euroopasta tulevien hevosten osalta. Asiaa äskettäin tarkastanut valtuuskunta havaitsi joitakin parannuksia tapahtuneen.

Assosioituneet Euroopan valtiot (Bulgaria mukaan lukien) ovat Eurooppa-sopimusten mukaisesti sitoutuneet lähentämään lainsäädäntöjään yhteisön lainsäädäntöön sekä ottamaan käyttöön yhteisön eläinlääkintää koskevan säännösten, johon sisältyvät myös eläinten hyvinvointia koskevat säännöt.

Komissio on samaa mieltä siitä, että jäsenyyttä hakeneiden Itä-Euroopan valtioiden osalta paras tapa turvata karjankuljetusolot on edellyttää yhteisön tätä alaa koskevan lainsäädännön varhaista noudattamista.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

(98/C 158/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3685/97 komissiolle**esittäjä(t): Mark Watts (PSE)***(19. marraskuuta 1997)*

Aihe: Apurahatietojen saatavuus Internetin kautta

Onko komissio tietoinen ehdotuksista, jotka mahdollistaisivat apurahatietojen saamisen Internetin välityksellä?

Olisiko tämä komission mielestä tehokas ja helppo tapa levittää perustietoja apurahojen olemassaolosta ja saatavuudesta asiasta kiinnostuneita varten?

Olisiko mahdollista kehittää järjestelmä, jossa asiasta kiinnostuneet henkilöt voisivat näppäillä tarvittavan hakusanan ja hakuohjelma noutaisi sitten kaiken sen apurahatiedon, joka sisältää viittauksen kyseiseen sanaan. Tiedon voisi sitten lukea näytöltä tai tulostaa tarvittaessa.

Eikö tämä komission mielestä säästäisi valtavan määrän aikaa ja paperia, jotka nyt menevät hukkaan hyödyttömiä hakemuslomakkeita lähetettäessä?

Komission jäsenen Martin Bangemannin komission puolesta antama vastaus*(17. joulukuuta 1997)*

Komissio on täysin tietoinen mahdollisuudesta levittää tietoa avoimista ehdotuspyynnöistä, tarjouspyynnöistä ja apurahoista.

Tietoa komission avaamista yleisistä tarjouspyynnöistä ja ehdotuspyynnöistä on saatavissa TED-tietokannasta (Tenders electronic daily), joka on Euroopan yhteisöjen virallisen lehden täydennysosa (S-sarja) sähköisessä muodossa. Tämä tietokanta on käytettävissä ECHO:n (European Commission Host Organization)

kautta kaikilla yhteisön virallisilla kielillä. Palveluun kuuluu myös Internetin käyttäjille tarkoitettu helppokäyttöinen web-käyttöliittymä, jonka avulla asiakirjoja voidaan hakea avainsanoja, jäsenvaltiota, päivämäärää jne. käyttäen. Kyseisessä tietokannassa käydään lukemassa yli 100 000 asiakirjaa joka kuukausi. Tämän palvelun lisäksi komissio ylläpitää lukuisia web-palvelimia. Kyseisten palvelinten kautta saa ilmaiseksi tietoa komission aloitteista kaikilla aloilla. Niihin kuuluvat myös ilmoitukset avoimista tarjouspyynnöistä ja ehdotuspyynnöistä sekä tiedot apurahoista. Käyttäjät voivat siirtää tietoa kaikilta palvelimilta omille tietokoneilleen.

Komission tärkein palvelin on Europa (URL:<http://europa.en.int>), josta saa tietoa kaikaista komission palveluista ja jonka kautta saa yhteyden muiden toimielinten web-palvelimiin.

Komissiolla on lisäksi kolme muuta web-palvelinta: I*M Europe (URL:<http://www.echo.lu>), yhteisön tutkimus- ja kehitystietopalvelu (CORDIS) (URL:<http://www.cordis.lu>) sekä tietoyhteiskuntahankkeiden toimisto (ISPO) (URL:<http://ispo.cec.be>), jotka palvelevat tiettyjä kohderyhmiä.

(98/C 158/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3703/97 komissiolle

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: Asbestin käytön kieltäminen

Kansainväliset tutkimukset osoittavat, että asbesti on todella vaarallinen aine. Asbestin aiheuttamiin sairauksiin, ennen kaikkea keuhkosyöpään, tulee kuolemaan 2000-luvulla jopa yli 10 000 henkeä vuosittain. Asbesti on täysin korvattavissa toisilla aineilla, joilla saavutetaan samat ominaisuudet huomattavasti terveellisemmin.

Asbestin uusi käyttö on kielletty jo Pohjoismaissa, Saksassa, Alankomaissa ja Ranskassa. Euroopan komissio on kuitenkin syystä tai toisesta vitkastellut asbestin käytön kieltopäätöksen kanssa. Mikäli komissio antaa asbestin uusiokäytön jatkoa, ei kansallisilla päätöksillä enää voida estää asbestivaaraa sisältävien laitteiden ja koneiden maahantuontia.

Haluan kysyä komissiolta, missä vaiheessa asbestin uusiokäytön kieltävän direktiivin valmistelu on? Päätöksillä alkaa olla kiire etenkin asbestin vaarallisuuden takia. Lisäksi eräät valmistajat käyttävät asbestia kilpailuvälineenä vaarattomia, mutta kalliimpia korvaavia aineita vastaan. Eivätkö komission omat huonot kokemukset asbestin vaarallisuudesta kannusta nopeisiin päätöksiin?

Komission jäsenen Bangemannin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(98/C 158/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3708/97 neuvostolle

esittäjä(t): Ulf Holm (V)

(19. marraskuuta 1997)

Aihe: YK:n ilmastokokous Kiotossa

EU esiintyy ennen joulukuussa Kiotossa pidettävää YK:n suurta ilmastokokousta yhtenäisenä elimenä yleissopimusta koskevassa työssä. EU:n lisäksi myös muualla, kuten Australiassa, monet ovat sitä mieltä, että tämä on ongelmallista, koska EU:n jäsenvaltiot neuvottelevat nyt oikeushenkilönä.

Kenellä EU:ssa on oikeastaan vastuu EU:n näkemyksistä: komissiolla, jäsenvaltioilla vai jollakin siltä väliltä?

Onko neuvosto sitä mieltä, että tämänhetkinen perustamissopimus mahdollistaa EU:n pitämisen oikeushenkilönä? Tuleeko uusi Amsterdamin sopimus selventämään tätä kohtaa nykyisestä?

Vastaus

(19. tammikuuta 1998)

Neuvosto muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että Kiotossa mahdollisesti tehtävä pöytäkirja kuuluu osaksi Euroopan yhteisön toimivaltaan ja osaksi jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Arvoisa parlamentin jäsen on epäilemättä tietoinen siitä, että sekä yhteisö että sen jäsenvaltiot ovat YK:n ilmastomuutosta koskevan puiteyleissopimuksen sopimuspuolia. Kioton pöytäkirjan neuvotteluprosessin Euroopan unionia koskevassa viittauksessa ilmaistaan jäsenvaltioiden ja yhteisön toimielinten läheistä yhteistyötä koskeva velvoite sellaisena kuin se johtuu yhteisön kansainvälistä edustusta koskevan yhdenmukaisuuden vaatimuksesta (katso esimerkiksi yhteisöjen tuomioistuimen lausunto 1/94, 15.11.1994, Kokoelma 1994, sivu I-5267, kohta 108).

Neuvosto on määritellyt Euroopan yhteisön kannan Kioton neuvotteluissa EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(98/C 158/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3713/97 komissiolle

esittäjä(t): **Franco Malerba (UPE)**

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Genovan satamapolitiikka

Lehdissä on kirjoitettu komission päätöksestä, joka koskee Genovan satamapalveluissa tapahtuneita laittomia käytänteitä. Näitä ovat luotsauspalvelumaksut ja tilapäisen työvoiman käyttö.

Katsooko komissio, että Italian lainsäädännössä tehdyt tarkistukset ja Genovan sataman tilassa ja hallinnossa viimeksi kuluneina vuosina tapahtuneet muutokset huomioon ottaen on vielä muodollisesti luvallista jatkaa näitä käytänteitä, joita komissio pitää kilpailua ja Genovan sataman toimien kehittämistä vahingoittavana?

Voiko komissio sanoa, onko Genovan sataman tila sama kuin muiden Italian ja Euroopan satamien (ja johtuuko se mainitusta päätöksestä)?

Onko komissiolla tilastotietoja Euroopan satamien vapauttamisesta ja onko kilpailun vapauttaminen lisännyt vai vähentänyt liikennettä ja työpaikkoja?

Voiko komissio myös sanoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä lähitulevaisuudessa ja mitä välineitä se aikoo käyttää saadakseen Italian hallituksen ja Genovan sataman tukemaan vapauttamiskehitystä?

Komissio jäsenen Karel Van Miertin komission puolesta antama vastaus

(9. joulukuuta 1997)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa Italian satamalainsäädännön työoikeudellisista säännöksistä 21 päivänä lokakuuta 1997 tehtyyn komission päätökseen 97/744/EY ja samana päivänä luotsausmaksuista Genovan⁽¹⁾ satamassa tehtyyn komission päätökseen 97/745/EY1.

Ensimmäisessä päätöksessä komissio pyytää Italiaa muuttamaan satamien uudistuksesta säädettyjä lakeja n:o 84/94 ja 647/96, joilla vapautetaan markkinat osittain mutta varataan perinteisille satamayhtiöille huomattava etuoikeus tarjota väliaikaista työvoimaa, mistä niille koituu aiheutonta kilpailullista hyötyä. Toisessa päätöksessä komissio pyytää Italiaa lopettamaan luotsausmaksujärjestelmän, joka johtaa syrjintään eri lauttayhtiöiden välillä. Italian tehtävänä on nyt toteuttaa tarvittavat toimenpiteet komission päätöksen noudattamiseksi viimeistään kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta.

Komissio ei ole saanut muita valituksia vastaavista rikkomistapauksista Euroopassa. Komissiolla ei myöskään ole tarkkoja tilastotietoja alan vapauttamisen taloudellisista vaikutuksista. Komissio toteaa kuitenkin, että työpaikkojen määrä Italian satamissa laskee edelleen (yli 15 000 työpaikkaa) samalla kun perinteisten satamayhtiöiden monopolit ovat edelleen olemassa. Näyttää lisäksi siltä, että Italian toteutettua ensimmäiset vapauttamistoimenpiteet Genovan satamaa koskevan päätöksen⁽¹⁾ jälkeen, toiminta kyseisessä satamassa on lisääntynyt voimakkaasti.

(¹) EYVL L 301, 5.11.1997.

(²) Asia C-179/90, *Merci Convenzionali Porto di Genova* (Kok. 1991, s. I-5889).

(98/C 158/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3715/97 komissiolle

esittäjä(t): Heidi Hautala (V)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Lapsikaappaukset

Lapsia kaapataan EU:n jäsenmaissa avioeron tai muun välirikon seurauksena toiseen kulttuuriin. Jäsenmaan omien viranomaisten toiminta on vaikeaa varsinkin, jos lapset on kaapattu maahan, jonka oman lainsäädännön mukaan määräsvalta on isällä ja hänen suvullaan.

Lapsikaappauksista on vähän tietoa eivätkä EU:n jäsenmaat hyödynnä toistensa kokemuksia lasten saamiseksi takaisin. Mitä aloitteita komissio on tehnyt lapsikaappaustapausten tutkimiseksi? Miten komissio seuraa Haagin sopimuksen toteuttamista? Miten arvioidaan lapsen etua, jos osoittautuu, että lapselle on enemmän haittaa kuin hyötyä Haagin sopimuksen noudattamisesta?

Komission jäsenen Anita Gradinin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 1997)

Kysymyksessä esitetyllä tavalla kaapatujen lasten palauttamista säätelee Haagissa vuonna 1980 tehty yleissopimus kansainvälisestä lapsikaappauksesta, jonka ovat ratifioineet hyvin monet valtiot, mm. lähes kaikki Euroopan yhteisön jäsenvaltiot, sekä vuonna 1980 tehty Luxemburgin yleissopimus, jonka ovat niin ikään ratifioineet useat jäsenvaltiot. Näiden yleissopimusten mukaan on nimettävä keskushallinnon viranomaiset, joiden tehtävänä on tutkia ja selvittää niiden käsiteltäväksi annetut lasten kaappaus- ja palauttamatta jättämistapaukset.

Vuonna 1980 tehdyn Haagin sopimuksen seurannasta huolehtii Haagin konferenssi, jossa keskushallintojen edustajat säännöllisin väliajoin pohtivat, miten yleissopimuksen täytäntöönpanoa voitaisiin parantaa. Komissio osallistuu tähän työhön Haagin konferenssin yhteydessä.

Haagin sopimuksen 13 artiklassa määrätään, että lapsen palauttamisesta voidaan kieltäytyä erityisesti jos ”on olemassa vakava vaara, että palauttaminen saattaisi lapsen ruumiillisille tai henkisille vaurioille alttiiksi taikka että lapsi muutoin joutuisi kestävämpään tilanteeseen”. Sopimuksessa määrätään myös, että ”oikeus tai hallintoviranomainen voi lisäksi kieltäytyä määräämästä lasta palautettavaksi, jos lapsi vastustaa palauttamista ja jos viranomainen katsoo, että lapsi on saavuttanut sellaisen iän ja kypsyyden, että lapsen mielipiteeseen on aiheellista kiinnittää huomiota”. Lapsen palauttamisesta päättävä kansallinen viranomainen voi siis täysivaltaisesti ja lapsen edun huomioon ottaen arvioida, onko palauttaminen toteutettava vai ei.

Komissio ei aio toteuttaa erityisiä toimenpiteitä sellaisten tapausten suhteen, joissa toinen vanhemmista tai joku muu perheenjäsen kaappaa lapsen avioeron yhteydessä.

(98/C 158/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3723/97 neuvostolle**esittäjä(t): Gianni Tamino (V)***(24. marraskuuta 1997)*

Aihe: Euroopan hallitusten edustus kuluttaja-asioita käsittelevässä neuvostossa

Kullakin jäsenvaltiolla on oikeus itsenäisesti päättää, minkä alan ministeri osallistuu Euroopan unionin neuvoston kokouksiin. Edustaako neuvoston mielestä eurooppalaisia kuluttajia ja heidän etujaan paremmin teollisuus- tai maatalousasioista vastaava ministeri, kuten jotkut ovat ehdottaneet, vai ympäristöasioista vastaava ministeri?

Vastaus*(16. helmikuuta 1998)*

Sopivimpien edustajien nimittäminen kuluttaja-asiaihin neuvostoon kuuluu yksinomaan jäsenvaltioiden hallituksille.

(98/C 158/246)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3724/97 komissiolle**esittäjä(t): Luis Marinho (PSE)***(12. marraskuuta 1997)*

Aihe: Koulukuljetusten ajoneuvojen turvallisuus

Koulukuljetuksissa sattuu yhä enemmän onnettomuuksia. Vuosi vuodelta onnettomuuksien lukumäärä on yhä huolestuttavampi. Arvioidaan, että 80 % tapauksista johtuu kalustosta (mekaaninen rikkoutuminen, kaluston kuluneisuus ja turvallisuustekijöiden laiminlyönti). Näistä tapauksista vain 20 % on ihmisten aiheuttamia.

Lasten hyvinvointi ja turvallisuus on perhepolitiikan keskeisiä tavoitteita ja YK:n lasten oikeuksien julistuksessa veloitetaan laatimaan tämän periaatteen mukaista lainsäädäntöä. Kysyn komissiolta:

1. Millä suorilla tai epäsuorilla toimenpiteillä EU voi lisätä koulukuljetusten turvallisuutta ja toimia nykyisten epäajanmukaisten ja kasvavan koululaisjoukon vuoksi täpötäysien ajoneuvojen aiheuttaman ongelman ratkaisemiseksi?
2. Onko sillä työn alla jonkinlainen direktiivi ”koulukuljetuksissa käytettävien ajoneuvojen turvallisuudesta”?

Komission jäsenen Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus*(11. joulukuuta 1997)*

Komissio kuuli nyt ensimmäistä kertaa, että jopa 80 % Portugalin koulukuljetusonnettomuuksista johtuu teknisistä vioista. Komissio toivookin saavansa parlamentin jäseneltä teknistä lisätietoa asiasta.

Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. joulukuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/96/EY (1) asetetaan moottoriajoneuvojen (mukaan lukien koululaisautot) katsastusten vähimmäisvaatimukset. Katsastuksilla varmistetaan, että vähimmäisturvallisuusvaatimukset täyttyvät ja että ajoneuvot tarkastetaan säännöllisesti.

Lisäksi komissio harkitsee ehdotusta yhteisön lainsäädännöksi, jonka nojalla viranomaiset voivat tehdä satunnaisia tietarkastuksia varmistaa, että ajoneuvot täyttävät direktiivissä 96/96/EY asetetut vaatimukset.

Komission mielestä direktiivi 96/96/EY, jota saatetaan täydentää satunnaisia tietarkastuksia koskevalla lainsäädännöllä, antaa riittävät takuut ajoneuvostandardien parantamisesta yleisesti. Komissiolla ei siksi suunnittele erityistä koululaisautoja koskevaa lainsäädäntöä.

(¹) EYVL L 46, 17.2.1997.

(98/C 158/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3725/97 komissiolle

esittäjä(t): Christof Tannert (PSE)

(12. marraskuuta 1997)

Aihe: Sokeat ja uusien eurosetelien tunnistus

Voiko komissio ilmoittaa, onko euroseteleiden suunnittelussa otettu huomioon sokeat ja näkövammaiset, ja jos on, miten?

Komission jäsenen Yves-Thibault de Silguyn komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 1997)

Euroopan rahapoliittinen instituutti (ERI) on perussääntönsä 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastuussa eurosetelien teknisestä valmistelusta.

Komissio ilmoittaa kuitenkin arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan sokein unioni on osallistunut tiiviisti eurosetelien suunnitteluun ja toteuttamiseen yhdessä ERIn kanssa.

ERI julkaisi 13. joulukuuta 1996 lehdistötiedotteen nimeltä ”Euro sekä sokeat ja näkövammaiset”, jossa esitellään ne tekniset eritelmät, joiden ansiosta setelit vastaavat sokeiden ja näkövammaisten asettamia vaatimuksia. Näitä teknisiä eritelmiä ovat erot setelien koossa ja värissä, helposti havaittavat numerot, jotka on sijoitettu kaikissa seteleissä samaan kohtaan nimellisarvon helpompaa tunnistamista varten, ja sormin tunnusteltavat merkit.

(98/C 158/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3727/97 komissiolle

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Yleinen tullietuusjärjestelmä, Andien ryhmä ja Keski-Amerikan talousyhteisö

Monivuotisen yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1996 30 päivään kesäkuuta 1999 tiettyihin kehitysmaista peräisin oleviin maataloustuotteisiin asetuksen 1256/96 hyväksyminen (¹) 20. kesäkuuta 1996 ja täytäntöönpano poistaa kokonaan tullimaksut Andien ryhmän ja Keski-Amerikan talousyhteisön mailta kaikissa kohtien 1604 ja 1605 tuotteissa, paitsi tonnikalasäilykkeissä tuoteryhmissä 1604 14 14, 1604 14 18, 1604 14 90, 1604 19 39 ja 1604 2070, koska niissä voidaan pyytää tullivapaan tuonnin keskeyttämistä mikäli tullietuusjärjestelmän mukaan vapaasti jostain maasta lähetetyt määrät ylittävät maan kyseisen tuotteen keskimääräisen vuosittaisen viennin määrän kolmen viimeisen vuoden aikana.

Teksti ei ole yksiselitteinen: loogisesti ajatellen luvun pitäisi olla vaihtuva, siihen laskettaisiin aina kolmen edellisvuoden keskiarvo: vuonna 1997 vuosien 1994, 1995 ja 1996 keskiarvo, vuonna 1998 vuosien 1995-97 ja vuonna 1998 vuosien 1996-98, näin saavutettaisiin toisaalta se, että viitemäärä olisi joka kerta pienempi, mutta tekstistä ei käy selväksi onko asia näin vai onko määrä kiinteä.

Mikä ajanjakso otetaan huomioon keskiarvoa laskettaessa?

Mikä on tämän säännön mukaisesti nykymäärä, jota kyseiset yksitoista maata eivät saa ylittää viennissään yhteisöön?

Olisi myös tarpeen saada yksityiskohtaisesti selville minkälaisia mekanismeja tullimaksun palauttamisessa sovelletaan näissä tuoteryhmissä; onko se artiklassa 14 selvitetty, noin kaksi kuukautta kestävä, vai käytetäänkö automaattista mekanismeja, jolla palautetaan tullimaksu jos havaitaan, että se ylittää kolmen edellisvuoden keskiarvon?

(¹) EYVL L 160, 29.6.1996, s. 1.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(6. tammikuuta 1998)

Arvoisa parlamentin jäsen on tulkinnut täysin oikein yhteisön yleisen tullietuusjärjestelmän määrittelemisestä maatalous- ja kalastustuotteille annetun neuvoston asetuksen (EY) 1256/96 (¹) 14 artiklassa säädetyn suojalausekkeen soveltamisedellytysten tutkimista koskevia erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä. Näitä sääntöjä sovelletaan myös liitteessä VI mainittuihin, vähiten kehittyneistä maista, Andien sopimuksen ja Keski-Amerikan maista peräisin oleviin tonnikalasäilykkeisiin.

Kyseinen tutkiminen voidaan suorittaa silloin, kun jonkun edunsaajamaan vienti tietyssä vuonna ylittää kolmea sitä edeltäneen vuoden viennin keskiarvon. Jos suojalauseketta sovelletaan vuonna 1997, otetaan huomioon vuodet 1994, 1995 ja 1996 (²), kun taas vuonna 1998 otetaan huomioon vuodet 1995, 1996 ja 1997. Tämän seurauksena määrät vaihtelevat jokaisen maan kohdalla, ja keskiarvo vaihtelee joka vuosi edellisten vuosien viennistä riippuen. On syytä tarkentaa, että tämä viitteellinen määrä ei vaikuta niiden kiintiöiden tai kattojen määrään, jotka olivat voimassa yhteisön edellisessä yleisessä tullietuusjärjestelmässä.

(¹) EYVL L 160, 29.6.1996.

(²) Näin saadut keskiarvot tonneina ovat: Panama 25,30, Venezuela 30,37, Peru 64,63, Costa Rica 903,10, Ecuador 4 347,40, Kolumbia 7 210,90. Tuontia ei ole rekisteröity muiden maiden (Bolivia, Guatemala, Honduras, Nicaragua ja Salvador) kohdalla.

(98/C 158/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3736/97 komissiolle

esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Apu Kongon viimeaikaisten tapahtumien uhreille

Onko Euroopan komissio harkinnut taloudellisen avun antamista Kongon viimeaikaisten tapahtumien uhreille?

Jos näin on, voisiko komissio kertoa, millaisiin toimiin on ryhdytty ja kuinka myönnettyt varat ovat jakautuneet?

(98/C 158/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3738/97 komissiolle

esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Kongon tilanne

Haluaisin tietää Euroopan komission kannan Kongon viimeaikaisiin poliittisiin ja sotilaallisiin tapahtumiin.

**Komission jäsenen João de Deus Pinheiron
komission puolesta antama yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3736/97 ja E-3738/97**

(16. joulukuuta 1997)

Komission kanta Kongon (Brazzavillen) viimeaikaisiin poliittisiin tapahtumiin ilmenee neuvoston puheenjohtajiston unionin puolesta antamasta julistuksesta, joka julkaistiin 3. marraskuuta 1997. Tämä julistus on lähetetty suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Tässä yhteydessä komissio haluaa korostaa, että se on sotilaallisten tapahtumien alusta lähtien rahoittanut neljän järjestön antamaa kiireellistä humanitaarista apua: Médecins sans frontières (Ranska ja Alankomaat), Médecins du monde (Ranska), Secours catholique (Ranska) ja Punaisen Ristin kansainvälinen komitea. Näiden ohjelmien avulla on voitu tarjota hätäapua kriisin aikana ja vielä tänä päivänä sitä eniten tarvitseville asuinsijoiltaan siirtymään joutuneille, joita on noin 350 000.

Komissio seuraa yhteistyössä tärkeimpien humanitaaristen järjestöjen kanssa tarkasti tilannetta paikan päällä, erityisesti Brazzavillen juomaveden saantia.

Tähän mennessä myönnetty varat, yhteensä noin 10 miljoonaa ecua, käsittävät useita aloja ja sisältävät myös maailman elintarvikeohjelmalle myönnetty rahat.

(98/C 158/251)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3737/97 komissiolle

esittäjä(t): Yves Verwaerde (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: MEDA-demokratiaohjelma

Toivoisin saavani kuulla Euroopan komissiolta, kuinka em. yhteisön ohjelman soveltamissääntöjen vahvistaminen edistyy.

Vaikuttaa siltä, ettei tukea vuoden 1997 aikana valituille hankkeille pystytä maksamaan, jollei kyseisiä sääntöjä ole ensin määritely.

Komission jäsenen Manuel Marínin komission puolesta antama vastaus

(9. joulukuuta 1997)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään MEDA-demokratiaohjelman soveltamista koskevien sääntöjen osalta tutustumaan vastaukseen, jonka komissio on antanut Gary Titleyn ⁽¹⁾ esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1808/97. Vuonna 1996 hyväksyttiin rahoitettavaksi 62 toimea ja vuonna 1997 rahoituspäätös on tehty tähän mennessä 32 toimen osalta.

Komissio on laatinut parhaillaan neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä olevan asetusehdotuksen demokratian ja ihmisoikeuksien tukemista koskevasta rahoituksesta ⁽²⁾. Jos asetus annetaan, sillä lujitetaan tehokkaiden, johdonmukaisten ja tuntuvien toimien täytäntöönpanoa, koska sillä luodaan joustavia, avoimia ja nopeita menettelyjä rahoituspäätösten tekemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.1998, s. 105.

⁽²⁾ EYVL C 282, 18.9.1997.

(98/C 158/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3752/97 komissiolle

esittäjä(t): Johanna Maij-Weggen (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: AKT-maiden vesihuolto

Loméssa lokakuussa 1997 pidetyssä AKT:n ja EU:n yhteisessä edustajakokouksessa monet edustajat olivat panneet merkille vesiongelmien kasvun tietyillä AKT-alueilla, ja että tarve alueellisiin aloitteisiin ja ohjelmiin vesihuollon alalla tulee yhä välttämättömämmäksi.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä se toistaiseksi on saanut aikaan tällä alalla ja mitkä budjetin alamomentit voivat suorasti tai epäsuorasti tulla kyseeseen tämän alan aloitteissa?

Komission jäsenen João de Deus Pinheiron komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Vesihuolto on aina ollut tärkeä ala Euroopan kehitysrahastoissa (EKR), maaseudun ja kaupunkien vesivoimahankkeissa ja mikrohankkeissa, jotka joskus kuuluvat maaseudun ja kaupunkien kehitysohjelmiin.

Myönnettyjen rahavarojen kannalta vesihuolto on liikenteen jälkeen tärkein perusrakenteiden ala. Juomaveden hankinta, veden puhdistus ja kastelu kuuluvat niihin perinteisiin hankkeisiin, joita EKR tukee monissa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen (AKT) maissa.

Kansainvälisessä Dublinin vesi- ja ympäristökokouksessa sekä Rion ympäristö- ja kehityskonferenssissa vuonna 1992 korostettiin perusperiaatetta vedestä rajallisena voimavarana, jota on hallinnoitava taloudellisin, ympäristön huomioon ottavin ehdoin.

Tämän kehityksen huomioon ottaen komissio valmistelee parhaillaan vesivarojen hallinnon alan suuntaviivoja. Näiden suuntaviivojen tarkoitus on parantaa yhteisön tälle alalle antaman avustuksen laatua ja tehoa pyrkimyksenä saada aikaan yhtenäinen ja kestävä vesivarojen hallinto.

Esimerkkeinä voidaan mainita joitakin erityistoimia, joissa on painotettu vesivoimavarojen tuntemusta ja hallintoa kansallisella ja alueellisella tasolla. Eritreassa on käynnissä vesivarojen kartoitusta ja käytön suunnittelua koskeva tutkimus. Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön (SADC) "Hydrological cycle observing system" (HYCOS) -vesihankkeen tarkoitus on saada aikaan vesivoimailoiden alueellinen verkosto eteläiseen Afrikkaan. Valtioiden välisen Sahelin kuivuutta vastaan toimivan komitean (ICDCS) rahoittamalla alueellisella aurinkoenergiahankeella Länsi-Afrikassa ja Sahelissa on erityisenä tavoitteena saada aikaan säännöllinen ja kestävä vesihuolto maaseudulla ja pienemmissä kaupungeissa.

EKR:n lisäksi käytetään talousarvion otsakkeen IV, ulkoiset kehitysmaita koskevat toimenpiteet, budjettikohtia niiden vesialan toimenpiteiden yhteydessä, joita toteutetaan elintarvikkeiden riittävyyden turvaamispolitiikassa sekä kunnostusohjelmissa ja joita yhteisrahoitetaan valtiosta riippumattomien järjestöjen ja hajautetun yhteistyön kautta sekä Etelä-Afrikassa.

Tämän lisäksi kehitysmaiden ympäristö -budjettikohtaa käytetään täydentäviin toimiin kuten pilottihankkeisiin ja tämän alan politiikkojen kehittämiseen.

Kansainvälisen yhteensovittamisen tasolla, joka on väistämätön tehokkuustekijä, perustettiin vuonna 1995 komission ja jäsenvaltioiden vesivaroja käsittelevä yhteistyöryhmä. Tämä ryhmä osallistuu alakohtaisten suuntaviivojen valmisteluun. Komissio osallistuu lisäksi maailmanlaajuisen vesihuollon kumppanuuden (Global water partnership) toimeenpanoon, joka luotiin vuonna 1996 tarkoituksena antaa yhteensovittettua avustusta kehitysmaalle vesivarojen yhdyntyneen hallinnon aikaansaamiseksi. Yhdessä neuvoston puheenjohtajamaan Alankomaiden kanssa komissio järjesti toukokuussa 1997 kokouksen eteläisen Afrikan rajat ylittävistä virroista.

Rion konferenssissa perustettu YK:n kestävän kehityksen toimikunta on kehottanut kansainvälistä yhteisöä antamaan vesialalle etusijan kehityspolitiikassaan. Tätä taustaa vasten komissio osallistuu läheisesti "Water 21" -toimintaohjelman laatimiseen, jota käsitellään YK:n toimikunnan seuraavassa kokouksessa vuonna 1998. Kaksi tärkeää tapahtumaa voidaan mainita: Hararessa pidettävä seminaari tammikuussa 1998 vesivarojen hallinnon strategisesta käsittelystä ja ministerikokous Pariisissa maaliskuussa 1998.

(98/C 158/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3760/97 komissiolle**esittäjä(t): Graham Mather (PPE)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Työttömyyden psykologiset näkökohdat – EU:n tutkimusmäärärahat

Nykyisten määräysten mukaan työttömyysaloitteille tarkoitettua suoraa Euroopan unionin rahoitusta ei voi käyttää (psykkiseen tai fyysiseen) terveyteen liittyviin ohjelmiin. Tämä estää sen, että EU:n määrärahoja

voitaisiin käyttää työttömyyden aiheuttamien psykologisten ongelmien ja varsinkin sen tutkimiseen, miten pitkäaikaistyötöntä voitaisiin auttaa hänen siirtyessään takaisin työelämään.

Koska pitkäaikaistyöttömät muodostavat suhteettoman suuren osan työttömistä koko EU:n alueella, näyttäisi siltä, että tämä on yksi alue, jolla olisi hyödyllistä tehdä tutkimusta EU:n tutkimusmäärärahojen turvin.

Minkä suuntaviivojen mukaan päätetään, mitkä työttömyysaloitteet soveltuvat Euroopan unionin rahoitukselle? Miten näihin suuntaviivoihin on päädytty? Aikooko komissio harkita niitä uudelleen tämän selvän laiminlyönnin vuoksi?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 1997)

Tämän alan tutkimukseen on ennen ollut vaikea saada rahoitusta työmarkkina-analyysiin ja -politiikkaan liittyvästä budjettikohdasta (B3-4010). Valtioiden ja hallitusten päämiehet päättivät kuitenkin Luxemburgissa vuoden 1997 marraskuussa, että jäsenvaltioiden tulisi omaksua ennalta ehkäiseviä ja työllisyyttä suosivia strategioita, jotka perustuvat ongelmien tunnistamiseen aikaisessa vaiheessa ja ajoissa toteutettuun toimintaan. Parlamentti tuki näitä ajatuksia työllisyyspolitiikan suuntaviivoja käsittelevässä mietinnössään. Komissio uskoo, että työllisyyspolitiikan suuntaviivat hyväksytään vuoden loppuun mennessä. Koska työttömyyden psykologiset näkökohdat kuuluvat edellä mainitun poliittisen strategian alaan, kyseisen budjettikohdan kuvaus voisi hyvin olla riittävän joustava salliakseen niiden tutkimuksen rahoittamisen, koska ne selvästi kuuluvat työllistettävyyteen.

(98/C 158/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3763/97 komissiolle

esittäjä(t): Edward Kellett-Bowman (PPE)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: PHARE-varojen maksaminen Romanianle

Voisiko komissio ilmoittaa:

1. Kuinka paljon Romaniaa varten on sidottu PHARE-määrärahoja?
2. Kuinka paljon näistä sidotuista määrärahoista on jo maksettu?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(16. joulukuuta 1997)

Tähän mennessä Romaniaa varten on sidottu 741 miljoonaa ecua Phare-ohjelman määrärahoja. Näistä 434 miljoonaa ecua on jo maksettu.

(98/C 158/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3768/97 komissiolle

**esittäjä(t): Cristiana Muscardini (NI), Amedeo Amadeo (NI)
ja Marco Cellai (NI)**

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Pedofiliatapaukset Brysselissä

On esitetty epäilyjä Clovis-lastentarhassa tapahtuneista vakavista pedofiliatapauksista, joita on tullut ilmi parhaillaan suoritettavissa tutkimuksissa. Lastentarhan hallinnosta vastaa italialainen yhdistys ja tarhassa on hoidossa EU:n virkamiesten lapsia. Pyydän, että komissio huolehtii siitä, että kaikki tapaukseen liittyvät vakavat tosiseikat selvitetään, koska jos epäilykset vahvistetaan aiheellisiksi, ne tulevat vahingoittamaan kaikkien yhteisön toimielinten mainetta ja kuvaa yleisön silmissä. Pyydän, että komissio

- ryhtyy toimenpiteisiin Clovis-lastentarhaa hallinnoivaa yhdistystä kohtaan ja vaatii sitä välittömästi pidättämään työtehtävistään tapauksiin osallisina olleet henkilöt,

- nopeuttaa meneillään olevia tutkimuksia ja selvittää, onko mahdollisesti olemassa pedofiilisen aineiston vakiintunutta kansainvälistä välitystoimintaa,
- keskeyttää kaiken yhteistyön Clovis-lastentarhaa hallinnoivan yhdistyksen kanssa, kunnes tosiasiat ja vastuusuhteet on selvitetty ja tutkimukset saatettu päätökseen.

Komission jäsenen Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 1997)

Viime viikkoina eräissä lehdissä on laajasti käsitelty epäiltyjä pedofiiliatapauksia lastentarhassa, jossa on hoidossa EU:n virkamiesten lapsia.

Tapauksen alusta asti komissio on pyrkinyt toimimaan asianomaisten lasten ja vanhempien edun mukaisesti. Kyseisenlaisien tapausten tutkiminen ei kuulu komission vaan Belgian viranomaisten toimivaltaan. Brysselin yleinen syyttäjävirsto on hoitanut tapauksen tutkimista kesäkuusta 1997 lähtien. Komissio on aina tehnyt voitavansa auttaakseen oikeusviranomaisia heidän tutkimuksissaan ja päästi heidät lastentarharakennukseen heti saatuaan asiaa koskevan pyynnön. Komissio myös pyysi tutkintatuomaria toimittamaan sille kaikki mahdolliset tiedot.

Brysselin yleinen syyttäjävirsto vahvisti 14. joulukuuta 1997 pidetyssä lehdistötilaisuudessa komission tehneen hyvää yhteistyötä. Se muistutti, että tutkimus on tarpeen pitää luottamuksellisena, jotta käynnissä olevia tutkimuksia ei vaarannetaisi ja jotta vanhempien aiheellista huolta lastensa suojelemisesta kunnioitettaisiin.

Komissio on vahvistanut Clovis-lastentarhaa kesäkuussa 1995 allekirjoitetun sopimuksen mukaisesti hoitavan yhdistyksen palkkaaman henkilöstön laadun tarkkailua. Tutkimuksen tulosta odotettaessa komissio on pyytänyt lastentarhan johtoa ryhtymään toimivaltaansa kuuluviin, toteutettavissa oleviin toimenpiteisiin lasten suojelemiseksi.

Lastentarhan hallinnosta vastaavan yhtiön sopimuksen keskeyttämistä, joka merkitsisi myös Clovis-lastentarhan toiminnan keskeyttämistä, vaikkakin tilapäisesti, on tutkittava huolellisesti. Koska toimivaltaiset oikeusviranomaiset eivät ole vahvistaneet mahdollista syyllisyyttä, kysymystä olisi käsiteltävä suhteessa niiden lasten turvallisuuteen, joita edelleen hoidetaan päiväkodissa. Komissio ei toistaiseksi ole saanut mitään merkkiä eikä pyyntöä tällaisesta keskeyttämisestä sen enempiä vanhempainyhdistysten kuin Belgian oikeusviranomaistenkaan taholta, joille se välitti vanhempien huolen.

(98/C 158/256)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3771/97 komissiolle

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

(21. marraskuuta 1997)

Aihe: Humanitaarinen apu Bulgarialle — valtiosta riippumattomien järjestöjen toiminta

Euroopan parlamentti hyväksyi istunnossaan 10. huhtikuuta 1997 päätöslauselman Bulgarialle annettavasta humanitaarisesta avusta. Euroopan parlamentti mainitsee päätöslauselmassaan muun muassa: ”että Eurooppa-sopimus asettaa Euroopan unionille moraalisen velvoitteen tukea Bulgarian kansaa” sekä ”vaatii tämän avun kiireellistä lähettämistä ja sen suuntaamista Bulgarian vähempiosaisille, erityisesti vanhuksille ja naisille sekä terveyspalveluihin”.

Komissiolta kysytään:

1. Mitä toimenpiteitä se on toteuttanut Bulgarialle annettavan humanitaarisen avun rahoittamiseksi?
2. Onko laadittu valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa yhteistyössä toimeenpantavia ohjelmia, minkä suuruisia summia niille on varattu, mitkä maat ovat niissä mukana ja mikä on niiden sisältö?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 1997)

Yhteisö on jatkanut sosiaalisen ja humanitaarisen avun toimittamista Bulgarialle pääasiassa Euroopan yhteisön humanitäärisen toimiston (ECHO) ja Phare-ohjelman kautta koko vuoden 1997 ajan.

Vastauksena eniten avun tarpeessa olevien yhteiskuntaryhmien kohtaamiin vaikeuksiin komissio ja Bulgarian viranomaiset sopivat tammikuussa 1997 ensimmäisestä Phare-ohjelman kautta annettavasta 20 miljoonan ecun arvoisesta sosiaalisesta hätäapuohjelmasta (ESAP1), jonka avulla ohjataan välitöntä taloudellista apua erityisen köyhille talouksille sekä tietyille työ-, opetus- ja terveysministeriöiden alaisuudessa toimiville sosiaalialan oppilaitoksille.

Komission ja Bulgarian viranomaisten 16. lokakuuta 1997 allekirjoittaman toisen 20 miljoonan ecun Phare-ohjelman (ESAP2) avulla yhteisö antaa suoraa lisätukea tarpeessa oleville perheille ja laitoksille sekä luo yhteistyössä Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) kanssa kaupunkien kunnostusohjelmia, joilla pyritään edistämään työpaikkojen luomista viidessä valitussa kunnassa.

Vuoden 1997 aikana Bulgaria sai komission myöntämiä ohjelmavaroja 1,8 miljoonaa ecua, joilla neljä eurooppalaista hallituksista riippumatonta järjestöä kustansi lääkkeitä terveydenhuoltolaitoksille, ylimääräisen ruoka-apuohjelman, ruokapaketteja kaikista uhanalaisimmassa tilanteessa oleville ja kouluaterioita. Maaliskuussa 1997 komissio pyysi myös Phare-varoin rahoitettua kansalaisyhteiskunnan kehityssäätiötä ohjaamaan varoja edelleen sosiaalisella ja humanitaarisella alalla toimiville kansalaisjärjestöille, jotta sosiaaliseen kriisiin voitaisiin vastata välittömästi käytännöllisellä tavalla. Viimeisimpien tietojen mukaan noin 630 000 ecua on ohjattu tätä kautta ja 250 000 ecun suorasta lisärahoituksesta pyritään tekemään sopimus ennen vuoden loppua.

(98/C 158/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3774/97 neuvostolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(24. marraskuuta 1997)

Aihe: Euron käyttöönoton välttämättömät edellytykset EU:n jäsenvaltioissa

Euroopassa käydään kiivasta kiistaa siitä merkittävästä asiasta, onko unionin jäsenvaltioiden valuuttojen välttämättä oltava mukana valuuttakurssijärjestelmässä vähintään kahden vuoden ajan ennen euron käyttöönottoa näissä maissa.

Haluaisin saada tietää ministerineuvostolta, onko niiden maiden, jotka haluavat jonakin ajankohtana ottaa euron käyttöön, valuuttojen mukanaolo valuuttakurssijärjestelmässä välttämätön ehto, vai eikö sitä vaadita yksiselitteisesti ja ehdottomasti ennen kuin valtiot voivat ottaa käyttöön yhtenäisvaluutan ja tulla mukaan talous- ja rahaliiton (EMU:n) kolmanteen vaiheeseen?

Vastaus

(16. helmikuuta 1998)

Niiden jäsenvaltioiden nimeäminen, jotka täyttävät yhteisen rahan vahvistamiseksi vaadittavat edellytykset, tehdään EY:n perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdan perusteella.

Jatkossa niitä jäsenvaltioita, joita poikkeus koskee ja jotka täyttävät vaadittavat edellytykset perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdassa vahvistettujen arviointiperusteiden perusteella, koskevat poikkeukset kumotaan 109 k artiklan 2 kohdassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

(98/C 158/258)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3792/97 neuvostolle

esittäjä(t): Pedro Maset Campos (GUE/NGL)

(26. marraskuuta 1997)

Aihe: Poliisin toiminta ennen 20. marraskuuta 1997 Luxemburgissa järjestettävää mielenosoitusta työllisyyden puolesta

Poliisivoimien edustajat kävivät 5. marraskuuta 1997 ammattiliittojen UGT, CC.OO ja CSIF toimistoissa Extremadurassa pyytääkseen tietoja henkilöistä, jotka osallistuvat Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön koolle kutsumaan joukkokokoukseen 20. marraskuuta 1997 Luxemburgissa.

Espanjan poliisin ylin johto ilmoitti, että käyntien syynä oli EU:n poliisipalvelujen koordinoitumistalon esittämä pyyntö tiedon saamiseksi mielenosoitukseen osallistujista, reiteistä, kulkuvälineistä ja majoituksesta Luxemburgissa.

Mikä on näiden toimenpiteiden oikeudellinen perusta? Noudatetaanko niissä sellaisia perusvapauksia, kuten sananvapautta ja kokoontumisvapautta?

Vastaus

(12. helmikuuta 1998)

Yleisen järjestyksen ylläpito Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueella kuuluu kunkin jäsenvaltion viranomaisten yksinomaiseen toimivaltaan. Neuvostolla ei ole valtuuksia ottaa kantaa asiassa, joka ei kuulu perussopimuksissa sille määrättyyn toimivaltaan.

(98/C 158/259)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3807/97 komissiolle

esittäjä(t): **Ilona Graenitz (PSE)**

(17. marraskuuta 1997)

Aihe: Atomivoimaloiden käyttöön liittyvä vastuu unionissa

Atomivoimaloissa tapahtuvat häiriöt ja onnettomuudet aiheuttavat vakavia vahinkoja ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Jotta uhreille voitaisiin maksaa edes taloudellista korvausta ja jotta puhdistustyöt voitaisiin rahoittaa, olisi toivottavaa, että atomivoimalan käyttäjä joutuisi vastaamaan voimalan toiminnasta aiheutuvista vahingoista.

Onko komissiolla aikomus esittää ehdotus tällaisen unionin laajuisen atomivoimaloiden käyttäjien vastuuta koskevan lain kehittämiseksi?

Käydäänkö tästä aiheesta keskustelua myös kansainvälisellä tasolla?

Komission jäsenen Christos Papoutsisin komission puolesta antama vastaus

(15. joulukuuta 1997)

Jo ydinvoimateollisuuden alkuvuosina ymmärrettiin, että ydinonnettomuuden aiheuttamat vahingot voivat olla niin mittavat, että korvausvastuu ydinvoiman liittyvissä kysymyksissä vaatii kansainvälistä yhteistyötä vakuutusalalla. Tämän osoittavat kaksi 1960-luvun alussa tehtyä kansainvälistä sopimusta vahingonkorvausvastuusta ydinvahinkojen yhteydessä sekä 98 artiklan sisällyttäminen Euroopan atomienergiayhteisön perustamisopimukseen. OECD:N ydinenergiajärjestössä tehtiin 29. heinäkuuta 1960 yleissopimus vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla (Pariisin yleissopimus), joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 1968. Suurin osa Länsi-Euroopan maista on liittynyt yleissopimukseen. Siihen ovat liittyneet myös kaikki EU:n jäsenvaltiot, joilla on ydinvoimaohjelma. Kansainvälisen atomienergiajärjestössä (IAEA) tehtiin 21. toukokuuta 1963 yleissopimus korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla (Wienin yleissopimus), joka tuli voimaan 4. joulukuuta 1974. Pariisin yleissopimusta täydennettiin lisäyleissopimuksella vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla, joka tehtiin 31. tammikuuta 1963. Pariisin ja Wienin yleissopimus yhdistettiin 21. syyskuuta 1988 Wienin ja Pariisin yleissopimuksen soveltamista koskevalla yhteispöytäkirjalla. Ydinaineiden merikuljetuksiin sovelletaan 17. joulukuuta 1971 tehtyä yleissopimusta vahingonkorvausvastuusta ydinaineiden merikuljetuksen yhteydessä.

Wienin yleissopimusta muuttava pöytäkirja hyväksyttiin 12. syyskuuta 1997. Samalla tehtiin myös lisärahoitusta koskeva yleissopimus. Pöytäkirja ja yleissopimus eivät ole vielä tulleet voimaan. Niissä on otettu huomioon Pariisin ja Wienin yleissopimuksen jälkeen tapahtunut oikeudellinen, tekninen ja taloudellinen kehitys ja ennakoitu huomattava lisäkorvaus.

Alalla tehdyt kansainväliset sopimukset ovat niin kattavia, ettei komissio pidä tarpeellisena antaa alaa koskevaa lainsäädäntöä yhteisön tasolla. Tässä yhteydessä on myös tärkeää mainita, että Euroopan atomienergiayhteisön perustamisopimuksessa ja erityisesti sen 98 artiklassa ei aseteta velvoitetta antaa lainsäädäntöä tällä alalla.

(98/C 158/260)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3808/97 komissiolle**esittäjä(t): Ernesto Caccavale (UPE)***(17. marraskuuta 1997)**Aihe:* Yhteisön varojen käyttämättä jääminen

Yhteisöaloitteisiin kuuluvilla ohjelmilla kuten Horizon-, Adapt-, Now- ja Youthstart-ohjelmilla samoin kuin Euroopan eteläisten alueiden kiireellisellä työllisyysohjelmalla on Tavoitteen 1 alueille suuri merkitys.

1. Onko näiden varojen käytölle määrätty jokin määräaika ja jos on, mikä?
2. Jos määräaikaa sovelletaan, voidaan sitä pidentää, jos ohjelmia ei saada käynnistetyksi?
3. Jos toimintoja ei saada käynnistetyksi, voiko tästä olla seurauksena, että varat menetetään, erityisesti Campanian alueen tapauksessa?

Komission jäsenen Pádraig Flynnin komission puolesta antama vastaus*(15. joulukuuta 1997)*

1. Monia alueita koskevan toimenpideohjelman "Emergenza Occupazionale Sud" sekä Employment- ja Adapt-yhteisöaloitteiden osalta Euroopan sosiaalirahasto ja jäsenvaltio rahoittavat toimet yhdessä niiden ehtojen mukaisesti, jotka on vahvistettu varojen myöntämistä koskevassa jäsenvaltiolle osoitetussa yhteisön päätöksessä.

Monia alueita koskevassa toimenpideohjelmassa komissio on vahvistanut jaksolle 1994–1999 maksusitoumusten tekemisen määräajaksi 31. joulukuuta 1999 ja maksujen suorittamisen määräajaksi 31. joulukuuta 2001. Adapt-yhteisöaloitteen maksusitoumusten tekemisen määräaika on 31. joulukuuta 1999 ja loppusuoritusten määräaika 31. joulukuuta 2000. Employment-yhteisöaloitteen maksusitoumusten tekemisen määräaika on 31. joulukuuta 1999 ja loppusuoritusten määräaika 31. joulukuuta 2000.

2. Jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä mainittuja määräaikoja voidaan yhteistyökumppanuuden puitteissa mahdollisesti muuttaa, mutta määräaikoihin on vielä pitkä aika, eikä mitään tällaisia muutoksia näin ollen ole suunnitteilla.

Maksusitoumus koskee aina kokonaista toimintaohjelmaa, ja siten myönnetty määrärahat eivät millään tavoin muutu, vaikka yksi toimista jäisi käynnistämättä.

3. Tässä tapauksessa on jäsenvaltion tehtävä hoitaa toimien täytäntöönpano ja seuranta sekä suunnitella menettelyt, joita toimijoiden on noudatettava toteuttaessaan hankkeita. Yhteisöaloitteissa kyse on kansallisista ohjelmista. Näiden ohjelmien seurantakomiteat voivat siis ehdottaa alueiden välistä määrärahojen siirtoa, jos niitä muuten jää käyttämättä.

(98/C 158/261)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3826/97 komissiolle**esittäjä(t): Roberto Mezzaroma (UPE)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* Euroopan turvallisuus

Tiedustelisin, ovatko komissio ja Euroopan parlamentti tietoisia päivälehti Il Giornalen 10. elokuuta 1997 ilmestyneessä numerossa olleesta uutisesta, jossa kerrottiin yhden yrityksen La Speziasta ja toisen yrityksen Piacenzasta lähettäneen Libyalle kalustoa, jonka avulla on mahdollista pidentää ja tehostaa ohjusten kantomattaa, mikä vaarantaisi rauhan Lähi-idässä ja Välimeren rannikoilla Euroopassa.

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(18. joulukuuta 1997)*

Komissiolla ei ole tietoa mahdollisesta toimituksesta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

(98/C 158/262)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3837/97 komissiolle**esittäjä(t): Johannes Blokland (I-EDN)***(21. marraskuuta 1997)**Aihe:* Dieselmoottorien karsinogeeniset päästöt

New Scientist -lehden 25. lokakuuta 1997 ilmestyneen numeron mukaan japanilaiset tutkijat ovat löytäneet erittäin mutageenisen aineen nimeltä 3-nitrobentsantroni. Sitä esiintyy hyvin pieniä määriä dieselmoottorien päästöissä, mutta aine on erittäin karsinogeeninen. Se aiheuttaa neljänneksen enemmän bakteeri-DNA:n mutaatioita kuin seuraavaksi voimakkain mutageeninen aine. Sitä vapautuu erityisesti raskaassa lastissa ajavien dieselkuorma-autojen päästöissä.

Tutkijat uskovat, että viime aikoina kaupunkialueilla lisääntyneiden keuhkosityöpätausten ja tätä ainetta sisältävien päästöjen välillä on yhteys.

1. Voiko komissio vahvistaa tätä erittäin karsinogeenista ainetta koskevan japanilaisen tutkimuksen tulokset?
2. Mitä EU:n tutkimuspolitiikkaa ja raskaiden kuorma-autojen dieselmoottoreita koskevia johtopäätöksiä komissio tekee tämän japanilaisen tutkimuksen perusteella?

Komission jäsenen Ritt Bjerregaardin komission puolesta antama vastaus*(19. joulukuuta 1997)*

Komissio on tietoinen tutkimuksesta, johon parlamentin jäsen kysymyksessään viittaa. Tämän 3-nitrobentsantronista Japanissa tehdyn tutkimuksen tulokset on julkaistu aivan äskettäin, eikä niitä ole vielä yleisesti arvioitu tieteellisissä piireissä, joista merkittävimpiä on WHO:n kansainvälinen syöväntutkimuskeskus. Näin ollen komissiokaan ei voi vahvistaa tutkimuksen tuloksia.

Epidemiologisen tiedon perusteella tupakkatuotteet ovat merkittävin tekijä keuhkosityöpätausten lisääntymisessä. Olisi hätköityä muuttaa tätä näyttöön perustuvaa tosiasiaa yhden tutkimuksen ja tutkijoiden henkilökohtaisten arvioiden perusteella.

Mainittu 3-nitrobentsantroni on yksi monista polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä (PAH), joita syntyy osana ajoneuvojen päästöjä ja muita fossiilisia polttoaineita poltettaessa. PAH:t luokitellaan karsinogeeniksi. PAH-päästöt liittyvät läheisesti diesel- ja bensiinikäyttöisistä moottoreista sekä muista lähteistä peräisiin oleviin hiukkaspäästöihin. Hiukkaspäästöjä rajoittamalla onkin mahdollista vähentää myös PAH-päästöjä.

Komissio antoi 8. lokakuuta 1997 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi ⁽¹⁾, jossa vahvistetaan useiden ilman epäpuhtauksien, kuten hiukkasten, pitoisuuden raja-arvot. Ehdotuksen pääasiallisena tarkoituksena on vähentää hiukkaspäästöjen muita kuin syöpää aiheuttavia vaikutuksia ihmisten terveyteen, mutta sillä pyritään myös vähentämään entisestään liikenteestä ja muista lähteistä peräisin olevia PAH-päästöjä. Ilman laadun raja-arvoista PAH-pitoisuuksien osalta annetaan aikanaan oma ehdotus.

Yhteisö on antanut lainsäädäntöä tai laatii paraikaa säädöksiä dieselajoneuvoista peräisin olevien hiukkasten kokonaispäästöjen asteittaisesta vähentämisestä (niissä on kyse yhteensä noin 70 prosentin vähennyksestä vuosina 1990–2010). Viimeisin edistysaskel on ensimmäinen Auto/Oil-ohjelma ⁽²⁾. Raskaisiin ajoneuvoihin liittyen komissio on tehnyt ehdotuksen EURO III -standardeiksi ⁽³⁾, jotka tulevat voimaan vuonna 2000 ja joiden ansiosta hiukkasten kokonaispäästöt vähentyvät 30 prosenttia EURO II -standardeihin verrattuna.

Valmisteilla olevassa komission Auto/Oil II -ohjelmassa tarkastellaan yksityiskohtaisemmin tieliikenteestä ja muista lähteistä peräisin olevien epäpuhtauksien torjuntamenetelmiä pyrkimyksenä saavuttaa ilman laatua koskevat standardit kustannuksiltaan mahdollisimman tehokkaalla tavalla vuoteen 2010 mennessä. Ohjelmassa otetaan huomioon kaikki PAH-päästöjen vaikutuksista saatavilla olevat tiedot.

Ohjelman yhteydessä ja osana yhtenäistä toimintasuunnitelmaa komissio aikoo ehdottaa ajoneuvojen päästöjä ja polttoaineen laatua koskevia uusia standardeja, jotka tulisivat voimaan vuonna 2005 ja joilla joko vahvistetaan tai muutetaan henkilö- ja pakettiautojen päästöjä koskeviin direktiiviehdotuksiin sisältyviä ohjeellisia standardeja. Lisäksi komissio aikoo tehdä ehdotuksen raskaiden ajoneuvojen päästöjä koskevista standardeista, jotka otettaisiin käyttöön vuonna 2005.

Komission nykyisessä ja tulevassa tutkimuksessa ja politiikassa on tarkoitus syventää sekä kaupunki-ilman sisältämien hiukkasten fysikaalis-kemiallisen luonteen että ajoneuvojen pakokaasupäästöjen ja ihmisten terveyden välisen syy-suhteen ymmärtämistä ja pohtia, onko päästöjen vähentämistoimia syytä kohdentaa entistä huolellisemmin mm. ottamalla käyttöön uusien epäpuhtauksien pitoisuuksia sääteleviä standardeja ja uusia mittaustekniikoita.

(¹) KOM(97)500.

(²) KOM(96)248 lopullinen.

(³) KOM(97)627.

(98/C 158/263)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3839/97 komissiolle

esittäjä(t): Nikitas Kaklamanis (UPE)

(5. joulukuuta 1997)

Aihe: Sideharson vapauttaminen polkumyynnin vastaisista tulleista

Euroopan komissio on aloittanut Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Kiinasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuamattomien puuvillakankaiden tuontiin kohdistuvan uuden polkumyynnin vastaisten tullien määräämismenettelyn.

Komission tiedonannon mukaan polkumyynnillä tuotavat tuotteet ovat valkaisuamattomia nukkapuuvillakankaita, joissa on vähintään 85 painoprosenttia puuvillaa ja jotka on tarkoitettu pääasiassa vaatetus-, liinavaate- ja huonekaluteollisuuden käyttöön. Haavojen sitomiseen tarkoitetuille sideharsoille myönnettiin vapautus näistä polkumyynnin vastaisista tulleista, mikä on hyvin outoa. Tämä järjestely suosii Intiasta peräisin olevan sideharson maahantuontia miljoonien neliömetrien edestä, ja tuomitsee kreikkalaisen sideharsoteollisuuden täydelleen häviämään samalla kun se vahingoittaa vakavasti myös unionin puuvillantuottajia.

Huomattakoon, että Kreikka kuluttaa 20 miljoonaa neliometriä sideharsoa vuodessa, siis 650 tonnia puuvillalankaa tai 2 600 tonnia puhdistamatonta puuvillaa.

Kreikkalaisen sideharsoteollisuuden häviäminen merkitsee myös sitä, että 860 hehtaaria maata, jolla nyt viljellään puuvillaa, jää ilman käyttöä, ja ainakin 500 kreikkalaista työntekijää jää työttömiksi.

Haluaisin saada tietää komissiolta, minkä syiden perusteella haavojen sitomiseen tarkoitettujen sideharsot vapautettiin polkumyynnin vastaisista tulleista sekä mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa estääkseen kreikkalaisen sideharsoteollisuuden täydellisen häviämisen ja alan työntekijöiden joutumisen työttömiksi?

Komission jäsenen Sir Leon Brittanin komission puolesta antama vastaus

(23. joulukuuta 1997)

Kuten kirjallisessa kysymyksessä mainitaan, komissio aloitti Kiinasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisuamattomien puuvillakankaiden tuontiin sovellettavan polkumyynnin vastaisen menettelyn 11. heinäkuuta 1997.

Tämä menettely aloitettiin puuvilla- ja liitännästekstiiliteollisuuden komitean (Eurocoton) yhteisön tuotannonalan puolesta tekemän kirjallisen valituksen seurauksena. Menettely koski litteiksi kudottuja valkaisuamattomia (harmaita) puuvillakankaita, joissa on vähintään 85 painoprosenttia puuvillaa. Valituksen ulkopuolelle jätettiin nimenomaisesti siteiden, sidontatarvikkeiden ja sideharson valmistamiseen tarkoitettujen kankaat.

Lisäksi on mainittava, että edellisessä valkaisuamattomia puuvillakankaita koskevassa menettelyssä päätettiin, että sideharsoa olisi pidettävä litteiksi kudotuista harmaista puuvillakankaista poikkeavana tuotteena sen fyysisten ominaisuuksien, käytön ja kuluttajien siitä muodostaman käsityksen takia. Tämän päätelmän perusteella ja nykyisen valituksen yhteydessä annettujen alustavien todisteiden tarkastelun jälkeen komissio päätti aloittaa kyseisessä valituksessa mainitulle tuotteelle vahingolliseksi väitettyjä polkumyöntikäytäntöjä koskevan polkumyöntitutkimuksen.

Jos yhteisön sideharsoteollisuus — mukaan lukien kreikkalaiset valmistajat — kärsii vahingollisesta polkumyöntikäytännöstä, komissiolle voidaan tehdä valitus, joka sisältää alustavat todisteet vahingollisesta polkumyynnistä. Jos annettujen tietojen arvioinnin jälkeen menettelyn aloittamiseksi on tarpeeksi todisteita, komissio aloittaa sen viimeistään 45 päivää valituksen tekemisen jälkeen.

(98/C 158/264)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3918/97 komissiolle**esittäjä(t): Olivier Dupuis (ARE)***(28. marraskuuta 1997)**Aihe:* Euroopan yhteinen edustusto

Spencerin mietinnössä (A4-0193/97) Euroopan parlamentti korosti, että ”on tarpeen perustaa analyysiyksikkö, joka koostuu yhteisön virkamiehistä ja kansallisista virkamiehistä, arvioimaan vaaroja ja uhkia Euroopan näkökulmasta ja mukauttamaan kansalliset diplomaattikunnat ja tiedustelupalvelut yhteisen ulkopoliittikan pyrkimyksiin, mukaan lukien unionin jäsenvaltioiden mahdollisuus käyttää niissä kolmansissa maissa, joissa niillä ei ole omaa diplomaattista edustusta, komission ulkomaisia edustustoja ja toimistoja omien, unionin eduista riippumattomien etujensa yksinomaiseen edustamiseen.”

Nigerian pääkaupungin siirtämisen yhteydessä käynnistettiin hanke kaikkien jäsenvaltioiden lähetystöjen ja komission edustuston keskittämiseksi yhteen ainoaan rakennukseen.

Onko komissio jo aloittanut asian tutkimisen ja miten pitkälle se on siinä päässyt? Eikö komissio katso uusien jäsenvaltioiden unioniin liittymisen huomioon ottaen, että edustustojen keskittäminen yhteen paikkaan on entistä tarpeellisempaa unionin toimien yhtenäisyyden ja näkyvyyden kannalta? Onko komissio tehnyt asiasta ehdotuksia neuvostolle? Missä vaiheessa on ehdotus lähetystöjen ja komission edustuston keskittämisestä yhteen paikkaan Nigerian uudessa pääkaupungissa?

Komission jäsenen Hans Van den Broekin komission puolesta antama vastaus*(19. joulukuuta 1997)*

Jäsenvaltioiden ulkoasiainministerit, Luxemburgia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta, ja komissio tekivät yhteisymmärryspöytäkirjan 18. huhtikuuta 1994 diplomaattisten edustustojensa ja komission edustuston sijoittamisesta yhteiseen rakennuskompleksiin Abujaan, Nigerian uuteen pääkaupunkiin. Itävalta, Suomi ja Ruotsi liittyivät pöytäkirjaan 6. maaliskuuta 1996. Komissio haluaa tarkentaa, että hanke on lähes päätöksessään. Hankkeeseen osallistuvien yhdeksän jäsenvaltion ja komission on vielä tehtävä täydentävä pöytäkirja sopiakseen hankkeen rahoituksesta koituvien kustannusten jakamisesta ja jokaisen osapuolen oikeuksista kiinteistöön nähden hankkeen päättymisen jälkeen. Arkkitehtonisen suunnittelun osalta järjestetyn kansainvälisen kilpailun voittanut arkkitehti- ja neuvoa-antavien insinöörien toimisto on saanut ohjeet kompleksin rakennustöitä koskevan tarjouskilpailuaineiston valmistelua varten.

Arkkitehtonisessa hankkeessa on otettu huomioon toimenpiteet hankkeeseen liittyvien uusien osapuolien omien alueiden nimeämistä varten. Myös yhteisten ja julkisten alueiden käyttöä varten on laadittu rahoitusosuuksia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että tämä kylläkin vain joihinkin jäsenvaltioihin rajoittunut hanke on konkreettinen esimerkki neuvoston 6. lokakuuta 1995 diplomaattien keskittämisestä vahvistaman yhteisen kannan toteutumisesta. Tämän hankkeen toteuttamisen eri vaiheet pannaan toimeen yhteistyössä jäsenvaltiiden kanssa neuvoston hallinnollisia asioita käsittelevässä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) työryhmässä.

Arvoisa parlamentin jäsen toivoo, että edustustojen asema muutetaan koko yhteisöä edustaviksi. Tämän osalta komissio haluaa korostaa, että Abujan hanke perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen toisen pylvään määräyksiin. On myös otettava huomioon, että tämä diplomaattisten edustustojen keskittäminen, josta on jo 21. helmikuuta 1996 tehty uusien jäsenmaiden allekirjoittama yleinen yhteisymmärryspöytäkirja, mahdollistaa osapuolien välisen yhteistyön laajentamisen tulevaisuudessa myös muille sopiville aloille.

(98/C 158/265)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3955/97 komissiolle**esittäjä(t): Yvan Blot (NI)***(12. joulukuuta 1997)*

Aihe: Komission jäsenet käyttämään äidinkieltään täysistunnoissa

Komission jäsen Van den Broek puhui 5. marraskuuta 1997 Euroopan parlamentin täysistunnossa yksinomaan englantia. Jos kaikki komission jäsenet hylkäisivät samalla tavalla oman äidinkieltensä, englannista tulisi komission tosiasiallinen virallinen kieli.

Eikö olisi parempi, että kukin komission jäsen puhuisi Euroopan parlamentin istunnoissa omaa äidinkieltään ja että siten noudatettaisiin periaatetta virallisten kielten tasa-arvosta Euroopan unionissa?

Komission jäsenen Jacques Santer komission puolesta antama vastaus*(22. joulukuuta 1997)*

Komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä kuitenkin siitä, että komission jäsenten ainoa velvollisuus on käyttää yhtä yhteisön virallisista kielistä puhuessaan toiselle yhteisön toimielimelle.

(98/C 158/266)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3991/97 neuvostolle**esittäjä(t): Enrico Ferri (PPE)***(15. joulukuuta 1997)*

Aihe: Verovapaan myynnin säilyttäminen

Verovapaa myynti ei ole oikeudelliselta kannalta katsottuna ristiriidassa yhtenäismarkkinoiden sääntöjen kanssa, sillä jäsenvaltioiden yhdessä hyväksymään suvereenisuuteen kuuluu se, että ne voivat itse määrätä taloudellisesta tuesta matkailun edistämiseksi, työllisyyden turvaamiseksi ja kuluttajien suojelemiseksi.

Lentoasemat ja satamat ovat sekä yhteisön maiden että maanosien välisiä vapaita yhteisiä alueita.

Valtioiden välisin sopimuksin on perustettu ja taattu verovapaita alueita Euroopan yhteisön sisälle, esimerkiksi San Marinon tasavalta, Monacon ruhtinaskunta jne.

Yhtenäismarkkinat ja euron käyttöönotto vaativat kokeiluvaihetta, johon myös tulevat uudet EU:n jäsenvaltiot otetaan mukaan, ja tässä yhteydessä verovapaa myynti voisi toimia kokeiluna yhteisen Euroopan rakentamisessa.

Eikö neuvosto näin ollen aio tarkistaa vuonna 1991 tekemänsä päätöstä ja säilyttää verovapaata myyntiä tai ainakin jatkaa sitä toistaiseksi, mistä olisi hyötyä myös yhtenäisvaluutan kokeilulle?

Vastaus*(16. helmikuuta 1998)*

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan kirjalliseen kysymykseen E-1515/97 annettuun vastaukseen.